

Ediție îngrijită de

Ierodiaconul Hrisostom Zanet

Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului”

Comuna Alexandru Vlahuță

Editura Apa Vieții

2024

RUGĂCIUNILE DIMINETII

Sculându-te din somn, fără lene și cu mintea trează, să te depărtezi de așternut și îndată te închină de trei ori, zicând:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

După aceasta să stai puțin în tăcere, până ce se vor liniști toate simfurile tale și atunci să faci trei închinăciuni până la pământ și, de ești preot, să zici:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu ești preot, să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale

tuturor sfinților, miluiește-ne pe noi. Amin.

Și să zici Rugăciunile Începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Impărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le îplinești, Vistierul bunătăților și Dătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă... Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Amin.

Aceste rugăciuni, numite „Rugăciunile Începătoare”, se vor pune la începutul fiecărui moment de rugăciune, indiferent de timpul zilei. În perioada de la Paști până la

Înălțarea Domnului, în loc de „Împărate Ceresc” se spune „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le” - de 3 ori; iar de la Înălțare până la Pogorârea Sfântului Duh, se trece direct la „Sfinte Dumnezeule...”. În restul anului, „Rugăciunile Începătoare” se rostesc așa cum apar ele mai sus.)

Apoi troparele acestea:

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, și cântare îngerească strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne; mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi, ci cu frică să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori), apoi rugăciunea aceasta:

Din somn sculându-mă, mulțumesc Ție, Preasfântă Treime, că pentru multă bună-tatea Ta și pentru îndelungă răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine leneșul și păcătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele, ci ai făcut iubire de oameni după obicei; și, în deznădăjduire zăcând

eu, m-ai ridicat ca să mă nec și să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăț cuvintele Tale, să înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ți cânt întru mărturisirea inimii și să laud Preasfânt Numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Slavă Ție, Împărate, Dumnezeu Atotputernice, Care cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască și de oameni iubitoare m-ai învrednicit pe mine păcătosul și nevrednicul, a mă scula din somn și a dobândi intrare în sfântă casa Ta. Primește, Doamne, și glasul rugăciunii mele, ca și al sfințelor și înțelegătoarelor tale Puteri, și binevoiește ca, din inimă curată și cu duh de umilință să Ți se aducă Ție laudă din necuratele mele buze, ca și eu să mă fac părtaș fecioarelor celor înțelepte, cu luminată făclia sufletului meu, și să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu Cuvântul, Cel slăvit în Tatăl și în Duhul Sfânt. Amin.

Rugăciune în toate diminețile când ne sculăm din somn:

Deschizând ochii sufletului meu cu puterea Ta, Dumnezeu meu, se cuvine să-mi deschid și ușa inimii mele, și precum m-am sculat din patul în care zăceam ca un mort; așa

trebuie să mă scol din patul fărâdelegii și al nemulțumirii, în care zac mort eu, leneșul. Drept aceea, Îți mulțumesc, Domnul meu, că m-ai păzit întreg și viu în această noapte și mai vârtos, că n-am căzut în vreun păcat cu Darul Tău. Văd, Doamne, că a început ziua a se lumina, întru care pot vedea multe nestatornicii și sminteli, pot să simt multe ispite, să întâmpin multe pricini ca să cad în păcate și în nevoi de moarte. Cum voi putea scăpa de acelea de nu-mi vei ajuta Tu, care ești puterea mea? Pentru aceasta Te rog, Dumnezeul meu, să-mi ajuți și să-mi dai Harul Tău cel Sfânt, pentru ca, aflându-mă împreună cu El, acesta mă va păzi să nu cad în vreo greșeală și va face ca să-Ți fiu plăcut întru toate lucrurile mele. Deci, de acum hotărâsc să nu fac niciun lucru, care să nu fie spre bucuria Ta și spre folosul meu. Și pentru ca să pun început bun din începutul acestei zile, Îți depun Ție toate gândurile mele, toate cuvintele mele, toate poftele mele și toate lucrurile mele, pentru ca să le povățuiești cu înțelepciunea Ta și să le tocmești după judecata dreptății Tale. Și-Ți făgăduiesc cu adevărat, cum că voia mea nu se va mai despărți de voia Ta, numai să mi se descopere. Pentru aceasta Te rog, să mă întărești în voința Ta ca un Prea Puternic, ca să păzesc și să săvârșesc aceste făgăduieli ale mele, spre cuvântarea de mărire a Împărăției Tale și spre folosul sufletului meu. Amin!

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru. *(cu trei închinăciuni)*

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu

Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Crezul

 red într-Unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire S-a coborât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, și a pățimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi după Scripturi.
Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.
Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții,
a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul,
Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și
cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin
prooroci.

Și într-una, sfântă, sobornicească și apostolească
Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Rugăciunea întâi, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, curățește-mă pe mine păcătosul, că
niciodată n-am făcut bine înaintea Ta.
Izbăvește-mă de vicleanul și fă să fie întru
mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea
cea nevrednică și să laud Preasfânt Numele Tău, al
Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și
pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Macarie cel Mare:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de
noapte aduc Ție, Mântuitorule, și înaintea
Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în
moartea păcatelor, ci mă miluiește, Cel ce Te-ai

răstignit de voie, și pe mine, cel ce zac în lene, grăbind mă scoală și mă mântuiește, ca să stau înaintea Ta în rugăciuni; iar după somnul nopții, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, și mă mântuiește.

*Rugăciunea a treia,
a Sfântului Macarie cel Mare:*

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, iubitorule de oameni, scap și spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ție, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea și în tot lucrul. Izbăvește-mă de toate lucrurile lumești cele rele și de sporirea diavolească izbăvește-mă și mă du întru împărăția Ta cea veșnică. Că Tu ești Făcătorul meu și Purtătorul de grijă și Dătătorul a tot binele și în Tine este toată nădejdea mea și Ție slavă înalt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Macarie cel Mare:

Doamne, Cel ce cu multă bunătatea Ta și cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopții acesteia fără ispită de toată răutatea pizmașului, Tu Însuși Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învrednicește-mă cu adevărată lumina Ta, ca să fac voia Ta cu inimă luminată, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea:

Doamne, Dumnezeu, Atotțiitorule, Care primești de la puterile Tale cele cerești cântarea Sfintei Treimi, primește și de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi și ne dăruiește ca, în toți anii vieții noastre și în tot ceasul, Ție slavă să-Ți înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șasea:

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeu puterilor și a tuturor trupurilor, Care întru cele de sus locuiești și spre cele de jos privești; Cel ce ispitești inimile și rărunchii și tainele oamenilor le știi cu adevărat; Lumină fără de început și pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuți, Împărate fără de moarte, primește rugăciunile noastre pe care le aducem Ție din gurile noastre cele necurate, în acest ceas al nopții, îndrăznind pentru mulțimea milelor Tale. Lasă nouă greșelile ce am făcut înaintea Ta: cu cuvântul, cu lucrul, din știință și din neștiință. Curățește-ne pe noi de toate întinăciunile trupești și sufletești, făcându-ne pe noi casă Cinstului și Sfântului Tău Duh. Și ne dăruiește nouă cu inimă veghetoare și curată să trecem toată noaptea acestei vieți, așteptând luminata și sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus

Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toți și să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflați zăcând și dormitând, ci priveghind și sculați în lucrarea poruncilor Lui și să fim gata a intra în bucuria și cămara slavei Lui celei dumnezeiești, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă și nespusa dulceață a celor ce văd pururea frumusețea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu ești lumina cea adevărată, Care luminezi și sfințești toate, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a șaptea:

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule Preaînalte și Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari și cu anevoie de urmat, slăvite și prea minunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputintelor noastre și spre repaos de ostenele trupului, mulțumindu-Ți că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obicei Te-ai arătat iubitor de oameni și ne-ai ridicat pe noi a mâneca și a slăvi stăpânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătății Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru și ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei și ne deschide gura noastră și o umple de laudele Tale, ca să putem în liniște a cânta, a striga și a ne mărturisi pururea Ție, Dumnezeului Celui slăvit în toate și de toți, Tatălui Celui fără de început, împre-

ună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur:

Pentru ceasurile nopții:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăvește-mă de chinurile cele veșnice. Doamne, de am greșit fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, iartă-mă. Doamne, izbăvește-mă de toată neștiința și uitarea, de neîndrăznirea și de nesimțirea cea împietrită. Doamne, izbăvește-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, eu ca un om am greșit, iar Tu ca un Dumnezeu îndurător, miluiește-mă, văzând neputința sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu, ca să preaslăvesc Preasfânt Numele Tău. Doamne Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în Cartea Vieții și-mi dăruiește sfârșit bun. Doamne Dumnezeul meu, deși n-am făcut niciun bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău, să pun început bun. Doamne, stropește inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului și al pământului, pomenește-mă pe mine, păcătosul, rușinatul și necuratul robul Tău, întru împărăția Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

Doamne, primește-mă întru pocăință. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi și aducere aminte de moarte și umilință. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăție și ascultare. Doamne, dă-mi răbdare și voie nebiruită și blândețe. Doamne, sădește în mine rădăcina bunătăților și frica Ta în inima mea. Doamne, învrednicește-mă să Te iubesc cu tot sufletul și gândul meu și să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli, de patimile trupești și de toate celelalte lucruri necuvioase. Doamne, știu că faci precum vrei Tu, deci să fie și întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat ești în veci. Amin.

Rugăciunea a noua, către Sfântul Înger, păzitorul vieții:

Ingerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care ești dat mie de la Sfântul Botez spre păzirea sufletului și a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea și cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta și te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de rușine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neplecarea, cu ne iubirea de frați și cu ținerea de

mintea a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu zgârcenia, cu mâncarea cea fără de sațiu, cu beția, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele și viclene, cu obiceiurile cele rele și cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voință spre toată pofta cea trupească. O, rea voință a mea, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauți spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat așa de rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele și viclene, în care cad în toate zilele și nopțile și în tot ceasul? De aceea cad înaintea ta și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostivește-te spre mine, păcătosul și-mi fii mie într-ajutor și sprijinitor asupra pizmașului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni, și împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaș, cu toți sfinții, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a zecea, către

Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele și preaputernicele tale rugăciuni izgonește de la mine, smeritul și ticălosul robul Tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoștința, nepurtarea de grijă și toate gândurile cele întinate, cele rele și hulitoare de la ticăloasa mea

inimă și de la întunecata mea minte. Și stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt și ticălos. Și mă izbăvește de multe rele și aduceri-aminte și năravuri, și de toate faptele cele rele mă slobozește. Că binecuvântată ești de toate neamurile și preacinstitul tău nume se slăvește în vecii vecilor. Amin.

*Altă rugăciune către
Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:*

Impărăteasa mea cea prea bună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria celor mârniți, acoperirea celor necăjiți, vezi nevoia mea, vezi necazul meu; ajută-mă ca pe un neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi; dezleagă-l precum vrei, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună afară de tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul al cărui nume îl porți

Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul, Sfinte, plăcutule al lui Dumnezeu, (*numele*), căci eu cu osârdie alerg către tine, cel grabnic ajutător și rugător înaintea lui Dumnezeu pentru sufletul meu.

Iar de ai vreme și bunăvoință, citește și aceste rugăciuni:

Rugăciune de dimineață, a cuviosului Sofronie Saharov:

Impărate Sfinte, Cel ce ești mai înainte de toți vecii, Fiul Tatălui și Cuvântul Lui Cel împreună fără de început și împreună veșnic, Iisuse Hristoase, Făcătorul cerului și al pământului, Ziditorul meu, Care prin atotziditoare porunca Ta ai scos toate dintru neființă și pe mine întru această viață m-ai adus, Cel ce ai binevoit a-mi dăruî în scaldătoarea Botezului harul nașterii celei de Sus în Sfântul Duh și a pune pecetea Darului Acestuia pe mădularele trupului meu în Sfânta Taină a Mirungerii, Cel ce ai pus în inima mea dorul de a Te căuta pe Tine, Unul Dumnezeu Cel Adevărat, auzi rugăciunea mea. Că nici lumină am, nici bucurie, nici înțelepciune, nici viață, nici putere afară de Tine; dar nici vrednic nu sunt, pentru mulțimea păcatelor mele, să caut către Tine, Dumnezeul meu; ci, pentru Cuvântul Tău, că *„tot ceea ce veși cere în rugăciune, crezând, veși primi”* și *„tot ce veși cere întru Numele Meu voi face vouă”*, îndrăznind strig către Tine: binecuvântează, Doamne, ziua aceasta pe care mi-ai dat-o pentru negrăită bunătatea Ta; și mă învrednicește, ca toată fapta și cuvântul din ziua ce încep acum, să le săvârșesc pentru Tine, spre slava Ta, în frica Ta, după voia Ta, în duhul întregii cugetări și al curăției, al smeritei cugetări, al răbdării, al dragostei, al blândeții, al păcii, al bărbăției, al înțelepciunii, cu

rugăciune, și în tot ceasul amintindu-mi că pretutindinea ești. Așa, Doamne, pentru nemărginită bunătatea Ta, cu Duhul Tău cel Sfânt mă povățuiește întru tot lucrul și cuvântul cel bun, și-mi dăruiește fără poticnire să trec toată calea vieții înaintea Feței Tale, ca nici o fărădelege să mai adaug dreptății pe care ai descoperit-o nouă. Doamne, Cel mare și mult milostiv, îndură-Te spre mine cel ce rău mă pierd; să nu ascunzi Fața Ta de la mine, nici căile mântuirii Tale; iar de mă va duce voia mea cea stricăcioasă pe alte căi, atunci nu mă cruța, Mântuitorul meu, și cu sila mă întoarce la calea Ta cea sfântă. Căci Tu, cunoscătorule de inimi, Cel bun, cunoști toată nimicnicia mea și nebunia, toată orbirea mea și toată nepriceperea; dar și durerea inimii mele și suspinurile sufletului meu înaintea Ta sunt. Pentru aceasta mă rog Ție: auzi-mă în scârba mea, întărește-mă de Sus cu puterea Ta; ridică-mă pe mine, cel doborât de păcat, slobozește-mă pe mine, cel rob de patimi, tămăduiește-mi toată rana cea ascunsă, curățește-mă de toată întinăciunea trupului și a duhului; păzește-mă de tot lucrul și cuvântul stricator de suflet, de toată mișcarea cea lăuntrică și cea dinafară, neplăcută Ție și aproapei mele ne folositoare. Arată-mi, Doamne, calea în care voi merge, Însuți mă învață ce se cade să grăiesc; iar, de este voia Ta să tac, învață-mă cum, în duhul păcii

să tac, nu scârbind, nici smintind pe fratele. Rogu-mă Ție, lege pune mie în căile poruncilor Tale și nu mă lăsa până la suflarea mea cea mai de pe urmă să mă înstrăinez de lumina așezămintelor Tale, până ce va fi porunca Ta, singura lege a întregii mele firi, și cea vremelnică și cea veșnică. Dăruiește-mi mie, Doamne, să ajung la cunoștința adevărului Tău. Prelungește-mi viața până voi aduce Ție roadă de pocăință adevărată. Să nu mă iei la jumătatea zilelor mele, nici în ceasul întunecării mele, ci, înainte de a mă întoarce în pământul din care am fost luat, binevoiește să mă întorc la Tine, Dumnezeuul meu, și, mai înainte de a părăsi această viață, să vadă sufletul meu slava fiilor Învierii. Iar când, întru adâncul înțelepciunii Tale, ai rânduit a pune capăt vieții mele pe pământ, atunci, mai înainte, fă mie cunoscută moartea mea, ca să se gătească sufletul meu spre a Te întâmpina. În ziua aceea, cea mare și sfântă mie, fii cu mine Doamne, și dăruiește mie bucuria cea negrăită a mântuirii Tale. Curățește-mă de toată greșeala cea văzută și cea ascunsă, și de toată fărădelegea ce se tăinuiește întru cele dinlăuntru ale mele, și mă învrednicește să aduc răspuns bun înaintea scaunului cel înfricoșat al judecății Tale. Că Singur ești Acoperitorul cel Sfânt, si Atotputernic, și Apărătorul vieții mele, și Ție rugăciunile mele aduc și cuvântările de slavă, acum și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Stareților de la Optina:

Doamne dă-mi să întâmpin cu liniște sufletească tot ce-mi va aduce ziua de astăzi. Doamne, dă-mi întru totul să mă supun voii Tale Sfinte. În tot ceasul acestei zile povățuiește-mă și ajută-mă în toate. Toate câte le voi auzi și mi se vor întâmpla în această zi, învață-mă să le primesc cu sufletul liniștit și cu credință tare, că pentru toate este Sfântă voia Ta. În toate cuvintele și faptele mele călăuzește-mi gândurile și simțămintele. În toate întâmplările neprevăzute, fă să nu uit că totul este trimis de către Tine. Doamne, învață-mă să mă port cu dreptate și înțelepciune cu toți frații mei, să nu tulbur și să nu supăr pe nimeni. Doamne, dă-mi putere să duc povara zilei și toate câte mi se vor întâmpla în această zi cu pace în suflet. Doamne, călăuzește-mi voia mea și învață-mă să mă rog, să cred, să nădăjduiesc, să rabd, să iert și să iubesc. Amin.

Apoi:

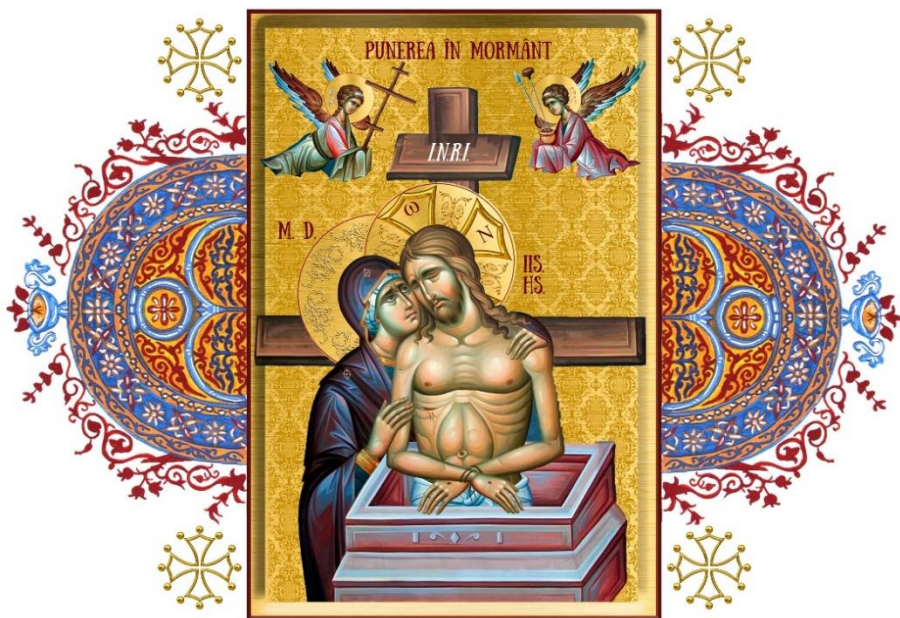
Cuvine-se cu adevărat să te ferim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu

Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat
Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori) și:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi. Amin.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

După Rugăciunile Începătoare (pag. 5), se citesc troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca Unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești

Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi: Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum..., și:

*Rugăciunea întâi a Sfântului Macarie cel Mare
către Dumnezeu Tatăl*

Dumnezeule cel veșnic și Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi: cu lucrul, cu cuvântul, și cu gândul, și curățește, Doamne, smeritul meu suflet, de toată întinăciunea trupului și a sufletului. Și-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace, ca sculându-mă din ticălosul meu așternut, bine să plac Preasfântului Tău nume, în toate zilele vieții mele, și-mi ajută cu harul Tău să calc pe vrăjmașii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupești și pe cei fără de trup. Izbăvește-mă Doamne de gândurile cele deșarte, care mă întinează și de poftele cele rele, că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh,
către Domnul nostru Iisus Hristos*

Atotțiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuți fiind desăvârșit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihnește întru mine pururea, Iisuse, Cel ce ești Păstor bun oilor Tale. Nu mă da ispitei șarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sămânța putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Celui ce ne închinăm, Împărate Sfinte Iisuse Hristoase, păzește-mă cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi Doamne și mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în așternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii Sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzește, și mă ridică în vreme cuvioasă spre a Ta slăvire, că preaslăvit ești cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul Duh, în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh

Doamne, Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, milostivește-Te spre mine, păcătosul robul Tău, și mă miluiește și-mi iartă mie, nevrednicului toate câte am greșit Ție astăzi ca un om, și nu numai ca un om, ci și mai rău

decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, cele știute și cele neștiute, care sunt din tinerețe și din obiceiul cel rău și care sunt din voia cea slobodă și din lene: ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de L-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am scârbit, sau de ceva m-am mâniat, sau am mințit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine și nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau stând la rugăciune mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebunește am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut și cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut și nu-mi aduc aminte; că acestea toate și mai mari decât acestea am făcut. Miluiește-mă, Stăpâne și Făcătorul meu, pe mine leneșul și nevrednicul robul Tău, și mă ușurează, mă slobozește și mă iartă, ca un Bun și de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc și să dorm eu păcătosul, necuratul și ticălosul și să mă închin, să cânt și să preaslăvesc preacinstit Numele Tău, împreună cu al Tatălui și cu al Unuia-Născut

Fiului Său, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greșit în această zi: cu cuvântul, cu gândul, și cu lucrul, ca un Bun și Iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace și fără scârbă dăruiește-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere și să mă păzească de tot răul; că Tu ești păzitorul sufletelor și trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut și al Cărui nume mai vârtos decât tot numele Îl chemăm, dă-ne nouă iertare sufletului și trupului, celor ce mergem spre somn; păzește-ne de toată nălucirea și de întunecata dulceață, potolește pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupești și ne dă în curăție a vieții cu lucrurile și cu cuvintele, ca dobândind viață cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine ești cuvântat în veci. Amin.

Rugăciunea a șasea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată și binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău și

Dumnezeului nostru, spre pătimașul meu suflet, și cu rugăciunile tale mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieții mele, fără prihană să o trec, și pentru tine Raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ești una curată și binecuvântată.

Rugăciunea a șaptea, către Sfântul Înger, păzitorul vieții

Ingerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt și acoperitorul sufletului și al trupului meu, iartă-mi toate câte am greșit în ziua de astăzi, și de toată viclenia vrăjmașului meu celui potrivnic mă izbăvește, ca să nu mâinii cu nici un păcat pe Dumnezeu meu; și te roagă pentru mine păcătosul și nevrednicul rob, ca să mă arăți vrednic bunătății și milei Preasfintei Treimi și Maicii Domnului meu Iisus Hristos și tuturor sfinților. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință multumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Maică, pururea fecioară.

Fecioară, care ești pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu!

nostru, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeuului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău și de folosința ta, că spre tine nădăjduiește sufletul meu, și mă miluiește.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Apoi:

uvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeuului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

*Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin**Aceasta să o zici arătând spre patul tău:*

Stăpâne, iubitorule de oameni, au doar nu îmi va fi mie acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată groapa îmi zace înaintea și iată moartea îmi stă de față. De judecata Ta, Doamne, mă tem, și de munca cea fără de sfârșit, dar a face rău nu mai continesc. Pe Tine, Domnul Dumnezeu meu, pururea Te mâinii și pe Preacurată Maica Ta și pe toate puterile cerești și pe Sfântul Înger, păzitorul meu. Și știu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda și chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuiește-mă după mulțimea bunătății Tale, că de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nicio minune, că sunt vrednici de mila Ta; ci spre mine păcătosul să faci minuni cu mila Ta, ca în aceasta să arăți iubirea Ta de oameni și să nu biruiască răutatea mea, bunătatea și milostivirea Ta cea nespusă, ci, precum voiești, tocmește pentru mine lucrul.

Apoi zicem cu închinăciune până la pământ:

Mă închin Ție, Preasfântă Treime, care ești o Ființă, de viață făcătoare și nedespărțită: Părinte și Fiule și Duhule Sfinte; cred întru Tine și Te mărturisesc și Te slăvesc, Îți mulțumesc și Te laud, Te cinstesc, Te preaînălț și Te rog: miluiește-mă pe mine, nevredni-

cul robul Tău, pentru Numele Tău. *(de trei ori)*

Mă închin ție, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu nașterea ta, împărâteasa cerului și a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutorătoarea neputincioșilor și împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoșilor. Tu mă acoperă și mă apără de toate nevoile și împresurările sufletești și trupești, și-mi fii folositoare cu prea puternicele tale rugăciuni. *(o închinăciune)*

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primește această puțină rugăciune și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre. *(o închinăciune)*

Toate puterile cerești: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii și Îngerii, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Sfinte și Mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule și Botezătorul Domnului, cel care ai pățimit pentru Hristos și ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine păcătosul ca să mă mântuiesc pentru rugăciunile tale. *(o închinăciune)*

Sfinților ai lui Dumnezeu: apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, postitorilor, temătorilor de Dumnezeu, dreptilor, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor, și toți sfinții care ați pățimit pentru Hristos și ați câștigat îndrăzneală către Stăpânul,

rugați-vă pentru mine păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile voastre. *(o închinăciune)*

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, cu făcătorul de minuni Nicolae și cu toți sfinții începători ai preoției, ajutați-mă și mă miluiți cu rugăciunile și ajutorul vostru. *(o închinăciune)*

Toate sfintele femei: mironosițe, mucenițe, temătoare de Dumnezeu și fecioare, care ați slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugați pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Cea nebiruită și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Crucii Domnului, nu mă lăsa pe mine păcătosul, ci mă apără de toată ispita cea trupească și sufletească. *(o închinăciune)*

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creștinilor, pentru că altă îndrăzneală și nădejde nu am, fără numai pe tine, cea cu totul nevinovată Stăpâna mea și Doamnă de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos, Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: miluiește-mă și mă izbăvește de toate răutățile mele, și roagă pe Milostivul tău Fiu și Dumnezeul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet și să mă izbăvească de veșnicele chinuri, și să mă învrednicească Împărăției Sale. *(o închinăciune)*

Sfinte Îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile

bunătății tale și izgonește de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului și roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul. *(o închinăciune)*

Și apoi, vrând să te așezi pe așternut, zi acestea:

Luminează ochii mei Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva să adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse, izbăvește-mă de dânsle și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită Maică a lui Dumnezeu, care ești mai sfântă decât sfinții îngeri, neîncetat te cântăm cu inima și cu gura, mărturisind că tu ești de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi aceste rugăciuni:

Nepătată, neîntinată, fără prihană, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta, L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutătoare; gata

folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos și întinat, care, cu urâte gânduri și cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și, prin lene, dulceților vieții cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce ești Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine, păcătosul și întinatul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze necurate; iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzând, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivițiile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale! Și, trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine, întru această viață de acum, caldă folositoare și ajutoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și, în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Și, în ziua înfricoșătoarei judecăți, de munca cea veșnică izbăvind-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștean pe mine arătându-mă. Pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă

de Dumnezeu, Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului tău, ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Si ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patimă a dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeu, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei neștrămutat. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale și pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim preacinstul și prea încuviințatul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru, și cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu fapta și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun și iubitor de oameni. Pe cei ce ne urăsc și ne fac strâmbătate iartă-i, Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraților și rudeniilor noastre dăruiește-le cererile cele către mântuire și viața veșnică. Pe cei ce sunt întru neputință cercetează-i și vindecare dăruiește-le. Pe cei de pe mare ocârmuiește-i. Cu cei călători împreună călătorește. Pe cei din văzduh ocrotește-i. Celor ce ne slujesc și ne miluiesc pe noi iertare păcatelor dăruiește-le. Pe cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânsii miluiește-i, după mare mila Ta. Pomenește, Doamne, pe cei mai dinainte adormiți, părinții și frații noștri, și-i odihnește unde luminează lumina feței Tale. Pomenește Doamne, pe frații noștri cei din necazuri și-i izbăvește de toată primejdia. Pomenește, Doamne, pe cei ce aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici și le dă lor împlinirea cererilor cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește-ne, Doamne, și

pe noi, smeriții, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, și luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale și ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților Tăi, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Apoi să-ți săruți crucea și să faci semnul sfintei cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, așijderea și spre toate laturile, grăind:

Rugăciunea cinstitiei Cruci

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui, să fugă de la Fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topește ceara de la fața focului, așa să piară dracii de la fața celor ce-L iubesc pe Dumnezeu și se însemnează cu semnul Sfintei Cruci și zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită și de viață purtătoare Crucea Domnului, care alungi pe draci cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, și S-a pogorât la iad și a călcat puterea diavolului și te-a dăruit nouă pe Tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmașul. O, preacinstită și de viață purtătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoarea de Dumnezeu, și cu toți sfinții în veci. Amin.

Îngrădește-mă, acoperă-mă și mă păzește, Doamne, cu puterea cinstitei și de viață purtătoarei Crucii Tale, depărtând de la mine tot răul. Amin.

În mâinile Tale, Doamne lisuse Hristoase, Dumnezeu meu, îți încredințez sufletul meu, păzește-mă, binecuvântează-mă, miluiește-mă după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale și viață veșnică îmi dăruiește. Amin.

RUGĂCIUNI LA DIFERITE TREBUINTE

Rugăciune către Dumnezeu-Tatăl

Atotputernice Stăpâne, înțelepte și atotbunule Doamne, Născătorule cel fără de început al Fiului celui dintr-o ființă născut și Purcezător al Sfântului și Celui de viață făcătorul Tău Duh, veșnic și pururea fiitor; Însuți pricinuitoarele de purcedere, a Cărei mărire este nemărginită, slavă nespusă și milostivire nemăsurată; Cel ce ne-ai

adus pe noi din neființă și ne-ai cinstit cu chipul Tău cel prea scump; Care ne-ai dăruit nouă nevrednicilor nu numai a Te cunoaște pe Tine și a Te iubi, dar încă ce este mai scump, că și Tată a Te numi pe Tine ne-ai învrednicit. Mulțumim Ție, Dumnezeu al milostivirii și al îndurărilor, Cel ce ne-ai lăsat pe noi, cei ce am călcat porunca Ta, în mijlocul păcatului și în umbra morții; ci ai binevoit a trimite pe pământ, pentru mântuirea noastră, pe Unul-Născut Fiul Tău, prin Care și veacurile s-au făcut, ca, prin întruparea Lui și prin patimile Lui cele înfricoșătoare, de chinuirea diavolului și din stricăciunea morții să ne izbăvim. Mulțumim Ție, Dumnezeu al dragostei și al puterilor, că după înălțarea la cer a Preascumpului nostru Mântuitor, ai trimis și pe Preasfântul Tău Duh peste aleșii Lui ucenici și apostoli, pentru ca prin puterea propovăduirii lor celei de Dumnezeu insuflate pe toată lumea s-o lumineze cu lumina cea curată a Evangheliei Tale. Deci, Însuți, Iubitorule de oameni, Stăpâne, ascultă acum rugăciunea cea smerită a nevrednicilor fiilor Tăi, că așa precum ne-ai zidit pe noi numai pentru bunătatea Ta și ne-ai răscum-părat pe noi pentru îndurarea Ta, așa ne și mântuiește pe noi după milostivirea Ta cea neasemănată; fiindcă din faptele noastre nici urmă de pocăință nu avem, ci dreapta răsplătire și despăr-

țire de prealuminată fața Ta ne așteaptă. Că, dacă și pentru tot cuvântul în deșert se va cere de la noi răspuns în ziua Judecății și a răsplătirii, pentru nenumăratele noastre fărădelegi, cu care am greșit înaintea Ta, apoi, ce răspuns vom da noi, săracii, în ziua aceea? Pentru aceasta alergăm spre a Ta bunătate, care covârșește toată mintea și cuvântul, rugându-ne Ție: greșit-am, curățește-ne pe noi, Doamne; nelegiuit-am, iartă-ne, Stăpâne, mâniatu-Te-am, milostivește-Te, îndelung-Răbdătorule. Și păzește mai ales mintea, știința și inima noastră de răutățile lumii; izbăvește-ne pe noi și ne mântuiește de viforul cel mult învăluitoare al patimilor și al căderilor în păcatele cele știute și neștiute; ne îndreptează pe noi la limanul cel lin al credinței, al dragostei și al nădejzii vieții celei veșnice. Adu-Ți aminte, Doamne, de noi, întru mila Ta; dăruiește nouă toate cererile cele spre mântuire, și mai ales viață curată și fără de prihană; învrednicește-ne pe noi a Te iubi pe Tine și a ne teme din toată inima noastră și a face voia Ta cea sfântă; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților. Că Bun și Iubitor de oameni Dumnezeul nostru ești și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Fiu și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh;

acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Dumnezeu-Fiul

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce pentru mântuirea noastră ai binevoit a Te întrupa și moarte a pătimi; iar acum și cu preacuratul Tău Trup la cer de-a dreapta împreună cu Tatăl șezi și toată lumea o cârmuiești, nu ne uita cu milostivirea Ta pe noi, cei ce suntem jos, care măcar că suntem cu totul înținați și nevrednici, însă întru Tine, Mântuitorule și Dumnezeul nostru, credem și alt mijlocitor și nădejde a mântuirii nu știm. Deci, dă-ne nouă, Preabunule Răscumpărător, ca totdeauna să ne aducem aminte de câte chinuri ale sufletului și ale trupului Tău a fost trebuință ca să împaci dreptatea cea veșnică a părintelui Tău pentru păcatele noastre; și cum Te-ai pogorât de pe cruce până la iad, cu preacurat sufletul Tău, ca să ne izbăvești pe noi de puterea chinuirii iadului. Iar aducându-ne aminte de aceasta, să ne păzim de pofte și de păcate, care au fost pricină de înfricoșătoare patimi și de moartea Ta; și să iubim dreptatea și virtutea, care sunt mai plăcute Ție decât tot darul cel adus de noi. Deci, ca Cel ispitit după toate, Preabunule, singur știi cât este de mare slăbiciunea duhului și a trupului nostru și cât de puternic și viclean este vrăjmașul nostru care umblă ca un leu, căutând pe cine să

înghită, pentru aceasta nu ne lipsi pe noi de ajutorul Tău atotputernic; ci fii de-a pururea cu noi, păzin-du-ne și acoperindu-ne, povățuindu-ne și întărin-du-ne, bucurând și veselind duhul nostru. Iar noi alergând la sânul dragostei și a îndurării Tale, toată viața noastră cea vremelnică și veșnică Ție să o dăm, Stăpânului nostru, Răscumpărătorului și Domnului; pe Care din adâncul sufletului Îl rugăm, ca să ne faci pe noi cu judecățile pe care le știi, fără de împiedicare a trece la calea aceasta întunecoasă a vieții pământești și a ajunge la căma-ra cea dumnezeiască a Ta, pe care ai făgăduit a o pregăti tuturor celor ce cred în numele Tău și urmează dumnezeieștilor Tale învățături.

*Rugăciune către Domnul Iisus Hristos a Sfântului Ioan
Gură de Aur*

Doamne, Dumnezeu meu, Cel mare și înfri-coșat, și preaslăvit, Făcător a toată zidirea văzută și nevăzută, Cel Ce păzești așeză-mântul Tău și dai mila Ta celor care Te iubesc pe Tine și păzesc poruncile Tale, Îți mulțumesc Ție acum și totdeauna, pentru toate facerile Tale de bine pe care mi le-ai dat, pentru cele arătate și pentru cele nearătate. Ca și până acum, Te laud și Te slăvesc, și Te măresc, pentru milele Tale cele bogate și pentru îndurările Tale, pe care, în chip minunat, le-ai arătat spre mine, sprijininu-mă încă din pântecul maicii

mele și întru toate îngrijindu-Te de mine și păzind, și ocârmuind, cu cuvioșie, cele ale mele, numai din bunătatea și din iubirea Ta de oameni. Căci n-ai trecut cu vederea smerenia mea pentru nevrednicia și împătimirea mea, ci, din iubirea Ta de oameni și din milostivirea Ta, nu ai încetat a-mi face bine și a mă păzi. Și așa, până la bătrânețe și căruntețe, Dumnezeuul meu, să nu mă părăsești. Iisuse Hristoase, numele cel bun, dulceața, dorirea și nădejdea mea, Cel Ce Te-ai făcut om pentru noi și toate cu înțelepciune le-ai economisit și le-ai întocmit pentru mântuirea noastră, mă mărturisesc Ție, Doamne, Dumnezeuul meu, cu toată inima mea, îmi plec genunchii trupului și ai sufletului, arătându-Ți Ție, Dumnezeuul meu, toate păcatele mele. Pleacă-Ți și Tu urechea Ta spre rugăciunea mea și iartă păgânătatea inimii mele. Am păcătuit, am nelegiuit, am greșit, Te-am întărâtat și Te-am amărât pe Tine, bunul meu Stăpân și Hrănitor, și Purtător de grijă. Nu este nici un fel de răutate grăită sau negrăită pe care nu am făcut-o cu lucrul și cu cuvântul, întru cunoștință și întru necunoștință, cu amintirile și cu gândurile, peste măsură păcătuind. Și, de multe ori făgăduind a mă pocăi, tot de atâtea ori, întru aceleași păcate am căzut. Mai cu lesnire se vor număra picăturile de ploaie decât mulțimea păcatelor mele, pentru că au covârșit capul meu și ca o sarcină s-au îngreuiat.

Căci, din tinerețile mele și până acum, poftelor celor necuvioase deschizându-le ușa, porniri neînfrânate și fără de rânduială am uneltit, întinându-mi haina Sfântului Botez, cea țesută de sus, biserica trupului meu mânjind-o, ticălosul meu suflet prin patimile necinstirii cu totul spurcându-l și toată fărădelegea și nedreptatea lucrând. Pe care, dacă aș vrea cu de-amănuntul să le pomenesc, nu-mi va ajunge vremea mărturisindu-le. Dar, fiindcă Tu toate le știi, căci nu este zidire nearătată înaintea Ta, toate fiind goale și descoperite înaintea ochilor Tăi, nu mă pricep ce să grăiesc către Tine, Atotștiutorule. Însă și inima mi se zdrobește, și sufletul și, cu totul, întru adâncul nedumeririi mă afund, aducându-mi aminte că, pe când păcătuiam, nu am arătat nici cea mai mică faptă de pocăință. Și vremea tăierii este aproape, sorocul morții stă de față, dar vremea pocăinței, nicăieri. Pentru aceasta, s-a tulburat sufletul meu și este plin de durere și de întristare. Căci, nepregătit fiind, când socotesc și cercetez cele despre mine, nu găsesc nimic vrednic spre a răspunde, nici vreun chip și mijloc prin care să mă izbăvesc de focul cel veșnic. Dar dacă „*dreptul abia se mântuiește*”, eu, păcătosul, ce voi face? Și, dacă abia după multe scârbe, împărăția lui Dumnezeu este moștenită de cei vrednici, care au umblat pe calea vieții cea strâmtă și necăjită, atunci eu, întru

desfătare și întru neînfrânare totdeauna petrecând, cum mă voi învrednici de mântuire? Și, dacă „*toată dreptatea omului este ca o zdreanță lepădată*”, dar atâta noroi și nedreptate cum se vor socoti? Și, dacă „*pentru un cuvânt deșert, trebuie să se dea seamă*”, eu, pentru atâtea păcate, ce răspuns potrivit voi avea? Vai, suflete, căci, iată, au sporit faptele cele rele ale mele! Scurtă este viața și iute trece, către moarte trimițând. Dar veșnică este munca păcătoșilor, ca și împărăția dreptilor. Și viața nici uneia din ele nu se curmă prin moarte. Deci, ce voi face? Ce voi lucra? În ce beznă voi fi aruncat? Înfricoșată este moartea, mai ales cea a păcătoșilor, fiindcă și rea este. Căci „*moartea păcătoșilor cumplită este*”, dar „*cu mult mai înfricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeuului Celui viu*”, dintru care nimeni nu va putea să mai iasă. Deci, când va veni să Se slăvească întru Sfinții Săi și să răsplătească fiecăruia după lucrurile lui, când scaunele se vor pune și nemitarnicul Judecător înfricoșat va ședea, când râul cel de foc va trece pe dinainte și strălucirea, și bucuria gătite dreptilor se vor arăta și toate milioanele de îngeri, și toți oamenii cei din veac, împreună cu toată zidirea cea văzută și cea gândită cu cutremur vor sta de față, ce voi face eu atunci? De rușine plin fiind, de conștiință muștră, de toată îndrăzneala și de orice răspuns lipsit, suspin din

toate părțile. Vai, mie! Ce voi plânge mai întâi, pentru ce voi suspina apoi, pentru ce mă voi tângui? Pentru lipsirea de bunătăți sau pentru chinul durerilor? Pentru nesfârșirea muncilor sau pentru despărțirea de Dumnezeu? Plângi, ticăloase suflete, aducându-ți aminte de cele ce te vor întâmpina după ieșirea din trup, căci vor fi foarte grele și dureroase. Și strigă: Dumnezeule al Puterilor, Dumnezeule Cel veșnic, Dumnezeule al milei și al îndurărilor, să nu mă părăsești, să nu mă treci cu vederea, să nu îndepărtezi de la mine mila Ta! *„Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!”* Că știu milostivirea Stăpânului meu, știu nepomenirea de rău a iubitorului de oameni și că voitor al milei este, Care *„nu voiește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu”*. Și Care *„voiește ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină”*, mai ales, cei ce se întorc de la păcat. Căci *„nu a venit să cheme pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși la pocăință”*. Și *„nu au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei ce rău pătimesc”*. Deci, așa aflându-mă și așa socotind, nu mă abat de la nădejdea cea bună, nici nu deznădăjduiesc de mântuirea mea. Acum am început a grăi către Domnul meu: *„Eu sunt pământ și cenușă”, „vierme și nu om, ocară a oamenilor și defăimare a poporului”*. *„Dă-mi mie cuvânt, ca să-mi deschid gura mea”,*

Cel Ce dai rugăciunea celui ce se roagă, căci „*toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de sus este, pogorându-se de la Tine, Părintele luminilor*”, ca să mă rog după cuviință și să cer cele de folos, și să nu mă întorc smerit și rușinat, ci dobândind cele ce am nădăjduit. Și așa mă voi duce, bucurându-mă întru deplina adevărire a inimii. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt. Doctorul sufletelor și al trupurilor, ca și cum aş sta înaintea înfricoșătorului Tău scaun de judecată, ca și cum m-aş atinge de preacuratele Tale picioare, așa mă rog și cer, cu inimă zdrobită și smerită: curățește-mă pe mine, păcătosul, iartă-mi mie, netrebnicului și smeritului. Caută din sfânt lăcașul Tău spre ticăloșia mea, privește dintru înălțimile Tale cele sfinte spre rugăciunea smeritului robului Tău și nu trece cu vederea rugăciunea mea. „*Slăbește-mă, ca să mă odihnesc mai înainte de a mă duce*” acolo de unde nu mă voi mai întoarce. Ca un om am păcătuit, ca un Dumnezeu, iartă-mă. Căci Tu cunoști, Stăpâne, alunecarea lesnicioasă a firii omenești și cum că „*plecat este cugetul omului cu osârdie spre cele rele încă din tinerețe*”. Adu-Ți aminte că din pământ suntem. Adu-Ți aminte că numai Tu singur ești curat și fără de prihană, și neîntinat, iar noi toți întru certări și pedepse sun-

tem. Adu-Ți aminte de îndurările Tale cele din veac și de mila Ta și să nu mă osândești pentru fărădelegile mele, nici să-mi răsplătești după păcatele mele. Știu mulțimea fărădelegilor mele, că mare este și fără număr. Dar știu și noianul iubirii Tale de oameni, că nemărginit este și nebiruit. Că Tu ești Cel Ce ridici păcatele lumii, Care Te-ai pogorât din cer pe pământ, ca să cauți oaia cea rătăcită și pierdută, Păstorul Cel bun, Cel Ce Îți pui sufletul pentru oi și ai venit în lume, să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Miluiește, Milostive, făptura mâinilor Tale. Să nu Te scârbești de mine, nevrednicul, ci îndură-Te spre făptura Ta. Cel Ce pentru mine cruce ai răbdat și răni ai pățimit și m-ai vindecat. Unge rănilile mele cu leacul milostivirii Tale și cu buretele iubirii Tale de oameni. Căci toate le poți și nimic nu Îți este Ție cu neputință. Dă umilință inimii mele celei împietrite, ușurează-mi greutatea conștiinței, primește lacrimile mele și suspinarea mea, ca pe ale desfrânatei și ca pe ale lui Petru, cel dintâi dintre Apostoli. Primește-mi această puțină mărturisire și pocăință, Cel Ce ai primit gândul cel bun al tâlharului pe cruce. Primește rodul buzelor mele, ca pe o jertfă vie, bine primită întru miros de bună mireasmă. Te rog, îmblânzește-Te și înduplecă-Te! A păcătuț și Manase împăratul, dar nu s-a pierdut, pentru că

s-a căit. A păcătuït și David mai înainte de acela, dar, plângându-și păcatul, a fost miluit. Multe pilde de acest fel am, care potolesc și mângâie mâhnirea mea, care gonesc de la mine deznădejdea și hrănesc nădejdea mântuirii mele. Mângâie și Tu inima mea, Părintele îndurărilor și Dumnezeuule a toată mângâierea. Odihnește-o și fă-i bine cu izvorul milei Tale și al bunătăților. Multe lucruri ai făcut din veac, mari și minunate, slăvite și înfricoșate, cărora nu este număr. Iar dacă pe mine, desfrânatul, mă vei mântui, mai multă și mai mare minune vei face. Că atât de mare este puterea milostivirii și a iubirii Tale de oameni, încât și din noroi mărgăritar face și, din fiu al gheenei, fiu al Împărăției săvârșește. Și încă voi striga către Domnul meu și către Dumnezeul meu mă voi ruga: Ocârmuiește rămășița vieții mele după voia Ta. Întărește-mă întru frica Ta. Întemeiază-mă întru dragostea Ta și, cu mulțimea bunătății Tale, sfârșit bun și vrednic iubirii Tale de oameni dăruiește-mi. Caută cu milă și cu iubire de oameni spre oasele mele și spre încheieturile mele, și spre toată alcătuirea făpturii mele și la loc de repaos și de odihnă călăuzește ticălosul meu suflet și așează-l acolo. Căci multe locașuri sunt la Tine, fiecăruia după vrednicie împărțindu-i. Și încă mă rog și cer: Dă, Doamne, și dar de pricepere nevredniciei mele, ca să înțeleg cele bineplăcute Ție și

mie de folos. Și nu numai să le înțeleg, ci să le și împlinesc, ca să nu fiu biruit și să nu fiu dus împreună cu cei răi, să nu făptuiesc cele necuvi-oase. Și-mi dă să mă smeresc împreună cu cei smeriți, cu cei ce pătimesc împreună să pătimesc, celor ce greșesc, să le iert. Pentru că știu că, de nu voi ierta, nu mi se va ierta. Pentru aceasta, mă rog: Iartă toate tuturor celor ce îmi greșesc mie, căci nu ei sunt de vină, ci eu, ticălosul, cel ce nu fac voia Ta și nu păzesc poruncile Tale. Celor ce mă iubesc pe mine, răsplătește-le cu bogatele tale daruri. Pe părinții și frații cei duhovnicești pe care mi i-ai dat, miluiește-i, Milostive, ca și pe mine, cu judecările care le știi, îndurându-Te cu iubire de oameni. Aceste cuvinte ale rugăciunii mele să mijlocească pentru mine și cât trăiesc, și după ce voi muri eu. Să se îndrepteze mărturisirea aceasta și lacrimile, ca o tămâie înaintea Ta. Aștept în fiecare zi moartea cea de netrecut. Trupul meu cel ticălos îngropării dându-se, se va strica și Tu îl vei învia, Dătătorule de viață, nepieritor, în vremea Învierii. Iar duhul meu în mâinile Tale îl pun. Odihnește, Sfinte Stăpâne, întru lumina viilor și în lăcașul celor ce se veselesc și pe părinții, strămoșii și frații mei, robii Tăi binecredincioși, și pe cei ce mi-au poruncit mie, nevrednicului, să mă rog pentru dânșii și tuturor celor ce întru bună credință s-au săvârșit,

iartă-le. Căci, deși am păcătuit, dar nu ne-am depărtat de la Tine, nici „*am întins mâinile noastre către dumnezeu străin*”, ci pe Tine Te-am cunoscut, pe Tine Te-am iubit și întru Tine am crezut, și Ție ne închinăm, Unuia Dumnezeu în Treime, către Tine ne rugăm și întru Tine nădejdlile mântuirii le punem. Miluiește-ne pe noi după mare mila Ta și ne sălășluiește întru Împărăția Ta cea cerească. Cu adevărat, Doamne al meu, Doamne, așa să se facă acestea întru noi, cei ce nădăjduim spre Tine, pentru multa și necovârșita bunătate a Ta și pentru milostivirea și iubirea Ta de oameni, cea negrăită, pentru rugăciunile preaslăvitei, prealăudatei, preabinecuvântatei și cu dar dăruitei, Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria, ale Puterilor celor cerești și înțeleghătoare și ale tuturor Sfinților care din veac bine Ți-au plăcut Ție. Amin.

Rugăciune către Dumnezeu-Duhul Sfânt

Impărate Ceresc, Preabunule Mângâietorule, Duhule al adevărului, Cel ce din Tatăl mai înainte de veci porcezi și întru Fiul pururea Te odihnești; nepărtinitorule Izvor al darurilor celor dumnezeiești, pe care le împarți precum voiești; prin care și noi nemernicii ne-am sfințit și ne-am uns în ziua botezului nostru. Caută spre rugăciunea robilor Tăi, vino la noi și Te

sălășluiește întru noi și curățește sufletele noastre, ca să ne putem face locaș Preasfintei Treimi.

Așa, o, Preabunule, nu Te scârbi de necurăția noastră, nici de rănilile păcatelor; ci le tămăduiește pe ele cu ungerea Ta cea vindecătoare. Luminează mintea noastră, ca să cunoaștem deșertăciunea lumii și a celor ce sunt în lume; înviază conștiința noastră, ca neîncetat să vestească nouă ceea ce se cuvine, a face și ce se cuvine a lepăda; îndreptează și înnoiește inima noastră, ca să nu izvorască mai mult ziua și noaptea gânduri rele și pofte necuvioase. Îmblânzește trupul și stinge cu insuflarea Ta cea dătătoare de rouă văpaia patimilor, prin care se întunecă în noi Chipul cel preascump al lui Dumnezeu. Iar duhul lenevirii, al mâhnirii, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert gonește-l de la noi. Și ne dă nouă duhul dragostei și al răbdării, duhul blândeții și al dreptății, ca îndreptând inimile cele slăbite și genunchii, fără de lenevire să călătorim pe calea sfintelor porunci. Și așa, ferindu-ne de tot păcatul și împlinind toată dreptatea, să ne învrednicim a primi sfârșit creștinesc și nerușinat și a intra în Ierusalimul cel Ceresc, iar acolo a ne închina Ție, împreună cu Tatăl și cu Fiul, cântând în vecii vecilor: Treime Sfântă, slavă Ție!

Rugăciune către Preasfântul Duh a Sfântului Simeon Noul
Teolog

Vino, lumină adevărată, vino, viață veșnică, vino, taină nerostită, comoară fără de nume, chip dincolo de orice înțelegere, bucurie fără de sfârșit, vino, lumină neînserată, așteptare neînșelătoare a celor ce vor primi mântuirea! Vino, ridicare a celor căzuți, vino, înviere a celor morți, vino, Atotputernice, Care pe toate le-ai făcut și pe toate le prefaci numai cu voia Ta! Vino, Cel Ce nu poți fi văzut, nici atins, Cel pururea nemișcat, dar Care Te miști pentru a Te pogorî la noi, cei ce viețuim în iad! Vino, nume mult dorit și îndelung slăvit, vino, bucurie veșnică, vino, cunună neveștejită! Vino, Tu, pe Care atât Te-a dorit și Te dorește mult chinuitul meu suflet, Tu, Care m-ai despărțit de toate cele ale lumii și Care m-ai învrednicit să Te doresc pururea! Vino, suflarea și viața mea, vino, mângâiere a sărmanului meu suflet, vino, bucuria, slava și nesfârșita mea dulceață!

Rugăciune zilnică a Sfântului Alexandru din Svir

Suflete, suflete al meu, pentru ce te plângi la Domnul? Căci lenea ta pentru chinurile veșnice mijlocitoare îți este. Dacă darul lui Dumnezeu l-ai cunoaște, cu lacrimi fierbinți ai plânge, suspinând și întristându-te pentru orice păcat, pentru cel mic și pentru cel mare. Strigă

către Stăpâna ta ca să nu te lovească mânia Celui ce ține toate cu dreapta Sa atotputernică. Însă eu, păcătosul și leneșul, cel ce am limba vicleană, cum mă voi ruga Stăpânei mele ca să mă izbăvească Domnul de înfricoșata Judecată? Căci tot timpul mă cutremur în inima mea cugetând la înfricoșata Judecată ca să fiu izbăvit de chinurile cele veșnice și de viermele cel neadormit și de întunericul cel mai din afară și de flăcările cele nestinse. Miluiește-mă pe mine, păcătosul robul Tău, ca pe Pavel Apostolul, pe care mai mult decât pe toți l-ai iubit, și nu întoarce fața Ta de la mine, cel sărman, în acea Zi înfricoșată de care se cutremură sufletul meu și se îngrozesc măduarele trupului meu. Doamne, izbăvește-mă pe mine de înfricoșatul ceas, ca să nu mă depărtez de mila Ta. Îi rog pe Sfinții îngeri și Arhangheli, pe prooroci și mucenici și pe toți sfinții să se roage lui Dumnezeu pentru sufletul meu. Pentru rugăciunile voastre să întoarcă Stăpânul mânia Lui de la mine, păcătosul. Iar tu, Preacurată Doamnă Fecioară, care ai îndrăzneală la Fiul tău pentru robii Tăi, nu uita ostenele robului tău. Stăpâne Mântuitorule, din săracul meu suflet, Ție mă rog, izbăvește-mă de durerea păcatelor mele și primește-mă întru bucuria vieții celei nesfârșite, în care se preamărește Preasfânt Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, totdeauna, acum și

pururea și în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune la începerea lucrului

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule, Unule-
Născut al Tatălui Celui fără de început, Tu
ești Cel ce ai zis prin gura proorocului Tău
David: „*leși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa
până seara*”. Tu ai zis și prin gura fericitului Pavel
apostolul: „*cel ce nu vrea să lucreze, nici să nu
mănânce*”. Și iarăși Tu ai zis cu preacurată gura Ta:
„*Fără de Mine nu puteți face nimic*”. Doamne,
Doamne, ascult din tot sufletul și din toată inima
dumnezeieștile Tale cuvinte și cu umilință alerg la
bunătatea Ta: ajută-mi mie, păcătosului, cu darul
Tău, să săvârșesc lucrul ce încep acum: în numele
Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune la sfârșitul lucrului

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru,
Dumnezeule a toată milostivirea și îndu-
rarea, Care ai nemăsurată milă, nespusă și
neajunsă iubire de oameni, căzând acum către a Ta
slavă, cu frică și cu cutremur, aduc Ție mulțumire
pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine,
nevrednicul robul Tău. Te slăvesc și Te laud și Te cânt
ca pe un Domn, Stăpân și Făcător de bine; și iarăși
căzând înaintea Ta, Îți mulțumesc și cu smerenie mă
rog nemăsuratei și negrăitei Tale milostiviri ca și de

acum înainte să îmi dăruiești faceri de bine, ca să sporesc în dragostea față de Tine și de aproapele meu. Izbăvește-mă de tot răul și necazul. Dăruiește-mi liniște. Și mă învrednicește în toate zilele vieții mele totdeauna mulțumire să-Ți aduc și să grăiesc și să cânt cele preabune Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunile zilelor săptămânii

Luni

Doamne Iisuse Hristoase, cu adâncă umilință recunosc și mărturisesc, că în toată ziua păcătuiesc contra iubirii Tale Dumnezeuiești. Deci, astăzi, că este luni și începutul săptămânii, mă rog cu umilință îndurării Tale celei mari: iartă-mi păcatele cele de voie și fără de voie, și-mi ajută să pun început bun și să port mai multă grijă de sufletul meu, pentru care ai răbdare atâtea dureri la Sfânta Ta Răstignire! O, Doamne, astăzi Ți dau sufletul și trupul meu și voința mea, rugându-Te să fie voia Ta cu mine, după bună plăcerea Ta. Pedepsește-mă, Doamne, după îndurarea Ta, în această lume, iar nu în cealaltă viață. Și iartă pe cei vii și pe cei răposați, pentru rugăciunile Sfintei Tale Biserici, și pe toți ne învrednicește de mărirea Ta în Rai. La aceasta pun mijlocitori pe Sfinții Tăi Îngeri, către care zic: O, cereștilor ajutători și păzitori ai oamenilor, vouă mă închin și vă mulțumesc

pentru ajutorul și ocrotirea ce ne-o dați în toate zilele nouă, nevrednicilor și păcătoșilor. Scutiți-mă de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, ca să nu mai păcătuiesc de acum înaintea Dumnezeului meu! Învredniciți-mă să vă văd la moartea mea, stând în jurul meu și să duceți sufletul meu în cer, ca să se închine măririi Feței lui Dumnezeu, iar vouă să vă mulțumesc acolo, pentru purtarea de grijă ce ați avut pentru mine și binele vostru să-l spun cu glas neîncetat în veci. Amin.

Marți

Doamne Dumnezeul meu, osândit stau înaintea Feței Tale celei Sfinte, și-mi mărturisesc nevrednicia, neputința și sărăcia mea cea mare. Pentru aceasta mă rog Ție, o, Izvor dulce și noianul îndurării, deschide stavilele cerului și plouă asupra mea bunătățile îndurării Tale, ca să pot scoate lacrimi, să plâng, să spăl și să curățesc sufletul meu de întinăciunea păcatelor, cu căință tare și adevărată. Și ca să-mi dai acest dar, Stăpâne, pun mijlocitor pe Înaintemergătorul Ioan, către care zic: O, învățătorule al credinței și mărite Proorocule, care ești mai mare decât toți proorocii, precum Însuși Fiul lui Dumnezeu te-a numit în Sfânta Evanghelie, tu care ai arătat poporului pe Stăpânul Hristos, tu care L-ai botezat în Iordan și ai văzut cerurile deschizându-se, tu care ai auzit

glasul Părintelui Ceresc și ai văzut pe Duhul Sfânt ca un porumbel pogorându-se peste El. Rogu-te, ajută-mi cu mijlocirea ta, tu care stai în cer înaintea Judecătorului Veșnic, și fă să se îndure de mine, că ai multă îndrăzneală înaintea Lui. Întinde mâna aceea cu care L-ai botezat și strică cugetele mele cele rele și mă întărește să-mi petrec viața pe calea cea bună a lui Dumnezeu. O, Proorocule, luminează-mi mintea cu poruncile Domnului, ca să le țin minte și să le păzesc până la capătul vieții mele. Și să stai lângă mine în ceasul morții mele, să mă duci pocăit înaintea Stăpânului meu, Dumnezeu. Roagă-te încă și pentru toată lumea, ca Dumnezeu să dea ajutor creștinilor, și celor vii și celor răposați, și să-i odihnească de nevoile cele multe, să le dea toate cele de trebuință și să-i învrednicească Împărăției Sale. Amin.

Miercuri

Doamne Atotputernice și Atotîndurate, îmi aduc aminte că Te-ai născut Om din Sfânta Fecioară în peșteră și ai fost vândut cu treizeci de arginți de ucenicul cel viclean, ca să ne răscumperi pe noi, păcătoșii, de sub puterea diavolului. Pentru aceasta, Te rog, îndură-Te de mine, păcătosul! Primește, Doamne, această mică rugăciune a mea și umilită a mea voință, că mă întristez pentru că Te-am întristat și mă amărăsc

pentru că Te-am supărat fără de număr. La Tine, Preabunule Mântuitor, am toată nădejdea și cred că Tu, Care din iubire de oameni ai primit să fii vândut pentru noi, Te vei îndura și de mine acum, ca să mă mântuiești de chinurile cele de veci și să mă învrednicești Împărăției Tale. Nu Te depărta de la mine, Doamne, și ajută-mi ca în toate să fac voia Ta și să nu Te mai răstignesc în toate zilele cu faptele mele cele păcătoase, nici să Te batjocoresc cu cugetele mele cele rele, precum făceau iudeii cei necredincioși în timpul Sfintelor Tale Patimi, ci ca femeia cea păcătoasă să-Ți spăl picioarele, cu lacrimile ochilor mei, ca să mă învrednicesc a auzi și eu din Gura Ta cea dulce: *„Iertate să-ți fie păcatele.”* Amin.

Joi

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl, Care în ziua de astăzi ai luat Cina cea de pe urmă cu ucenicii Tăi și cu mare umilință ai spălat picioarele lor și ale ucenicului care Te-a vândut. Apoi, luând pâine și vin în mâinile Tale Cele Sfinte și binecuvântându-le cu puterea Ta cea Dumnezeiască, le-ai făcut însuși Trupul și Sângele Tău, cu care i-ai împărtășit zicând: *„Luați, mâncați și beți, că acestea sunt Trupul și Sângele Meu, ca să se ierte păcatele voastre”*. Cel ce tot în ziua aceasta Te-ai înălțat la cer și ai șezut

de-a dreapta lui Dumnezeu, Tatălui Tău, să împă-
rățești împreună cu El în veci, ca Unul-Născut Fiul
Său preaiubit. Rogu-Te deci, pentru rugăciunile
ucenicilor Tăi, iartă păcatele noastre ale tuturor, ale
celor vii și ale celor răposați. Dă-mi, Doamne, lacrimi
fierbinți ca să-mi plâng păcatele. Darul Tău cel
curățitor, care a spălat picioarele ucenicilor Tăi, să
spele și să curățească inima și sufletul meu, ca așa,
cu vrednicie, cu curăție și cu umilință să mă
împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, acum și în timpul
morții mele, iar în ceasul despărțirii mele, cu bucurie
să se suie sufletul meu la Tine, fără de nicio frică,
întrebare sau împiedicare să trec vămile văzduhu-
lui, intrând în mărirea Ta cea cerească. Ajută-mi,
Doamne, să Te preaslăvesc în veci, să mă închin
Numelui Tău Celui Sfânt. Amin.

Vineri

Doamne Iisuse Hristoase, dulce Mântuitorul
sufletelor noastre, mărturisim înaintea Ta,
întru această zi a răstignirii Tale, în care
ai pățimit și ai primit moarte pe Cruce pentru
păcatele noastre, că noi suntem cei ce Te-am răstign-
nit cu păcatele noastre cele multe și cu fărădelegile
noastre cele rele. De aceea, ne rugăm bunătații Tale
cele nemărginite să ne faci și pe noi părtași sfinte-
lor Tale Patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei
de viață făcătoare, pentru ca să ne învrednicim, prin

darul Tău, să câștigăm și noi asemenea Ție, pentru dragostea Ta, precum Tu, Cel Milostiv, le-ai răbdad pentru mântuirea noastră, întărindu-ne pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulțumitorii evrei. Și ne înviază simțirile noastre cele sufletești, ca să cunoaștem moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta, cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și, rugându-Ți-se, l-ai primit în Rai. De aceea întărește-ne, Doamne, ca să putem ridica cu bucurie, de astăzi înainte, Crucea Ta cu deplină pocăință. Întristarea morții Tale să o simțim, precum au simțit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi și mironosițele femei. Dă-ne, Doamne, și nouă, darul Tău, precum ai dat atunci tâlharului celui rău, și iartă păcatele noastre pentru sfintele Tale Patimi, și ne primește prin pocăință împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu și Ziditor ce ne ești. Asemenea fă cu toți creștinii, vii și morți, precum se roagă Ție, în toate zilele, Sfânta Biserică și le iartă lor toate păcatele și-i învrednicește pe ei de Împărăția Ta, ca să vadă lumina Ta și să mărească slava Ta. Ne închinăm Crucii Tale, Hristoase, și zicem către dânsa: mărire ei pentru dragostea Ta. Bucură-te, Preacinstită Cruce a lui Hristos, că prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus ținuit.

Bucură-te, pom preamărit, pentru că Tu ai ținut Rodul Vieții Ce ne-a mântuit din moartea păcatului. Bucură-te, toiagul cel tare care ai sfărâmat ușile iadului. Bucură-te, cheia împărătească ce ai deschis ușa Raiului. Ne bucurăm și noi pentru că vedem pe vrăjmașii Tăi surpați jos, iar pe prietenii Tăi împărățind în ceruri, pe vrăjmașii Tăi biruiți de puterea Ta, iar pe creștinii ce Ți se închină, înarmați cu puterea Ta. O, Răstignitul meu Hristoase, câte ai pățimit pentru noi, câte răni, câte scuiări, câte batjocuri și câtă necinste ai răbdad pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare! De aceea, cum putem noi să fugim de Cruce, văzând pe Hristos că este ridicat pe ea? Cum să ne pară grele chinurile, văzând pe Stăpânul nostru că le iubește și le cere și le socotește Lui de mare cinste? Rușine ne este, cu adevărat, de ne vom întrista de relele ce ne pricinuiesc oamenii sau de ispitele ce ni le aduc diavoli, trupul și gândurile noastre cele rele, sau pentru sărăcia și bolile ce ne vin din voia lui Dumnezeu pentru păcatele noastre, deoarece acestea toate le trimite pentru ca să ne apropie mai mult de El, pentru ca să-L slăvim și să ne pedepsim în această viață pentru binele nostru, pentru ca să ne odihnim cu mai multă mărire întru Împărăția Lui cea veșnică. Și, de vreme ce este așa, înmulțește-ne, Doamne, ostenele, ispitele și durerile, dar

să ne înmulțești împreună și să ne prisosești și răbdarea și puterea, ca să putem răbda toate câte ni s-ar întâmpla. Pentru că recunoaștem că suntem neputincioși de nu ne vei întări, orbi de nu ne vei lumina, legați de nu ne vei dezlega, fricoși de nu ne vei face îndrăzneți, răi de nu ne vei preface în buni, pierduți de nu ne vei ierta, robi de nu ne vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia ne închinăm și o mărim, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sâmbătă

Doamne lisuse Hristoase, Judecătorul meu, cunosc că păcatele mele sunt fără de număr. De aceea, Te rog în această zi, în care de Iosif și de Nicodim pus fiind în Mormânt, Te-ai pogorât în iad cu Sfântul și Îndumnezeitul Tău suflet și de acolo ai îndepărtat întunericul cu lumina Dumnezeirii Tale și ai adus bucurie nespus de mare strămoșilor noștri, căci i-ai mântuit de robia cea cumplită și i-ai suit în Rai. Îngroapă păcatele și cugetele mele cele rele și viclene, ca să piară din mintea mea și să nu se mai lupte cu sufletul meu. Luminează întunecatul iad al inimii mele, alungă întunericul păcatelor și suie mintea mea la cer, ca să mă bucur de Fața Ta. Așa, Doamne, primește umilita mea rugăciune ca o tămâie miroitoare, pentru rugăciunile iubitei Tale Maici, care

Te-a văzut pe Cruce pironit între doi tâlhari și de durerile Tale cumplite i s-a rănit inima, care împreună cu ucenicii și cu mironosițele Te-au pus în mormânt, iar a treia zi Te-au văzut înviat din morți și la înălțarea Ta Te-a văzut suindu-Te de la pământ la cer, însoțit de Sfinții Tăi Îngeri. Îndură-Te, Doamne, și de cei vii, și de cei răposați, pentru rugăciunile Sfinților Tăi către care zic și eu, nevrednicul: O, fericiți slujitori ai lui Dumnezeu! Nu încetați a vă ruga Lui ziua și noaptea pentru noi, nevrednicii, care pururea greșim cu atâtea nenumărate păcate! Mijlociți pentru noi Darul și ajutorul lui Dumnezeu, pe care nu știm a-l cere după cuviință. Nu încetați a vă ruga, pentru ca prin rugăciunile voastre, păcătoșii să câștige iertare, săracii ajutor, întristații mângâiere, bolnavii sănătate, cei slabi la minte înțelepciune, cei tulburați liniște, cei asupriți ocrotire și toți împreună Darul lui Dumnezeu, spre folosul cel sufletesc, în slava lui Dumnezeu Celui în Treime lăudat, Căruia i se cuvine cinste și închinăciune în veci. Amin.

Duminică

De vreme ce ziua Duminicii îmi aduce aminte de Atotputernicia Ta, Stăpâne, cu care ai zidit lumea și ai răscumpărat pe om, pentru aceasta iubitorule de oameni, Doamne, mă închin Ție și Îți mulțumesc foarte pentru daru-

rile cele mari, ce ai făcut tuturor zidirilor Tale. Cu adevărat se bucură și se veselește inima mea când stau și cuget că numai Tu singur ești Dumnezeu, Sfânt, Înțelept, Milostiv, Purtător de grijă, Bun, Puternic, Necuprins, și în scurte cuvinte, vreo bunătate și vreo mărire nu-Ți lipsește. Mă bucur că Tu ești un Dumnezeu în trei Fețe: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Să se tulbure, Domnul meu, toți cei ce se închină altor dumnezei: că nu este alt Dumnezeu afară de Tine. Pentru aceasta fă să sporească creștinii ortodocși la orice mărire și bunătate, de vreme ce ei numai pe Tine Te cunosc Dumnezeu adevărat și Te mărturisesc și Ți se închină și-Ți slujesc pururea cu toată inima și cu toată puterea. O, Părinte Sfinte, miluiește-mă! O, binecuvântate Fiule al lui Dumnezeu, mântuiește-ne de iad! O, Duhule Sfinte, dă-ne nouă Harul Tău și acoperământul Tău! Așa, Doamne și Ziditorul meu, ascultă rugăciunile și cererile sufletului meu cel păcătos și dă-mi mie, smeritului și nevrednicului, Harul Tău, ca să cinstesc astăzi această Duminică după porunca Ta și după porunca Bisericii Tale și Maicii noastre. Dăruiește-mi pocăință adevărată, ca să-mi plâng păcatele ce am făcut împotriva Împărăției Tale și împotriva sufletului meu și a aproapelui meu. Te rog, Mult Milostive Doamne, să uiți de astăzi înainte greșelile mele cele multe. După mulțimea milelor Tale, mulțumesc din

toată inima mea pentru atâtea bunătăți ce-mi trimiți în toate zilele și mai vârtos pentru înnoirea sufletului meu, pentru răbdarea Ta cea mare, că nu m-ai pedepsit după mulțimea păcatelor mele, ci mă îngăduiești și-mi aștepti pocăința, ca un Iertător, Bun și Milostiv. Și încă mă rog, Doamne Iisuse Hristoase, să-mi dai dar să petrec bine și creștinește întru această săptămână fără a-Ți greși, cu gândul, cu voința, cu cuvântul, cu fapta, întru slava și cinstea Bunei Vestiri a Sfintei Maicii Tale și a Învierii Tale celei de a treia zi și a venirii Duhului Tău celui Sfânt asupra Apostolilor. Îndeosebi mă rog pentru ajutorul Tău, Prea Bunule Stăpâne, ca să mă cunosc pe mine, să mă căiesc de păcatele mele și să mă îndreptez cu mărturisirea, iar în ceasul morții să fiu aflat pregătit, cuminecat și cu inima curată și să fiu aflat demn de Împărăția Ta cea veșnică. Amin.

Rugăciune de pocăință a Sfântului Efrem Sirul

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie.

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale.

Așa, Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea de pocăință a regelui Manase

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, al lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov și al seminției lor celei drepte, Cel ce ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel temut și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale; pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși. Nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel Preaînalt, bun, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv, Căruia Îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăință păcătoșilor, spre mântuire. Așadar Tu, Doamne, Dumnezeuul celor drepți, n-ai pus pocăință pentru cei drepți: pentru Avraam și Isaac și Iacov, care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie, păcătosului, pentru că am păcătuیت mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi la înălțimea cerului, din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe, încât nu pot să-mi ridic capul și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și rău am făcut

înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci fapte urâte am făcut, înmulțindu-mi smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii, rugând bunătatea Ta și zicând: Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc; însă tot eu cer, rugându-Te: iartă-mă, Doamne, iartă-mă și nu mă pierde din pricina fărădelegilor mele, și nici nu mă osândi la întunerice sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeuule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul, după marea mila Ta și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele; căci pe Tine Te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de pocăință

Mărturisesc Ție, Doamne Dumnezeul meu, Celui în Treime slăvit și închinat, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, păcatele mele făcute în toate zilele vieții mele și până în ceasul de față cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, cu vederea, cu auzul, cu mirosul, cu gustul, cu pipăitul și cu toate simțurile mele sufletești și trupești, prin care Te-am mâniat pe Tine, Dumnezeul meu, și am nedreptățit pe aproapele. Pentru toate acestea mă simt vinovat înaintea Ta și vreau să mă pocăiesc. De aceea, cu smerenie, mă rog: iartă-mă și mă dezleagă de toate păcatele, ca un Bun și de oameni iubitor. Amin.

Rugăciune de pocăință către Maica Domnului

Stăpână prea milostivă și bună, primește rugăciunea mea cea ticăloasă ce se aduce ție din gură netrebnică, deși știi neputința mea. Că eu prin tine scap la bunătatea Fiului tău și prin tine, Doamna mea, m-am abătut din calea ce ducea spre moarte. Și știind faptele și toate mișcările mele, cele din zi și din noapte, cele cu lucrul și cuvântul, cele întru știință și întru neștiință, îndreptează-mă, că eu pe tine te am mijlocitoare către Hristos, Dumnezeuul nostru. Miluiește-mă și mă ajută, îndemnându-mă la tot lucrul bun, după voia Fiului tău și Dumnezeuului nostru. Tu știi, Stăpână preabună, că din brațele maicii mele spre tine am alergat, ție am fost dăruit, deși rău m-am ocârmuit, dar nu am știut altă scăpare, părtinitoare, sprijinire și mijlocitoare către Dumnezeu fără numai pe tine. Și acum, Stăpâna mea, mărturisindu-mi toate faptele mele cele necuvioase, te rog să mi le ștergi și să mă miluiești. Știi, Stăpâna mea Născătoare de Dumnezeu, că sunt ca o oaie rătăcită și ca un străin smerit, care nu are unde să își plece capul, fără numai la tine, Maica lui Hristos, Dumnezeuul meu. Tu ești, Stăpână, ajutorul meu, tu curăția mea, tu acoperământul meu, tu cheazășuitoarea mea către Dumnezeu, tu tatăl meu, tu maica mea, tu povățuitoarea mea și întru tine îmi pun toată nădejdea mea. Tu cunoști sărăcia mea și știi că nu am pe

nimeni, fără numai pe tine și pe Hristos, Cel ce S-a născut din tine. Să nu te îngreșezi de mine, nici să mă lepezi de la fața ta, Preacurată, ca să nu biruiască mulțimea răutăților mele bunătatea ta, că al tău este noianul milostivirii, ca ceea ce ești Maica lui Dumnezeu cel milostiv. Numai de voiești și eu m-am mântuit. Nimeni nu se împotrivesc ție, că ești Maică a lui Iisus Hristos, Dumnezeuul meu, Cel ce a făcut toate. Știu că multe sunt păcatele mele și nu sunt vrednic a privi la înălțimea cerului din pricina fărădelegilor mele, dar dacă tu vei binevoi cine se va împotrivi? Ajută-mi, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, mie, celui fără de îndrăzneală și să nu mi se socotească îndrăzneala într-un păcat, ci iartă-mă degrabă și dă-mi umilință. Dă-mi izvor de lacrimi, suspinare și zdrobire de inimă, ca să plâng păcatele mele, că eu sunt cel ce am nelegiuit înaintea Fiului Tău și Dumnezeu mai mult decât toată firea. Și știu, Stăpâna mea, că sunt fără de răspuns, nevrednic de toată iubirea ta de oameni și vrednic de toată osânda. De aceasta, prin tine, scap la mila Fiului tău, a Stăpânului și Făcătorului meu cel bun. Deci ocârmuiește-mă și mă învață, Născătoare de Dumnezeu. Și cerând în dar mila ta cea bogată, miluiește-mă precum voiești și nu mă lepăda de la fața ta, nici nu mă depărta de acoperământul tău, nu mă înstrăina de milostivirea ta. Miluiește-mă

pe mine, cel ce spre tine am toată nădejdea și arată-ți întru mine puterea ta, Născătoare de Dumnezeu. Că de mă vei mântui pe mine, păcătosul, mare va fi mila ta, mare milostivirea ta, mare nepomenirea ta de rău, mare îndelungă răbdarea ta. Iar de vei milui pe cel vrednic, nu va fi lucru minunat. De aceea ajută-mi, milostivește-te spre mine și-mi întinde mâna ta mie, leneșului, trândavului, nemulțumitorului, împietritului, ne-militului, judecătorului strâmb, gânditorului de rău, desfrânatului, hulitorului, ocărătorului, clevetitorului, celui plin de toată fapta rea, de cuvinte viclene și gânduri urâte, celui străin și gol de toată fapta cea bună și vrednic de toată osânda și pedeapsa. Cu adevărat, Stăpâna mea Preasfântă, Născătoare de Dumnezeu, milostivește-te spre mine, lipsitul și ticălosul, și fă cu mine milele tale bogate. Ca, fiind mântuit, să laud pe Cel ce S-a întrupat din tine, Hristos Dumnezeul nostru, și pe tine te măresc, mântuirea mea, sprijinirea mea, mângâierea mea și păzitoarea mea din toate zilele vieții mele. Ajută-mi mie, Stăpâna mea cea sfântă, ajută-mi și iarăși strig: ajută-mi. Și mă învrednicește ca să fac voia Fiului tău și Dumnezeului meu în toate zilele vieții mele, să mă tem de El și să-I slujesc cum se cuvine. Și așa, săvârșindu-mă, Stăpâna mea Născătoare de Dumnezeu, să fiu povățuit de sfinții îngeri la

locașurile cele dumnezeiești și luminoase prin mijlocirea ta cea bineprimită, unde să slăvesc în veci pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea Preasfântă. Amin.

Rugăciune de pocăință a Sfântului Siluan Athonitul

Miluiește-mă, Dumnezeule, zidirea Ta cea căzută. Milostiv fii mie, Doamne, dăruiește-mi duhul smereniei și al iubirii. Tânjesec după Tine, Doamne, și cu lacrimi Te caut; cum nu Te voi căuta? Tu mi-ai dat a Te cunoaște în Duhul Sfânt, și această cunoaștere a lui Dumnezeu trage sufletul meu cu lacrimi a Te căuta. Sufletu-mi zace în mare durere: scârbit-am pe Domnul. Unde ești, Doamne? Unde ești, Lumina mea? Căci Ți-ai ascuns fața de la mine, și sufletul meu îndelung nu Te vede, și tânjește după Tine, și cu lacrimi Te caută pe Tine. Unde este Domnul meu? Pentru ce nu-L văd în sufletul meu? Ce Îl oprește a via întru mine? Dar nu este întru mine a Lui smerenie și iubirea pentru vrăjmași. Miluiește-mă, Dumnezeule, pe mine, zidirea Ta căzută. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, la vreme de necaz și de întristare

Valuri de patimi mă împresoară; mare necaz și strâmtorare îmi umplu sufletul o, întru-tot Sfântă Maică, liniștește sufletul

meu cu pacea Fiului tău și alungă deznădejdea și întristarea sufletului meu cu harul Său. Potolește furtuna păcatelor mele care mă frig precum un vierme în foc și stinge-i flăcările. Uple-mi inima de bucurie, Preacurată Maică și împrăștie ceața nelegiuirilor mele de la fața mea, căci acestea mă împresoară și mă tulbură. Luminează-mă cu lumina Fiului tău. Sufletul meu se simte sfârșit; totul îmi este greu, chiar și rugăciunea. Iată-mă, rece ca piatra. Buzele mele șoptesc o rugăciune, dar inima mea nu tresaltă. Necazurile m-au împresurat de pretutindenea. Topește gheața din jurul sufletului meu și încălzește-mi inima cu dragostea ta. Nu-mi pun nici o încredere în apărarea venită de la oameni, ci îngenunchez dinaintea ta, o, Prea Sfântă Maică și Fecioară. Nu mă alunga de la fața ta, ci primește rugăciunea robului tău. Tristețea m-a cuprins. Nu mai pot răbda năvălirile diavolilor. Nu am nici o apărare, nici nu aflu loc de refugiu, om nenorocit ce sunt. Sunt pururea biruit în lupta aceasta și nu am altă mângâiere decât în tine, Preasfântă Maică. O, nădejde și apărarea tututror credincioșilor, nu trece cu vederea rugăciunea mea! Preasfântă Maică a lui Hristos, Preacurată, Preabinecuvântată Maică a lui Dumnezeu, vezi cum satana mă izbește precum valurile mării lovesc corăbiile! El mă urmărește ziua și mă tulbură noaptea. Nu am

pace; sufletul meu se pleacă, duhul meu se cutremură. Grăbește, Preaslăvită Maică și mă ajută! Roagă-L pe dulcele meu Domn Iisus Hristos să aibă milă de mine și să-mi ierte păcatele pe care le-am săvârșit. O, Preasfântă Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, bunătatea ta cea plină de iubire este nesfârșită și este cel mai mare vrăjmaș al puterilor iadului. Chiar atunci când cel mai mare păcătos cade în străfundurile iadului, dacă acesta strigă către tine, tu ești gata să-l eliberezi din legăturile lui. Slobozește-mă și pe mine! Privește cum satana vrea să mă facă să mă împiedic și să îmi zdrobească credința, dar eu îmi pun toată nădejdea în Domnul. Slavă ție, ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii! Amin.

*Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a
Sfântului Grigorie Palama*

Fecioară, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul cu trup; știu, cu adevărat știu, că nu se cuvine, nici se cade ca eu, cel atât de desfrânat, cu ochi spurcați să văd icoana ta, a celei preacurate, a celei pururea Fecioare, a celei ce ai și trupul și sufletul curat și nespurcat, și să o sărut cu buze necurate și întinate, sau să mă rog. Căci cu dreptate este ca de mine, cel desfrânat, să se îngrețoseze și să mă urască

curăția ta. Dar fiindcă Dumnezeu, pe care L-ai născut, S-a făcut om, ca să cheme pe cei păcătoși la pocăință, pentru aceasta am îndrăznit și eu, să mă apropii de tine cu lacrimi rugându-mă. Primește această mărturisire, a greșelilor mele cele multe și grele și o du Unuia Născut Fiului tău și Dumnezeu, rugându-te Lui ca să fie milostiv ticălosului și tăvălitului meu suflet. Că de mulțimea fărădelegilor mele sunt oprit a căuta spre Dânsul și a cere iertare. Pentru aceasta, pe tine te pun înaintea solitoare și mijlocitoare. Că multe și mari daruri dobândind eu de la Ziditorul meu Dumnezeu, și uitându-le pe toate, și nemulțumitor arătându-mă, ticălosul, cu necuviință m-am alăturat cu dobitoacele fără de minte, și m-am asemănat lor; fiind sărac de fapte bune, bogat de patimi, și plin de rușine, lipsit de dumnezeiască îndrăzneală, osândit de Dumnezeu, făcându-mă de plângere arhanghelilor, de râs dracilor, și de urâciune oamenilor, muștrat de conștiință, rușinat de lucrurile mele cele rele și mai înainte de moarte fiind mort, și mai înainte de judecată de sine-mi osândit, și mai înainte de munca cea fără de sfârșit de deznădăjduire muncit. Pentru aceea dar, numai la a ta sprijinire alerg, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, cel ce sunt dator cu nenumărați talanți; cel ce întru dezmierdări cu desfrânatele am cheltuit avuția cea părintească; cel ce am curvit mai mult decât

desfrânata; cel ce am făcut fărădelege mai mult decât Manase; cel ce m-am făcut nemilostiv mai mult decât bogatul; cel ce sunt slugă lacomă, vas al gândurilor celor rele, vistierie a cuvintelor celor urâte și spurcate, străin de toată fapta cea bună. Miluiește-mă pe mine cel smerit; milostivește-te spre mine cel neputincios. Mare îndrăzneală ai la Cel ce s-a născut din tine. Nimeni nu are putere precum tu, Maica lui Dumnezeu; că toate le poți, ca ceea ce ești mai presus de toate zidirile și nimic nu îți este ție cu neputință, numai de vei voi. Deci, nu trece cu vederea lacrimile mele; nu te întoarce de către suspinul meu; nu lepăda durerea inimii mele; nu rușina nădejdea mea cea către tine. Ci cu rugăciunile tale cele de Maică, silind pe cea nesilită milostivire a Fiului tău, Cel bun și Dumnezeu, învrednicește-mă pe mine ticălosul și nevrednicul robul tău, să-mi iau frumusețea mea cea dintâi și dintru început, să lepăd grozăvia patimilor, să mă slobozesc de păcat și să mă robesc de dreptate; să mă dezbrac de spurcăciunea dulceții celei trupești și să mă îmbrac întru sfințenia curățeniei cele sufletești; să mor lumii și să viez faptei celei bune. Călătorind eu, împreună călătorește cu mine; pe mare înotând, împreună înoată; priveghind, întărește-mă; necăjindu-mă, mă mângâie; împuținându-mă la suflet, îmbărbătează-mă; îmbolnăvindu-mă, vindecare îmi dăruiește; nedreptățit fiind,

izbăvește-mă; năpăstuit fiind, îndreptează-mă; spre moarte primejduindu-mă, degrab alergând mă scoate; vrăjmașilor celor nevăzuți, în toate zilele de temut mă arată; ca să cunoască toți cei ce cu nedreptate mă tiranizează, al cui rob sunt eu. Așa, Preabună Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ascultă ticăloasa mea rugăciune și nu mă rușina de nădăjduirea mea cea către tine, ceea ce ești după Dumnezeu nădejdea tuturor marginilor pământului. Aprinderea trupului meu stinge-o; viforul cel cumplit din sufletul meu, potolește-l; mânia cea amară, îmblânzește-o; trufia și mândria părerii celei deșarte, din mintea mea șterge-o; nălucirile cele de noapte ale duhurilor celor viclene și bântuielile cele de zi ale gândurilor cele necurate, din inima mea împuținează-le; învață limba mea să grăiască cele de folos; povățuiește ochii mei să vadă drept faptele bune cele adevărate. Picioarele mele îndreptează-le să alerge fără împiedicare pe calea cea fericită a poruncilor lui Dumnezeu; mâinile mele fă-le să se sfințească ca, cu vrednicie să le ridic pe ele către Fiul Cel Preaînalt; curățește-mi gura mea ca, cu îndrăzneală să-L numesc Tată pe Dumnezeu Cel Înfricoșat și Prea Sfânt; deschide-mi urechile mele ca să audă simțitor și gânditor cuvintele cele mai dulci decât mierea și fagurul ale Sfintelor Scripturi, și să viețuiesc după dânsle

fiind întărit de tine. Dă-mi vreme de pocăință, de întoarcere a gândurilor; de moartea cea năprasną, ferește-mă; osândit de conștiință fiind, te rog izbăvește-mă. Și mai pe urmă de toate, fii lângă mine la despărțirea sufletului de ticălosul meu trup. Sila cea nesuferită, înlesnind-o; durerea cea nespusă, ușurând-o; strâmtoarea cea nemângâiată, mângâind-o; de fața cea întunecată a dracilor, izbăvind-mă; de cercarea cea prea amară a vameșilor celor din aer și stăpânitorilor întunericului, slobozindu-mă și zapisele păcatelor mele celor multe rupându-le, cu Dumnezeu mă împrietește, și stării Lui de-a dreapta, celei fericite, la Înfricoșata Judecată mă învrednicește; și bunătăților celor veșnice și nestricăcioase, moștean pe mine mă fă. Această mărturisire îți aduc ție, Stăpâna mea, Născătoare de Dumnezeu, lumina ochilor mei celor întunecați, mângâierea sufletului meu, folositoarea și nădejdea mea cea după Dumnezeu. Pe care cu blândețe primește-o și mă curățește de toată spurcăciunea trupului și a duhului. Și mă învrednicește în veacul acesta de acum fără de osândă să mă împărtășesc cu preasfântul și preacuratul Trup și Sânge al Fiului și Dumnezeului tău; iar în cel ce va să fie, cu cina cea prea dulce și cerească a desfătării Raiului, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Aceste bunătăți,

dobândindu-le eu nevrednicul, să slăvesc în vecii vecilor preacinstitul și de mare cuviință numele Fiului și Dumnezeuului tău, Cel ce primește pe toți cei ce se pocăiesc din tot sufletul, pentru tine, ceea ce te-ai făcut mijlocitoare și chezășuitoare tuturor păcătoșilor. Că prin tine, Prealăudată și Preabună Stăpână, se mântuiește toată firea omenească, lăudând și binecuvântând pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea Cea Preasfântă și de o ființă, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

*Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu a Sfântului
Teofan Zăvorâtul*

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești una curată cu sufletul și cu trupul! Caută spre mine, scârbavnicul, necuratul, care mi-am înnegrit sufletul și trupul cu spurcăciunea vieții mele pătimăse și iubitoare de plăceri; curăță mintea mea pătimășă, curăță și bine întocmește gândurile mele care rătăcesc și orbecăie; pune în rânduială simțămintele mele și călăuzește-le, slobozește-mă de reaua și urâta deprindere a patimilor necurate ce mă tiranisește, pentru ca slobozindu-mă din bezna păcatului, să mă învrednicesc a te preaslăvi și a te lăuda cu îndrăznire pe tine, ceea ce singură ești Maica Luminii Adevărate a lui Hristos, Dumnezeuul

nostru, căci pe tine te binecuvântează și te slăvește cu El și în El toată făptura cea văzută și cea nevăzută. Amin

Rugăciune către Maica Domnului a Sfântului Marcu al Efesului

Plec genunchii mei ție, Stăpână, eu, ticălosul, și cer acum dumnezeiescul tău ajutor. Dezleagă chinul sufletului, risipește norii deznădejdiei cu rugăciunile tale, mângâierea celor întristați. Păstrând, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, strălucirea sufletului curată de întinăciunile patimilor, fă-mă pe mine, cel ce te slăvesc pe tine, luminat să privesc la lumina cea dumnezeiască, fără de prihană Fecioară. Întorcând, cu puterea ta, Stăpână, atacurile vrăjmașilor cele asupra noastră, dăruiește turmei tale pace adâncă, ceea ce ești dătătoarea dumnezeieștii păci. Izbăvește-ne pe noi de noroiul patimilor, cu rugăciunile tale către Fiul tău. Curată, dă să pășesc curat pe căile pocăinței care duc, Mireasa lui Dumnezeu, la veșnica odihnă. Ca pe lumina ochilor păzește-mă cu acoperământul tău, rogu-mă Curată, și la umbra aripilor tale ocrotește-mă și mă izbăvește de răutatea dracilor și mă mântuiește. Cu băutura pocăinței adapă-mă, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Marie, și învrednicește-mă să aduc lacrimi din inimă stingătoare ale văpăii care mă așteaptă. Frica judecății mă tirani-

sește și hotărârea lui Dumnezeu, dar tu vino mai înainte și stai lângă mine în ziua judecății și mă izbăvește, Fecioară Marie, dumnezeiască Mireasă. Sufletul meu cel întinat de patimi, Preacurată, și inima mea curățește-le prin mila ta cea curățitoare și fă-le templu al dumnezeiescului Duh. Pe mine, cel neîndreptat și cel ce singur mă osândesc, Hristoase al meu, mântuiește-mă, cu rugăciunile Maicii Tale, ca să slăvesc multa și nemăsurata Ta milă. Risipește, Curată, norii întristărilor din sufletul meu și luminează-mă cu razele bucuriei, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască și neînserată. Cel ce din țărână m-ai zidit, Stăpâne, după chipul Tău, și m-ai învrednicit de înfierea Ta, iubitorule de oameni, păzește-mă ca un Îndurat. Aruncat sunt, Curată, în nemăsurate păcate și în necazurile celor răi, unul după altul, pentru aceea, dăruiește-mi mie iertare și izbăvește-mă din supărări. Izbăvește-mă pe mine de osânda cea veșnică, Stăpână curată, și învrednicește-mă de bucuria cea dumnezeiască și de desfătarea Raiului cu rugăciunile tale. Pleacă-te la rugăciunile celor ce aleargă acum la tine și du-le pe acestea la Atotmilostivul Dumnezeu și plinește cererile, Fecioară Marie mult lăudată. Scutură somnul lenevirii mele și luminează, rogu-mă, Cuvioasă, simțirile mele, dând priveghere și vrednică pocăință. Roagă-te, Fecioară,

ca milostiv să-mi fie mie Cel ușor de împăcat și să mă mântuiască pe mine cel ce cânt cu inima zdrobită: Dumnezeu, bine ești cuvântat. Mila ta nu este mărginită de timp, căci pururea miluiești, cu totul fără prihană, pe robii tăi și împarți celor ce cer harul tău cel nesfârșit. Ceea ce singură ai fost strălucită cu dumnezeiască slavă, fiind Maică a Celui ce te-a slăvit pe tine, roagă-L, Fecioară, pe Cel singur pururea slăvit să dobândesc și eu slava cea de sus. Dă iertare, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, și îndreptare vieții celor ce aleargă la tine ca neîncetat să te laudăm pe tine, și să te preaînălțăm întru toți vecii. Mai presus decât razele luminoase și strălucitoare ale soarelui, Stăpână, ajutorul tău, tinzând tuturor razele minunilor, risipește negura patimilor și a bolilor. Întărește-ne pe noi, cei bătuți de necazuri și de mulțimea supărărilor, cu dumnezeiescul tău ajutor, Marie, Mireasa lui Dumnezeu, pe tăria răbdării și pe piatra nădejdi tale, ca să te slăvim pe tine. Povara întristărilor covârșește, Fecioară fără de prihană, puterea mea și mă trage în prăpastia fără fund a deznădejdi, de care izbăvește-mă, ca neîncetat să te măresc pe tine. Căruță purtătoare de lumină a lui Emanuil te-ai arătat, luminând pe credincioși, Stăpână curată, pentru aceea luminează sufletul meu cel acoperit acum de întunericul trândăviei și

nimicit de păcate. Tu ai fost ocrotitoarea sufletului meu, Preacuvioasă, Curată, căci întru tine zdrobesc puterea dușmanilor, de tine mi-am atârnat toate simțurile și mintea, mântuiește-mă, ca să te măresc pe tine cu dor. Potolește marea chinurilor care împotriva mea se sălbăticește, de Dumnezeu slăvită, scăparea preaputernică a tuturor credincioșilor și călăuzește, Curată, către dumnezeiescul țărâm pe ticălosul și nenorocitul robul tău care de iadul pierzaniei deja s-a apropiat și a ajuns în lațul deznădejdiei. Stăpână, nu mă trece cu vederea pe mine, cel ce rău mă primejduiesc și caut din tot sufletul grabnicul tău ajutor, căci întru tine mi-am pus toată nădejdea mea, de Dumnezeu fericită. Amin.

Rugăciune către Cuviosul Moise Ungurul pentru ajutor în lupta cu patima desfrânării

 , preaminunate și purtătorule de Dumnezeu, părinte Moise, bineplăcutule al lui Hristos și mare făcător de minuni, la tine, cu smerenie cădem și ne rugăm: dă-ne să fim părtași ai dragostei tale pentru Dumnezeu și pentru aproapele, ajută-ne să plinim voia Domnului în simplitatea inimii și, cu smerenie, poruncile Domnului să săvârșim fără de păcat. Caută cu milosârdie spre sufletele credincioșilor și ai tăi cinstitori, care aleargă cu credință la mila și ajutorul tău.

Auzi-ne, preabunule plăcut lui Dumnezeu, pe noi, rugătorii tăi și nu ne lepăda pe noi, cei ce avem nevoie de izbăvire și care-ți aducem cântare vrednică, fericindu-te. Părinte Moise, luminător al curăției, care proslăvești pe Dumnezeu în Sfânta, fără de început Treime, te laudăm și slăvim pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh. Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către toți Sfinții a Sfântului Teofan Zăvorâtul

ine nu va plânge pentru mine, care pentru o desfătare mărunță am disprețuit Împărăția Cerurilor, nesocotind focul cel nesfârșit? Dedându-mă patimilor, mi-am pierdut vrednicia sufletului și m-am făcut asemenea dobitoacelor necuvântătoare. Mă odihneam oarecând, îmbogățit cu dumnezeieștile dăruiri, iar acum am îndrăgit sărăcia patimilor. M-am înstrăinat de virtuți, plecând în țara cea depărtată a patimilor. Sunt mai mult mort decât viu, și mică este fărâma de viață rămasă în mine. După ce m-am făcut astfel de bunăvoie, nici ochii nu mai pot să mi-i înalț către Domnul Cel Milostiv. Plângeți, Cuvioșilor și Dreptilor, pentru mine, cel cuprins de patimi și de păcate. Plângeți, nevoitori ai înfrânării, pentru mine, lacomul cu pânțele și iubitorul de desfătări. Plângeți, cei milostivi și îngăduitori, pentru mine, cel nemilostiv și amărâtor. Plângeți, cei ce ați plăcut înaintea

lui Dumnezeu, pentru mine, cel ce am făcut placul oamenilor. Plângeți, cei ce ați dobândit blândețe, pentru mine, cel mânios. Plângeți, cei smerit cugețători, pentru mine, cel semeț și trufaș. Plângeți, cei ce ați dobândit neagonisire apostolească, pentru mine, împătimitul de cele materiale și împovăratul de lăcomia averilor. Plângeți, cei ce ați iubit plânsul și ați urât râsul, pentru mine, cel ce am iubit râsul și am urât plânsul. Plângeți, cei ce păstrați în cuget Judecata de după moarte, pentru mine, care zic că îmi aduc aminte de Judecată, dar ale cărui fapte arată cu totul alta. Rugați-vă, Sfinții lui Dumnezeu, pentru sufletul înviforat de toate felurile de patimi; cu ce puteți, ajutați-mi, Sfinții lui Dumnezeu! Știu că dacă Îl veți ruga pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, din marea bunătății Lui vi se va dăruia vouă totul, și după cum El este Iubitor de oameni, așa și voi, cei rugați de mine păcătosul, nu treceți ruga mea cu vederea, fiindcă singur n-am îndrăznire, din pricina mulțimii păcatelor. Lucrul vostru, Sfinților, este să mijlociți pentru păcătoși; al lui Dumnezeu este să-i miluiască pe cei deznădăjduiți. Rugați-L dar, Sfinții lui Dumnezeu, pe Împărat pentru rob; rugați-L pe Păstor pentru oaie; rugați Viața pentru cel mort, ca să trimită mână de ajutor și să întărească smerit sufletul meu în neputințele lui. Amin.

*Rugăciune pentru dăruirea răbdării, către Domnul Iisus
Hristos*

Minunatul Ziditor, Stăpâne Iubitorule de oameni, mult-Milostive Doamne cu inimă înfrântă și smerită Te rog acestea: nu Te îngreșoșa de ruga mea păcătoasă, nu lepăda lacrimile și suspinurile mele; auzi-mă ca pe cananeanca, nu mă trece cu vederea cum n-ai trecut-o pe desfrânată; arată și asupra mea, a păcătosului, mare mila iubirii Tale de oameni, acoperă-mă, miluiește-mă și întărește-mă, ca să rabd cu recunoștință, întru nădejdea bunătăților celor veșnice, toate necazurile și nevoile trimise de către Tine, iar mai ales prefă întristarea mea în bucurie, ca să nu cad în deznădejde și să pier eu, ticălosul. Că Tu ești izvorul milei și nădejdea cea nerușinată a mântuirii noastre, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm dimpreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciune de lăsare în voia lui Dumnezeu, a Sfântului
Isaac Sirul*

Imi plec genunchii, Dumnezeule, înaintea măreției Tale și mă plec până la pământ înaintea Ta; căci fără să fi cerut de la Tine să fiu, m-ai adus la existență. Înainte de a mă

fi plămădit în sânul maicii mele, ai cunoscut viața mea involburată și pornită spre alunecare, dar asta nu Te-a oprit să mă crezi și să-mi dai toate cele prin care ai cinstit firea noastră, deși știai dinainte răul pe care-l voi face. Știi bine cererile mele, înainte de a le ști eu însumi, precum și rugăciunile mele, înainte de a fi rostite înaintea Ta. Dă-mi, în acest ceas, Dumnezeule, toate cele de care știi foarte bine că firea mea ticăloasă duce lipsă în primejdiile de acum. Căci știi bine întristarea sufletului meu și știi că tămăduirea lui stă în mâinile Tale. Amin.

*Rugăciune pentru adevărata pocăință a Sfântului Isaac
Sirul*

La ușa milostivirii Tale bat, Doamne; trimite-mi ajutorul Tău pornirilor mele împrăștiate, otrăvite de mulțimea patimilor și puterea întunericului. Stârnește în mine străpungeri și căință la vederea rănilor din mine, măcar că ele nu vor fi pe măsura păcatelor mele, căci dacă le-aș cunoaște în toată întinderea lor, sufletul meu ar fi mistuit de amară durere pentru ele. Vino în ajutorul slabelor mele mișcări spre adevărata pocăință. Fie ca prin zdrobirea ei, care e un dar al Tău, să găsesc ușurare de năprasna păcatelor, căci fără puterea harului Tău nu sunt în stare să intru în mine însumi ca să-mi cunosc întinăciunile mele și văzându-le să

opresc multe mele împrăstieri. Amin.

Rugăciune pentru înnoirea gândirii, a Sfântului Isaac Sirul

Mă închin, Doamne, tronului măreției Tale eu, care sunt pulbere și cenușă și drojdia omenirii; Ție, Căruia zeci de mii de îngeri și oștirile nenumărate ale serafimilor Îți aduc cu laudele lor de foc și sfintele lor mișcări o închinare spirituală în ascunzimea firii lor; Ție, Fire Sfântă ascunsă de simțirea și cunoașterea tuturor fapturilor create. Căci ești aproape de toți cu ajutorul Tău ori de câte ori e nevoie și ușa Ta e deschisă cu timp și fără timp cererilor tuturor. Nu Te scârbești de păcătoși și măreția Ta nu se îngreșează de sufletele întinate cu tot felul de păcate, ci pe toate le scoți din rele nesfârșite. Așa și pe mine, Doamne, deși sunt cu totul întinat, m-ai învrednicit să cad cu fața la pământ înaintea Ta și să îndrăznesc să iau în gura mea Sfântul Tău Nume, măcar că sunt un vas plin de necurăție și nevrednic să mă număr printre copiii lui Adam. Dă-mi, Doamne, să mă sfîțesc prin laudele Tale și să mă curățesc prin aducerea aminte de Tine. Înnoiește-mi viața prin schimbarea gândirii și prin gânduri folositoare pe care harul Tău le stârnește în mine. Călăuzește-mi gândirea când meditează la Tine și fă-mi să uit purtarea șchioapă prin înnoirea gândirii pe care o stârnești în mine. Pune în mișcare în mine cereri de

folos, potrivit dorința mea cu dorința Ta, „*căci Tu dai rugăciune celor ce se roagă*”. Întipărește în mine o singură dorință, care să privească neîncetat spre Tine, și o gândire care să nu slăbească nicicând în nădejdea ei în Tine din pricina morților neîncetate suferite pentru Tine. Dă-mi, Doamne, să mă rog înaintea Ta nu cu cuvinte nesimțitoare rostite din vârful buzelor, ci să stau prăvălit până la pământ în smerenia ascunsă a inimii și căința gândirii. Amin.

Rugăciune care se citește în fiecare post

Dumnezeul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, Cel ce mai înainte ai întocmit, prin Legea Ta cea Veche și Nouă, aceste zile de post, la care ne-ai învrednicit să ajungem acum, pe Tine Te laudăm și Ție ne rugăm: întărește-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim întru ele cu sârguință, spre mărirea numelui Tău celui sfânt și spre iertarea păcatelor noastre, spre omorârea patimilor și biruință asupra păcatului; ca împreună cu Tine răstignindu-ne și îngropându-ne, să ne ridicăm din faptele cele moarte și să petrecem cu bună plăcere înaintea Ta întru toate zilele vieții noastre. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase, Dumnezeule, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău

Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Siluan Athonitul pentru dobândirea smereniei

Rugați-vă pentru mine, toți Sfinții, ca sufletul meu să învețe smerenia lui Hristos. Sufletul meu însetează după ea, dar nu o poate atinge și o caut plângând, ca un copil ce s-a pierdut de mama lui: Unde ești Tu, Domnul meu? Te-ai ascuns de sufletul meu și te caut cu lacrimi. Doamne, dă-mi puterea de a mă smeri înaintea măreției Tale. Doamne, a Ta este Slava în Cer și pe pământ. Dă-mi mie, zidirii tale firave și smerite, Duhul Tău cel Sfânt. Mă rog bunătății Tale, Doamne, privește asupra mea din înălțimea Slavei Tale și dă-mi puterea de a Te lăuda zi și noapte, căci sufletul meu Te-a iubit prin Duhul Sfânt. Tânjesc după Tine și Te caut cu lacrimi. Doamne, dă-ne Duhul Sfânt. Prin El Te vom slăvi zi și noapte, căci dacă trupul nostru e slab, Duhul Tău e viu și dă sufletului puterea de a Te sluji cu râvnă. El întărește în sufletul nostru iubirea Ta, îl liniștește întru Tine cu o odihnă desăvârșită și nu mai vrea să se gândească decât la iubirea Ta. Doamne, mintea mea lipsită de putere nu poate ajunge la Tine. Ca și regele Avgar Te chem: Vino, și tămăduiește-mi rănila gândurilor mele celor rele și Te voi lăuda ziua și noaptea, Te voi vesti oamenilor, ca toate neamurile să știe că Tu Doamne, săvârșești minuni ca și altă-

dată, ierți păcatele, sfințești și dai viață. Amin.

Rugăciune pentru vederea păcatului propriu

Doamne, dă să-mi văd păcatele mele, așa încât mintea mea, atrasă cu desăvârșire de luarea-aminte față de păcatele mele, să înceteze a mai vedea greșelile aproapelui și să-i vadă pe toți, într-acest chip, buni. Dă inimii mele să părăsească grija pierzătoare de neajunsurile aproapelui, să își unească toate grijile numai în grija pentru dobândirea curăției și sfințeniei poruncite și gătite nouă de Tine. Dă-mi mie, celui ce mi-am spurcat haina sufletului, să o albesc iarăși: ea a fost deja spălată prin apele botezului, iar acum, după pângărire, aceste haine au nevoie să fie spălate prin apele lacrimilor. Dă-mi să văd, în lumina harului Tău, neputințele cele de multe feluri care trăiesc în mine, înăbușind în inimă mișcările duhovnicești, ce aduc în ea mișcările sângelui și trupului care sunt potrivnice Împărăției lui Dumnezeu. Dă-mi marele dar al pocăinței, înaintea căruia merge și pe care îl naște marele dar al vederii păcatelor proprii. Păzește-mă, cu aceste mari daruri, de hăurile amăgirii de sine, care apare în suflet din pricina păcătoșeniei neluate în seamă și neînțelese, și se naște din lucrările patimii dulceții și slavei deșarte care trăiesc în mine neluate în seamă și neînțelese. Păzește-mă pe mine cu aceste mari daruri în calea cea către Tine, și

dă-mi mie să ajung la Tine, Cel ce chemi pe cei ce-și recunosc păcătoșenia și lepezi pe cei ce se socot drepti, ca să Te slavoslovesc în veci, întru veșnica Ta fericire, a Singurului Dumnezeu Adevărat, Răscum-părătorul celor robiți și Mântuitorul celor pierduți. Amin.

Rugăciune a Sfântului Isaac Sirul pentru sporirea iubirii și unirea cugetului cu Dumnezeu

Creatorul al nostru, al tuturor, Care știi bine boala și neputința firii mele, depărtează de la mine puterea potrivnicului, abate năvala păcatului din mădularele mele, stinge aprinderea lui din inima mea, tinde sufletului meu abătut mâna Ta tămăduitoare, leagă simțurile mele lăuntrice cu legătura Crucii Tale, sporește în mine belșugul iubirii Tale care vine din înțelegerea Celui Răstignit, strânge gândirea mea înăuntru cu tainele ascunse pe care le poartă Crucea, întărește în mine aducerea-aminte de smerenia Iubitului Tău Fiu, și fă să crească în mine minunarea în fața economiei Tale pentru mine. Amin.

Rugăciune către Mântuitorul Iisus Hristos pentru izbăvire de boală a aproapelui

Preaputernice și slăvite Doamne, Iisuse Hristoase! Tu, Care ai venit în lume să tămăduiești neputințele oamenilor, Care nu ai venit să chemi la pocăință pe cei drepti, ci pe

cei păcătoși, și ai primit moarte pe cruce pentru mântuirea noastră! Din adâncul inimii Te rog să primești smerita mea nevoie și această mică rugăciune a mea pentru cel încercat de boală! Mântuiește-l, Doamne, precum știi, ca un Bun și Iubitor de oameni, și rânduiește Tu toate spre folosul său. Că noi neputincioși suntem și nu îl putem ajuta, dacă nu ne vei lumina cu harul Tău. De este voia Ta, îl poți pedepsi precum se cade pentru păcatele sale, tămăduindu-l cu ierburile amare ale durerii, ca un Doctor priceput, precum vei vrea. Dar căzând înaintea Ta, Te rog îndură-Te de robul Tău (*numele*), potolește-i fierbințeala, alină-i suferința, ridică-l din patul durerii. Să îi fie această încercare prin care trece spre îndreptarea vieții, spre început bun mântuirii și spre iertarea păcatelor. Și dacă îi este de folos să ducă mai departe crucea bolii, fie, Doamne, după voia Ta, nu după voia noastră. Dăruiește-i răbdare și liniște, alungând de la el toată frica și toată deznădejdea, ca să nu fie îngenunchat de durere și să cârtească sau să cadă în patima mâniei. Ajută-l, Iubitorule de oameni, ca văzând el mila Ta să cadă la picioarele Tale cu lacrimi de pocăință și de mulțumire, ca să se învrednicească să audă glasul Tău cel sfânt: „*Iertate îți sunt păcatele!*”. Amin.

Rugăciunea celui bolnav către Maica Domnului

O, Maică Sfântă a celor ce cheamă cu evlavie numele tău! O, grabnică ajutătoare a neamului creștinesc, nădejde a celor deznădăjduiți! La tine alerg când mă aflu în necazuri și în dureri, așteptând milostivirea ta. Niciun muritor nu a cunoscut o durere mai mare decât ai cunoscut-o tu atunci când L-ai văzut pe Preadulcele tău Fiu răstignit pe cruce. Nicio mamă nu a plâns pentru fiii ei cât ai plâns tu pentru căderile și durerile noastre. O, câte icoane ai udat cu lacrimile tale, ca să vădești creștinilor grija pe care le-o porți! Cum ai făcut să izvorască lacrimi din ochii tăi zugrăviți de mâini omenești! Știind marea ta grijă pentru cei ce laudă numele tău, te rog, Preacurată, vezi suferința mea și neputințele mele, Preasfântă Fecioară, și nu mă lăsa să fiu biruit de ele. Știu minunile tale, știu dragostea pe care o arăți neamului creștinesc. De multe ori te-ai arătat în chip minunat și ai dăruit vindecare celor dreptcredincioși. Ajută-mă, Maică Preasfântă, ca, simțind că mă acoperi cu Sfântul tău Acoperământ, să te cinstesc împreună cu toți îngerii și sfinții în toate zilele vieții mele. Amin.

Rugăciune grabnic folositoare către Sfântul Efrem cel Nou

Sfinte Mare Mucenice Efrem, ascultă rugăciunea mea, a păcătosului, și vino în ajutorul meu. Am aflat de minunile tale, am

aflat de darurile pe care le-ai primit de la Dumnezeu pentru jertfelnicia ta. Și, văzând cum atâta mulțime de oameni a fost ajutată de tine, îndrăznesc să nădăjduiesc și eu, știind că nu vei trece cu vederea cererea mea. De nenumărate ori te-ai arătat în vedenii și vise, spunând celor credincioși că vor primi cele cerute în rugăciune. Eu nu sunt vrednic de o astfel de mângâiere, pentru că păcatele mele sunt multe și credința mea este puțină, dar cred că iubirea ta covârșește răutățile mele și nădăjduiesc, prin mijlocirea ta, să pun început bun mântuirii mele. Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, Sfinte, să caut cele de folos mântuirii. Trupul meu este slăbănogit de păcate și sufletul meu este moleșit din pricina patimilor. Iubitor de păcate sunt și la faptele cele bune mă lenevesc. Cere-I lui Dumnezeu să îmi sporească credința, să-mi înmoaie inima cea învârtoșată, să îmi dăruiască smerenie, răbdare și râvnă în războiul duhovnicesc. Sfinte Efrem, învață-mă să mă rog, să nădăjduiesc, să cred, să iubesc, să rabd și să iert. Sfârșitul tău mucenicesc mă îndeamnă să lepăd desfătărilor trecătoare ale acestei lumi. Chinurile pe care le-ai suferit mă îndeamnă să ridic și eu crucea ascultării de Dumnezeu. Învață-mă, sfinte, să trăiesc nu după voia mea, ci după voia dumnezeiască, să nu caut cele ale mele și să mă izbăvesc de patimile și de păcatele care mă

apasă. Alungă de la mine toate ispita diavolească. Prea mult am păcătuit, prea mult am izgonit de la mine harul dumnezeiesc. Acum a sosit ceasul mântuirii mele, sfinte. Domnul bate la ușa inimii mele și vreau să Îi deschid. Ajută-mă, Sfinte, că sunt neputincios! Roagă-te pentru mine până la ultima suflare a vieții mele. Roagă-te, Sfinte Efrem, pentru tot poporul creștinesc, pentru toții ierarhii, preoții, monahii și credincioșii. Roagă-te pentru părintele meu duhovnicesc și pentru toate rudeniile mele după trup și după duh. Roagă-te, sfinte, pentru robii lui Dumnezeu care mi-au cerut să mă rog pentru dâșii, pentru toți cei care se roagă ori se ostenesc pentru mine, pentru toți cei care mi-au făcut vreun bine ori vreodată m-au ajutat, știuți și neștiuți. Ajută, Sfinte Efrem, pe cei care zac în patimi, robiți de nepocăință și trândăvie, pe cei ce sunt în necazuri și în ispite. Alină-le suferința sufletească și trupească și-i ocrotește pe cei ce sunt în închisori, în spitale, azile sau orfeline și pe toți cei care sunt singuri, bolnavi și neputincioși. Înmulțește rugăciunile pe care le faci pentru noi, Sfinte, ca și noi să cădem la rugăciune, mulțumindu-ți din prea plinul inimii. Ca împreună cu tine să Îl slăvim pe Dumnezeu cel în Treime lăudat, în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru bolnavi, către Sfântul Efrem cel Nou

Sfinte Efrem, mare mucenice al lui Hristos, ascultă acum puțina noastră rugăciune pentru robii lui Dumnezeu (*numele*) care sunt încercați de boli, suferințe și de ispite. Venim la tine ca la un doctor ceresc și credem că vei primi cererea noastră și vei ușura suferințele lor. Ai spus că ai leacuri pentru toate felurile de boli, și de aceea nădăjduim că iubirea ta de oameni nu s-a împuținat. Cine poate spune mulțimea minunilor tale? Cine știe câți suferinzi au aflat izbăvire prin rugăciunile tale? Ajută-i, Sfinte Efrem, ajută-i pe cei suferinzi! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru ei și, dacă le este de folos să fie tămăduiți degrab, fă să se întâmple aceasta spre slava lui Dumnezeu. Iar dacă le este mai de folos să ducă mai departe crucea suferinței lor, ajută-i să rabde fără să cârtească, ca să primească luminoasa cunună a răbdării. Sfinte Mare Mucenice Efrem, tu ai răbdut suferințe de nespus, iar viața noastră este plină de desfătări. Dar chiar dacă suntem păcătoși și întinați prin tot felul de patimi, îndrăznim a ne ruga ție. Căci nu pentru noi ne rugăm ție, sfinte, ci pentru bolnavii aceștia pe care suferințele i-au îngenunchiat. Fii lor păzitor, povățuitor, ocrotitor și tămăduitor, ca să îți mulțumească cu inimă smerită și să Îl slăvească pe Dumnezeu care te-a acoperit cu harul Său, arătându-te mare făcător

de minuni, în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciune de mulțumire pentru ajutorul primit de la
Sfântul Efrem*

Sfinte Mare Mucenice Efrem, slabă este credința mea, săracă îmi este inima mea, risipită îmi este mintea și nevrednic sunt de ajutorul tău; dar mare este dragostea ta față de tot omul care te cheamă în ajutor. Așa învrednicindu-mă și eu de binefacerile tale, cu gând smerit și cu evlavie cad înaintea ta, mă închin și cu buze necurate îți sărut cu recunoștință icoana și îți mulțumesc, că nu ai trecut cu vederea cererile mele, ci, după obicei, te-ai arătat grabnic ajutător. M-ai ajutat, Sfinte Efrem, când grele încercări și teamă m-au cuprins, iar acum sfinte primește mulțumirea, recunoștința și dragostea mea, ca ale unui rob nevrednic. Așa cum ai împlinit cererile mele, întărește-mă să împlinesc și eu poruncile lui Dumnezeu. Precum nu ai șovăit a mă izbăvi de necazuri și a tămădui trupul meu, nu șovăi a curăți și sufletul meu de toată întinăciunea. Luminează-mă, Sfinte Efrem, cu rugăciunile tale, să nu-mi pun nădejdea în oameni, în mintea mea sau în sănătatea trupului meu, ca să nu fiu rușinat. Iar pentru că întinat și robit de patimi sunt eu și nu am îndrăznire către Dumnezeu, te rog, Sfinte al meu, ca așa cum m-ai ajutat până acum, să-mi fii mie

sprijinitor, cu rugăciunile tale către Hristos Dumnezeu, ori de câte ori furtuna încercărilor se va abate asupra sufletului meu. Te rog, ocrotește cu rugăciunile tale și pe robii lui Dumnezeu (*numele*), pe toți cei care mi-au cerut să mă rog pentru dânsii, pe toți cei bolnavi, necăjiți sau ispitiți, pe toți cei care au nevoie de ajutorul tău, și pe tot poporul cel binecredincios. Amin.

Rugăciune către Sfântul Luca al Crimeei, pentru cei ce sunt bolnavi

Sfinte Ierarh mărturisitor, învățătorule al adevărului și doctore fără de arginți Luca, ție plecăm genunchii sufletului și ai trupului, și căzând la cinstitele și tămăduitoarele tale moaște pe tine te rugăm, precum fiii pe tatăl lor: auzi-ne pe noi, păcătoșii, cinstite părinte, și du rugăciunea noastră la Milostivul și Iubitorul de oameni Dumnezeu, ca unul care stai înaintea Lui dimpreună cu sfinții toți. Credem că ne iubești cu aceeași dragoste cu care ai iubit pe frații tăi când viețuiai în această lume. Meșteșugul doctorilor stăpânind, în multe rânduri cu ajutorul harului suferințele celor bolnavi ai vindecat, iar după cinstita ta adormire Stăpânul tuturor a arătat moaștele tale izvor de tămăduire: că felurite neputințe se vindecă și putere se dăruiește celor ce cu evlavie le sărută și cer dumnezeiasca ta mijlocire. Pentru

aceasta, ne rugăm cu căldură ție, care ai primit harul tămăduirilor: pe mine cel bolnav și cumplit înviforat de suferință cercetează-mă și vindecă-mă de neputința ce mă stăpânește. Cu totul cinstit și preasfinte Părinte Luca, nădejdea celor bolnavi, care zac în patul durerii, nu mă uita și dăruiește-mi vindecare și tuturor cele spre bucurie, ca și noi dimpreună cu tine să slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, o Dumnezeire și o Împărăție, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Rugăciune către Sfânta Muceniță Filofteia, la vreme de boală

Sfântă mare muceniță a lui Hristos, Filofteia, ne rugăm ție cu genunchii plecați și cu lacrimi fierbinți. Adu-ți aminte de neputința firii omenești, care cuprinde și împresoară pe tot muritorul, de la naștere, întocmai ca mrejele păianjenului. Întru aceste mreji fiind căzuți și noi, smeriții, și neputând scăpa de ele fără ajutorul lui Dumnezeu, te rugăm pe tine să ne fii mijlocitoare către Dânsul. Că El însuși te-a preamărit și te-a trimis în această țară, ca s-o aperi și s-o păzești de toate răutățile. Așa, Sfântă mare muceniță a lui Hristos, Filofteia, milostivește-te spre lacrimile bătrânilor, spre suspinele maicilor, spre cererile pruncilor și spre noi, care cădem cu genunchii plecați și cerem, prin rugăciunile tale cele sfinte, ajutor

și mântuire din supărările ce ne cuprind. Căci știm, Sfântă muceniță, că pentru păcatele noastre pătimim acestea toate, adică: boli, sărăcire, prigoniri de la vrăjmași, neploaie la vreme și alte asemenea rele. Pentru aceasta cădem la milostivirea ta, ca să nu pătimească și cei nevinovați din pricina noastră. Fie-ți milă și roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, ca să strigăm ție: bucură-te, fecioară, mare muceniță Filofteia.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, primește smerita mea rugăciune pentru iertarea păcatelor mele și ca un Îndurat, cu dreapta Ta cea atotputernică stinge-mi focul ce m-a cuprins, încetează-mi boala și cu milostivirea Ta ridică-mă din patul durerilor, pentru rugăciunile Marii Mucenițe Filofteia. Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciune către Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina,
vindecătorul de boli*

, preasfinte și întru tot lăudate, mare făcător de minuni Nectarie, primește această puțină rugăciune de la noi, nevrednicii robii tăi, căci către tine, ca la un adevărat izvor de tămăduiri și grabnic folositor și ajutor preaminunat scăpând și către sfânt chipul icoanei tale privind, cu lacrimi fierbinți ne rugăm

ție: vezi, sfinte, durerile noastre, vezi sărăcia și ticăloșia noastră. Vezi rănila sufletelor și ale trupurilor noastre. Ne rugăm ție, Sfinte Ierarhe Nectarie, grăbește de ne ajută cu neîncetatele și sfintele tale rugăciuni și ne sprijină pe noi, robii tăi. Ia aminte la suspinele noastre și nu ne trece cu vederea pe noi, ticăloșii și scârbiții, că știm, sfinte al lui Dumnezeu, că, și după mutarea ta din viața aceasta trecătoare, cine a năzuit la ajutorul tău și cu credință ți s-a rugat nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat întru ajutor și nu l-ai auzit? Sau cui, în dureri fiind și alergând spre ajutorul tău, nu i-ai ușurat suferința? Minunile și ajutorul tău ne-au făcut și pe noi, ticăloșii și scârbiții, să te chemăm să ne vii în ajutor. Știm, o, alesule ierarh, de mulțimea tămăduirilor pe care le-ai făcut, nou doctor fără de arginți arătându-te. Nu cunoaștem nici suferință și nici durere pe care să nu le poți alina. Nu cunoaștem nicio boală căreia tu să nu îi poți aduce tămăduire, dar mai mult decât atât, nu numai că ai tămăduit boli despre care doctorii ziceau că nu pot fi tămăduite, ci și pe mulți bolnavi i-ai ajutat să se întărească în credință și în răbdare și să ia plată de la Dumnezeu pentru osteneala lor. Îngenunchind, ne rugăm ție, Sfinte Ierarhe Nectarie, să te rogi pentru noi lui Hristos, Cel Ce n-a trecut cu vederea rugăciunile tale cele jertfelnice, ci te-a întărit și te-a primit în cereștile

locașuri. Către Acela roagă-te să fim și noi ajutați și miluiți cu rugăciunile tale, și din pagube și necazuri izbăviți, să binecuvântăm pe Dumnezeu Cel în Treime lăudat, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian, pentru cei bolnavi

Slăviților făcători de minuni și Doctori fără de arginți Cosma și Damian, iubindu-L pe Hristos Dumnezeu din tinerețile voastre, nu numai meșteșugul doctorilor ați învățat, ci mai ales har neîmputinat al tămăduirii tuturor bolilor ați primit de la Dumnezeu. Pentru aceasta, și pe noi, care cădem înaintea cinstitei icoanei voastre, degrab auziți-ne. Pe copiii care cer ajutorul vostru la învățătură povățuiți-i cu rugăciunile voastre, ca, râvnind viețuirii voastre, să afle nu numai cele pământești, ci mai ales să sporească în cucernicie și în credința cea dreaptă. Celor ce zac de boală și s-au deznădăjduit de ajutorul omenesc, dar aleargă la voi cu credință fierbinte și rugăciune osârdnică, tămăduire dăruiți-le cu cercetarea voastră cea milostivă și de minuni făcătoare; așijderea și pe cei ce din pricina bolilor grele au căzut în trândăvire, în puținătate de suflet și în cârtire, cu harul cel dat vouă de Dumnezeu întăriți-i în răbdare și îndrumați-i, să priceapă sfânta și desăvâr-

șita voie a lui Dumnezeu în ce ne privește și să se facă părtași ai harului mântuitor al lui Dumnezeu. Pe toți cei ce aleargă la voi cu osârdie ocrotiți-i de bolile cele crunte, apărați-i de moartea năprasnică și, cu puternica voastră mijlocire înaintea lui Dumnezeu, păziți-i neclintiți în dreapta credință și ajutați-i în sporirea duhovnicească, ca împreună cu voi să se învrednicească în veacul ce va să vină a lăuda și a slăvi Numele Cel Preasfânt și de mare cuviință al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciune la vreme de boli molipsitoare și moarte
năprasnică*

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, izvorul cel nesecat al îndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări și al bunătății, Care aduci multe feluri de bătăi și de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și pornirea noastră spre păcat, fiind stăpânită ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru, oprește, Te rugăm, această armă ascuțită și neașteptată a morții adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împruținezi mai mult decât pe toate neamurile,

nici să ne dai spre batjocură vrăjmașilor celor care lucrează cu mintea și celor care lucrează cu simțurile. S-au pustiit cetățile, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfințite și slujbele și frumusețea cântărilor dumnezeiești în bună parte au tăcut; case frumoase și mari, după cum zice Scriptura, au pierit și nu este cine să locuiască în ele. Frică și cutremur a venit peste noi și negura întunecată a acestei morți înfricoșătoare ne-a acoperit pe toți. Noi, cei vii și văzuți, nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătai înfricoșătoare; nu ne mai încredem nici în noi înșine, bănuind fiecare din noi că are în sine semnul și rana morții și, înainte de moarte, cumplit de frica morții murim. Aceasta este plata răutății noastre; acesta este sfârșitul cel cuvenit faptelor noastre viclene și necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptății și ale călcării noastre de jurământ; acest șarpe cu trei capete, înfigând în noi dinții săi cei veninoși, ne-a adus această stricăciune și această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minții să-i ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare din noi fiind apăsător de greutatea cugetului ca de niște obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe noi cu totul și, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica așezământul

Tău, ca să nu fim lipsiți de vremea pocăinței și a întoarcerii noi, ticăloșii. Știm că și această bătaie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru că, de multe ori făgăduind pocăință și de multe ori mințind, ne-am osândit spre tăiere, ca și smochinul cel neroditor. Dar mai ai încă răbdare ca un lucrător iubitor de oameni Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel care ai poruncit ca de șaptezeci de ori câte șapte să ier-tăm păcatele fraților; Care poți din pietre tari și neroditoare să ridici fii lui Avraam, pentru că numai Ție sunt cu puțință toate cele ce sunt la oameni cu neputință, Stăpâne, Iubitorule de oameni. Ca și prin noi în neam și în neam să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Altă Rugăciune la vreme de boli molipsitoare și moarte
năprasnică*

m greșit, fărădelege am făcut, n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare și făgăduințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău jertfelnic și înaintea îngerilor și a oamenilor; ne-am lepădat de Înfricoșătorul Sânge al legii prin care ne-am sfințit, socotindu-L lucru de nimic și înjosind

harul Duhului și nebăgând în seamă înfierea cea înfricoșătoare și mai presus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea insuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deșert și vorbe lipsite de fapte; noi, ticăloșii, purtăm numai cu numele și în vorbe cinstita Evanghelie și adevăratul creștinism. Măinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea și lăcomia; picioarele au fost grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și răutatea, gata a merge și a călca partea fraților și a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni și al cuvintelor, organ de toată rușinea și vorba nebunească, de călcare de jurământ și de clevetire. Ochii noștri și toate simțirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare și de toată necurăția. Mintea, care împărățește în noi, adică sămânța cea dumnezeiască, am înjosit-o, și mădulele Tale, Hristoase, le-am făcut mădule ale desfrânării și, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locașuri de stricăciune și de necurăție. Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, noi, ticăloșii, spre mânie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulțimea facerilor Tale de bine nebunește am înlocuit-o cu pedeapsă; căci, de vreme ce nici prin cele bune ale noastre și nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, pe dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare

dreaptă și bătaie; dar nu cu iuțimea Ta să ne mustri pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepsești pe noi, Doamne. Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia ne și închinăm și cu inimă umilită aducem Ție mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, iubitorule de oameni Stăpâne; oprește bătaia cea pe dreptate adusă asupra noastră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale mulțimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bunătății Tale celei nemărginite să acopere marea cea amară a răutății noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameși și pe fiul cel desfrânat, care ne-au întrecut pe noi, ticăloșii, și în Împărăția Cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primește-ne și pe noi, care ne mărturisim și cădem înaintea Ta, Stăpâne, deși suntem departe de întoarcerea și de curata pocăință a acelora; dar bunătatea Ta cea nemăsurată să împlinească lipsa, și mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiți cu totul. Îndurare și milostivire care Te împlânzește pe Tine ai Crucea și moartea cea de bunăvoie, pe care ai răbdat-o pentru noi, nemulțumitorii; luptele apostolilor, sudorile cuvioșilor, sângele mucenicilor și, mai înainte de toate, ai nădejdea și mântuirea cea de obște a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu

iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum și de chinul cel veșnic ce va să fie ne izbăvește pe noi. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu Care împreună ești binecuvântat, și ale Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru izbăvirea de depresie și de feluritele boli sufletești

Stăpâne mult-Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, vino și mă vindecă și pe mine, netrebnicul robul Tău. M-am îndepărtat de Tine, am rănit bunătatea și iubirea Ta. Păcătuit-am la cer și înaintea Ta, toată fărădelegea am săvârșit-o, arătat-m-am lipsit de toată virtutea și sănătatea sufletului și a trupului. Slăbănogit-a trupul meu, umplutu-s-a de răutăți sufletul meu, slăbit-a duhul meu. Stricatu-s-a voia mea, toate se înăbușă și suferă înlăuntrul meu, coborātu-m-am până în iadul cel mai de jos. Izbăvește-mă, Doamne, de apăsarea și durerea sufletească, și de greutatea inimii care mă stăpânește cu dreptate. Săvârșit-am tot felul de păcate care mă războiesc, care fac chinul meu de nesuferit. Miluiește-mă, Doamne, că eu singur sunt vinovat pentru această pustiire și pieire a sufletului și a trupului meu. Stăpânitu-m-a iubi-

rea de sine, înrobitu-m-a nepurtarea de grijă, nimicitu-m-a lenevirea! Iartă-mă, Doamne, și vindecă netrebnicul meu suflet. Depărtează de la mine pe duhul cel rău care face de nesuferit sufocarea sufletului și a trupului meu. Ține departe de mine greutatea cea apăsătoare din inima mea. Slobozește-mi sufletul și trupul de toată nepăsarea, întristarea, plecarea spre păcatul firii, mâhnirea, deznădejdea, nepăsarea, nesimțirea, disperarea și amorțirea cea aducătoare de moarte, căci eu de bunăvoie am adus în sufletul meu toate acestea. Iartă-mi, Doamne, mărimea păcatelor, vindecă mulțimea patimilor mele! Ajută-mă ca să nu Te întristez vreodată din pricina patimilor care stăpânesc netrebnicul meu suflet. Ridică de la mine lațul cel greu al păcatului, îndepărtează mereu pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Împacă viața și sufletul meu, Doamne! Curățește-mă de toată întinăciunea sufletului și a trupului, ca să pot scăpa de duhurile viclene care mi se fac mie întuneric și beznă, deznădejde și chin. Ridică-mă din patul durerii și din așternutul răutății. Apăsarea și frica și robia gândurilor îndepărtează-le de la mine! Doamne, facă-Se voia Ta după cum dorești. Bunăvoința bunătății Tale să zdrobească pe vrăjmașii mei și pe omul cel vechi cu patimile și cu poftetele lui. Fie, Doamne, voia Ta spre mine, încât,

bucurându-mă și veselindu-mă, să Te urmez fără tristețe, cu fața veselă și să Te slăvesc, să-Ți cânt și să Te binecuvânteț întru toți vecii. Vino și întărește-mă cu puterea Ta proniatoare, ca să Te preaslăvesc și să-Ți cânt Ție, Domnului preamilos, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt întru toți vecii. Tu ești Apărătorul meu, împreună cu Preamilosul Tău Părinte și cu Mângâietorul Tău Duh, în întristările care mă cuprind în toate zilele vieții mele. Miluiește și iartă, Doamne, sufletul și trupul meu cel apăsător și plin de răutate. Tu ești Bucuria și Lumina, Învierea și Viața, Primăvara și Paștele desfătării noastre. Tu ai zis: *„Nu Mă voi depărta de la tine, nici nu te voi părăsi”*, Tu, Cel Care Te-ai pogorât până la „vistieriile iadului”, căutând oaia cea pierdută, adică pe mine. Miluiește-mă, Doamne, pentru rugăciunile Preacuratei, Preabinecuvântatei Maicii Tale, bucuria noastră a tuturor oamenilor și a tuturor sfinților. Amin.

Rugăciunea bolnavului pentru cei ce-l îngrijesc

Doamne, Dumnezeule al milei și al îndurării, trimite harul Tău cel sfințitor peste doctorii care mă îngrijesc și peste ajutoarele lor, acoperindu-i cu harul Tău ca un Bun și Iubitor de oameni. Căluzește-i Tu, Doamne, în tot ceea ce vor să facă spre binele meu. Să nu sufăr cum a suferit femeia care avea curgere de sânge de

doisprezece ani, fără a primi ajutor de la doctori, ci să primesc vindecarea de bolile mele. Să nu se adauge durere peste durerile mele, din nepriceperea lor sau din lucrarea celui rău, ci să dobândesc sănătatea mult dorită. Nu în mâinile lor este viața mea, iubitorule de oameni, ci în mâinile Tale. Mă aflu, Doamne, ca cel căzut între tâlhari, din pricina suferinței care mă apasă. Răsplătește, Dumnezeule, tot binele pe care mi-l fac doctorii, dăruindu-le înțelepciune, sănătate trupească și sufletească și tot lucrul bun pe care ei îl cer de la Tine. Răsplătește, Dumnezeul nostru, toată dragostea pe care mi-o arată frații mei în Hristos care mă cercetează, înmulțind binecuvântările Tale în casele lor. Să fie pentru ei boala mea prilej de a lucra cele bune, ca să se vădească astfel în inimile lor iubirea pe care ai cerut-o celor ce Te urmează. Nu este poruncă mai mare decât porunca de a Te iubi pe Tine și de a-i iubi pe semenii noștri. Întărește-mă, Dumnezeule preaslăvite, ca văzând iubirea pe care mi-o arată să mă rog ca nici unul din ei să nu cadă în cursele vrăjmașului, și să meargă cu toți pe calea mântuirii. Doamne, Dumnezeule al părinților noștri, dacă norii deznădejdiei și ai singurătății se vor abate asupra sufletului meu, atunci trimite-mi Tu frați care să mă cerceteze și să mângâie sufletul meu. Ca văzând grija lor pentru mine, păcătosul, să îți

mulțumesc Ție, Celui Care prin pronia Ta cea dumnezeiască porți de grijă robilor Tăi, și să Te laud și să Te slăvesc în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de mulțumire pentru însănătoșire

De binefacerile Tale ca un rob nevrednic învrednicindu-mă, mulțumire Îți aduc Ție, Dumnezeule al îndurărilor și a toată milostivirea, că nu ai trecut cu vederea cererile mele, ci mi-ai arătat iubirea Ta de oameni. Grele au fost încercările prin care am trecut, și teama m-a cuprins că nu voi ști să le stau împotriva. Știam că neputința mea este mare, dar m-ai făcut să simt că mai mare este dragostea Ta față de tot omul care Te cheamă în ajutor. Preadulce Iisuse, așa cum ai împlinit cererile mele, așa întărește-mă să împlinesc și eu poruncile Tale cele sfinte. Precum nu ai șovăit a tămădui trupul meu, așa nu șovăi a curăți și sufletul meu de toată întinăciunea. Căci ce folos voi avea dacă trupul va avea sănătate, dar sufletul va fi cuprins de boală? Sau ce folos voi avea dacă până la sfârșitul vieții pământești trupul meu nu va cunoaște boala, dacă după Înviere va fi pradă durerilor? O, să nu-mi pun nădejdea în sănătatea trupului, ca să nu fiu rușinat. Căci cine se laudă cu sănătatea poate fi smerit de Dumnezeu prin amară suferință. Iar mie să nu-mi fie a mă lăuda decât în numele Tău, Doamne, Dumnezeul meu. Îndrăznesc să Te rog, Preabunule

Doamne, ca ori de câte ori furtuna încercărilor se va abate asupra sufletului meu, să mă ajuți așa cum m-ai ajutat și de data aceasta. Pentru că în afară de Tine nu pot afla izbăvire. Mulțumindu-Ți iar și iar pentru facerile Tale de bine, pentru cele arătate și cele ascunse, Te rog ocrotește cu harul Tău pe tot poporul binecredincios, pe toți cei ce iubesc Biserica Ta și defăimează învățăturile pierzătoare de suflet, ca să Te laudăm și să Te slăvim în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la vreme de ispită

Doamne, Doamne, Cel ce ai îngăduit diavolului să ispitească în Rai pe strămoșii noștri Adam și Eva, spre a le încerca ascultarea și supunerea; Cel ce, de asemenea, ai îngăduit diavolului să ispitească cu îngrozire și cu grele suferințe pe dreptul Iov, robul Tău, pentru ca și mai lămurit să se vădească virtuțile și credința lui întru Tine; Cel ce ai dat îngăduință satanei să se apropie cu ispitire de Însuși Fiul Tău, spre a-L înbria și a-L momi cu poftele și deșertăciunile acestei lumi, pentru ca, înfrânt și rușinat, acest duh blestemat să audă din gura Mântuitorului lumii cuvintele: „*Mergi înapoia Mea, satano, căci scris este: Domnului Dumnezeuului Tău să te închini și numai Lui Unuia să-I slujești*”; Cel ce tuturor Dreptilor și Sfinților Tăi le-ai dat vremi de ispitire și de grele îndoieli, pentru ca, prin ele lămurindu-se, să iasă și să rămână și mai întăriți în

credința, în nădejdea, în dragostea și în supunerea cea către Tine; Însuși, Atotputernice și Preabunule Stăpâne, ajută-mi și mie în această clipă grea, când duhul satanei îmi tulbură mintea cu îndoieli și cu îmboldiri, și când viclene amăgiri îmi frământă inima și sufletul; arată-mi, Milostive, adevărul și calea Ta cea dreaptă, pentru ca, biruind uneltirile lui de acum, să mă pot bucura de cuvintele Apostolului Tău Iacov, ce zice: *„Fericit bărbatul care rabdă ispita, căci lămurit făcându-se, va lua cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce Îl iubesc pe El”*. Dăruiește-mi, Stăpâne, inimă curată și credință tare, pentru ca în aceste clipe să pot cânta dimpreună cu proorocul Tău David: *„Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți zic sufletului meu: Nu este mântuire lui întru Dumnezeu! Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea, și Cel ce înalți fruntea mea! Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui! A Domnului este mântuirea și peste tot poporul Tău binecuvântarea Ta”*. Amin.

Rugăciune pentru lume a Sfântului Siluan Athonitul

Doamne, îndreptează-ne, precum o mamă duioasă își îndreptează copiii săi mici.
Dă fiecărui suflet să cunoască bucuria mântuirii Tale și puterea ajutorului Tău.
Dă ușurare sufletelor chinuite ale poporului Tău și

pe noi, pe toți, ne învață prin Duhul Sfânt, să Te cunoaștem pe Tine.

Se chinuiește sufletul omenesc pe pământ, Doamne, și nu poate să se întărească cu mintea întru Tine, pentru că nu Te cunoaște pe Tine, nici bunătatea Ta.

Mintea noastră este întunecată de grijile lumești și nu putem pricepe bunătatea dragostei Tale. Tu ne luminează.

Milostivirii Tale toate îi sunt cu putință.

Tu ai spus în Sfânta Evanghelie, că morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor învia. Așa fă acum: ca sufletele noastre moarte să audă glasul Tău și să învie, întru bucurie.

Rugăciunea pentru lume a Sfântului Paisie Aghioritul

Dumnezeul meu, să nu-i părăsești pe robii Tăi care trăiesc departe de Biserică; dragostea Ta să-i aducă pe toți lângă Tine.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de cancer.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de boli ușoare sau grave.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de infirmități trupești.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de infirmități sufletești.

Pomenește, Doamne, pe conducătorii țărilor și ajută-i să conducă creștinește.

Pomenește, Doamne, pe copiii care provin din familii cu probleme.

Pomenește, Doamne, pe familiile care au probleme și pe cei divorțați.

Pomenește, Doamne, pe orfanii din toată lumea, pe toți cei îndurerați și nedreptățiți în această viață, pe văduvi și pe văduve.

Pomenește, Doamne, pe toți cei înțemnițați, pe anarhiști, pe narcomani, pe ucigași, pe făcătorii de rele, pe hoți, luminează-i și ajută-i să se îndrepteze.

Pomenește, Doamne, pe toți cei înstrăinați.

Pomenește, Doamne, pe toți cei care călătoresc pe mare, pe uscat și prin aer, și-i păzește.

Pomenește, Doamne, Biserica noastră, pe slujitorii sfințiți ai Bisericii și pe credincioși.

Pomenește, Doamne, toate frățiile monahale, pe stareți și pe starețe, pe monahi și pe monahii.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care sunt în vreme de război.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care sunt prigoniiți.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care sunt precum păsările vâdate.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care și-au lăsat casele și serviciile lor și se chinuiesc.

Pomenește, Doamne, pe săraci, pe cei fără casă și pe refugiați.

Pomenește, Doamne, toate popoarele, să le ții în

brațele Tale, să le acoperi cu Sfântul Tău Acoperământ, să le păzești de orice rău și de război. Și iubita noastră țară, zi și noapte să o ții la sânul Tău, să o acoperi cu Sfântul Tău Acoperământ, să o păzești de orice rău și de război.

Pomenește, Doamne, familiile chinuite, părăsite, nedreptățite, încercate și dăruiește-le lor milele Tale cele bogate.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care suferă de tot felul de boli sufletești și trupești.

Pomenește, Doamne, pe robii Tăi care ne-au cerut nouă să ne rugăm pentru ei. Amin.

Rugăciunea pentru neam a Părintelui Gheorghe Calciu

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, venim la Tine, Doamne, cu pocăință și durere în inimi, să ne rugăm pentru poporul nostru românesc. Ascultă cererea noastră, intră Doamne, ca un Împărat Ceresc în țara noastră și în neamul nostru și-l scapă lisuse, de uneltirile vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. Că prigonește vrăjmașul sufletul neamului românesc și viața lui o calcă în picioare. Făcutu-l-a să locuiască în întuneric ca morții cei din veacuri, și sufletul lui este mâhnit de moarte. Că l-au trădat cei puși de Tine să-l conducă și au uitat că Tu ai spus că cel ce vrea să fie întâiul, să slujească tuturor. Și ei au știut acest lucru, dar s-au trufit, au uitat de poporul Tău, l-au

asuprit și l-au jefuit, l-au vândut altor neamuri și au călcat poruncile Tale, iar pământul acesta, pe care l-ai dat neamului românesc pe veci, l-au înstrăinat. Dar poporul acesta Te slăvește, Doamne, nu numai cu buzele ci și cu inima. Adu-Ți aminte de el pentru cei ce Te cunosc pe Tine, pentru monahii și monahiile care zilnic se roagă pentru el și pentru rugăciunea noastră de astăzi, chiar dacă suntem nevrednici de mila Ta. Pentru că toți ne-am abătut, toți am făcut nelegiuire, și ierarhii, și preoții și credincioșii. Nu mai este nici unul care să facă dreptate, nu mai este nici unul! Ci încetează Doamne, bătaia Ta împotriva poporului românesc. Adu-Ți aminte, lisuse, de frații noștri care sunt în afara țării, în exil sau vânduți odată cu teritoriile cedate, și-i miluiește pe ei. Reunifică poporul Tău. Repune-l în cinstea pe care a avut-o la Tine mai înainte, iartă-i păcatele săvârșite, apostaziile, răutățile, îndemnurile la desfrânare, la neiertare și la răzvrătire împotriva Ta. Rugători aducem pentru noi pe Maica Ta cea Sfântă, Pururea Fecioara Maria, Puterile Cerești, pe Sfinții Tăi Apostoli, pe mucenicii neamului nostru și pe toți mucenicii, sfinții și cuvioșii care au slujit Ție cu credință curată. Adu-Ți aminte, Stăpâne, de toți cei care s-au jertfit pentru Cruce, Biserică și Neam; adu-Ți aminte de sângele lor care s-a vărsat și pune-l pe acesta în balanța iertării noastre. Redă

poporului nostru pământul care l-a păzit cu grijă și credință prin veacuri, redă-i bisericile și mănăstirile vândute, redă-i pacea văzduhului și îmbelșugarea roadelor pământului, stăpânirea de sine, demnitatea lui creștină și națională de altădată, conducători buni și cinstiți, neasupritori, nemincinoși și nelacomii, redă-i arhieriei vrednici de Tine, Iisuse Mare Arhieru, preoți dăruiiți Bisericii și Neamului, credincioși misiunii lor, adevărați secerători, așa cum Îi vrei Tu, Milostive. Auzi-ne Doamne într-o îndurarea Ta! Nu intra Stăpâne la judecată cu robii tăi, ci întoarce-Ți iar privirea spre noi și ne ridică din păcat cu dreapta Ta cea mântuitoare. Și trecând prin patimile toate, curățați prin suferință, să ajungem și la Sfânta Ta Înviere Iisuse slăvindu-Te pe Tine împreună cu Tatăl și Duhul Sfânt, acum și pururi și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul la vreme de secetă

Te cinstim pe tine Sfinte proorocule al lui Dumnezeu, Ilie, căci pentru râvna ta într-o slava Domnului Atotțiitorul, neputând răbda să vezi închinarea la idoli și nelegiuirea fiilor lui Israel, l-ai înfruntat pe regele Ahab, călcătorul de lege și pentru pedepsirea acestora prin rugăciune ai cerut de la Dumnezeu foamete de trei ani pe pământul lui Israel, spre a-l îndepărta de idoli

netrebnici, pentru ca să se lase de fărădelegi și de nedreptăți, să se întoarcă spre Unul adevăratul Dumnezeu și spre împlinirea sfintelor Sale porunci. În timp de foamete, preaminunate, ai hrănit pe văduva din Sarepta, iar pe fiul ei cel mort, prin rugăciune l-ai înviat. După trecerea timpului de foamete proorocit, ai adunat pe Muntele Carmelului poporul israelit învechit în păcătoșenie și lepădare de Dumnezeu și prin rugăciune foc din cer ai dobândit peste jertfa ta, cu această minune întorcând pe Israel către Domnul. Pe proorocii cei mincinoși ai lui Baal i-ai rușinat, iar după aceea, prin rugăciune, cerul iarăși l-ai deschis și ploaie multă pe pământ ai dobândit, iar pe credincioșii din Israel i-ai umplut de bucurie. Către tine, preafericitul Domnului Ilie, cu umilință alergăm, noi păcătoșii și smeriții, chinuiți de arșiță și secetă: Mărturisim că nu suntem vrednici de mila și de harul lui Dumnezeu; mai curând suntem vrednici pe dreptate de amenințarea aspră a mâniei Lui cu tot felul de rele boli, necazuri și jale. Căci n-am umblat în frică de Dumnezeu, pe calea poruncilor Lui, ci în poftele desfrânării inimilor noastre, și tot felul de greșeli fără de număr am săvârșit. Fărădelegile noastre ne-au întunecat mintea și nu suntem vrednici a ne arăta în fața Domnului și a privi la cer. Mărturisim că și noi ca și vechiul Israel, ne-am îndepărtat de Domnul Dumne-

zeul nostru prin fărădelegile noastre, și deși nu ne închinăm lui Baal și altor idoli netrebniți, însă prin robia patimilor și prin poftele noastre slujim idolului; prin patima îmbuibării și a poftelor slujim idolului lăcomiei și al trufiei, idolului mândriei și al îngâm-fării și mergem pe urmele împotrivrării față de Dumnezeu prin năravuri rele și slujim duhului pierzător al veacului. Mărturisim, că pentru aceea s-a închis cerul și s-a făcut ca arama, fiindcă s-au închis inimile noastre în fața milei și iubirii adevărate față de aproapele nostru. Pentru aceea pământul s-a uscat și s-a făcut neroditor, fiindcă nu aducem Domnului nostru roadele faptelor bune. De aceea, nu ne dă ploaie și rouă, fiindcă nu avem lacrimi de umilință și rouă dătătoare de viață a cugetului către Dumnezeu. De aceea s-au vestejit toate bucatele și toată iarba câmpului deoarece s-a uscat în noi tot gândul cel bun. De aceea s-a întunecat văzduhul pentru că mintea noastră s-a întunecat de gânduri rele, iar inima noastră s-a întinat de poftele fărădelegii. Mărturisim că și ție, proorocul Domnului suntem nevrednici a ne ruga. Căci tu, om fiind, asemănându-te nouă prin patimi, cu viața ta asemenea îngerilor te-ai făcut și ca unul fără trup ai fost înălțat la cer; iar noi prin faptele și gândurile noastre rușinoase, sufletul nostru deopotrivă trupului l-am făcut. Tu prin post și priveghere i-ai minunat pe

îngerii și pe oameni, iar noi ne-am făcut robi necumpătării și poftelor. Tu râvneai la slava lui Dumnezeu, noi însă, ne depărtăm de slăvirea Domnului și Creatorului nostru și ne rușinăm a mărturisi preamărit numele Lui. Tu ai stârpit necinstea și deprinderile rele, iar noi ne robim năravurilor lumii potrivnice Domnului mai vârtos decât poruncilor Lui și a rânduielilor Bisericii. Și câte păcate și nedreptăți n-am săvârșit noi păcătoșii! Prin păcatele noastre am istovit îndelunga răbdare a Domnului. Pentru toate acestea dreptul Judecător S-a mâniat pe noi și în mânia Lui ne-a pedepsit. Deci, cu îndrăzneala mare față de Dumnezeu și nădăjduind în iubirea ta față de neamul omenesc, cutezăm a te ruga, mărite proorocule. Milostiv fii față de noi nemernicii și nevrednicii, roagă pe Atotbunul Dumnezeu să nu se mânie pe noi până în sfârșit, ca să ne piardă pentru fărădelegile noastre, ci să ne trimită pământului însetat ploaie îmbelșugată și curată și să ne dăruiască roadă bogată și buna întocmire a văzduhului; mijlocește mila Împăratului ceresc, dar nu pentru noi păcătoșii și nevrednicii, ci pentru aleșii robii Lui care nu și-au plecat genunchii în fața lui Baal al lumii acesteia, pentru blândețea și curăția copiilor, pentru dobitoacele cele necuvântătoare și pentru păsările cerului, care îndură din pricina fărădelegilor noastre și pier de foame, de arșiță și de

sete. Dobândește pentru noi prin rugă-ciunile tale bineplăcute lui Dumnezeu: duhul pocăinței și al smereniei, duhul blândeții și al înfrânării, al iubirii, al răbdării, al temerii de Dumnezeu și al bunei cinstiri, ca astfel, întorcându-ne de la căile necinstei la calea cea dreaptă a faptelor bune, să umblăm în lumina poruncilor Domnului și să ajungem la bunurile făgăduite nouă, binecuvântând pe Cel fără de început Dumnezeu-Tatăl, pe iubitorul de oameni Unul-Născut Fiul Său și pe sfințitorul Duh Preasfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune la vreme de trăsnete, fulgere, grindină sau cutremur

Doamne, Dumnezeule, Cel ce de bunăvoia Ta ai adus toate dintru neființă întru ființă, și cu puterea Ta păstrezi făptura, chivernisind lumea cu purtarea Ta de grijă; Tu, Care din patru stihii ai așezat făptura și cu patru vremi ai încununat curgerea anului, fii binecuvântat! Că de Tine se cutremură toate puterile îngerești, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te slăvește luna, Ție se supun stelele, pe Tine Te ascultă lumina, de Tine se îngrozesc adâncurile, Ție slujesc izvoarele, Tu ai întins cerul ca un cort, Tu ai întărit pământul pe ape, Tu ai îngrădit marea cu nisip, Tu spre răsuflare ai revărsat aerul. Cel ce poruncești norilor și umbli pe aripile vântului; Cel ce cauți spre pământ și-l

faci de se cutremură; Cel ce Te atingi de munți, și ei fumegă. Tu ești Cel ce odinioară într-un nor gros, înconjurat de fulgere și tunet, Te-ai arătat lui Moise pe muntele Sinai; Tu, în vremea lui Avraam și a lui Lot, ai trimis din cer ploaie de foc și pucioasă și pentru fărădelegile lor nenumărate, cetățile Sodoma și Gomora le-ai stricat. Mărturisesc dar atotputernicia Ta și, cu umilință plecându-mi genunchii, îndrăznesc a Te ruga: Îndură-Te de noi, păcătoșii și nevrednicii, și nu lăsa ca, pentru fărădelegile noastre cele mari, zidirea și fapăturile Tale să fie înghițite de pieire! Toate vietățile așteaptă de la Tine să le dai hrană la bună vreme; dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți; dar întorcându-Ți Tu fața, toate se vor tulbura și se vor sfârși și în țărâna lor se vor întoarce. Așa Doamne, milostivește-Te spre noi și fă ca arătarea puterilor Tale nesfârșite să nu ne fie nouă spre osândă și pieire, ci spre îndreptare și zidire, ca să cunoaștem că Tu ești singur Dumnezeu adevărat, mult-Milostiv și mult-Îndurat. Dă-ne așadar să păstrăm pururea neschimbată această cunoaștere; întărește-ne voința de a păzi în toată vremea poruncile Tale. Toarnă, Bunule, în inimile noastre simțirea dumnezeiască a dragostei frățești către toți semenii noștri, pentru ca, iubindu-ne cu adevărat unii pe alții, toți să Te mărturisim pe Tine,

Dumnezeu cel întreit în fețe. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru ocrotirea de grindină

Doamne atotputernice, Stăpânitorul și Dumnezeu nostru, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, știm că am greșit la cer și înaintea Ta, și am mâniat bunătatea Ta, și am pornit certarea Ta spre noi, și suntem vrednici de cea mai cumplită certare a Ta. Însă, știind iubirea Ta de oameni, că, precum Îți este slava, așa și bunătatea și milostivirea, cădem cu umilință la marea Ta milostivire și Te rugăm pe Tine, Cel ce nu vrei moartea păcătoșilor, împlânzește-Ți și-Ți întoarce groaznica Ta mânie de la noi, credincioșii robii Tăi, și nu ne pierde cu dreapta Ta mânie, întru fărădelegile noastre. Oprește, Doamne, și stinge focul mâniei Tale, pornit asupra noastră; iar norii cei întunecați, cu grindină stricătoare, risipește-i degrab și-i gonește la munți și-n locuri pustii, unde nu este viețuirea robilor Tăi. Iar nouă, slugilor Tale, ne trimite ploaie lină și curată, numai cât este pentru trebuința și roada pământului nostru și spre folosul poporului Tău. Așa Stăpâne, Doamne, cu puterea dumnezeirii Tale, poruncește degrabă văzduhului să stea întru liniște și să se arate senin, curat, vesel și cu strălucire de

soare, ca, bucurându-ne și mulțumindu-Ți, să Te slăvim pe Tine, Preabunule Dumnezeuul nostru. Că bun și iubitor de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciunea celui prigonit de oameni a Sfântului Ignatie
Briancianinov*

Iți mulțumesc Ție, Domnul și Dumnezeuul meu, pentru toate cele ce se săvârșesc asupra mea! Îți mulțumesc Ție pentru toate suferințele și ispitele pe care Tu mi le-ai trimis spre curățirea și vindecarea sufletului și a trupului meu, care au fost pângărite și rănite de păcate! Miluiește și mântuiește acele unelte pe care le-ai folosit pentru lecuirea mea, pe acei oameni care mi-au adus jigniri. Binecuvântează-i pe ei în veacul de acum și în cel ce va să fie! Socotește-le lor drept virtute ceea ce au făcut pentru mine! Dă-le lor dintru vistieriile Tale cele veșnice răsplată îmbelșugată. Ce Ți-am adus eu Ție? Oare vreo jertfă bineplăcută? Eu Ți-am adus doar păcate, doar călcări ale dumnezeieștilor Tale porunci. Iartă-mă, Doamne, iartă-mă pe mine, cel vinovat înaintea Ta și înaintea oamenilor! Iartă-mă pe mine, cel fără de răspuns! Dăruiește-mi să mă încredințez și întru adevăr să cunosc că sunt păcătos! Dăruiește-mi să mă lepăd de îndreptățirile cele înșelătoare! Dăru-

iește-mi pocăință! Dăruiește-mi blândețe și smerenie! Dăruiește-mi dragoste către aproapele, atât către cei prin care Tu mă mângâi, cât și către cei care mă ocărăsc! Dăruiește-mi răbdare întru suferințele mele! Omoară-mă pentru lume! Taie de la mine voia mea cea păcătoasă și sădește în inima mea voia Ta cea sfântă, ca numai pe aceasta să o împlinesc cu faptele, cu cuvintele, cu gândurile și cu simțurile mele. Ție Ți se cuvine slavă pentru toate! Ție Unuia Ți se cuvine slavă! Singura mea avere este rușinarea feței și tăcerea buzelor! Stând înaintea feței Judecății Tale întru stricăcioasa mea rugăciune, nu găsesc întru mine nici un lucru vrednic, ci din toate părțile sunt cuprins de mulțimea nenumărată a păcatelor mele, ca de un nor des și ca de o pâclă, având numai această singură mângâiere în sufletul meu: nădejdea întru mila și bunătatea Ta nemărginită. Amin.

Rugăciune pentru izbăvirea de vrăjmași

Doamne, învață-mă să-Ți cunosc slava și bunătatea. Dă-mi inimă curată și lesne iertătoare și căință pentru supărările ce-am făcut altora. Fă să am dragoste creștinească și să pot răbda cu pace toate necazurile ce-mi vin din partea lor, făcând porunca Ta. Mă făgăduiesc să nu mai fac rău celor ce-mi fac rău; pe cei ce mă blestemă, îi voi binecuvânta. De va flămânzi vrăjmașul, îi voi

da pâine; iar de va înseta, îl voi adăpa. De va cădea, îl voi ridica și de se va rătăci, îl voi povățui. Doamne, eu nu sunt decât om neputincios. De aceea, ajută-mă cu darul Tău să fiu statornic în poruncile Tale. Trimite binecuvântările Tale peste vrăjmașii mei și întoarce inima lor cu dragoste asupra mea. Alungă suferințele și neodihna ce-mi vin de la ei și ne împacă pe noi. Dă-ne pacea Ta, Doamne, ca să putem viețui pe pământ cu pace, cu bucurie, și să-Ți zicem în unire, cu față senină și cu inimă curată: *„Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșililor noștri”*. Că Ție se cuvine slava, cinstea și închinăciunea în veci. Amin.

Rugăciune pentru vrăjmași

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut din Tatăl, mai înainte de veci, Care de bună voie ai primit moarte pe Cruce pentru mântuirea neamului omenesc și ca un mieluşel fără de glas împotriva celui ce-l înjunghie, așa nu Ți-ai deschis gura; căci pe Cruce fiind răstignit între cei doi tâlhari și batjocoririle de la cei potrivnici primind, spre cer Ți-ai ridicat ochii și cu bunătate Te-ai rugat: *„Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac”*. Tu, Doamne, ne-ai învățat să nu stăm împotriva celui rău și ai zis: *„De te va lovi cineva peste obrazul cel drept, întoarce-i și pe cel stâng”*. Asemenea Tu ne-ai poruncit zicând: *„Iubiți pe vrăj-*

mașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Părintelui vostru Cel din ceruri, căci El răsare soarele Său peste cei buni și peste cei răi, și plouă peste cei dreapți și peste cei nedrepți". Tu Însuți întru tot bunele Împărate, caută la mine nevrednicul robul Tău, și dă-mi tărie, ca să nu mă mâinii împotriva vrăjmașului meu și să nu-i întorc lui loviturile cu răzbunare, căci „numai al Meu este a răzbuna, grăiește Domnul”; iar nouă, făpturilor celor după chipul și asemănarea Ta, ne-ai poruncit Tu Însuți „ca să nu apună soarele peste mânia voastră”, și daruri la sfintele Tale altare să nu ducem până nu ne vom fi împăcat mai întâi cu cei ce sunt în neînțelegeri cu noi! Tu deci, Care în luminoasa și sfânta rugăciune ne înveți să ne rugăm zicând: „Și ne iartă nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri”, ajută-mi mie, Doamne, ca, potrivit cuvintelor Tale, să răsplătesc cu bine celor ce mă urăsc, celor ce mă vatămă și celor ce mă prigonesc. Dă-le, Doamne, pacea Ta, luminează-le mintea, ca să Te cunoască pe Tine și poruncile Tale, curățește-le inima și o îmlădie, ca să-și vadă greșelile și să se căiască de nedreptățile lor! Nu-i lăsa pe ei, Doamne, în rătăcire și în păcat! Trimite-le lor binecuvântarea Ta, ca să se întoarcă și să se mântuiască și să fie vii

între Împărăția Ta! Iar mie, Stăpâne, dăruiește-mi duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, pentru ca în pace și cu bucurie pururea să grăiesc către Tine unele ca acestea: „*Iartă-ne nouă greșalele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri*”. Amin.

Rugăciunea pentru vrăjmași a Sfântului Nicolae
Velimirovici

Doamne, binecuvântează pe vrăjmașii mei! Și eu îi binecuvântează și nu-i blestem! Vrăjmașii m-au împins și mai mult spre Tine, în brațele Tale, mai mult decât prietenii. Prietenii m-au legat de pământ și mi-au răsturnat orice nădejde spre pământ. Dar vrăjmașii m-au făcut străin față de împărățiile pământești și un locuitor netrebnic față de pământ. Precum o fiară prigonită, așa și eu, prigonit fiind, în fața vrăjmașilor, am aflat un adăpost mai sigur ascunzându-mă sub cortul Tău, unde nici vrăjmașii, nici prietenii, nu pot pierde sufletul meu. Doamne, binecuvântează pe vrăjmașii mei! Și eu îi binecuvântează și nu-i blestem. Ei au mărturisit în locul meu păcatele mele în fața lumii. Ei m-au biciuit, când eu m-am cruțat de biciuire. Ei m-au chinuit, atunci când eu am fugit de chinuri. Ei m-au hulit, atunci când eu m-am măgulit pe mine însumi. Ei m-au scuipat, atunci când eu m-am mândrit cu mine însumi. Când eu m-am fă-

cut înțelept, ei m-au numit nebun. Când m-am făcut puternic, ei au râs de mine ca de un pitic. Când am vrut să conduc pe oameni, ei m-au împins înapoi. Când m-am grăbit să mă îmbogățesc, ei m-au smucit înapoi cu mână de fier. Când m-am gândit să dorm liniștit, ei m-au trezit din somn. Când mi-am zidit casă pentru viață lungă și liniștită, ei au răsturnat-o și m-au izgonit afară. Într-adevăr, vrăjmașii m-au dezlegat de lume și mi-au prelungit mâinile până la veșmântul Tău. Binecuvântează Doamne pe vrăjmașii mei! Binecuvântează-i și-i înmulțește; asmute-i și mai mult împotriva mea, ca fuga mea spre Tine să fie fără întoarcere; ca să se rupă nădejdea mea în oameni, ca pânza de păianjen; ca smerenia să împărățească deplin în inima mea; ca inima mea să devină mormântul celor rele. Ca toată comoara mea să o aduni în Ceruri. Ah, de m-aș elibera odată de amăgire, care m-a încâlcit într-o mreajă cumplită a vieții înșelătoare! Vrăjmașii m-au învățat să știu ceea ce puțini știu în lume: că omul nu are pe pământ vrăjmași afară de sine însuși. Doar acela urăște pe vrăjmași care nu știe că vrăjmașii nu sunt vrăjmași, ci prieteni severi. De aceea, Doamne, binecuvântează pe prietenii și pe vrăjmașii mei! Sluga blestemă pe vrăjmași, căci nu știe, iar Fiul îi binecuvântează, căci știe. Fiul știe că vrăjmașii nu pot să se atingă de viața Lui. De aceea

El pășește liber între ei și se roagă lui Dumnezeu pentru aceștia. Doamne binecuvântează pe vrăjmașii mei! Și eu îi binecuvântează și nu-i blestem!

Rugăciune pentru înțelegerea dumnezeieștilor cărți

Doamne, Iisuse Hristoase, deschide-mi ochii inimii ca să ascult cuvântul Tău și să-l înțeleg pe el și să fac voia Ta, că nevrednic sunt eu pe pământ! Să nu ascunzi de la mine poruncile Tale, ci să-mi descoperi ochii mei, ca să cunosc minunile din legea Ta. Arată-mi mie cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale. Spre Tine nădăjduiesc, Dumnezeul meu, ca Tu să-mi luminezi mintea și gândul cu lumina înțelegerii Tale, ca nu numai să citesc cele scrise, ci să le și fac pe ele. Ca nu spre păcat să citesc viețile și cuvintele sfinților, ci spre înnoire și spre luminare și spre sfințirea și mântuirea sufletului și spre moștenirea vieții veșnice. Că Tu ești lumina celor ce zac în întuneric și de la Tine este toată darea cea bună și tot darul cel desăvârșit. Amin.

Rugăciune pentru citirea cu folos a Sfintei Scripturi

Strălucește în inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea neînserată a cunoștinței dumnezeirii Tale și deschide ochii cugetului nostru spre cunoașterea evangheliștilor Tale propovăduiri; pune întru noi și frica de

fericitele Tale porunci, ca poftele trupești cu totul călcându-le, viață duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea Ta cugetându-le și făcându-le. Că Tu ești luminarea și sfințirea și mântuirea sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune de mulțumire pentru binefacerile primite de la Dumnezeu

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Dumnezeule a toată milostivirea și îndurarea, Care ai nemăsurată milă, nespusă și neajunsă iubire de oameni, căzând acum către a Ta slavă, cu frică și cutremur, aduc Ție mulțumire pentru binefacerile de care m-ai învrednicit pe mine nevrednicul robul Tău. Te slăvesc, Te laud și Te cânt ca pe un Domn, Stăpân și Făcător de bine. Și iarăși căzând înaintea Ta, Îți mulțumesc și cu smerenie mă rog nemăsuratei și negrăitei Tale milostiviri, ca și de acum înainte să-mi dăruiești faceri de bine, ca să sporesc în dragostea de Tine și de aproapele meu. Izbăvește-mă de tot răul și necazul. Dăruiește-mi liniște și mă învrednicește ca în toate zilele vieții mele totdeauna mulțumire să-Ți aduc și să grăiesc și să cânt cele preabune Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru mântuire

Dumnezeul meu, cred întru Tine și mă rog Ție, întărește-mi credința! Te iubesc, dar sporește-mi dragostea! Mă pocăiesc, dar fă-mi căința să prisosească! Te slăvesc ca pe întâiul meu Început! Te doresc ca pe cea mai înaltă dorință a mea! Îți mulțumesc ca Binefăcătorului meu celui veșnic! Te chem ca pe puternicul meu Apărător. Dumnezeu meu, binevoiește și povățuiește-mă cu înțelepciunea Ta, călăuzește-mă cu dreptatea Ta, mângâie-mă cu milostivirea Ta, apără-mă cu puterea Ta. Îți închin, o, Dumnezeule, gândurile, faptele, suferințele mele, ca în viitor să mă gândesc la Tine, să grăiesc de Tine, să lucrez după voia Ta, să sufăr pentru Tine. Doamne, eu voiesc ceea ce voiești Tu, pentru că Tu voiești să mă supun voii Tale și făgăduiesc să fac tot ceea ce voiești Tu. Te rog, cu umilință, luminează-mi mintea, oțelește-mi voia, curățește-mi trupul și sfințește-mi sufletul! Dumnezeule Preabun, ajută-mă să mă curățesc de greșelile trecute, să biruiesc ispitele viitoare și să lucrez cuvenitele virtuți. Umples inima mea de dragoste pentru bunătatea Ta, de ură pentru greșelile mele, de râvnă pentru binele aproapelui și de defăimare pentru deșertăciunile lumii. Fă-mă să fiu supus mai-marilor mei și cu dragoste către cei mai mici, credincios prietenilor și iertător vrăjmașilor mei. Vino, Atotputernice, întru ajutorul meu, ca să biru-

iesc cele șapte păcate de căpetenie, care sunt pricina tuturor păcatelor. Să biruiesc adică: mândria, prin smerenie creștinească; iubirea de argint, prin milostenie; invidia, prin dragoste și bucurie pentru binele aproapelui; desfrânarea, prin înfrânare și curăție; lăcomia, prin cumpătare; mânia, prin răbdare; lenea, prin bărbăție creștinească. Asemenea să biruiesc și toate celelalte păcate și patimi ce izvorăsc din acestea. Și-mi dă virtuțile creștinești: credința, nădejdea și dragostea. Dumnezeuul meu, fă-mă înțelept întru lucrările mele, curajos în primejdii, răbdător în nenorociri și smerit în propășire. Nu mă lăsa să uit vreodată a fi cu luare aminte la rugăciuni și în biserică, cumpătat la masă, repede la împlinirea datoriilor și statornic în hotărâri. Doamne, insufflă-mi grija să am totdeauna conștiință dreaptă, înfățișare cuviincioasă, vorbire folositoare și purtare în bună rânduială. Dă-mi harul Tău, ca să mă deprind a-mi stăpâni totdeauna patimile, a mă învrednici de darurile Tale, a păzi legea Ta și a dobândi mântuirea. Dumnezeuul meu, fă să cunosc cât de mici sunt bunătățile pământești și cât de mari sunt cele cerești, cât de scurt este timpul acestei vieți și cât de nemărginită este veșnicia. Ajută-mi să fiu întotdeauna gata de moarte și să mă cutremur de judecata Ta, să scap de chinurile cele veșnice și să dobândesc raiul prin Iisus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Rugăciune pentru izbăvirea de moarte năprasnică

el Ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie vii, caută cu milostivire spre mine, iubitorule de oameni, și izbăvește-mă de spaima și chinurile morții. Să nu intru la judecată pentru fărădelegile mele, Doamne, ci să văd cum oprești sabia Ta cea înfricoșătoare care în chip nevăzut, înainte de vreme, este ridicată deasupra mea. Adu-Ți aminte de îndurările și milele Tale cele din veac, iar păcatele tinereții și ale neștiinței și ticăloșiei mele nu le pomeni. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea suferi? Că tot omul este praf și țărână și nimeni nu se poate mândri în fața Ta. Adu-Ți aminte, Doamne, că trup sunt, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire oprește mânia Ta cea cu dreptate pornită asupra mea. Doamne, Cel Ce stăpânești moartea și viața, nu mă da pe mine morții și întunericului; că nu morții Te vor lăuda pe Tine, ci cei pe care îi ții în viață prin harul Tău. Nu eu să pier, Doamne, ci să piară răutatea din mine. Nu eu să mor, Doamne, ci cugetele mele păcătoase. Prelungește-mi vremea pocăinței, că umbra morții m-a împresurat și a umplut de spaimă sufletul meu. Nu Îți cer zile multe în care să mă îndulcesc cu plăceri trecătoare, ci Îți cer vreme de pregătire de clipa morții. Că îngerul păzitor nu mă va ajuta cu nimic dacă voi muri nepocăit. Pe Tine Te rog, Cel Ce ai biruit moartea, îndreptează de acum înainte

viața mea, ca să fie bineplăcută înaintea Feței Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, învață-mă să duc o viață curată și sfântă, o viață în care să fiu de folos semenilor mei și în care să slăvesc Numele Tău cel sfânt, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru bunul sfârșit al vieții

Doamne, Iisuse Hristoase, Cel ce vrei ca toți oamenii să se mântuiască și nimeni să nu piară și Căruia totdeauna cu nădejde de îndurare ne rugăm, Cel ce însuși cu glasul Tău cel dumnezeiesc ai zis: *„Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, va fi vouă”*, cu inimă umilită și cu lacrimi fierbinți căzând înaintea Ta, mă rog ca, pentru Numele Tău cel Sfânt, în ceasul sfârșitului vieții mele să-mi dai minte întreagă, cunoștință adevărată, muștrare cugetului pentru păcatele vieții mele, cu care Te-am mâniat, și dăruiește-mi Dumnezeule, credință, nădejde și iubire neschimbată, ca astfel cu inimă curată să pot grăi către Tine, Doamne: *„În mâinile Tale îmi dau sufletul”*, Cel ce ești binecuvântat în veci. Amin.

Rugăciune pentru o moarte bună

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul îndurării, cad înaintea Ta cu inimă plină de durere, Ție îți încredințez ceasul cel din

urmă al vieții mele. Când picioarele mele reci îmi vor da să înțeleg că corabia acestei vieți este aproape de limanul său, mult-Milostive Iisuse, fie-Ți milă de mine. Când ochii mei întunecați și tulburi din pricina morții ce se apropie vor căuta stăruitor spre Tine, mult-Milostive Iisuse, fie-Ți milă de mine. Când mâinile mele tremurătoare și amorțite nu vor mai putea strânge Crucea Ta și fără de voie o voi lăsa să cadă pe patul durerii mele, mult-Milostive Iisuse, fie-Ți milă de mine. Când obrații mei galbeni ca ceara și buzele mele învinețite vor stârni frică și milă la cei ce vor fi în jurul meu, când părul capului meu ud de sudorile morții se va ridica în sus și va vesti că aproape este sfârșitul, mult-Milostive Iisuse, fie-Ți milă de mine. Când urechile mele vor fi gata să se închidă pentru totdeauna la vorbele oamenilor și se vor deschide la glasul Tău care va rosti judecata cea neschimbătoare și de care atârână soarta mea pentru veșnicie, mult-Milostive Iisuse, fie-Ți milă de mine. Când mintea mea va fi tulburată de închipuiri înspăimântătoare și cufundată în întristarea morții și sufletul meu, tulburat de vederea fărădelegilor mele, se va lupta cu duhurile întunericului, care vor voi să-mi răpească mângâierea, acoperindu-mi ochii ca să nu caut la îndurarea Ta și să mă arunce în descurajare, mult-Milostive Iisuse, fie-Ți milă de mine. Când voi vărsa cele din urmă lacrimi,

primește-le ca pe o jertfă curățitoare, după care să-mi dau sufletul cu bună pocăință și în clipa aceea înfricoșată, mult-Milostive lisuse, fie-Ți milă de mine. Când inima mea istovită de durerile morții, abia va mai bate și va fi cuprinsă de fiorul morții, și zdrobită de zbuciumul suferit, luptându-se cu vrăjmașii mântuirii mele, mult-Milostive lisuse, fie-Ți milă de mine. Când rudeniile și prietenii îndurerați de starea în care mă aflu, se vor aduna în jurul meu și Te vor chema în ajutor cu multă dragoste pentru mine, mult-Milostive lisuse, fie-Ți milă de mine. Când simțurile mele se vor desprinde de lumea aceasta care dispare cu totul pentru mine și eu voi geme sub povara amărăciunii agoniei și a chinurilor morții, mult-Milostive lisuse, fie-Ți milă de mine. Când sufletul meu va zice pentru totdeauna rămas bun lumii acesteia și va lăsa trupul meu palid, rece ca gheața și fără suflare, primește nimicirea ființei mele ca pe semnul atârării de Tine, ce-l încredințez dumnezeieștii Tale slave, mult-Milostive lisuse, fie-Ți milă de mine. În urmă, când sufletul meu se va înfățișa înaintea Ta și va vedea pentru întâia oară strălucirea cea nespusă a slavei Tale, nu-l lepăda de la fața Ta, ci primește-l în sânul cel dulce al îndurării Tale, mult-Milostive lisuse, fie-Ți milă de mine. Doamne, lisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Prea

Curatei Maicii Tale, ale Sfântului Înger păzitorul vieții mele, ale părintelui meu duhovnic și ale tuturor Sfinților Tăi, miluiește-mă pe mine păcătosul, spurcatul și necuratul acum și în ceasul morții, la trecerea prin vămi și în ziua judecății, și-mi iartă păcatele mele pe care le-am făcut din copilărie și până acum. Amin.

Rugăciune la necazuri și supărări

Doamne, viforul necazurilor se ridică asupra mea și ape intrat-au până la sufletul meu, dar întru Tine este toată nădejdea mea. Tu cunoști pricina răului ce mă bântuie. La Tine perii capului meu sunt numărați. La Tine, deci, scap și pe Tine Te rog să depărtezi de la mine orice rău pierzător de suflet și să-mi ajuți a birui toate ispitele ce mă învăluie, că Tu ești întărirea, scăparea și izbăvitorul meu, Hristoase Dumnezeule, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune înainte de călătorie

Doamne, lisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești Calea, Adevărul și Viața, și ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif și cu cei doi ucenici care au mers la Emaus, Însuși, Stăpâne, călătorește și cu mine robul tău, binecuvântându-mi drumul. Trimite-mi și mie înger păzitor ca lui Tobie, ca să-mi fie povățuitor și apărător și să mă ferească

nevătămat de toată întâmplarea cea rea. Și, astfel, cu pace, sănătate și bună sporire să mă întorc și toată viața să proslăvesc preacinstitul și de mare cuviință numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciune înainte de Sfânta Spovedanie

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel bogat în milă și necuprins în îndurări, Care singur din fire ești fără de păcat și pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această rugăciune dureroasă a mea, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune și inima mea s-a tulburat întru mine. Tu, Doamne preaînalte, Împărate al cerului și al pământului, știi că toată tinerețea mea am cheltuit-o în păcate și umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor și cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Din copilărie și până acum, întunecându-mi-se gândul, nici o dată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci, cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de râs și de batjocură dracilor, nicidecum punându-mi în minte că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoșilor și gătită este gheena focului. De aceea căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simțire de întoarcere, m-am făcut pustiu și gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcate nu am făcut? Ce

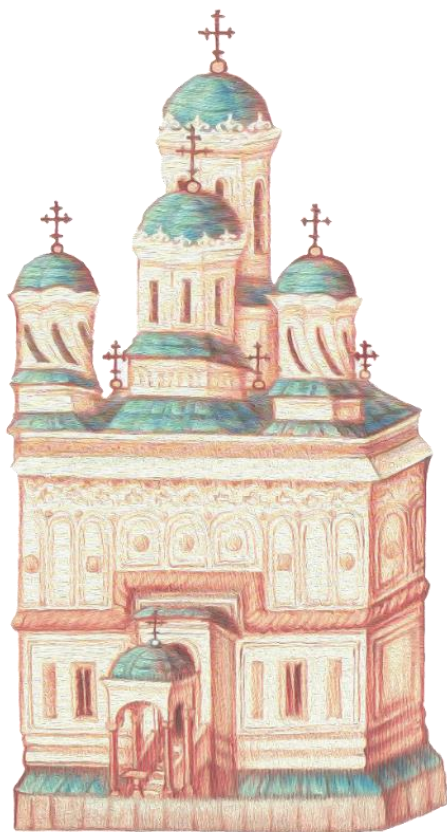
lucru drăcesc nu am săvârșit? Ce faptă grozavă și înverșunată nu am lucrat cu covârșire și cu sângeț? Minte cu totul mi-am întinat-o prin cugete trupești, trupul mi l-am spurcat prin amestecări, iar duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate măduarele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra și a sluji la păcate. Cine, dar, nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am ațâțat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând și covârșind pe toți păcătoșii cei din veac, păcătuind fără de asemănare și fără de iertare. Însă de vreme ce ești mult-Milostiv și mult-Milosârd, iubitorule de oameni, și aștepti întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pe mine înaintea înfricoșatului și nesuferitului Tău Divan și, precum m-aș atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul sufletului strig Ție: Milostivește-te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea și lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și rătăcit fiind, întoarce-mă și întorcându-mă, îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăință celor drepti și nu ai pus iertare celor ce nu greșesc, ci ai pus pocă-

ință asupra mea, a păcătosului, în acelea cu care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta, Cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Așadar, luminează-mi ochii inimii mele și dă-mi umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde și cu adevărată și deplină adevărire la lumea cea de dincolo, lăudând și binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune după Sfânta Spovedanie

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, Mult-milostive, Îți mulțumesc că prin mărturisirea mea cea către duhovnicescul meu Părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine iertare păcatelor mele. Și ca David cel ce a zis: „*Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale*”, așa și eu făgăduiesc înaintea Ta, cu voință hotărâtoare a sufletului meu, că aleg mai bine a muri, decât a face de acum înainte vreun păcat de moarte și a amări cu el bunătatea Ta cea nemăsurată. Dar de vreme ce voința mea este neputincioasă și nu poate nimic fără ajutorul Tău, mă rog Ție fierbinte, să mă întărești cu darul și

ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârșit neschimbat în această hotărâre. Dă-mi, Doamne, ca cealaltă vreme a vieții mele să o petrec în pace și în pocăință, și să dobândesc în această viață darul Tău, iar în cealaltă, fericirea veșnică, pentru rugăciunile prea binecuvântatei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin.

CEASURILE PAȘTELOR

Această rânduială se săvârșește în toată Săptămâna Luminată (din Duminica Învierii, până la următoarea Duminică, a Tomii), în locul Miezonopticii, Ceasurilor, Pavcerniței și a pravilei personale, lăsând obișnuitele rugăciuni, pentru bucuria Învierii Domnului nostru Iisus Hristos.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de 3 ori)

Invierea lui Hristos văzând să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm,

Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat. *(de 3 ori)*

Ipacoi

Venit-au mai înainte de dimineață, cele ce au fost cu Maria, și aflând piatra răsturnată de pe Mormânt, auzit-au de la înger: Pe Cel ce este în Lumina cea pururea fiitoare, pentru ce îl căutați, ca pe un mort? Vedeți giulgiurile cele de îngropare, alergați și lumii propovăduiți, că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit neamul omenesc.

Condac

Deși Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit, și ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: „*Bucurați-vă*” și apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce ai dat celor căzuți sculare.

Apoi troparele:

În Mormânt cu Trupul, în iad cu Sufletul ca un Dumnezeu, în Rai cu tâlharul și pe Scaun ai fost,

Hristoase, cu Tatăl și cu Duhul, toate umplându-le,
Cel ce ești necuprins.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Ca un purtător de viață, ca un mai înfrumusețat
decât Raiul, cu adevărat și decât toată cămara
împărătească, mai luminat s-a arătat, Hristoase,
Mormântul Tău, Izvorul învierii noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

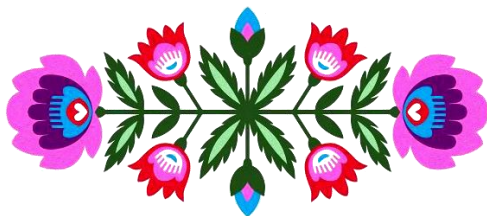
Ceea ce ești Locaș sfințit, Dumnezeuiesc, al Celui
Preaînalt, bucură-te; că prin tine s-a dat bucuria,
Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigăm: Binecu-
vântată ești tu între femei, Stăpână, ceea ce ești cu
totul fără de prihană.

Doamne miluiește (de 40 ori), Slavă..., Și acum..., apoi:

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai
slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără
stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine,
cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, milu-
iește-ne pe noi. Amin.

Și iarăși: Hristos a înviat... (de 3 ori).

ΠΑΡΑΚΛΙΣΗ ΠΡΕΣΦΙΝΤΗ ΝΑΣΤΑΤΟΡΕ ΔΕ ΔΥΜΝΕΖΕΥ

După rugăciunile începătoare (pag. 5), se zice: Doamne miluiește (de 12 ori), și:

*Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!
Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!*

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!

Psalmul 142:

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. *(de 3 ori)*

Apoi troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu nevoie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână milostivește-te spre noi și ne ajută; sânguiește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi în deșert, că numai pe tine te avem ajutătoare. *(de două ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea noi, nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ai fi stat tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit

și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul tău viței.

CANONUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Cântarea întâi

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, Israeliteanul a strigat: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine, căutând mântuire: O, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe scârbe se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi; că la tine scăpând acum îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă, tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce ești bună și Născătoarea Celui Bun.

Cântarea a treia

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra
crugului ceresc și ai zidit Biserica Ta, Tu pe
mine mă întărește întru dragostea Ta; că Tu
ești marginea doririlor și credincioșilor întărire,
Unule, Iubitorule de oameni.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine,
Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndrep-
tează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bună-
tăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Rogu-mă, Fecioară, risipește tulburarea sufletului
meu și viforul scârbelor mele; că tu, Mireasă
dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștei L-ai
născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este
pricina bunătaților, bogăția facerii de bine izvo-
răște-o tuturor; că toate le poți, ca ceea ce ai născut
pe Hristos cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De neputințe cumplete și de chinurile bolilor fiind
cuprins, Fecioară, tu îmi ajută, că pe tine te știu
comoară de tămăduiri neîmpuținată și necheltuită,

ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Mântuiește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Și îndată Sedealna:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu: Stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singura grabnică ajutătoare.

Cântarea a patra

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale, înțeles-am lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul

tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nădejde și întărire și zid de mântuire nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a cincea

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, lubitorule de oameni.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricăcioasă, ceea ce ai născut pricina veseliei.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Izbăvește-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu Curată, ceea ce ai născut Izbăvirea cea veșnică și pacea care covârșește toată mintea.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tămăduiește, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a șasea

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Ionă mă rog: Dumnezeu, din stricăciune scoate-mă!

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Cum a mântuit de moarte și de putrejune firea mea, care era ținută de moarte și de putrejune, Însuși pe Sine dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașilor.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Pe tine te știu folositoare și păzitoare prea tare vieții mele, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupra dracilor; de aceea mă rog totdeauna: izbăvește-mă din stricăciunea chinurilor mele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe tine Fecioară te-am dobândit ca un zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și desfă-

tare într-o scârbe și de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână! Și acum ne izbăvește din nevoi și din chinuri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu și Mântuitorul lumii și tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Mântuiește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestrucător și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Condac

Ceea ce ești păzitoare creștinilor nebiruită și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sânguește ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și sânguește spre îmblânzire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Prochimen:

Pomeni-voi numele Tău într-o tot neamul și neamul.

Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Pomeni—voi numele Tău întru tot neamul și neamul.
(de 2 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Nu ne încredința pe noi folosinței omenești, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunile robilor tăi, că scârbele ne cuprind și nu putem să răbdăm săgetările dracilor. Acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii. Pururea fiind biruiți, mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii; nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Ci cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor necăjiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuiește țara aceasta și poporul, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Cântarea a șaptea

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Când ai vrut, să tocmești mântuirea noastră Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pânțele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii; Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Maică Precurată roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întinăciunea sufletească pe cei ce cântă cu credință: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință, pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De neputințele trupești și de păcatele sufletești, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți Născă-

toare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a opta

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Nu trece cu vederea, pe cei ce au trebuință de ajutorul tău Fecioară, care cântă și te preaînălță întru toți vecii.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Tămăduiește neputința sufletului meu și durerile chinurilor mele, Fecioară, ca să te slăvesc, Preacurată, în veci.

*Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh,
Domnul.*

Bogăție de tămăduiri verși Fecioară celor ce te laudă cu credință, și preaînălță nașterea ta cea negrăită.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tu izgonești asupra ispitelor și năvălirea patimilor Fecioară, pentru aceasta te lăudăm întru toți vecii.

*Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului,
cântându-L și preaînălțându-L întru toți vecii*

Irmos:

Pe Împăratul Ceresc pe Care Îl laudă Oștile Îngerești lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a noua

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Să nu te întorci, Fecioară de la izvorul lacrimilor mele, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

*Preasfântă Născătoare de Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi.*

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu strălucirea luminii tale luminează Fecioară negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce dintru boală în sănătate.

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi, surpă-i cu dreapta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ție, că toate

le poți câte le voiești.

Cuvinе-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea:

Pentru toți te rogi ceea ce ești bună, care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic, că noi, păcătoșii, nu avem către Dumnezeu în nevoi și în necazuri altă izbăvire, fiind pururea încărcăți cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul.

Bucuria tuturor celor scârbiți, celor asupriți folosi-toare și flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluți adăpostire, cercetare celor bolnavi, acoperământ neputincioșilor și sprijinire, toiag bătrâneților, tu ești, Preacurată Maica Dumnezeului celui de sus. Ție ne rugăm, grăbește și miluiește pe robii tăi.

*Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită
poporul tău și casa părintelui tău.*

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, stăpână.

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.*

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrat; bucură-te scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, ceea ce ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Apoi:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul, slăbește și sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpână și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu cu Înaintemergătorul și cu toți Sfinții roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceți rugăciuni ca să ne mântuim.

Mute să fie buzele păgânilor care nu se închină Cinstitei Icoanei tale, Celei zugrăvite de Sfântul Apostol și Evanghelist Luca, Care se cheamă Povățuitoare.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Rugăciune:

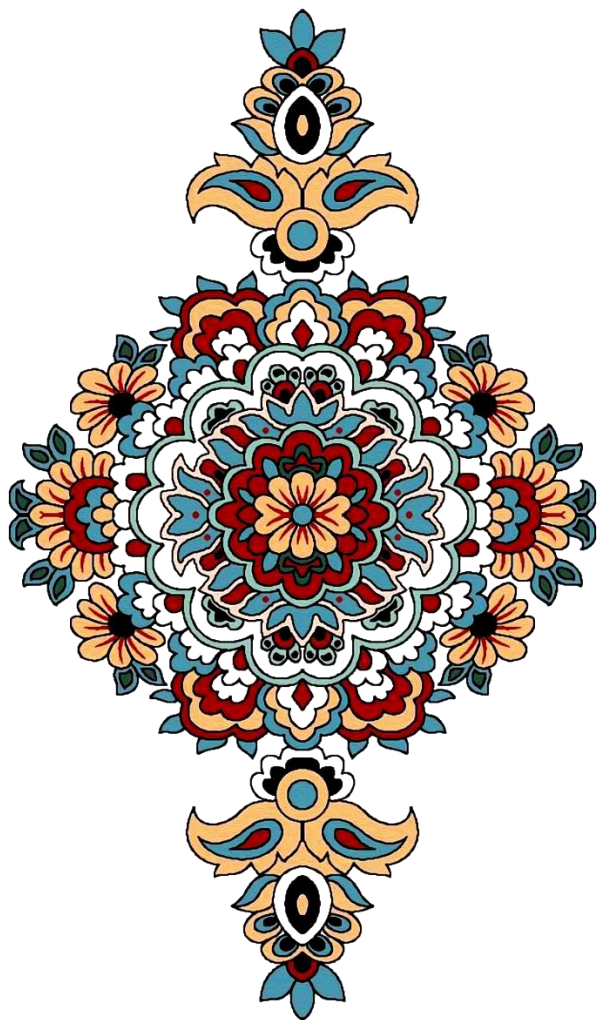
Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești singură Preacurată și cu sufletul și cu trupul, ceea ce singură ești mai presus de toată curăția și întreaga înțelepciune și feciorie; Ceea ce singură toată te-ai făcut locaș a tot darul Prea Sfântului Duh și pe înseși puterile cele fără de materie, fără de asemănare le covârșești cu

curătenia și cu sfințenia sufletului și a trupului, caută spre mine pângăritul, necuratul și întinatul și cu sufletul și cu trupul, cu întinăciunea vieții mele celei dezmiardate. Curățește-mi mintea mea cea pătimășă, spală-mi și îndreptează-mi gândurile mele cele rătăcite și orbite. Îndreptează-mi și povățuiește-mi simțirile mele. Slobozește-mă de obiceiul cel prea rău și urât, care de-a pururea, ziua și noaptea, mă tiranizează pe mine, al necuratelor mai înainte prinderi în minte și al patimilor. Oprește-mă de la tot păcatul cel cu lucrare, și îmi dăruiește trezire și socoteală deslușitoare, întunecatei și ticăloasei mele minți, spre îndreptarea greșelilor și a căderilor mele. Ca de întunericul păcatului izbăvindu-mă, să mă învrednicesc a te slăvi și a te lăuda cu îndrăzneală, pe tine cea singură adevărată, Maică a adevăratei Lumini, a lui Hristos Dumnezeuul nostru. Că tu singură, împreună cu Dânsul și printr-Însul, ești binecuvântată, și prea proslăvită de toată zidirea, cea văzută și cea nevăzută, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi. Amin.

CANONUL DE ROGĂINȚĂ CĂTRE DOMNUL IISUS KRISTOS

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre
mântuire; Acesta este Dumnezeuul meu,
și-L voi slăvi pe El, Dumnezeuul părintelui
meu, și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a proslăvit.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Acum mă apropii eu, păcătosul și împovăratul, către Tine, Stăpânul și Dumnezeul meu, și nu îndrăznesc să mă uit la cer; numai mă rog și grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte, ca să plâng faptele mele cu amar.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

O, amar mie, păcătosului, că sunt ticălos mai mult decât toți oamenii; pocăință nu este întru mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Omule nebun și ticălos, pentru ce-ți pierzi vremea în lene? Gândește-te la viața ta și te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Maica lui Dumnezeu Preacurată, caută spre mine, păcătosul, și mă izbăvește de lațul vrăjmașului, îndreptându-mă pe calea pocăinței, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cântarea a treia

Intărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătinată, că însuși ești Sfânt și Domn.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Când se vor pune scaunele la Judecata cea înfricoșată, atunci faptele tuturor oamenilor se vor

vădi; amar va fi atunci păcătoșilor, trimițându-se în munci. Deci, aceea știind, suflete al meu, pocăiește-te de lucrurile tale cele rele.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Dreptii se vor bucura, iar păcătoșii vor plânge, și atunci nimeni nu ne va putea ajuta nouă, că lucrurile noastre ne vor osândi pe noi. Drept aceea, nu sta pe gânduri, ci mai înainte de sfârșit te pocăiește de lucrurile tale cele rele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

O, vai de mine, cel mult păcătos, care m-am spurcat cu lucrurile și cu gândurile, neavând picătură de lacrimi, de la învârtoșarea inimii; ci caută acum la pământ, suflete al meu, și te pocăiește de lucrurile cele rele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învață spre bine, iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; ci tu, ca o milostivă, miluieste-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea a patra

Auzit-a Proorocul de venirea Ta, Doamne, că va să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am glasul Tău și m-am temut, slavă puterii Tale, Doamne.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Desfătăta este aici calea și plăcută a te îndulci, dar

amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărți sufletul de trup. Deci pocăiește-te de acestea, suflete al meu, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Pentru ce faci strâmbătate săracului? De ce oprești plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubești, curvia și amărăciunea iubești. Deci lasă acelea, suflete al meu, și te pocăiește pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

O, nebune omule! Până când te vei afunda și ca o albină vei aduna bogăția ta, care degrab va pieri ca praful și ca cenușa? Ci caută mai ales Împărăția lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, miluieste-mă pe mine, păcătosul, și mă întărește spre fapte bune, și mă păzește, ca să nu mă răpească nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povățuiește, Fecioară, la Împărăția lui Dumnezeu.

Cântarea a cincea

De noapte mâne când, iubitorule de oameni, te rog luminează-mă, și mă îndreptează pe mine la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Adu-ți aminte, ticăloase omule, că de păcate ești rob: cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu

neputința, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Mi se cutremură mădularele și cu totul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile, și cu totul dându-mă pe mine gheenei. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Pe curvarul și pe tâlharul care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule; iar eu cu lenea păcatului m-am îngreunat și de cel viclean sunt rob. Suflete al meu, păcătoase, au doară aceea ai voit?

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ajutătoare minunată și grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută mie, nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a șasea

Strigat-am cu toată inima mea către Înduratul Dumnezeu, și m-a auzit din iadul cel mai de jos, și a scos din stricăciune viața mea.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Pe pământ viață curvească am viețuit și sufletul la întuneric l-am dat; ci acum, milostive Stăpâne, izbăvește-mă de toată robia vrăjmașului și mă înțelepțește, ca să fac voia Ta.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Cine face unele ca acestea, precum eu? Cum zace

porcul în tină, așa și eu păcatului slujesc; ci Tu, Doamne Dumnezeule, te rog scoate-mă din trândăvirea aceasta și-mi dă inimă ca să fac voia Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Scoală-te, ticăloase omule, aleargă către Dumnezeu, plângând păcatele tale, și cazi, lăcrimând și suspinând; iar Acela, ca un Îndurat, îți va da ție mai înainte ca să faci voia Lui.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Preacurată, păzește-ne pe noi de răutățile celui văzut și celui nevăzut vrăjmaș; și primește rugăciunile noastre, și le du Fiului tău, și-mi dă minte ca să fac voia ta.

Condac

Suflete al meu, pentru ce te îmbogățești în păcate? Pentru ce faci voia diavolului, întru ce-ți pui nădejdea? Părăsește-te de acela și te întoarce către Dumnezeu strigând: Miluiește-mă, Îndurate Doamne, pe mine, păcătosul.

Icos

Gândește, suflete al meu, la ceasul cel amar al morții și la Judecata cea înfricoșată a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecați te vor lua pe tine, suflete, și te vor duce în focul cel de veci; iar tu, mai înainte de moarte, te pocăiește, strigând: Miluiește-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea a șaptea

Greșit-am, făcut-am fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul Părinților.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Nu nădăjdui, suflete al meu, întru bogăția cea trecătoare sau întru adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu știi cui le vei lăsa. Ci strigă: Miluieste-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, păcătosul.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Nu nădăjdui, suflete al meu, întru sănătatea trupească cea trecătoare, nici întru frumusețea cea degrab trecătoare, că vezi cum cei puternici și cei tineri mor. Ci strigă: Miluieste-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Adu-ți aminte, suflete al meu, de viața de veci, de Împărăția Cerului cea gătită Sfinților, și de întunericul cel osebit, și de mânia lui Dumnezeu care este asupra celor răi, și strigă: Miluieste-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu, și te roagă aceleia, că este grabnică ajutătoare celor ce se pocăiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeuul nostru, și mă va milui, pe mine, nevrednicul.

Cântarea a opta

Pe Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați-L, binecuvântați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Cum nu voi plânge, când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă zăcând, fără de slavă și fără de chip. Dar ce aștept? Și întru cine nădăjduiesc? Numai dă mie, Doamne, mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta și voi fi judecat, Unule lesne-iertătorule.

*Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe
Sfântul Duh, Domnul.*

Cred că vei veni să judeci viii și morții și toți vor sta întru a lor rânduială: bătrânii și tinerii, stăpânii și slugile, domnii și judecătorii, bogații și săracii, fecioarele și preoții. Oare cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea strig Ție: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, primește rugăciunea mea cea nevrednică, și mă păzește de moartea năprasnică, și-mi dăruiește mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Cântarea a noua

Nașterea zămislirii celei fără de sămânță este netălmăcită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine, toate neamurile, ca pe o Maică a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te slăvim.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă.

Acum scap la voi, Îngerilor, Arhanghelilor și toate Puterile, care stați înaintea Scaunului lui Dumnezeu: Rugați-vă către Făcătorul vostru, să se izbăvească sufletul meu de munca de veci.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Acum plâng către voi, Sfinților, Patriarhilor, Împăraților și Proorocilor, Apostolilor și Arhiereilor, și toți aleșii lui Hristos: Ajutați-mi mie la Judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmașului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Acum ridic mâinile mele către voi, Sfinților Mucenici, Pustnicilor, Preacuvioșilor și toți Sfinții care vă rugați către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morții.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul întru tine nădăjduiesc, și roagă pe Fiul tău să mă pună pe mine, nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va ședea să judece viii și morții.

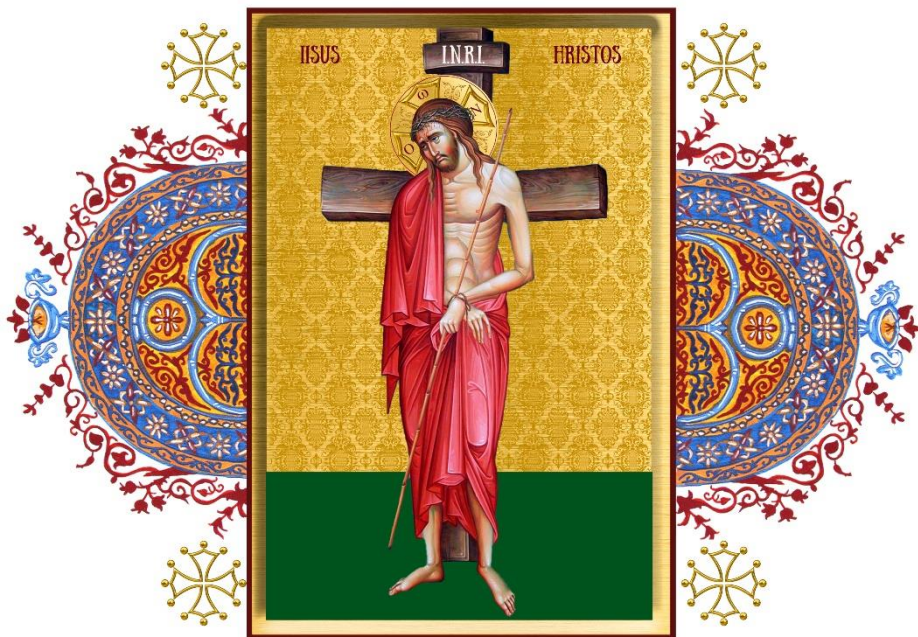
Apoi:

Cuvinse-se cu adevărat să te fericism pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție!

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

CAÑON DE POCĂINȚĂ AL МОНАХУКИ

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi preaslăvi pe El, Dumnezeuul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a proslăvit.
Miluiște-mă, Dumnezeule, miluiște-mă

Din lume venind eu, ticălosul, la chipul cel monahicesc, întărește-mă, Stăpâne Hristoase, să păzesc până în sfârșit jugul Tău, Îndurate.

Miluieste-mă, Dumnezeuule, miluieste-mă

Mă înspăimânt cugetând la acea înfricoșată zi, când Tu, Hristoase, vei veni din cer pe pământ întru slava negrăitei Tale lumini.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Auzit-am chemarea Ta, Stăpâne, pe care Tu, Hristoase, ai zis-o: „*Veniți către Mine toți cei împovărați; luând peste voi jugul Meu și Eu vă voi odihni pe voi*”.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, strigând eu în tăcere, auzi-mă pe mine cel cuprins de grijă și dăruiește-mi mângâiere, mie și la toată lumea.

Cântarea a treia

Intărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clătinată, că Tu Însuși ești Sfânt și Domn.

Miluieste-mă, Dumnezeuule, miluieste-mă

Luând, asupra-mi, Hristoase, chipul acesta, strig către Tine, Îndurate, ajută-mi și-mi luminează ochii mei, că Tu îmi ești lumină, zid și acoperitor.

Miluieste-mă, Dumnezeuule, miluieste-mă

Îngerescul chip luându-l pe umeri, Hristoase, cad la

Tine rugându-mă: întărește-mă acum și mă du la limanul Tău cel lin.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Crucea Ta, Doamne, am luat-o pe umeri și lumeasca tulburare am lăsat-o și am alergat la Tine; nu Te scârbi de mine, Doamne Dumnezeu meu, Cel ce Te-ai întrupat pentru mine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Multe năpaste, Preacurată Stăpână, și taberele dracilor gonește-le cu lumina ta, că tu ai născut Lumina, Cea într-un tot sfântă, pe Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru.

Sedelele

Intru înfricoșata și groaznica Ta judecată să nu mă duci, Hristoase Dumnezeule, ci dăruiește-mi să plinesc această viață întru frica poruncilor Tale, și mă învrednicește vistieriei cu toți aleșii Tăi, Doamne, iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

De la părinteasca slavă a Ta depărtându-mă fără de minte, într-un răutăți am risipit bogăția pe care mi-ai dat-o. Pentru aceasta cu glasul desfrânatului strig: Greșit-am înaintea Ta, Părinte Îndurate, primește-mă pe mine cel ce mă întorc și mă fă ca pe unul din argații Tăi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Toată nădejdea mântuirii mele întru tine mi-am pus-o, Maica lui Dumnezeu, cea neispită de nuntă, și pe tine te chem întru ajutor totdeauna; mântuiește-mă din necazuri și din ispitele vrăjmașilor și-mi dezleagă legăturile greșelilor mele și din focul cel veșnic răpește-mă.

Cântarea a patra

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că vrei să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți și a strigat: Auzit-am auzul Tău și m-am temut, slavă puterii Tale.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Peste tot vrăjmașul m-a rănit, Stăpâne Hristoase, ci Tu mă întărește să mă împotrivesc lui.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Având minte răspândită de nenumăratele mele păcate, am venit la această înaltă viață monahi-cească. Ci ajută-mă, Îndurate, să o duc până la sfârșit, ca să mă izbăvesc de veșnica muncă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Izbăvește-mă, Hristoase Dumnezeule, de relele sminteli ale păcatelor, care pururea cad asupra mea din uneltirea celui viclean.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

De multe păcate îmi este robită inima mea, Preacurată, de patimi și de nevoi, ci te rog pe tine, Stăpână, mântuiește ticălosul meu suflet.

Cântarea a cincea

De noapte mâncând eu, Iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă și mă îndreptează și pe mine spre poruncile Tale și mă învață să fac voia Ta.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Strălucește-mi lumină mie celui dintru întuneric și înconjurat de vrăjmașii cei nenumărați, ca fiind strălucit cu lumina Ta, să Te măresc pe Tine și să mă întăresc.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Ales-am calea cea strâmtă și îngustă și m-am dat la multe necazuri și mâhniri pentru Tine, Doamne, Dumnezeul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Întărește-mă, Îndurate Doamne, pe mine cel luptat de vrăjmași, ca să nu mă facă să spurc acest chip duhovnicesc, ci mă învrednicește, Mântuitorule, ca bine plăcută Ție să duc această viață până la sfârșit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Pentru mine, Preacurată Stăpână, Domnul plecând cerurile, S-a pogorât și S-a sălășluit întru prea curatul tău pânțece.

Cântarea a șasea

Strigat-am cu toată inima mea către Înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Pe mine, care am viețuit în lume și am spurcat Sfântul Tău Botez, curățește-mă și mă izbăvește de acestea, Îndurate Doamne.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Dăruiește-mi strălucirea Ta și frica Ta o sălășluiește întru mine, ca să fac poruncile Tale, Mântuitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

La limanul Tău cel lin du-mă acum și mă îndreaptă pe cale și mă întărește, Făcătorul meu, ca să umblu întru poruncile Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Păcatele mele cele multe îmi pângăresc sufletul, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ci tu, Preacurată, ca o îndurată, izbăvește-mă de ele și mă mântuiește.

Condacul

Brațele părintești sârguiește a mi le deschide, căci curvește am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, acum nu trece cu vederea inima mea cea săracă, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: Am greșit, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Icosul

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei. Pentru că pe fiul cel curvar, care s-a întors de la păcat la casa părintească, întru tot Bunul Tată, înainte întâmpinându-l, îl sărută și iarăși îi

dăruiește cunoștințele slavei Sale și tainică veselie cu cei de sus săvârșește, jertfind vițelul cel îngrășat. Ca și noi cu vrednicie să petrecem iubitorului de oameni Tată, Celui ce a jertfit, și Preaslăvitei Jertfe, Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a șaptea

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici n-am păzit, nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă, dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților noștri.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

În lene mi-am petrecut până acum viața mea, eu ticălosul, ci către Tine, Domnul și Stăpânul meu, vin acum, numai la bunătatea și îndurarea Ta nădăjduind, strig Ție: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Făcătorul meu, Doamne, întărește-mă să sufăr și să păzesc credința care o am către Tine și mă învrednicește ca vesel să-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cu vetreala Crucii și cu vânturile simțirii Dumnezeiescului Duh, la limanul dumnezeieștii voințe mă povățuiește și dumnezeieștii moșteniri mă învrednicește, ca să-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Dum-

nezeul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Palat al Celui Preaînalt, întru care S-a sălășluit Dumnezeu și pe oameni din calea celui rău i-a întors; Născătoare de Dumnezeu, Maica Celui de sus, făcându-Se din neamul nostru, strigăm: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântarea a opta

Pe Cel ce-L slăvesc oștile îngerești și de Dânsul se cutremură și se înfricoșează Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și făptura, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Părinții cei de demult, îmbrăcându-se în viața monahicească, până în sfârșit bine au ajuns; acolo și pe mine mă întărește, Doamne, să ajung și cu lumina Ta mă luminează.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Bogăția cea necheltuită și Dumnezeirea cea negrăită, Tu, Doamne, Cel ce ne-ai arătat acest cin, și pe mine cel îmbrăcat într-însul întărește-mă, Îndurate, Hristoase Dumnezeule.

*Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și
pe Sfântul Duh, Domnul.*

Îngerescul, proorocescul și apostolescul cin luându-l pe umeri, mă tem. Ci Tu, Hristoase, ajută-mă ca

să nu spurc acest cin al meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Din durerea inimii mele, de noapte strig către tine, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, ascultă glasul meu și nu mă trece cu vederea pe mine, robul tău cel pierdut.

Cântarea a noua

Nașterea zămislirii celei fără de sămânță este netâlcuită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Miluiеște-mă, Dumnezeule, miluiеște-mă

Mintea mea prefă-o întru curățire, cu strălucirea razei celei nestricăcioase a luminii Dumnezeirii, ca în cinul acesta neîncetat să Te slăvesc.

Miluiеște-mă, Dumnezeule, miluiеște-mă

În lene petrec, Îndurate, eu cel ce m-am făgăduit să-Ți slujesc totdeauna, Stăpâne Hristoase, ci mă întărește ca să-mi împlinesc făgăduința.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cu râvnă m-am nevoit să urmez poruncilor Tale celor bune și tari, Hristoase Mântuitorule, ci întru mântuire mă primește și din răutatea vrăjmașului mă izbăvește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Primește, Preacurată Stăpână, din mincinoasa mea gură, rugăciunea cea adusă ție de nevrednicul tău rob și o du Fiului tău, Preacurată, rugându-te pentru mine, că mare îndrăzneală ai către Dânsul, ca să mă ierte de păcate în ziua Judecății.

Rugăciune

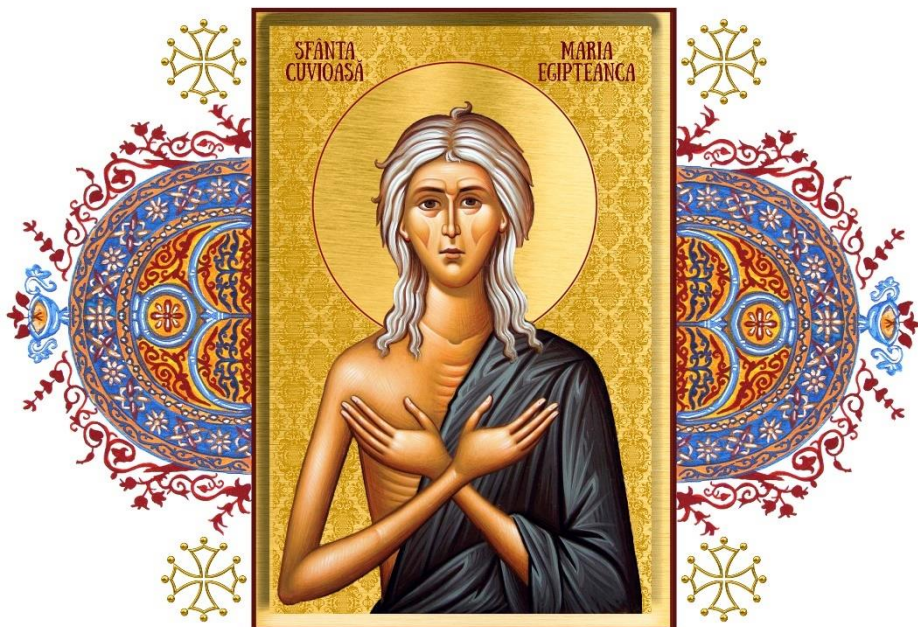
Doamne Atotputernice, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început, Cel ce Însuți ești Dumnezeu desăvârșit, lisuse Hristoase, Care pentru îndurarea cea neasemănată a milei Tale, niciodată nu Te depărtezi de robii Tăi, ci pururea întru ei Te odihnești, nu mă părăsi pe mine, robul Tău, Împărate întru tot Sfinte, ci dă-mi mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale. Suflitul meu îl leagă cu dragostea Crucii Tale, iar trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobește, gândurile mele le împacă și picioarele mele le ferește de alunecare și nu mă pierde pe mine, Preabunule Doamne, din pricina fărădelegilor mele, ci mă ispitește, Dumnezeule, caută-mă și află cărările mele, și de este calea fărădelegii întru mine, întoarce-mă dintru dânsa și mă povățuiește pe calea cea veșnică. Că Tu ești Calea, Adevărul și Viața și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și întru tot Sfântului și bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvinse-se cu adevărat să te fericism pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

CANONUL DE POCĂINȚĂ PENTRU CEL CĂZUT ÎN DESFĂRÂNARE

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

jutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi preaslăvi pe El, Dumnezeuul părintelui meu

și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a proslăvit.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Cred cuvântul Tău, Doamne, că în cer va fi mai multă bucurie pentru un păcătos care se pocăiește decât pentru nouăzeci și nouă de drești, care n-au nevoie de pocăință. Învrednicește-mă, dar, și pe mine, să mă pocăiesc cu adevărat.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Hristoase, Mântuitorul meu, departe de Tine mi-am petrecut viața mea, și multe păcate am săvârșit. Dar negăsindu-mi liniștea și pricepând că numai lângă Tine pot afla odihnă sufletului meu, la Tine alerg, iubitorule de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Surd am fost față de cuvintele Tale: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați”. Pentru că în loc să văd căderea în care mă aflu, am ales să mă văd mai bun decât cei care păcătuiseră mai mult decât mine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, că nu treci cu vederea rugăciunile păcătoșilor care te cheamă în ajutor, ci le întinzi grabnic mână de ajutor.

Cântarea a treia

Intărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clătinată, că Tu Însuși ești Sfânt și Domn.

Miluieste-mă, Dumnezeu, miluieste-mă

„Voia lui Dumnezeu aceasta este, ca să vă feriți de desfrânare”, le-a spus creștinilor marele Pavel, apostolul neamurilor. Dar eu, întinându-mi haina botezului, m-am tăvălit în noroiul păcatului, care mi-a robit inima.

Miluieste-mă, Dumnezeu, miluieste-mă

Nu pot, Doamne, să mă ridic prin puterile mele, nu pot birui patimile care mă apasă și cărora le-am dat putere să mă stăpânească.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Libertate am căutat, dar am găsit lanțurile păcatului, și suspin acum după libertatea cea adevărată. Ajută-mă, Doamne, Cel ce ai zdrobit încuietorile iadului și i-ai adus la lumină pe cei din întuneric.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Acum înțeleg că prin desfrâul meu m-am lepădat de Hristos, Preacurată Fecioară, și greu îmi este să lepăd jugul păcatului. Ajută-mă tu, ocrotitoare a creștinilor, să dobândesc izbăvire din robia patimilor și a diavolului.

Cântarea a patra

uzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că vrei să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți și a strigat: Auzit-am auzul Tău și m-am temut, slavă puterii Tale.

Miluieste-mă, Dumnezeu, miluieste-mă

Mult a suferit Adam când a fost alungat din rai pentru neascultarea sa. Iar eu, în loc să merg spre Împărăția Cerurilor, m-am lăsat păcălit de șarpele cel viclean.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

„Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta”, a strigat către Tine Împăratul David după ce a păcătuit cu femeia lui Urie. Și eu zic, împreună cu el, miluieste-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Precum a ieșit Marele Avramie din chilie pentru a o ajuta pe nepoata sa Maria să părăsească locașul de desfrânare în care își trăia zilele, și prin harul cel dumnezeiesc a întors-o la pocăință, tot așa ajutați-mă și pe mine voi, sfinților care mijlociți pentru ridicarea celor căzuți în desfrânare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Maică a milostivirii, cum ai întors-o în chip minunat pe Maria din Egipt, împiedicându-o să intre în biserică înainte de a se lepăda de desfrânarea ei, tot așa întoarce-mă și pe mine la calea cea luminoasă a virtuților.

Cântarea a cincea

De noapte mâne când eu, Iubitorule de oameni, mă rog luminează-mă și mă îndreptează și pe mine spre poruncile Tale și mă învață să fac voia Ta.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Păcatul mi-a moleșit inima, și diavolul îi dă târcoale, ca să mă depărteze de Dumnezeu și să mă arunce între oamenii care Îl batjocoresc pe El prin faptele și cuvintele lor.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Plină e lumea de răutate și de necredință, și nu văd cum aș putea să trăiesc în mijlocul focului fără să mă ard. Dar, știind că Tu l-ai ținut viu pe Daniel proorocul în groapa cu lei, mă rog Ție să mă izbăvești de leii care se luptă cu mine ca să mă arunce în împărăția morții.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cum l-a biruit David pe Goliat, așa să biruiesc și eu ispitele care mă asupresc, Doamne, mă rog Ție. A Ta să fie biruința, Doamne, Cel ce din iubire ai primit a Te răstigni pentru mântuirea noastră.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cine risipește negura greșelilor noastre? Tu, Fecioară, și pentru aceasta își aduc laudă și mulțumire, vrând să nu fiu părăsit de tine așa cum eu L-am părăsit pe Hristos.

Cântarea a șasea

Strigat-am cu toată inima mea către Înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos și a scos din stricăciune viața mea.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Gura mea, mâinile, picioarele și toate măduarele

mele să fie spălate prin baia pocăinței. Și chiar de nu am îndeajuns lacrimi care să mă spele, să îmi fie mie baie scaldătoarea Sfintei Spovedanii.

Miluieste-mă, Dumnezeuule, miluieste-mă

Nu te sfii să mărturisești toate fărădelegile tale, suflete al meu. Oare nu vrei să primești iertare de la Stăpânul tuturor? Sau vei lăsa rușinea să îți pătrundă în suflet și vei pieri?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Aud glasul Scripturii care zice: „*Iată acum vreme potrivită, iată acum ziua mântuirii*”. Cu adevărat vreau să fie acesta ceasul întoarcerii mele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Mulțime nenumărată de păcătoși au fost îndemnați de tine în chip nevăzut să își mărturisească păcatele, ceea ce ești nădejdea noastră, iar eu, luând aminte la pilda lor, cu hotărâre și zdrobire de inimă vreau să fac și eu aceasta.

Cântarea a șaptea

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici n-am păzit, nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă, dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților noștri.

Miluieste-mă, Dumnezeuule, miluieste-mă

Nici un om nu poate da dezlegare de păcate prin puterile sale, dar eu am priceput că preoții sunt lăsați

de Tine, Doamne, să facă aceasta cu puterea Ta.

Miluieste-mă, Dumnezeuule, miluieste-mă

Greu este să găsești un doctor iscusit, dar și mai greu este să găsești un duhovnic care să dea doctoria potrivită pentru bolile cele grele ale sufletului. Bolnav fiind sufletul meu, mă rog Ție să îmi trimiți doctorul potrivit și doctoria cea tămăduitoare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Venit-a fiul risipitor spre tatăl său și acesta i-a ieșit cu drag în întâmpinare. Așa să mă întâmpine și pe mine părintele duhovnic, Mântuitorule, ca să văd în sufletul său icoana grijii Tale pentru noi.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Fecioară preacurată, mângâierea noastră, care știi folosul spovedaniei, acoperă-i cu Sfântul tău acoperământ pe toți duhovnicii, ca să dea cuvânt de folos cu putere multă, și pe creștini să țină cele primite.

Cântarea a opta

Pe Cel ce-L slăvesc oștile îngerești și de Dânsul se cutremură și se înfricoșează Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și făptura, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Miluieste-mă, Dumnezeuule, miluieste-mă

Tu ești Calea, Adevărul și Viața, Doamne. În mâinile Tale pun sufletul și trupul meu, mintea și inima mea. Primește-le ca pe puținii bani ai văduvei, Hristoase Dumnezeuule, curățind această mică jertfă a mea prin

harul Duhului Tău cel Sfânt.

Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă

Înțelepțește-mă, Cuvinte al lui Dumnezeu, că fără Tine sunt ca praful în fața vântului, și nu pot pricepe meșteșugitele curse ale pierzătorului de suflete. Și dăruiește-mi smerenie ca să văd în tot binele meu lucrarea Ta.

*Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și
pe Sfântul Duh, Domnul.*

Cred, Doamne, ajută necredinței mele, strig către Tine, având nădejde că mă vei ajuta și pe mine ca și pe tatăl care s-a rugat Ție așa, iar copilul său a fost izbăvit de diavol. Ca să aud și eu, precum oarecând cananeianca, preadulcile Tale cuvinte: „*Fie ție după cum voiești*”.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

De multe ori am spus în inima mea că voi pune început bun mântuirii, dar de fiecare dată am fost îngenuncheat de patimile mele. Căzând acum înaintea ta, liman al celor deznădăjduiți, te rog mijlocește pentru mine la Fiul tău, ca să îmi dea tărie să mă ridic.

Cântarea a noua

Nașterea zămislirii celei fără de sămânță este netâlcuită, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamu-

rile, ca pe o Maică Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Hristos a Înviat! - răsună la prăznuirea Sfintei Tale Învieri glasurile credincioșilor. Învrednicește-mă și pe mine să mă bucur de Învierea Ta, Fiule al lui Dumnezeu, ridicându-mă de la moarte la viață.

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește. Oare voi fi și eu pricină de bucurie? Că pricină de sminteală am fost destul pentru aproapele meu și n-am aflat în mine nici un câștig.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Voi, cetelor îngerești, o, dumnezeiești Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile, preamărite Puteri și Sfinților Arhangheli, rugați-vă pentru mine, păcătosul și desfrânatul, ca să dobândesc iertare de păcate și să aflu mântuire în ceasul Judecății.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Sfântă a sfinților, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te cu Sfântul Ioan Botezătorul, dascălul pocăinței, și cu toți apostolii, cuvioșii, mucenicii, ierarhii, dimpreună cu ceata sfințelor femei, ca viața mea să cunoască binecuvântarea și nu blestemul, bucuria și nu întristarea, lumina și nu întunericul.

Rugăciunea celui căzut în păcat

Doamne, Dumnezeul meu, nu știu să mă rog Ție, nu știu să cer ajutorul Tău, dar mă rog îndură-Te de mine și vezi căderea mea. Și precum părinții înțeleg cererile pruncilor lor, chiar de aceștia nu știu să le așeze în cuvinte, tot așa Te rog și pe Tine ascultă nu cuvintele buzelor mele, ci cuvintele inimii mele. Ridică-mă degrabă, Dumnezeule, ca să nu fiu înghițit de păcat. Ridică-mă de grabă, Dumnezeule, Cel ce ești Izvorul a tot binele și a toată virtutea. Vino în întâmpinarea mea, Dumnezeule, precum tatăl în întâmpinarea fiului risipitor. Eu sunt fiul cel risipitor, Doamne, și vreau să pun început bun mântuirii. Ajută-mă Tu, pentru rugăciunile Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, ale îngerului meu păzitor, ale Sfântului Cuvios Moise Ungurul, ale Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca, ale Sfintelor Mucenița Marina și Iustina Fecioara, ale Sfintei Tomaida și pentru ale tuturor sfinților. Amin.

Rugăciune Către Cuvioasa Maria Egipteanca

O, Preacuvioasă Maică Marie, ceea ce, luminată de înțelepciunea Duhului, ai părăsit deșertăciunea lumii și te-ai sălăsluit într-o liniște pustiu, pe care l-ai îmbrățișat cu neîncetată rugăciune și cu veșnica dorire a vederilor dumnezeiești, dă-ne nouă ajutor, celor ce

suntem întru întunericul patimilor. Cu dulceața rugăciunii te-ai hrănit și trupul cel mai înainte rob de desfrânare l-ai făcut ascultător duhului, deci și pe noi, cei biruiți de pornirile răutății ne înțelepțește a căuta frumusețea viețuirii curate. Asemănatu-te-ai îngerilor prin strălucirea minții și te-ai suit pe scara rugăciunii la cele mai înalte, primind din mâna lui Hristos cununa biruințelor tale. Și pe noi, cei împovărați cu grele păcate, care ne țin întru adâncul neputințelor, ne îndreptează către cărările Adevărului. Cu râurile lacrimilor tale ai șters zapisul păcatelor celor multe, iar acum cu însăși rugăciunea ta faci milostiv pe Hristos ca să ne scrie pe noi în cartea vieții. Ca un stâlp al înțelepciunii te-ai arătat în mijlocul pustiei Cuviosului Zosima, care lăudând judecățile milostive ale Cuvântului, te-a mărturisit pe tine vas al sfințeniei Mântuitorului. Prin Maica Cea Preacurată ți s-au deschis ție ușile pocăinței și avându-o pe dânsa îndreptătoare pe căile poruncilor dumnezeiești, ai biruit toate cetele demonilor. Pe Dânsa roag-O și acum să dobândească de la Hristos și pentru noi iertare păcatelor și ștergerea datoriilor noastre. Cu fiarele ai viețuit în pustie, îmblânzind fiarele patimilor cu neîncetata rugăciune, prin care ți s-au deschis ție porțile milostivirii dumnezeiești.

Înălțimea pocăinței nouă ne-ai arătat și făclia nădejzii ai aprins în inimile noastre, ca să lepădăm povara cea grea a patimilor și să ne îmbrăcăm în haina umilinței, celei aducătoare de mântuire. Ca una ce strălucești în ceata Cuvioșilor Părinți și te-ai arătat vas iubit al Maicii Domnului, spălat în râurile lacrimilor de pocăință, umple vasele inimilor noastre cu mirul înțelepciunii Cuvântului, ca împreună cu tine să slăvim pe Tatăl Cel fără de început, împreună și pe Fiul Său Cel iubit și pe Preasfântul și Bunul și de oameni Iubitorul Său Duh. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea
Egiptului scăpând, Israeliteanul striga:
Izbăvitorului și Dumnezeuului nostru să-I
cântăm.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, și folositorul, și îndreptătorul vieții mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule Îngere al lui Dumnezeu cel atotstăpânitor.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Vrând ca toți oamenii să se mântuiască, Cuvinte, pus-ai pe Sfinții Îngeri călăuzitori și luminați îndreptători oamenilor, care ne povățuiesc pe noi la frica Ta.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

De noaptea cea întunecată fiind cuprins și cu negura cea grea a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinței luminează-mă, îndreptătorule, folositorule și păzitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Întunecat de gânduri de rușine, despărțind de la Dumnezeu mintea mea, potop cu tină întru mine izvorăsc; pe care usucă-l, ajutorul meu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Tu ești, Stăpână, liniște și adăpostire celor învăluți în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, învăluit fiind cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a treia

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra
crugului ceresc și ai zidit Biserica Ta, Tu pe
mine mă întărește întru dragostea Ta, Cel
ce ești marginea doririlor și credincioșilor întărire,
Unule Iubitorule de oameni.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Ființă am de amestec de pământ, de tină și țărână;
pentru aceasta, de pământ m-am lipit. Ci, o, folosi-
torul meu și îndreptătorul, și izbăvitorul meu,
întoarce pofta mea către cele cerești.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Ziuă și noaptea, cu faptele mele cele rele te amărăsc,
și te scârbesc, și te întărât; și te silesc să voiești a sta
departe, pe tine, apărătorul meu.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Supus sunt grijilor și mâhnirii, că nepocăit și
neîndreptat petrec. Pentru aceasta, dăruiește-mi să
mă pocăiesc cu adevărat și să te bucur pe tine,
păzitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cel ce vezi nevăzută fața lui Dumnezeu, Care șade
în Ceruri și Se uită pe pământ cu gândul, și-l face pe
el de se cutremură, pe Dânsul roagă-L să mă
mântuiesc, Sfinte Îngere.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Minte, și cuget, și cuvânt, darul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu lucruri bune să Îl cinstesc. Iar eu, cu patimile darul ocărând, pe Dătorul am defăimat: Stăpână, mântuiește-mă.

Sedealna:

Păzitorul sufletului meu și al trupului, cel ales mie de la Dumnezeu, Dumnezeiescule Îngere, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, preasfinte, toate greșelile sufletului meu celui ticălos, și mă izbăvește de cursele cele de multe feluri ale înșelătorului, și fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea la Judecată iertare.

Cântarea a patra

Tu ești tăria mea, Doamne; Tu, și puterea mea; Tu, Dumnezeuul meu; Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părintești, și a noastră sărăcie ai cercetat. Pentru aceasta, cu Proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Neaducându-mi aminte de Înfricoșata Judecată, Mântuitorule, la care am să stau înaintea să dau răspuns pentru tot lucrul și cuvântul, nici luând în minte moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat. Îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Cu deadinsul toată răutatea am plinit din tinerețe și nu am încetat pe tine, apărătorul meu, a te amărî cu cuvinte și cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai așteaptă, înțelepțindu-mă, și luminându-mă, și întărindu-mă.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Urmând îndelungii răbdări a Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit să cheme pe toți păcătoșii la pocăință, și așteaptă îndreptare de bunăvoie, și nu face silă, și tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare să petreci.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu Iisus m-a primit cu milostivire și m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta har al Lui, te scârbesc încă și pe tine, Îngerul lui Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cu adevărat, Domnul S-a făcut Împărat cu Împărăție care nu cade și S-a îmbrăcat, precum psalmistul grăiește, din tine, Maica lui Dumnezeu, întru prea frumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moartea și a surpat împărăția ei.

Cântarea a cincea

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești Lumină neajunsă, și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce, și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Pe tine păzitor câștigându-te, împreună petrecător și împreună vorbitor, păzindu-mă, Sfinte Îngere, cu mine călătorind, împreună locuind și cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare va să iau, nerecunoscător fiind?

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Cu multă îndrăznire stând înaintea Scaunului Atotstăpânitorului și împrejur dănuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutățile mele cele multe.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Muncile și caznele care mă așteaptă, mai înainte, Sfinte Îngere, văzându-le tu, și împietrirea mea, și nebunia, și orbirea, și, făcându-ți-se milă, suspini, și te tânguiești și te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Nici într-un ceas, nici într-o clipă, sau și mai puțin

decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul și făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine, și să te veselești, și să salți, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel ce a pus mările cu hotar și munții cu așezământul cunoștinței, Cel ce numără mulțimea stelelor și picăturile de rouă, și schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a șasea

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele, că sufletul meu s-a umplut de răutăți, și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Ioná mă rog: Dumnezeu, din stricăciune scoate-mă.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Păzindu-mă, și oștindu-te împrejurul meu, și întorcând înapoi pornirile dracilor și năvălirile lor cele în chipul fiarelor, și gonindu-le de la mine pururea, nu înceta, păzitorul meu, că pe tine te am cald folositor.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Cel ce ești mir prea scump și cu bună mireasmă, nu te scârbi de împuțiciunea mea, nu te depărta de la mine până în sfârșit; ci nedepărtat păzitor fii mie

pururea, că și soarele, trecând peste locurile cele spurcate, nu se spurcă.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Pe Cel ce a acoperit cu ape, prin Cuvânt, pe cele mai înalte ale Lui, roagă-L, folositorul meu, să-mi dea dar izvorâtor de lacrimi, ca să se curățească inima mea cu acelea și să văd pe Dumnezeu.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul.*

Netrupește, ca cel ce ești curat și fără materie, stând înaintea Celui curat și fără materie și câștigând multă îndrăznire spre Dânsul și apropiere, pe Acela roagă-L cu dinadinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Să acopere înfruntarea și rușinea fețele vrăjmașilor cele întunecate și împuțite, când se va despărți de trup sufletul meu cel smerit; iar pe acesta să-l acopere, îndreptătorul meu, aripile tale cele luminate și preasfințite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Ceea ce ești mai sfântă decât Sfinții Îngeri și mai presus de Heruvimi și de Serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ și de cele pământești râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească și trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

Condac:

Slujitorul lui Dumnezeu și păzitorul meu prea
ales, petrece pururea împreună cu mine,
păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea
de rău a dracilor și îndreptându-mă la cărările cele
dumnezeiești, spre viața cea nestricată, rogu-mă.

Cântarea a șaptea

Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon
de demult, cu credința Treimii văpaia
cuptorului au călcat-o, cântând: Dumne-
zeul Părinților noștri, bine ești cuvântat.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Mulțimile tâlharilor celor nevăzuți ce cad împrejur
asupra mea, care caută să tragă și să răpească
sufletul meu, nu lipsi gonindu-le cu sabia ta cea de
foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Când va vrea să mă judece Judecătorul și
Dumnezeul meu și să mă osândească pe mine, cel
osândit de conștiință mai înainte de Judecata aceea,
nu mă uita, povățuitorul meu, pe mine, robul tău.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Avându-mi eu tina mamă, trupul tată și țărâna
strămoș, pentru împrietenirea acestora, în pământ cu
totul caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, fără frică să mă

uit vreodată și în sus, la frumusețea cerului.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Ca cel ce ești frumos cu podoaba și dulce și veselă minte în chipul soarelui, luminat să-mi stai înaintea cu veselă față și cu vedere de bucurie, când voi fi luat de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Pentru milostivirea milei și pentru multă mulțimea iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperământul aripilor tale, când voi ieși din trup, păzitorul meu, ca să nu văd fețele cele urâte ale dracilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Ceea ce ești poartă cerească, și ușă de mântuire, și scară înțelegătoare pe care Dumnezeu S-a pogorât și om S-a suit, cu îndurările tale, Curată, Împărăției Cerurilor învrednicește-mă pe mine, robul tău.

Cântarea a opta

De șapte ori, cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebunește cinstitorilor de Dumnezeu și, văzându-i pe aceștia cu putere mai bună fiind mântuiți, a strigat: Pe Făcătorul și Izbăvitorul, tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

După Dumnezeu, pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, și povățuitor, și ajutător, și apărător, Preasfinte Îngere. Pentru aceasta, nu înceta, rogu-mă, povățuindu-mă, și îndreptându-mă, și învățându-mă să fac cele cuvioase, și să-mi luminezi mintea, până ce mă vei pune înaintea lui Hristos mântuit.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Când se vor pune Scaunele, și Cărțile se vor deschide, și Cel Vechi de zile va ședea, și oamenii vor fi judecați, și Îngerii vor sta înaintea, și pământul se va clătina, și toate se vor înfricoșa și se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni și mă izbăvește de gheena, pe Hristos îmblânzindu-L.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Acum, ca niște albine fagurul, mă înconjoară nevăzut urâții de Dumnezeu, pierzătorii draci; ca niște păsări răpitoare, ca niște vulpi viclene și ca niște mâncători de cruzime, ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum își acoperă vulturul puii săi.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Dă-mi izvoare de lacrimi să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creștet până la picioare; ca, îmbrăcându-mă în haina cea mai albă decât zăpada a pocăinței, să intru în cămara

lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Casă lui Hristos fiind inima mea, cu patimile, viața porcilor celor necuvântători am săvârșit. Ci mă întărește, ajutătorul sufletului meu, curățește-o pe aceasta, ca să se tămâieze și să se stropească cu miresme și cu miruri de rugăciuni și de curăție, și să fie iarăși casă lui Hristos, cu bun miros.

*Binecuvântăm pe Tatăl, și pe Fiul
și pe Sfântul Duh, Domnul*

Îndreptătorul, și păzitorul meu, și folositorul, și izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la Judecată înfricoșatul glas al trâmbiței, atunci aproape de mine să stai, blând și vesel, cu nădejdea mântuirii, luând de la mine frica.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cu mulțimea bunătății în dar mă miluiește, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii; că nu am ce să-ți aducție vrednic de milă; că bunătățile mele nicicum nu-ți trebuiesc, ca ceea ce ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine și Mântuitorul lumii, ceea ce ești plină de dar.

Cântarea a noua

Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până și la trup, din pân-tece

fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe Preacurata, de Dumnezeu Născătoare, credincioșii o mărim.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd, stând luminat și blând, pe tine, ajutorul și folositorul meu, când va ieși din mine cu anevoie duhul meu, și gonind pe amarii vrăjmași, care caută să mă apuce.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul.*

Ca un Dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele Dumnezeiești, ai multă îndrăznire către Dânsul, Sfinte Îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine; ca, mântuindu-mă prin tine, să laud folosința și acoperământul tău.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

În toată viața mea într-o multă deșertăciune alergând, de sfârșit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutor și apărător nebiruit, când voi trece vămile stăpânitorului lumii, celui cumplit.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Greșelile minții mele, rătăcirile, jefuirile, răutățile și cugetele cele de rușine ale gândurilor necurate și spurcate, a le întoarce într-o gânduri bune nu înceta, ajutorul meu, și într-o cugete curate, roditoare de

focul umilinței.

*Sfinte Îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos
Dumnezeu pentru mine, păcătosul*

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruiește cu milostivirea Ta mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele, cu rugăciunile Dumnezeiești ale slujitorului tău celui fără de trup, pe care L-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul și purtătorul meu de grijă, și apărătorule; fă rugăciune de obște la Dumnezeu pentru mine, luând împreună rugători și ajutători cetele Îngerilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Înalță fruntea creștinilor și surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare și mult slăvit se mărește cu credință și se slăvește.

Sfihiri:

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără de mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca cel ce ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Celui ce mi te-a dat pe tine mare păzitor sufletului meu și armă asupra vrăjmașilor mei, cinstite de Dumnezeu Îngere.

Învrednicește-mă și pe mine să dobândesc Împărăția cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Lumină a doua tu ești, după Dumnezeu, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta, ca să văd și eu lumina Dumnezeirii celei cu trei străluciri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Stăpâna Îngerilor și a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

*Rugăciune către Sfântul Înger păzitor,
a Sfântului Macarie cel Mare:*

Sfinte Îngere, cel ce stai înaintea pătimășului meu suflet și a vieții mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de la mine pentru necurăția mea; nu da loc dracului celui viclean ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întărește mâna mea cea ticăloasă și proastă și mă îndreptează la calea mântuirii. Așa, Sfinte Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai înaintea sufletului meu celui ticălos și a trupului, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieții mele și orice am greșit într-o această zi.

Acoperă-mă întru această noapte și mă păzește de toată ispita și cursa potrivnicului, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu. Și te roagă pentru mine către Domnul, să mă întărească întru frica Sa și vrednic să mă arate pe mine, robul, bunătății Sale. Amin.

Apoi:

Cuvinse-se cu adevărat să te fericiim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CERESTI ȘI TOȚI SFINȚII

Rugăciunile începătoare (pag. 5), apoi:

Cântarea întâi

Pe Faraon cel purtat în car, l-a cufundat
toiaagul lui Moise, cel ce a făcut minuni
oarecând, în chipul Crucii lovind și despăr-

ținind marea; iar pe Israel, cel ce fugea, l-a arătat mergător pedestru, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu, că S-a preaslăvit.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Cuvinte cel fără de început, pentru sfințitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeiești, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor și Domniilor, dăruiește-ne milele Tale cele mari, ca un iubitor de oameni.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; și voi, ceata proorocilor, adunarea Apostolilor, mulțimea mucenicilor, rugați pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Dumnezeieștilor femei care bine ați pățimit și ați postit, soborul arhiereilor, cuvioșilor și dreptilor, cinstiților sfinți mucenici, rugați-vă să dobândim bunătățile cele veșnice noi, cei ce cu credință vă fericim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Mintea mea fiind robită de dezmierdările trupești,

cu totul o izbăvește, stăpână, ceea ce ești una bună, și credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te slăvesc.

Cântarea a treia

Cel Ce ai întărit din început cerurile cu pricepere și pământul pe ape l-ai întemeiat, pe piatra poruncilor Tale, mă întărește Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Rogu-mă, o, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviți-mă de smintelile vrăjmașilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune și Arhangheli, împreună cu toți Îngerii, rugați pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viața cea făcătoare de bine mie pururea; proorocilor și cetele mucenicilor, ale Sfinților Apostoli, ale arhierilor, ale cuvioșilor și ale sfinților mucenici, care v-ați săvârșit prin sânge, rugați-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Femei care vitejește ați pățimit și luminat ați postit și pe vrăjmașul l-ați biruit, rugați-vă să fim și noi părtași acelei desfătări și măririi nesfârșite de care voi

v-ați învrednicit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toți înțelepții Apostoli, cu sfinții mucenici și cu proorocii, ca să luăm desăvârșit dezlegare de păcate.

Cântarea a patra

Tu ești Tăria mea, Doamne; Tu și Puterea mea; Tu, Dumnezeu meu; Tu, Bucuria mea, Cel Ce nu ai părăsit sânurile părintești și ai cercetat a noastră sărăcie. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci, prin rugăciunile tuturor sfinților Tăi îngeri, cu ale mucenicilor și cu ale Apostolilor Tăi, miluiește-mă și mă mântuiește și moștenitor Împărăției Tale mă arată, ca un Milostiv.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia inimii mele cea stinsă, cel ce ai fost luminător Soarelui celui înțelegător, și te roagă, împreună cu proorocii și cu toți sfinții, să trec în

pocăință această viață trecătoare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Strălucește-mi lumina pocăinței, iubitorule de oameni, Iisuse, și mă învrednicește să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ție întru credință, ale sfintelor femei, ale ierarhilor și ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor și ale sfinților mucenici.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, ceea ce ești cu totul sfântă, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoșătoare și să ne izbăvească de chinuri și să ne învrednicească de viața și de lumina cea veșnică, împreună cu cei ce bine l-au slujit.

Cântarea a cincea

Pentru ce m-ai lepădat de la Fața Ta, Cel Ce ești Lumină Neapusă și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, Te rog întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul

Puterile cele înțeleghătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii și Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii și cu Căpeteniile; fii milostiv poporului Tău și-l mântuiește, ca un Îndurat.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Fericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină și singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, Iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieștii prooroci, cu apostolii, cu ierarhii și cu sfintele oști ale mucenicilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi și pe sfinții mucenici, Doamne, și ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejește au pătimit; pentru rugăciunile lor miluiește-mă, Cel ce știi toate greșelile mele, cele fără de număr.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul sfânt, izgonește toată mâhnirea și întristarea sufletului meu și îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeiești, ca să te slăvesc cu credință și cu dragoste.

Cântarea a șasea

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele și Te rog ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat și mă auzi, Dumnezeu al mântuirii mele.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpe-

tenii și Puteri, rugați pe Stăpânul a toată făptura.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Cu cetele Apostolilor și cu oștile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, iubitorul de oameni, Dumnezeuul nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Sfântă Muceniță Tecla, ceea ce ești întâia dintre femeile care tare au pățimit, împreună cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu să ne izbăvim de întunericul patimilor și de ispitele cele de multe feluri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Pe tine, Stăpână, de Dumnezeu dăruită, te laudăm credincioșii, că ai născut cu trup pe Dumnezeuul cel laudat, pe Care roagă-L, ceea ce ești neîntinată, să mântuiască țara aceasta și poporul ei în pace.

Cântarea a șaptea

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat în Babilon oarecând; pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu bucurie, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Fiind voi a doua lumină din Lumina cea dintâi, sfinților îngeri, cu împărtășirea cea netrupească și prea bogată v-ați strălucit. Pentru aceasta strig: Lu-

minați mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieții.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Ceata cea fericită a Apostolilor, a mucenicilor și a sfinților prooroci, a ierarhilor și a cuvioșilor, împreună cu fericitul Înaintemergător, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greșelile noastre ale tuturor, care cântăm Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, și miluiește pentru rugăciunile sfinților mucenici, ale ierarhilor și ale cuvioșilor Tăi, și să nu mă rușinezi când voi sta înaintea tronului Tău, că bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Ca un tron în chip de foc porți pe Împăratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele și sfintele femei, să mă învrednicească de împărăția Sa pe mine, cel ce cu credință slăvesc ajutorul tău.

Cântarea a opta

Chinuitorul haldeilor, de șapte ori a ars cuptorul nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceștia de o putere mai mare fiind mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântați-L, preoți

lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

O, Heruvimi, cei în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii și Căpetenii, Îngeri și toți Arhanghelii și Sfințite Domnii, rugați-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu proorocii, cu Apostolii, cu ierarhii și cuvioșii și cu toți dreptii, ca să ne miluiască pe noi.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Dați-ne ajutor, Sfinților Apostoli: Petre, Pavele, Iacobe, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone și Iuda, cel cu totul fericit, și marele Matia, fiind noi biruiți de ispitele înșelătorului și rățaciți.

*Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Sfântul Duh, Domnul.*

Sfinte Ștefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceștia să ne luminăm toți și să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Domnul întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Fă să urmez, ceea ce ești cu totul curată, celor ce cuviincios au viețuit cu viață îmbunătățită, rănind pe vrăjmașii cei ce mă mâhnesc fără de milă și mă

supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupești, ca, bucurându-mă, să strig: Popoare, preaînălțați pe Hristos în veci.

Cântarea a noua

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește și pântecel tău s-a arătat mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te mărim.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

O, dumnezeiești Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile și preamărite Puteri și Sfinți Arhangheli, faceți rugăciune la Dumnezeu ca, bine viețuind, să dobândim mântuire și să ne izbăvim de necazuri.

*Toate Puterile Cerești și toți Sfinții, rugați-vă
lui Hristos Dumnezeu pentru mine păcătosul*

Înaintemergătorule, ca cel ce ai fost prooroc mai ales, împreună cu toți proorocii, învrednicește-ne tuturor bunătăților și pe noi, cei îngreuițați de patimi și pururea cuprinși de ispitele celui viclean și de înșelăciunile vieții, ca să vă cinstim cu credință.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Dumnezeiești, cu totul slăviți, cei doisprezece Apostoli, împreună cu toți mucenicii, cu preoții și cu

sfinții mucenici și cu fericiții și dumnezeieștii prooroci, cuvioase și drepte femei, care tare ați pătimit, faceți rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Fecioară, ceea ce ești iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău Cel bun și Domnul să tămăduiască și să mântuiască sufletul meu cel slab și necăjit pururea de asupririle balaurului celui stricător de suflet și să-l ferească împreună cu toate înălțările cele purtătoare de lumină.

Apoi:

Cuvinse-se cu adevărat să te fericiți pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție!

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

PLÂNSURILE SFÂNTULUI EFREM SIRUL

Plânsul de Luni seara

Primește rugăciunea gurii mele celei întinate și necurate, Stăpâne al tuturor, iubitorule de oameni, lisuse Hristoase; și să nu te îngreșezi de mine ca de unul ce sunt nevrednic și nepriceput. Nici sufletul meu, care de iad se apropie, nu-l judeca nevrednic de mângâierea Ta. Caută-mă

pe mine ca pe oaia cea pierdută, căci m-am făcut pustiu de a mă îndrepta către toată osârdia și tot gândul cel bun. Căci, după ce m-am orbit cu dulcele și cu dezmierdările, am întunecat sufletul meu și de beția patimilor este înnegrită inima mea. Mărturisesc Ție Doamne, Mântuitorul lumii, toată amărăciunea, răutatea și dobitocia mea. Voi spune, iarăși, din inimă, toată bunătatea și veselia Ta pe care Tu, Doamne, din nemărginită iubire le-ai revărsat peste mine. Din pricina mea Te-am întârâtat, Doamne; m-am arătat fără osârdie către facerea de bine, m-am gândit des la rău și lesne am săvârșit tot păcatul. Iar Tu, Stăpâne, ai trecut cu vederea toată răutatea mea din pricina nemărginitei întinderi a îndurării Tale, Fiule al lui Dumnezeu. Capul meu se înalță prin darul Tău, Stăpâne, dar se smerește iarăși pentru păcatele mele. Mă trage pe mine, iarăși, darul Tău către viață, iar eu, mai vârtos, către moarte cu stăruință mă duc. O, cât de cumplită e obișnuința patimilor! Cum leagă mintea cu legături de nedezelegat! Și eu, păcătosul, mă leg cu ele de buna mea voie. Și încă mă și bucur când mă văd legat. Cufundat sunt în adânc, dar în fiecare zi mă bucur de lanțurile vrăjmașului și mă îndulcesc într-însele. Ne leagă cu legături pe care nu vrem să le vedem, și de-a pururi ne întinde curse, în care ne prind. Pentru că el însuși cunoaște cugetul și pornirea. Și fiindcă este mai tare,

într-o clipită mă leagă. Acesta este plânsul, aceasta este tânguirea, pentru că mă ferec eu singur, ca și cu niște obezi, cu voile mele. Căci putând să zdrobesc legăturile într-o clipită de ochi și să mă fac slobod de toate cursele, nu voiesc să o fac. Mă las biruit de trândăvie și de obișnuința patimilor. Cu voia mă supun lor. Acest lucru, de rușine plin, este mai greu de plâns. Pentru că merg cu voile mele la vrăjmașul meu și el îmi leagă sufletul și mă omoară în patimi, bucurându-se. Și putând să sfărâm legăturile, iată că nu poftesc! Este oare altă rușine mai cumplită decât aceasta a mea? O, nu! Nimic nu este mai de rușine decât ca cineva să facă voile vrăjmașului sufletului său! Și, așa aflându-mă eu, ticălosul, și, cunoscând legăturile mele, le ascund de oameni din falsă evlavie. Iar cugetul meu mă muștră și mă omoară în adâncul sufletului: *pentru ce nu te trezești ticălosule?* Oare nu știi că lângă ușă este înfricoșata zi a judecății? Scoală-te ca un puternic! Rupe-ți legăturile! În tine este puterea dezlegării ca și puterea legării. Așa mă muștră pururea, în adâncul sufletului, sfânta conștiință, dar nu vreau să mă izbăvesc din legăturile curselor. Mă tânguiesc și suspin în fiecare zi, și iarăși în chip zilnic mă descopăr legat. Vrednic de jale și ticălos sunt eu, nesorit în lucrul cel bun al vieții mele, fiindcă nu mă tem de cursele morții. Trupul îmi este îmbrăcat cu chip de cucernicie, de ochii privitorilor

mei, dar sufletul îmi este ferecat, ca în niște obezi, de gânduri necuvioase. Pe dinafară mă fac cucernic cu multă sânguință dar înăuntru sunt urâciune în fața lui Dumnezeu. Îmi îndulcesc graiul cu oamenii, căutând să par bun, în timp ce sunt amar și rău cu voirea. Și ce oare voi face în ziua cunoștinței? Atunci când judecătorul Dumnezeu va da pe față totul înaintea judecății? O! Ce mare frică ticăloșește inima mea, fiindcă mă strâng eu însumi în lanțul nemărginitelor fărădelegi! Eu însumi știu că acolo mă voi munci dacă nu voi îmblânzi aici, cu lacrimi, pe Judecătorul. Pentru aceasta, mă rog să nu Îți încui îndurările, Stăpâne, într-o urgie; că Tu Însuși aștepti întoarcerea mea, pentru că nu voiești să vezi pe cineva arzând, ci voiești ca toți oamenii să se mântuiască în viața cea veșnică. Îndrăznesc deci, la îndurările Tale, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, cad înaintea Ta, rugându-mă. Caută spre mine și mă miluiește! Scoate din temnița fărădelegilor sufletul meu! Strălucește-mi în minte rază de lumină, mai înainte de a ne duce la judecata ce va să-mi fie înfricoșată. Frică mare mă apucă pe mine, ticălosul și înverșunatul. Cum mă duc eu acolo, cu totul gol de fapte bune! Frică și cutremur mă cuprinde, Doamne, când mă văd pe mine fără de osârdie spre bunătate. Și cu gânduri potrivnice mă svârcolesc într-una, plecându-mă dracilor, care, cu

dezmierdările patimilor, spre pierzare pururea mă amăgesc. Mă asemăn prea bine negustorului trândav și leneș, care, în fiecare zi, își păgubește capitalul cu câștigul. La fel și eu ticălosul, mă păgubesc zilnic de bunătățile mele cele cerești într-o multă învăluire, care mă trag spre rău, căci simt în mine cum, în fiecare ceas, eu mă fur singur. Și vrând, mă aflu într-o acelea pe care le urăsc. Mă înspăimânt eu însumi de voirea mea, care, în multe chipuri, se aruncă într-o necazuri din pricină că păcătuiesc. Și mă înspăimânt iarăși de pocăința mea, care nu are temelie tare pe stânca cea izbăvitoare care mă poate mântui. O, cum nu mă lasă în pace vrăjmașul sufletului! Cum pun în fiecare zi temelia zidirii pe care, cu mâinile mele, iarăși o risipesc! N-am pus început bun pocăinței sufletului. Sunt un rob al trândăviei. Cu însăși voia mea și cu multă osârdie slujesc vrăjmașului. O, cine va da capului meu apa cea fără de nume care să-l spele? Și cine, ochilor mei, izvoare de lacrimi cu care să plâng totdeauna către Înduratul Dumnezeu? Să cer dar de la El să trimită har mie, păcătosului, și să mă scape de marea cea înnebunită, care, cu valurile păcatului, înviforează neconținut inima mea. Căci voile mele au biruit ca niște răni care nicidecum nu primesc doctorii de vindecare. Femeia cea păcătoasă, înțeleaptă s-a arătat fiindcă s-a temut și s-a sânguit și a urât lucrurile păcatului, aducându-și aminte de rușinea

cea veșnică ce va să fie și de chinuirea cea nesuferită a muncii iadului. Iar eu, pentru patimile păcatului, în fiecare zi rugându-mă, nu mă îndepărtez de dânsule, ci rămân de-a pururea nebun, într-o obiceiul cel rău. Spre nădejdea de pocăință îmi este așteptarea, furându-mă cu deșarta-i făgăduință și zicând: mă pocăiesc, în vreme ce eu niciodată nu mă pocăiesc cu adevărat. Mă pocăiesc numai cu graiul în timp ce cu lucrurile, mult stau în urmă de adevărata pocăință. Deci îmi uit firea, făcând cunoștință cu răul și întărâtând pe Domnul, neîntrerupt păcătuiesc. Izvor de pocăință nu am aflat căci cu întărire am făcut păcatul, și nu fără de voie am păcătuit. Și Iuda, vânzătorul, loc de pocăință nu a aflat, căci cu Domnul fiind, a păcătuit și știa ceea ce făcea, fiindcă avea cunoștința Domnului. Deci pentru păcatele noastre, într-o cunoștință făcute, ce voi aștepta eu, ticălosul? Și dacă cel ce numai gândește răul întocmai e cu cel ce-a lucrat, apoi eu ce răspuns voi da pentru nenumăratele mulțimi ale fărădelegilor mele? Ham, batjocorind pe tatăl său, lepădat a fost. Cei ce s-au unit la fărădelege, în foc s-au înghițit, nimic zicând sau făcând. Și cei din vremea lui Ilie, asemenea au pățimit. Și Saul, cu gândurile slujirii de idoli numai învoindu-se, a fost lepădat de Dumnezeu. Și fiii lui Aaron, greșind, s-au sfârșit. Și Anania și Safira, cu nebăgare de seamă petrecând,

vreme de pocăință n-au aflat. Dar eu, cel ce fac întru cunoștință fapta mea, privesc la învoirea mea și zic că aștept cu credință hotărârea dreptății ce mi se cuvine. Pentru ce mă las amăgit de chipul smereniei mele când eu sunt cu totul străin de faptele cele bune și cele potrivnice fac înaintea lui Dumnezeu? Fariseii au suferit muștrare atunci când Mântuitorul Hristos le arăta pe față minciuna portului și a chipului lor! Iar eu adesea mă plictisesc de muștrările cugetului și caut să mi-l adorm pentru a scăpa de ele. Atunci amar este adevărul celor ce caută să-l ascundă. Ci eu vin acum, Doamne, să-mi descopăr chipul și se vor arăta viermii, și voi dezveli fața și ochii, și vor vedea cei de față fățarnicia mormântului și minciuna faptei mele se va descoperi și vor privi toți fața mea de fariseu. Căci chiar aici, în lume, ea se face văzută, nu numai dincolo în veșnicie, unde o va arde focul. Tinde-i mână de ajutor celui ce se tăvălește Doamne! Căci voind a mă scula nu pot, pentru că sarcina păcatelor mele s-a îngreunat peste măsură și obiceiul cel rău mă oprește, legându-mă. Văd și că într-o negură umblu, și întru mult întuneric mișc mâna mea, și ca un slăbănog sunt. Mi se pare că sunt sânguitor și iată că mă plictisesc curând. Mă rog să mă izbăvesc, și cu toate că postesc, văd că sunt împiedicat de duh vrăjmaș. Vreau să mă blagoslovesc mult, dar cu inima nu-L iubesc pe Dumnezeu. Cum

voi îndrăzni să cer iertare pentru păcatele mele, când petrecerea de mai înainte eu nu o uit; sau cum mă voi dezbrăca de omul cel vechi, care se strică, când poftele amăgirii celei vechi nu mă leapădă? Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după îndurările Tale șterge fărădelegile mele. Gura mea netrebnică strigă către Tine, Stăpâne, și inima mea necurată și sufletul meu întru păcate întinat. Auzi-mă pentru bunătatea Ta, și rugăciunea mea nu o lepăda. Căci nu lepezi rugăciunea mea, ci a celor ce nu se pocăiesc întru adevăr. Dar pocăința mea, Doamne, nu este curată! Un ceas mă pocăiesc și două Te întărit. Întărește sufletul meu pe piatra pocăinței. Luminează, cu darul Tău, întunericul din mine. Pleacă-Te, Bunule Dumnezeu, către plânsul inimii mele, dar nu pentru dreptățile mele, căci nu am nici o bunătate, ci pentru multa și negrăita Ta bunătate și pentru îndurările Tale! Ridică din nou, Doamne mădularele mele pe care le-a frânt păcatul! Luminează inima mea pe care a întunecat-o pofta cea rea! Izbăvește-mă, Doamne, de tot lucrul cel rău cu care se străduiește să mă surpe pe mine potrivnicul. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine. Să nu-mi zici mie: *„Adevăr zic ție, nu te cunosc pe tine”*. Mântuiește, Doamne, din moarte, sufletul necăjit! Tu, Cel ce ai stăpânire peste viață și peste moarte! Căci Tu ai zis, Stăpâne: *„Cere și ți se va da!”* Curăță-mă,

Doamne, de tot păcatul și, mai înainte de sfârșit, dăruiește-mi, Iubitorule de oameni, în toată viața aceasta care mi-a mai rămas, să izvorăsc lacrimi din inimă spre curățirea întinăciunii mele celei sufletești, ca să pot șterge de aici din datoriile mele cele multe, măcar puține greșeli, și să mă mântui acolo prin acoperământul mâinii Tale celei atotputernice, atunci când va tremura tot sufletul de Slava Ta cea înfricoșată. Așa, Stăpâne, Fiule al lui Dumnezeu, auzi-mă și primește rugăciunea păcătosului robul Tău! În dar mântuiește-mă pe mine cu Darul Tău! Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Marți seara

Vai mie, în ce fel de deznădăjduire stau, în ce fel de rușine zac! Nu este omul cel dinlăuntru, precum este cel văzut. Căci măcar că vorbesc despre sfințenie, cugetarea urâtelor patimi este în mine ziua și noaptea. Și măcar că ridic în slăvi curățenia prin graiurile mele, totuși în inima mea, mă gândesc la necurățenie. Vai mie, ce fel de judecată îmi este gătită! Pentru că numai chip de sfințenie am, iar nu și putere. Cu ce fală mă voi apropia oare eu, care de atâtea răutăți sunt vinovat, de Domnul Dumnezeu meu, Cel Ce-mi cunoaște și cele ascunse ale inimii mele. Mă tem, stând la rugăciune, să nu se

pogoare foc din cer și să mă ardă pe mine, precum oarecând pe cei care în pustie, cu foc de la Dumnezeu, Domnul i-a ars. Dar eu ce voi aștepta de la cele ale mele, care cu multă și nemăsurată greutate de păcate sunt înfășurate? S-a înfocat inima mea, s-a schimbat gândul meu cel dreptcredincios, s-a întunecat mintea mea. De-a pururea mă întorc ca un câine la vărsătura sa. Nu este în mine nici o îndrăzneală către Cel Ce cearcă inima și rărunchii. Mintea nu-mi este curată și lacrimile îmi lipsesc în rugăciune. Căci dacă vreau să suspin, fața mi se apleacă scufundată în rușine. Bate-mi, o, Doamne, pieptul care este locaș al patimilor și al gândurilor rele! Slavă Ție, Făcătorule de bine al sufletelor și trupurilor noastre. Mari și multe sunt îndurările Tale peste noi păcătoșii, Doamne! Să nu mă lepezi pe mine cu cei ce zic Ție: „Doamne, Doamne”, dar cu inima nu împlinesc voia Ta, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumenezeu. Căci Tu cunoști, Doamne, patimile cele ascunse întru mine. Tu știi rănila sufletului meu. Vindecă-mă, Doamne! Îmi vei zidi casa sufletului la care se ostenesc toți ziditorii, căci mă pregătesc către împotrivirea patimilor. Când mă apuc de luptă, însă, atunci reaua meșteșugire a dușmanului îmi slăbește tăria sufletului prin plăceri, și fără să fie nimeni care să mă silească, ca pe un robit mă trage către ele. Mă sânguiesc să mă smucesc din

văpaia care mă arde și, din neiscusință, împreună cu ea mă scufund. Cert pe cel bolnav, în timp ce eu sunt mai bolnav ca dânsul. Doctor al patimilor vreau să mă fac eu, ticălosul, și iată că eu însumi mă dau lor rob. Luminează-mi Doamne, ochii inimii ca să-mi cunosc mulțimea patimilor. Darul Tău să umbrească peste mine, Stăpâne. Luminează-mi mintea cea întunecată, sălășluind în mine lumina dumnezeirii! Căci Ție nimic nu-Ți este cu neputință. Cine nu mă va plânge pe mine oare, când, pentru o mică plăcere, focul cel nestins l-am cumpărat și de Împărăția cea veșnică m-am lepădat? M-am rob patimilor, eu ticălosul! Cu slobozenia sufletului meu, dobitoc m-am făcut. Și nu pot să caut către Domnul cel milostiv. Am îngropat în lene darurile Stăpânului, cele de viață purtătoare, și am iubit mai mult sărăcia patimilor! Străin m-am făcut de faptele cele bune, în țara depărtată a răutății ducându-mă. Pe jumătate sunt mort, în viață fiind. Plângeți-mă, lucrători înfrânați, pe mine, care sunt îndărătnic și îndrăcit cu păcatele și iubitor de dezmierdări! Plângeți-mă, cei miluiți, pe mine, care L-am amărât pe Cel Ce m-a miluit! Plângeți-mă, cei ce ați iubit cele bune și ați urât cele rele, pe mine, care am iubit cele rele și am urât cele bune. Plângeți-mă, cei cu viață îmbunătățită, pe mine, cel ce numai cu chipul sunt îmbunătățit, dar cu faptele sunt pătimas și nebăgător

de seamă. Plângeți-mă, cei ce bine ați plăcut lui Dumnezeu, pe mine, care am plăcut oamenilor. Plângeți-mă, cei ce dragostea cea desăvârșită către Dumnezeu și către aproapele o aveți, pe mine, care numai cuvintele iubesc, dar cu lucrurile stau departe de adevărata dragoste. Plângeți-mă, cei ce aveți răbdare, și aduceți roade prisositoare Bisericii Domnului, pe mine, cel nerăbdător și neroditor. Plângeți-mă cei ce fără de rușine și cu îndrăzneală vă rugați lui Dumnezeu, pe mine, cel ce mă rușinez a căuta la fața Domnului. Plângeți-mă, cei ce aveți blândețe, pe mine, cel ce sunt străin de blândețe. Plângeți-mă, cei smeriți și curați cu inima, pe mine, cel îngâmfat și mândru și necuviincios. Plângeți-mă, cei ce câștigarea apostolilor ați câștigat, pe mine, cel îndrăcit, cel ce cu materia sunt îngreunat. Plângeți-mă, cei ce aveți în minte pe Judecătorul și Judecata cea de după moarte, pe mine, cel ce mărturisesc că o pomenesc, dar împotriva ei trăiesc. Plângeți-mă, moștenitorii Împărăției Cerurilor, pe mine, moștenitorul gheenei focului. Rugați-vă, Sfinți ai lui Dumnezeu, pentru sufletul meu cel înviforat. Întru ceea ce puteți, Sfinți ai lui Dumnezeu, ajutați-mi! Căci știu că dacă veți ruga pe Iubitorul de oameni, Dumnezeu, toate se vor ierta nouă, pentru noianul bunătății Sale! Și precum Dumnezeu este iubitor de oameni, așa și voi să nu treceți cu vederea rugăciunea mea, a

păcătosului! Căci eu n-am îndrăzneală, din pricina multelor mele păcate rele. Lucrul vostru este, o, Sfinți ai lui Dumnezeu, a vă ruga pentru cei păcătoși! Iar la Dumnezeu, lucrul este ca pe cei deznădăjduiți să-i miluiască. Rugați-vă Vieții pentru cel mort! Să trimită Domnul darul Său și să oprească alunecarea sufletului meu smerit! Stăpâne al tuturor, primește rugăciunea păcătosului! Îndulcește sufletul amărât de păcat! Împărtășesc celui însetat din izvorul vieții și îl povățuiesc, când inima ca într-un lanț de fier îmi e ținută. Să mă întâmpine îndurările Tale, Doamne, prin îndurările Sfinților Tăi, înainte de a mă trage împreună cu cei ce lucrează fărădelegea! Acolo se vor descoperi cele întru întuneric și cele întru lumină, lucrate de mine. Vai mie, ce fel de rușine mă va cuprinde, când mă vor vedea osândit pe mine, care mă socotesc acum fără prihană. Lucrarea cea duhovnicească am părăsit-o, eu ticălosul, și patimilor m-am supus. Vai mie suflete, pentru ce înnegrești soarele cu negura patimilor? Pentru ce nu se risipește negura când vine de față raza? Pentru ce alegem mai curând stricăciunea decât nestricăciunea? Pentru ce ne frământăm cugetul pe pământ cu patimile? Haina cea dumnezeiască am netrebnicit-o, și nevrednic de Nunta cea împărătească m-am făcut. De bunăvoie ne-am dăruit păcatelor și vrăjmașului vieții noastre robi ne-am făcut. Ce vei zice, suflete al meu, Judecă-

torului, în Ziua cea înfricoșată și groaznică? Am flămânzit pentru Tine, sau însetat sau gol m-am făcut, sau m-am smerit? Te-am iubit pe Tine cu tot sufletul meu? Cu îndrăzneală strigă suflete, către Domnul! Primește darul Lui, tu, cel ce ești slobod. Pentru ce tot amâni întoarcerea când El te cheamă? Pentru ce apuci pierzania și nu mântuirea? Pentru ce nu-ți ascuți cugetul cât mai ai încă vreme; până ce ești domn al gândurilor, până nu se ostenește trupul și mintea încă e vie, până nu va zăcea în puterea altora binele tău, până ce mai poți prinde încă Darul cu puterea credinței și nu cu îndoiala să te prădezi tu singur. Până când lacrimile tale sunt vestite întoarcerii, întâmpină, stai vitejește împotriva patimilor. Luptă cu tărie, cu toata puterea, cu ajutorul lui Dumnezeu. Aruncă-te cu vitejie asupra lui Goliat, să nu te apuce mai înainte tâlharul, să nu te răpească mai înainte ucigașul. Ca nu cumva slujitorii Împărăției să te încuie afară. Se cuvine să ne temem și cu toata străjuirea să ne păzim. Se cade să nu ne arătăm mincinoși ai mărturisirii noastre. Ca vameșul suspin, ca și desfrânata lăcrimez, ca tâlharul slobozesc glas, ca și fiul cel risipitor strig către Tine, Iubitorule de oameni, Hristoase, Mântuitorul lumii, Lumina cea adevărată. Întărește sufletul meu cel slăbit și robit cu beția dezmiardărilor! Tămăduiește rănilor acestea, precum și abaterile minții mele! Spală-mă cu scum-

pul Tău Sânge pe mine, cel înnegrit, Răscumpărător al păcatului! Acum este vremea bine primită! Acum este zi de mântuire. Cu mulțimea milei Tale, întoarce-mă, Unule, îndelung Răbdătorule! Și mă slobozește de toată desfătarea cea dezmiardătoare. Să nu mă ardă cuptorul patimilor. Ci, cu roua milei Tale șterge sufletul meu! Vai mie, că mi-ai dăruit, Doamne, lumina cunoștinței și eu o lepăd, netrebnicul. De câte daruri mă umpli pe mine păcătosul, Stăpâne, iar eu ticălosul sunt nemulțumit și nerecunoscător cu voia! Totdeauna mă îndulcesc cu darul Tău, totdeauna mă întăresc și totdeauna îl lepăd întru amărăciunea mea și iar mă schimb. Îmi aduc aminte, Preabunule, de moarte, de muncile cele veșnice; ci mă tragi pe mine totdeauna către viață, să mă mântuiesc, iar eu în răutatea mea rămân de-a pururi. Pentru aceasta nu voi avea nici un răspuns acolo! Bat să mi se deschidă ușa milei Tale, Doamne; îngăduie-mi ca rugându-mă să-mi dobândesc cerea! Că nu fără rușine caut să mă miluiesc. Fii îndelung Răbdător asupra mea, răzvrătitul! Și izbăvește-mă de păcatele care m-au înconjurat, ridică-mă sănătos din adâncul fărădelegilor! Slobozește-mă pe mine de tot lucrul cel rău mai înainte de a mă apuca sfârșitul. Căci în iad cine Te va mărturisi pe Tine? Albește-mi veșmântul cel întinat mai înainte de a veni porunca cea înfricoșată și a mă

lua nepregătit și nerușinat. Izbăvește-mi sufletul necăjit din gura leului și miluiește-l pe dânsul cu darul și îndurărilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Miercuri seara

Dorul de-a grăi către Tine, Doamne, mă silește să-Ți vorbesc, dar nevrednicia și păcătoșenia mea îmi poruncesc să tac. Durerile și necazurile vieții mă îndeamnă să cuvântează, dar fărădelegile trecutului îmi spun să fiu ca un mort. Sufletul meu geme din adâncuri și ochii mei lacrimi poftesc. Greșit-ai, suflete! Pocăiește-te! Căci iată, zilele noastre ca umbra trec și înfricoșate și groaznice locuri va să treci, sufletul meu! Nu întârzia multă vreme amânând zi de zi întoarcerea ta la Domnul! Umilește-te, sufletul meu, de toate bună-tățile câte le-ai luat de la Domnul și nu le-ai păzit. Umilește-te pentru toate câte ai lucrat și Dumnezeu îndelung a răbdat pentru tine ca să nu intri în întunericul cel mai dinafară și să te dai înaintea înfricoșatului Divan al lui Hristos. Vai mie, păcătosului, că am întinat și de-a pururi întârzii curățenia inimii mele din pricina trândăvirii. Îndrăzneala inimii mele a fost rușinată adânc de lene și de fățarnicie, iar pofta cea rea, ca un stăpân robului, îmi poruncește. Și

eu, întocmai ca un prunc, cu frică o ascult. Mă răătăcește și mă pierde pe mine, iar eu mă bucur. Vai mie, Doamne, căci Darul Tău mă trage pe mine la viață, iar eu, mai vârtos, spre moarte mă trag. Dimpotrivă Doamne, Te sârguiești ca să mă faci întocmai cu îngerii! Iar eu, întru răutate, pe mine mă micșorez. Înmulțitu-s-au păcatele mele, și de-a pururea se înmulțesc și nu este margine întru mulțimea lor. Și cine va plânge pentru mine? Numai Tu singur, Mântuitorule, de a Ta bunătate îndemnat fiind, cauți spre mine cel necăjit. O, cum Te voi ruga pe Tine, Stăpâne, când gura mi-am umplut-o cu ocări? Sau cum Te voi iubi când sunt plin de patimi? Sau cum va sălăslui în mine adevărul când eu cu minciuna pe mine m-am ocărât? Sau cum Te voi chema pe Tine, când poruncile Tale nu le-am păzit? Căci după ce-am luat cunoștința adevărului, m-am făcut răpitor, prigonitor, rău sfătuitor, aspru și cu cugete rele asupra aproapelui aruncându-mă. Nemilostiv spre săraci, mânios, leneș și de haină strălucitoare iubitor. Și încă și acum mă aflu întru gânduri întinate, întru întărâtări, întru iubire de plăcere, întru slavă deșartă, întru mândrie, întru voirea cea rea, întru prigonire, întru mânie. Nimic fiind, mă socotesc pe sine-mi că sunt ceva. Mințind, de-a pururea împotriva celor mincinoși strig. Întinând biserica trupului meu cu gânduri și cu fapte

curvești, împotriva curvarilor propovăduiesc. Judec pe cei ce greșesc, însumi de greșeli fiind plin. Judec pe deosebitori și furi, însumi fiind fur și deosebitor. Luminat oamenilor vreau să mă arăt, înăuntrul sufletului fiind necurat. În biserică și la masă în față vreau să stau. Femeilor vreau să mă arăt vesel și înaintea străinilor mă înalț. Și între ai mei, cuminte și înțelept, iar între cei înțelepți, desăvârșit mă socotesc. Și către cei credincioși numai înțelept mă am pe sine-mi, iar pe cei fără de minte și neînvățați, ca pe niște dobitoace îi defaim. Când sunt vrednic de ocară, mă mândresc. Când gândesc să fiu cinstit, mă disprețuiesc. Dacă mi se cere să fiu drept, mă răzvrătesc. Iar când cele adevărate mi se spun, urăsc. Muștrat fiind de fratele meu, mă mâni. Iar voind să mă împotrivesc ispitei, obosesc. Nu voiesc a cinsti pe cel vrednic și nevrednic fiind, cinste cer. Nu voiesc a mă osteni. Dacă nu-mi slujește cineva, mă mâni pe el. Nu voiesc să merg cu cei ce lucrează. Și dacă nu mă laudă pe mine cineva, îl grăiesc de rău. Când îl văd pe fratele meu în nevoi, nu-l cunosc, iar când e sănătos și-n cinste, îl vizitez. Pe cei mai mari ca mine îi defaim, iar pe cei mai mici îi trec cu vederea. Când izbutesc să mă stăpânesc de la vreo faptă rea, mă trufesc. Dacă voi isprăvi postul și privegherea, cu nesupunere și cu grăire de rău, ca într-o cursă mă prind. Iar când intru la rugăciune, stau și stăruiesc și

nu iert. Când face cineva o faptă bună, nu o văd. Dar e destul cu o mică faptă să greșescă și-l mustru. Pe toate cele frumoase ale oamenilor le nesocotesc, însă de faptele cele deșarte ale lor, mă las rob. Pe dinafară mă arăt smerit și blând, dar pe dinlăuntru sunt mândru și neîndurat. Cu părerea sunt ca și cum n-aș dori nimic, dar în adâncul inimii sunt bolnav de dragoste de argint. Și ce să mai vorbesc despre chipul în care îmi folosesc vremea, căci numai cu părerea m-am lepădat de lume, pe când înlăuntru cugetului, eu lumii vorbesc. Bârfirile cele din adunări, cercetările, gândurile ascunse ale oamenilor, pomenirile cele deșarte, vorbirile cele fără de folos de la mese, nesațiul darurilor și al luărilor, certurile cele pierzătoare, iată lucrurile pe care le fac cu cugetul meu. Aceasta este viața mea. Acesta este cugetul cu care mă lupt împotriva mântuirii mele. Și trufia, și slava deșartă a mea nu mă lasă să-mi privesc rănilor ca să mă vindec. Acestea sunt vitejiile mele. Aceasta e oastea de păcate cu care vrăjmașul mă cuprinde. Și întru acestea aflându-mă și rămânând eu, ticălosul, cu slava sfințeniei caut să mă înfășor. Petrecând în păcate, vreau să fiu socotit un drept. Și ce răspuns pot să dau pentru toate astea? Că diavolul este cel care m-a sfătuit. Dar nici lui Adam un astfel de răspuns nu i-a folosit. Sau poate vreau să mă îndreptățesc cu ispita lui Cain? Dar nici el n-a scăpat de-a Domnului

dreaptă hotărâre. Ce răspuns voi da eu când mă va judeca Dumnezeu? Nu este nici un răspuns pentru lenevirea mea. Mă tem să nu fiu și eu dintre aceia pe care i-a zugrăvit Pavel drept vase ale urgiei pe care diavolul le cere în stăpânire, și care, pentru nebăgare de seamă, în patimi și în necinste i-a lăsat Dumnezeu. O, cât îmi este de frică să nu cadă o astfel de hotărâre asupra mea! Doamne, Tu mie, păcătosului, mi-ai pus pocăința. Și pururea vrei să mă mântuiești pe mine, nevrednicul. Înviază, Dătătorule de viață, sufletul meu cel omorât cu păcatele. Spală-mi orbirea cea învechită a ticăloasei mele inimi. Și plângi! Căci cu adevărata lepădare de lume încă nu m-am lepădat și de lanțurile trufiei mele încă nu m-am scuturat. Din postul cel adevărat al Bisericii n-am gustat. Și cu slava cea înșelătoare a lumii sunt înfășurat. Pragurile facerilor de bine nu le-am trecut și bucuriile cele adevărate ale dragostei nu le-am cunoscut. La îndrăzneala facerilor de bine n-am pășit. Iar pentru greșelile lui, pe fratele meu l-am osândit. La lumina cunoașterii adevărului n-am ajuns, dar pe alții despre mântuire vreau să-i învăț. Toate Ți le-a dat Ție Prea Bunul Dumnezeu, o suflete: cunoștință, pricepere, înțelepciune. Cunoaște-ți folosul! Cum te socotești a da lumină aproapelui, întunecat fiind? Fă-te ție doctor, o suflete! Suspină! Lăcrimează! Și spală-ți prin post cuviincios

necurăția păcatelor! Dumnezeuule Cel preabun și înalt, Care singur ai, Stăpâne, stăpânire peste viață și moarte, dăruiește-mi, mie păcătosului, în ceasul acela înfricoșat al venirii Tale, îndurările Tale cele multe, ca să nu fiu pârat acolo, înaintea strașnicului Tău Divan, și să nu fiu de ocară înaintea privitorilor: îngerii, arhangheli, prooroci, apostoli, patriarhi, ucenici, pustnici și drepti. Mântuitorul meu, pedepsește-mă aici, unde de dulceața păcatului m-am îndulcit, ca un Părinte Bun și iubitor de fii, iar acolo iartă-mă, ca un Dumnezeu ceresc, singur drept și fără de păcat. Căci tot păcatul eu, ticălosul, l-am lucrat și, dacă pornesc să mă pocăiesc, nu am lacrimi. Vai mie! Cu ce ochi voi mai vedea eu, păcătosul și trândavul strașnicul Tău Divan pe care, Doamne, șezând, mă vei vădi pe mine. Te știi Judecător înfricoșat întru Slava Dumnezeirii, vrând să mă mustri pe mine. Toată viața mea, vrednicul de jale, cu înverșunare am cheltuit-o totdeauna și în noroiul dezmierdărilor m-am tăvălit. Toate greșelile ascunse în adâncul sufletului meu, Tu singur le cunoști, Ziditorul meu! Nimeni nu este ca mine, un locaș al păcatului. Nimeni așa ca mine n-a întărit bunătatea Ta, Stăpâne, pornirile răutății întru toate urmând. Dar pentru că ești adânc fără de fund al tuturor milelor, arde adâncul păcatelor mele! Și să nu-mi răsplătești mie cu răsplătiri vrednice de cele

ce-am lucrat. Să nu mă osândești la văpaia gheenei, căci nesuferită este urgia Ta, Doamne. Căci cine va putea suferi oare, îngrozirea ei? Pentru că focul nu se stinge și viermele nu doarme. Teme-te de îngrozirea iadului, o suflete al meu! Leapădă somnul cel greu al lenevirii și dormirea cea pierzătoare a trândăvirii. Aproape este sfârșitul! Lângă ușă, Judecata. Oare ce ne va întâmpina după ce se va despărți sufletul de trup? Adunați-vă împreună cu mine, Cuvioși și Drepti, cei ce cu nevoința cea bună v-ați nevoit și ca pe un mort plângeți-mă sau ca pe un jumătate viu și jumătate mort îndurați-vă, fiindcă eu sunt plin de rușine și nu am îndrăzneală pentru păcatele făcute de mine întru cunoștință. Vărsați peste mine mila voastră ca pe o tainică lucrare a milostivului Dumnezeu, Mântuitorul nostru. Rugați-vă Lui ca în dar să mă întoarcă și nevrednic să nu mă aflu în ceasul venirii Lui. Și să nu aud nicidecum acea înfricoșată hotărâre: *„Du-te de la Mine, blestematule, lucrător al nedreptății, căci nu te cunosc!”*. De aceea, Te rog pe Tine, Lumina cea adevărată, Naștere binecuvântată din Sfântul Tău Părinte, Chipul Ipostasului Lui, Cel ce șezi de-a dreapta Slavei Lui necuprinse, Fiule al lui Dumnezeu prea dulce, Hristoase al meu! Să nu mă lepezi pe mine cel urât. Căci mult se veselește vrăjmașul meu când vede că deznădăjduiesc din pricina răutății și se bucură când

în deznădejde mă dau lui robit. Tu, cu milostivirea Ta, rușinează nădejdea lui și mă smulge din dinții și din lanțurile lucrării lui, care, cu mult meșteșug, a tăbărit Doamne, asupra mea. Dăruiește-mi lumină lăuntrică ca să cunosc deplin meșteșugurile lui. Căci nenumărate sunt alunecările pe care mi le pune înainte: smintelile, vătămarile, multa câștigare, trufia, plăcerile cele trupești, teama de post, fuga de rugăciune, lene și odihnă multă pentru zburdălniciile trupului. Pe cât se sârguiește ca să mă piardă pe mine, de atâta mă lenevesc pentru a mă mântui. Și pe cât acela mă pândește și mă vânează, pe atât eu nu bag de seamă și mă las prins. Ia aminte, suflete! Grijește-te și nu dormi! Nu lua aminte la greșelile altora, ci mai vârtos cercetează-ți greșelile tale. Nu umbla să scoți paiul din ochiul fratelui și al aproapelui, ci ostenește-te zi și noapte, cu ajutorul lui Dumnezeu, să-ți scoți bârna din ochii tăi. Sârguiește-te! Apucă a te judeca pe sineți înainte de a te judeca Hristos, Cel ce pentru tine s-a răstignit cu trupul pe cruce, căci de nu ne vom judeca aici cu asprime pe noi înșine, cum vom putea scăpa dincolo de judecata cea groaznică și de osânda lui Dumnezeu? Îndură-Te spre mine, Doamne pentru milostivirea Ta! Și mă mântuiește pe mine pentru bunătatea Ta, cu solirile Preacuratei noastre Stăpâne, de Dumnezeu Născătoare, și ale tuturor Sfinților Tăi, că binecuvântat ești

în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Joi seara

Iată, iarăși cad la ușa Stăpânului meu cu cucernicie, închinându-mă și strigând cu frică. De folos îmi este robului a nu fugi de mâinile stăpânului său după ce-a greșit, ci mai vârtos a stăruii lângă dânsul pentru a dobândi iertarea. Auzi, Stăpâne, suspinul meu și primește graiul cererii mele pe care îl aduc eu, păcătosul, cu cucernicie. Varsă peste mine, ticălosul, măcar o picătură din nesfârșitul noian al îndurării Tale, ca să am puțină osârdie spre a mă îndrepta pe sine-mi. Căci dacă nu vei da lumina Darului Tău sufletului meu, nu voi mai putea să-mi cunosc păcătoșenia. Vai mie, căci apucând înainte, păcatul a aflat loc de odihnă întru inima mea și mă înnegrește și mă cufundă, silindu-mă pururea a-L întărâta pe Domnul Dumnezeu. O, vai mie, ticălosul! Cum nu mă înfricoșez eu de focul cel nestins și cum nu mă cutremur de muncile cele veșnice! Căci iată păcatul a pus lege în mine și fără întrerupere mă trage întru pierzare. Căci măcar că mă mustru adesea și păcatele nu încetez să le mărturisesc, totuși rămân cu sufletul întru cele rele. Văzând nu văd, fiindcă păcătuiesc. Nu mă ostenesc cu sufletul ca, în adevăr să mă îndrept, ci, zi cu zi și fără întrerupere, pocăința mea o prihănesc. Rob sunt păcatului și nevrând fac răul, iar

ca un ostășit de păcat, lui mă supun. Și putând a fugi de el, m-am făcut birnic lui, fiindcă l-am lăsat să ajungă împărat în mine. Plătesc leafă trupului îngrijindu-mi patimile. Și măcar că-mi dau seama că îi sunt rob, când îmi poruncește, ascult fără întârziere; fug de mânia ce va să fie, dar, ca un câine legat în fier, mă supun în grabă celui ce îmi poruncește. Urăsc a păcătui, fug de fărădelege, dar rămân în patimă, căci sunt robit. Ca un șiroi curg asupra mea patimile, ca o fântână adâncă se adună în mine îndemnurile lor. Înלăuntrul cugetului de multă vreme le-am unit cu mine și nu îmi vine să primesc despărțire de ele. Mă sânguiesc să-mi schimb vrerea, dar iată că-mi stă împotrivă așezarea cea dintâi a patimilor mele. Îmi ajută neconținut să mă îmbogățesc în patimi și datoria cea veche nu-mi îngăduie să o plătesc. Vreau să-i dau înapoi și el îmi mai adaugă. Și oricât m-aș sili ca să plătesc dintr-însa, el adaugă neconținut tot altele, ca să-mi arate întruna că din ale lui plătesc. Și văzând el că necurmarea datoriei mă pleacă pe mine să fiu ticălos, așază în mine zilnic pofte noi și mă face să uit patimile, ca să nu le mărturisesc. Mă întâmpină cu patimi străine, și împlinindu-le pe acestea, le uit pe cele ce au venit asupra-mi și neconținut descopăr că sunt dator. Alerg la patimi ca la niște prieteni și, împrumutându-mă de la dânsese, le am ca niște

stăpâni. Și cele pe care cu puțin înainte mă sârguiam ca să mă izbăvesc, iată că acum mă fac, printr-însele, rob desăvârșit vândut. Mă chinuiesc să tai și să rup legăturile lor și iată că patimi noi mă cuprind și mă țin. Mă lupt și mă ostenesc să scap întru totul de stăpânirea lor și la apropierea de luptă mă simt și mă descopăr un ecou al lor. O, cumplită stăpânire în mine a legăturilor păcatului! O, stăpânire a răului, a vicleanului balaur. Mă zbat să scap de el și mai mult mă prinde, ba încă și mintea mi-am vândut-o păcatului. De somn mă las cuprins, când vreau să lupt. Nici măcar să mă rog nu-mi îngăduie vrăjmașul, ci, ca într-o funie de aramă, îmi ține legată mintea și, voind să fug, nu slăbește legătura. Întemeind păcatul tot mai adânc în mine, trage zăvorul puternic pe ușa conștiinței. Și pentru ca nu cumva să se unească cu Dumnezeu, așează drept paznic la ușă duhul cel rău. El îmi aduce mereu înainte tot felul de gânduri proaste, și mă pleacă să cred că nu e judecată pentru dânsule, pentru că nimeni nu le ține minte. Iar eu pun înainte oglinda cugetului și știu că deasupra mea este spânzurată osânda. Cu aceasta mă ține pe mine, cu aceasta mă leagă, cu aceasta mă vinde și mă cumpără, cu aceasta îmi poruncește să mă supun, după cum zice apostolul: „*Iar omul cel trupesc este vândut păcatului*”. Căci păcatul, în trupul meu fiind, îmi stăpânește

mintea și sufletul, din pricina trupului pe care îl uneltește și-l necăjește mereu și-l împilează. Nici a fugi nu poate, nici să mă ajute. Vai mie, mort sunt eu, cel vinovat! Și orb, cel ce văd! Ca un câine m-am făcut eu, omul. Și eu, cel ce gândesc, m-am pogorât în rând cu necuvântătoarele. Miluiește-te pe sineți, o, suflete al meu! Sârguiește-te, înainte de despărțire, să nu ne încuiem afară împreună cu fecioarele cele bune! Căci nu le e cu puțință a moșteni viața celor morți în păcat. Și nici a câștiga cununa alergării celei bune, celor ce au dormitat. Miluiește-mă, Dumnezeule, după marea Ta mila și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Căci dacă mă vei ajuta să mă izbăvesc din ticăloasa robie a patimilor, atunci numai voi putea să Te slăvesc ca pe Dumnezeul meu. Și dacă numai Tu vei vrea, mă vei mântui! Și numai dacă mă vei binecuvânta Tu, mă voi izbăvi. O, Doamne Dumnezeule! Cred că poți toate acestea și nu deznădăjduiesc. Știu că, după mulțimea îndurărilor Tale, vei curăți mulțimea păcatelor mele. Știu că pe toți i-ai miluit și îi miluiești pe cei ce se întorc către Tine din toată inima! Mărturisesc că și eu m-am îndulcit de Darul Tău, dar am păcătuat ca nimeni altul. Tu, cel ce pe morți i-ai sculat, ridică-mă pe mine, cel ce sunt mort în păcate. Tu, Cel ce pe orbi i-ai tămăduit, luminează și ochii cei întunecați ai inimii mele. Tu, Cel care din gura șarpelui pe Adam

I-ai izbăvit, trage-mă și scoate-mă și pe mine din noianul fărădelegilor mele. Căci oaia Ta sunt și mâncat de leu m-am făcut cu păcatele, dar fiu mă voi face, dacă mă voi tămădui cu darul Tău. Lepădat m-am făcut ca un lepros, dar Tu, dacă vei voi, poți să mă curățești! Știu, vai, că întru cunoștință am păcătuit! Tu, Doamne, pe Zaheu l-ai miluit ca pe un vrednic. Miluiește-mă și pe mine care sunt netrebnic! Lup era Pavel oarecând, gonind oile Tale; fiară era rupând oile Tale, dar păstor l-ai făcut cu darul Tău, tămăduind și îngrijind oile Tale. Știu că el întru necunoștință a păcătuit, dar pe mine, Doamne, cel ce cu cunoștință am greșit, miluiește-mă cu darul Tău cel covârșitor! Vai mie! Mă sfiesc de cei ce acum se sfiesc de mine, ca nu cumva să mă rușinez de dânșii pentru păcatele mele cele ascunse! Mă rușinez de cei ce m-au născut pe mine. Ca văduva din Evanghelie, care supărând pe Judecătorul cu stăruința ei și-a dovedit cererea, vreau să mă fac. Și ca prietenul cel îndrăzneț vreau să mă arăt către Tine, Preabunule și singurul Stăpân, ca să întorci sufletul meu cel ce în păcat s-a robit. Acela pâine a cerut spre mângâiere, iar eu dezlegarea sufletului de osteneală cer. Acela hrană trupească a cerut, iar eu chemarea înapoi a sufletului cerșesc. Ascultă, ca un Bun și Preabun, glasul plângerii și al lacrimilor mele și întoarce-mă ca să fac rod bun de pocăință. Răcorește-mi arșița

conștiinței mele, înnoindu-mă pe mine cel învechit cu patimile păcatului, ca, de robia acestora după ce mă voi izbăvi, să răsuflu cu ușurare văzduhul slobozeniei mele și cu bucurie și veselie să slăvesc bunătatea Ta! Știu, o Stăpâne, că milostiv ești, Doamne, și voiești ca să mă schimbi. Aștepti cu nespusă bucurie și bunătate rodul voirii mele. Și gata ești ca să mă miluiești o, nemărginit de bun, Doamne! Dar vrei să vezi așezământul meu. Căci miluind, voiești să mă înveți. Și iertându-mă, voiești să mă câștigi părtăș al împărăției Tale. Vai de simțirea mea! Vai de ticăloșia mea! O, grasul și pământescul meu suflet! O, inimă răzvrătită! O, gură plină de amărăciune! O, gâtlej, mormânt deschis! Pentru ce nu-ți aduci aminte o, suflete, de calea netrecută a despărțirii tale? Pentru ce nu te gândești către călătoria aceea? Pentru ce îți tragi asupra-ți pedepsele cele veșnice? Ce faci suflete, petrecând ca un animal fără de pricepere? Vai mie, cum aleg întunericul mai mult decât lumina! Cum pe plăcerea care astăzi este, dar mâine nu mai este, o iubesc mai mult decât bunătățile cele veșnice și negrăite. Vai mie, cum voiesc, decât podoaba aceea în chipul soarelui, mai mult pe cea întunecată și înnegrită s-o îmbrac. Cum, decât Împărăția cerurilor, mai mult cinstesc locuința cea întunecată și înnegrită a iadului eu, păcătosul, singur și întru cunoștință voind să mă rănesc. Vino-ți în fire, suflete! Teme-te

de Dumnezeu! Slujește-L! Slujește-I întru toate faptele bune, ca să nu primești din mâna Lui îndoite pedepse. Iubește pe Dumnezeul tău și umblă în calea Lui cu dreaptă credință. Înțelege o, suflete, că veacul acesta se aseamănă locului de luptă al balaurului. Balaurul cel tare, negreșit se nevoiește să biruiască. El se surpă și e batjocorit de unii care vedem că se încununează prin biruirea aceluia. Alții prin amărăciunea pricinuită de el, veselia veșnică o dobândesc, iar alții, prin plăcerea lor, amărăciunea vieții veșnice vedem că o află. Unii, prin lepădarea de sine, pe diavol îl biruiesc. Iar pe alții, care se înfășoară în iubirea de sine, cu înlesnire el îi biruiește. Celor ce iubesc pe Dumnezeu din tot sufletul lor, războiul cu diavolul li se pare ușor. Dar celor ce iubesc lumea, războiul greu și nesuferit le este. Înțelege, suflete ticăloase, că bucuria veacului acesta și desfătarea și odihna lui, pline de scârbe și amărăciune sunt. Iar necazurile și răstignirile luptei bucurie negrăită și viață veșnică pricinuiesc. Întoarce-te, o, suflete! Nevoiește-te întru liniște! Ca ceasul morții și al despărțirii să nu te prindă nepregătit. Înțelege o, suflete al meu, care îți este chemarea. Cum îți este priceperea, cum mergi, pentru cine și până când? Toți la sfârșitul lucrurilor celor pământești au sosit, deci sfârșitul va sosi și la a ta neîngrijire. Întoarce-te o, suflete, la Domnul! Întoarce-te cât mai ai timp!

Încredințează-ți viața cu hotărâre în mâinile lui Dumnezeu! Lucrează cu El și pentru El! Și pregătește-te ca să intri în a Lui slavă atunci când, din îndurare, va binevoi să te cheme la El, Căruia I se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Vineri seara

Suflet necăjit se apropie de Tine, Sfinte Stăpâne, și cu lacrimi vorbește Ție pentru vrăjmașul cel pierzător, și cu smerenie cade, rugându-se Ție pentru potrivnicul ce îl necăjește pe el. Deci, de vreme ce cu îndrăznire vine la Tine, auzi-l pe dânsul degrabă și, alergând la Tine cu dorire, cercetează-l pe el cu sânguință. Dacă-l vei trece cu vederea pe dânsul, necăjit fiind, va pieri; dacă vei zăbovi a-l auzi pe el, înconjurat fiind, se va pierde. Iar dacă pentru îndurările Tale îl vei cerceta pe dânsul, se va afla; dacă îl vei căuta pe dânsul, se va mântui; dacă îl vei auzi pe el, se va împuternici. Să nu îl treci cu vederea pe dânsul, ca să nu îl apuce vrăjmașul, căruia i-a dat carte de despărțire și pe care l-a alungat. Să nu pomenești întărâtările mele cele prea rele cu care am întărâtat darul Tău, o, Stăpâne milostive, și să nu îmi faci după lucrurile mele, ci mai vârtos dăruiește-mi mie, păcătosului, puțină vreme, ca să aflu răgaz de pocăință adevărată, Iubitorule de oameni, Bunule. A suferit harul Tău

multă mulțime de păcate și nelegiuiri ale tinereților mele și acum ar suferi și lepădarea, întărâtarea și obrăznicia. Eu însumi știu, Doamne, că Te-ai jurat asupra-Ți că nu voiești moartea păcătosului, ci mai vârtos să se întoarcă și să-l viezi pe dânsul, să se mântuiască de păcatele lui cu îndurările Tale. Darul Tău, Stăpâne, iubitorule de suflete, totdeauna biruiește cu ale sale milostiviri și îndurări, ca să miluiască și să mântuiască pe cei ce Te doresc pe Tine. El îmi cercetează inima mereu și, de va afla odihnă, intrând va locui întru dânsa; iar de nu o va afla pe dânsa curată, se depărtează îndată. Și iarăși îndurările Tale îl silesc pe el a veni și a mă cerceta pe mine, nevrednicul; iar eu, ticălosul, sunt de bună voie întors, iar nu după fire. Mă aflu pururea înalt-cugetător, molatic și viclean. Nu-mi păzesc mintea, din trândăvie, și vrăjmașul îmi pune în minte gânduri de viclenie, necurată desfrânare, frumusețe femeiască și îmi îndulcește mintea și-mi întinează sufletul meu, și de multe ori întru fărădelegile mele de mai înainte mă aflu, zăcând ca într-o mlaștină în gândurile cele spurcate. Și venind darul Tău, întru inima mea află rea putoare, pentru gândurile cele spurcate, și îndată se depărtează, neaflând intrare să intre și să se sălășluiască întru mine precum voiește. Spală inima mea cu dulceață luminoasă, ca să-mi vin întru simțire, că m-a cercetat pe mine și nu a aflat

intrare, ca așa să caute a o îndulci pe dânsa. Și știu că, de către însăși milosârdia silindu-se să mă miluiască, nu se va depărta de la mine cu totul. Milele și îndurările Tale se propovăduiesc pretutindeni prin Evanghelii, prin Apostoli și prin toate scripturile Sfinților Părinți și Dascăli. Eu, știind pilda curvarului, primirea lui Manase, a tâlharului, a lui Zaheu, a vameșului, a desfrânatei, a Cananeencei, a aceleia ce îi curgea sânge, a slăbănogului, a orbului, a fiicei lui Iair, a tuturor celor mai înainte scriși, venind către Tine, mă rog să-mi deschizi milostivirile Tale și să mă primești și pe mine. O, bunătate și iubire de oameni a lui Dumnezeu! Cum dorește și silește pe toți oamenii să se mântuiască! Cruță, Doamne, pe netrebnicul robul Tău. Cruță, milosârde Hristoase, Mântuitorule, zidirea Ta. Că de nu Tu, Doamne, mă vei înțelepți pe mine, ticălosul, și de nu-mi vei da mie luminare inimii, nu pot, din multa mea răutate, să-mi văd lenevirea mea și moliciunea. Ci, de vreme ce mă țin și mă biruiesc de amarul vrăjmaș care mă necăjește pe mine, de-a pururea voi striga cu lacrimi noaptea și ziua către bunătatea Ta, ca să mă izbăvești pe mine din cursele lui, căci în fiecare ceas își înnoiește asupra mea măiestriile sale; în fiecare ceas, cu gânduri curvești și cu pofte de dezmierdări îmi necăjește sufletul meu. Puterea Ta, Hristoase, care a certat valurile mării, să-l certe și pe dânsul, ca

să se surpe de la mine, netrebnicul robul Tău; căci se sârguiește a-mi alunga gândirea de la îndulcirea și bună cugetare a poruncilor Tale. Trimite-mi, Stăpâne, darul Tău degrabă, ca să alunge de la robul Tău pe balaurul cel mare, împreună cu toate gândurile lui cele rușinoase, rele și viclene; fiindcă străpunsăturile săgeților lui s-au făcut putrede putrejuni întru inima mea. Și eu în tot chipul le ascund pe ele întru a mea nebunie. Doctorul cel bun strigă către mine; plăți nu caută, sângiuiri nu varsă. Pregetarea mea nu-mi îngăduie să mă duc către Dânsul. Vine El să mă tămăduiască pe mine și mă află mâncându-mi rănilile mele. Când le-am mâncat, atunci mă căiesc, însă căința mea nu este adevărată. Dătător al tuturor vindecărilor și Părinte al îndurărilor, Tu ești singur bun și milosârd Dumnezeu, Cel ce dăruiești de-a pururea cele bune celor care cer de la Tine. Fiindcă eu însumi cu adevărat am ispitit adeseori nemăsuratele vindecări și dăruirile cele bune care mi se dăruiesc mie zi de zi. Nemăsurat este darul vindecărilor Tale, Stăpâne, și tuturor celor ce vin la Tine le dai vindecare; căci și rănilile mele adeseori se tămăduiesc cu îndurările Tale; și iarăși putrezesc pentru a mea lenevire. Pentru acestea, fără de sfială, rog bunătatea Ta, suferitorule de rău, Doamne, ca să vină peste mine darul Tău, după obicei, și să-mi adune gândirea mea și să-mi vindece

iarăși cumplitele mele răni. Căci iată, învăluirile și griile vremii celei vremelnice mă apasă și mă fac fără de grijă de bunătățile Tale cele veșnice; ci, Tu fii îndelung răbdător asupra mea. Nici Cerul, nici pământul nu vor putea să răsplătească cu vrednicie pentru vindecările și darurile Tale, că nu au cinste vrednică să îți răsplătească Ție. Prin lacrimi le dăruiești pe dânsule și prin plânsul amar dai desfătare veșnică. O, putere a lacrimilor, câte poți! Dăruiește-mi, Doamne, mie, nevrednicului robului Tău, lacrimi de pocăință ca să-mi spăl păcatele mele, ca să se lumineze inima mea, ca să șterg zapisul cel mare prin puține lacrimi și să sting prin puțin plâns focul care arde pentru mine; căci cei ce aici vor plânge se vor izbăvi de plânsurile cele veșnice. Căci iată, adun gândurile mele de pretutindenii și încă nu m-am slobozit de lucrările duhurilor celor rele și viclene ce vor să mă oprească pentru acestea în văzduh; încă nu am cunoscut greutatea mulțimii păcatelor mele; încă nu am fost slobozit de pricinile gheenei. Cele ce mă cufundă pe mine într-însa poartă încă roade întru mine și toate lucrurile ei se mișcă întru inima mea; cei ce mă îneacă pe mine într-însa, poartă încă roade în trupul meu. Până când eu, ticălosul, mă voi îmbăta fără de vin și mă voi lenevi de ale mele păcate, ca de unele străine? Ca un rob rău și viclean pe domnul său, așa-mi bântuiesc și-mi

vrăjmăşesc eu singur mântuirea şi, ca şi cum vor lua alţii ostenele mele, aşa nu voiesc să priveghez. Totdeauna întărât îndelungă răbdarea Ta. Înaintea ochilor am amărăciunea mea. Toate îndelung le rabzi pentru multă bunătatea Ta. Dăruieşte-mi mie, Doamne, doctorie de întoarcere, ca să-mi vindec rănilile mele cele amare. Dăruieşte-mi mie să intru în stadionul înfrânării. Dăruieşte-mi mie ca întru umilinţa inimii să-mi trec toate zilele vieţii mele. Luminează-mi ochii cei întunecaţi ai gândirii mele şi păzeşte-o pe dânsa, ca să nu se întunece de către vicleanul vrăjmaş vederea sufletului meu; şi dă-mi mie putere ca măcar o săptămână să lucrez în via Ta, fiindcă mi-am pierdut vremea vieţii mele întru deşertăciune şi în gânduri de ruşine. Ceasul al unsprezecelea este al vremii vieţii mele celei deşarte. Ocârmuieşte, Doamne, corabia negustoriei mele şi dăruieşte-mi pricepere mie, prostului neguţător, ca să-mi neguţătoresc negoţul meu până am vreme. Căci şi înotarea corabiei a ajuns la sfârşit. Mare viscol este şi vremea mă cheamă pe mine, cel înalt-cugetător: Vino, arată-ţi, leneşule, tot negoţul vieţii tale. Şi ceasul morţii mă înfricoşează pe mine, ticălosul; căci ceasul despărţirii a venit înaintea ochilor mei şi foarte m-am înfricoşat văzându-mi sărăcia mea. În loc să mă bucur, eu mai vârtos m-am înfricoşat, nefăcând vrednice lucruri după har.

Înfricoșată este cu adevărat, o, suflete, sosirea de față a morții celor împătimiți, păcătoșilor și trândavilor și celor ce nu se sânguiesc să petreacă cu curăție întru această viață deșartă. Căci lucrătorii și nevoitorii cei desăvârșiți se bucură în ceasul despărțirii, văzând înaintea ochilor osteneala cea mare a nevoinței, a privegherilor, a ajunărilor, a metaniilor, a rugilor, a lacrimilor, a sacului lor. Saltă sufletul lor, căci se îndeamnă să se ducă la odihna din casa trupului; iar păcătosului îi este scârbă prea cumplită în ceasul despărțirii lui, căci vede înaintea ochilor lui lenevirea sa, neînfrânarea, trândăvia, materia multei agoniseli; însă nu i se îngăduie nicidecum să grăiască ceva, căci cu asprime pornește porunca. Câtă căință cuprinde atunci inima celui ce s-a lenevit aici de a sa mântuire! Cât este de mare chinul ascuns al sufletului său! Vai mie, suflete, vai mie! Pentru ce te lenevești de viața ta? Pentru ce cu răspândire petreci zilele vieții tale? Fără de veste se va face chemarea ta și ce vei face acolo, înaintea Divanului Judecătorului celui înfricoșat, întru cele de aici lenevindu-te? Cum te fură pe tine vrăjmașul și nu pricepi? Cum te jefuiește pe tine de bogăția cea cerească și nu cunoști, mândrule și răspânditule? Îndelung răbdătorule, sprijinește-mă, Fiule al lui Dumnezeu, fără de păcat Hristoase. Dăruiește-mi mie, Mântuitorule, cugetare la viața ce va să fie, că doar de așa putea să nu am

niciodată întru inima mea altceva afară de această cugetare, ca să împlinesc voile Tale. Măcar la bătrânețe fă-mă împreună lucrător al darului Tău, ca să neguțătoresc bine cu argintul pe care Însuși mi l-ai dat mie, Împărate Ceresc. Cum oare voi putea să stau înaintea înfricoșatului Tău Divan eu, răspânditul și înaltul? Cum eu, nerăbdătorul și cel fără de roadă, mă voi afla împreună cu cei desăvârșiți, care au făcut aici rodul dreptății? Întru care petrecere mă voi cunoaște, când Sfinții se vor cunoaște unii pe alții întru cămărilor cele cerești? Cuvioșii, dreptii, întreg-înțelepții, smeriții, în lumina neapusă mergând; păcătoșii, cei răi, mândrii, trufașii, cei ce au benchetuit – în focul cel veșnic și nestins. O, suflete nepricepute, o, suflete nesimțite, o, suflete, cel ce ți-ai urât viața ta cea veșnică! Până când învăluirile te târăsc pe tine pe pământ? Până când răul obicei al gândurilor tale celor viclene te trage pe tine? Au nu știi că gândurile cele rele și viclene ca un nor întunecat se pun înaintea ta, ca să nu te trezești către Dumnezeu? Și tu aștepti întru lenevire să zăbovească a veni Mirele cel cersc; însă ca un fulger va face venirea de față a Lui. Nădăjduiești întru lenevirea ta că întârzie a veni sfârșitul tău, dar ca un fulger va veni la tine. Priveghează, o, suflete al meu, în ceasul războiului. Cucerește-te lui Dumnezeu, cu lacrimi rugându-te. Strigă din toată inima ta, strigă

cu toată durerea inimii, ca să te afle pe tine într-o întoarcere. Și îndată îți va trimite spre ajutor înger îndurat și te va izbăvi pe tine din războiul și din tulburarea vrăjmașului. Milostiv fii mie, Doamne, păcătosului, și desparte-mă de păcatele mele, și mă întoarce mai înainte de a veni înfricoșata Judecată și a mă lua pe mine nepregătit și rușinat; pentru solirile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor Sfinților Tăi, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Sâmbătă seara

 cum, încă și astăzi, cu fața rușinată și la pământ plecată, îndrăznesc să grăiesc către Stăpânul îngerilor și Ziditorul tuturor; iar eu sunt pământ și cenușă, ocară oamenilor și defăimare norodului; vierme, cu adevărat, și nu om, muștrat și prihănit fiind, cu totul prea dureros și de mahniciune plin. Cum voi căuta către bunătatea Ta, Stăpâne? Cu ce fel de inimă, cu ce fel de conștiință? Ce fel de limbă necredincioasă și întinată voi îndrăzni să mișc? Și cum voi face începutul mărturisirii mele? Peste măsură eu, ticălosul, am întărâtat numele Tău și mai presus decât curvarul am viețuit curvește. Că pe cel ce este într-o mine după chipul Tău l-am întinat, netrebnicindu-l, și glasul poruncilor Tale nu l-am păzit. Pentru care păcate ale mele lăsare voi

cere mai întâi eu, păcătosul? A celor întru cunoștință, cu neasemănare neiertate, ori a celor întru călcările de sfintele Tale porunci, ori a celor întru împreună învoirile cu gândurile cele rele și viclene? Știu, Doamne, că, pentru multele întinări ale sufletului meu și pentru necurăția mea, nu sunt vrednic de înfricoșata Ta chemare. Nu pot sta întru rugăciune înaintea Ta; nu pot să caut și să privesc la înălțimea Cerului, căci cu poftele cele necuvioase ușa deschizând-o și dobitocești și fără de rânduială porniri uneltind, pe ticălosul meu suflet cu patimile l-am întinat. Miluiește-mă Doamne, că sufletul meu s-a înecat în marea dezmierdărilor celor amare; și cu urâta socoteală haina sufletului meu am mânjit-o; și toată mintea mea s-a frământat de gândurile dracilor; și prin toate lucrurile și gândurile mele am amărât și de-a pururea amărăsc bunătatea Ta, iar pe vrăjmașul meu care se luptă cu mine de-a pururea îl trag către mine și îl slujesc. Conștiința îmi mustră gândirea mea. Îmi rușinez fața mea. Însumi de sine-mi osândit sunt mai înainte de judecata cea gătită mie. Înverșunarea ce este întru mine mă biruiește, că de-a pururea în noroiul lăcomiei pântecelui mă tăvălesc; scrisă pe stâlp este reaua mea petrecere, că de-a pururea dezmierdările mă înnegurează; spre osândă îmi este goliciunea mea, că de-a pururea reaua putoare a patimilor mă mânjește, de-a

pururea cu gândurile spurcate mă întinez. Din pruncie m-am făcut vas al păcatului celui de stricăciune făcător, și acum, în fiecare zi auzind de judecată și de răsplătire, nu voiesc să stau împotriva poftelor trupului care se oștesc împotriva sufletului meu, ci totdeauna eu, ticălosul, întru cunoștință păcătuiesc, totdeauna mă amăgesc, totdeauna mă robesc, totdeauna mă biruiesc. Pentru aceasta sărac și urât, Doamne, și pustiu de darul Tău mă fac. Vai mie, Doamne, că îndelungă răbdarea Ta rău am cheltuit-o! Vai mie, că întru mulți ani am scârbit pe Duhul Tău cel Sfânt! Vai mie, că vremea vieții mele a trecut întru toată deșertăciunea! Ci, Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, să nu dai la arătare păcatele și rușinoasele mele lucrări cele urâte în priveliștea a toată lumea, înaintea tuturor îngerilor și a oamenilor, spre rușinea mea și spre osânda veșnică; că pricinuitor sunt a toată rușinea și osânda. Cum voi plânge orbirea sufletului meu! Cum voi plânge atâta necunoștință a mea! Cum voi plânge voirea mea cea așa de pătimasă și nepocăită! Astăzi nevoitorii se odihnesc cu mângâierea Sfântului Duh, iar eu mă tulbur, socotind sărăcia mea cea din lenevire. Astăzi se veselesc cei cărora li se descoperă de către Dânsul cele tainice, iar eu mă rușinez, că de toată fapta cea bună străin am crescut. Astăzi se bucură cei ce văd de la Dânsul vistieriile răsplăților lor, iar eu plâng cu

amar că m-am alăturat cu dobitoacele cele fără de minte și m-am asemănat lor. Gol m-am făcut eu, ticălosul, cu a mea trândăvie, fiindcă străin sunt de cei ce întru rugăciune și întru priveghere s-au nevoit. Caută spre mine, Stăpâne, cu milă, dintru înălțimea Ta cea sfântă. Vezi neîndreptarea sufletului meu celui netrebnic și, cu judecățile care știi miluindu-mă, îndreptează-mă. Ca înaintea sfântului Scaun al slavei Tale stând, ca atingându-mă de prea curatele Tale picioare, așa mă rog și mă cuceresc cu inima zdrobită: Miluiește-mă, Milostive, pe mine, făptura Ta; întoarce-mă pe mine în dar cu harul Tău. Știu că toate le poți și cu neputință Ție nimic nu-Ți este. Să nu aștepți voirea mea cea stricată, că nu am osârdie spre a mă îndrepta pe sine-mi. Plângeți pentru mine, toată firea cea văzută și cea nevăzută, cel ce întru păcate și în patimi de tot am îmbătrânit. Plângeți pentru mine, cel ce sunt întreg-înțelept pentru cei ce mă văd, dar înlăuntru de-a pururea curvesc. O, suflete muncit, s-a apropiat dezlegarea ta cea din trup! Pentru ce te veselești întru privirile cele străine de tine, de care o să te lași și de care o să te lipsești? Gândește-te la cele pe care le-ai lucrat, cum și ce sunt: cu cine ți-ai petrecut zilele lucrării și ale plugăriei. Pe cine ai veselit cu lupta ta, ca să-ți vină în întâmpinare în ceasul ieșirii tale; pe cine ai veselit întru alergarea ta, ca să fii odihnit în livada sa; și

pentru cine ai muncit în dar, sau într-o priveghere te-ai ticăloșit, ca să-ți iasă înainte cu bucurie; pe cine ți-ai făcut prieten în veacul ce va să fie, ca să te primească voios; în ce fel de țarină te-ai tocmi și ce plată va să-ți dea ție; cu ce nevoințe ai veselit pe Domnul, pe Născătoarea de Dumnezeu, pe Sfinți, pe vecinii tăi. Trezește-te, suflete ticăloase, ca să nu te afli în ceasul despărțirii în scârbe și în suspinuri; ca să nu plângi fără de folos în vecii vecilor. Vor veni atunci acestea toate în mintea ta și vei zice într-o sineți, plângând și jeluindu-te cumplit: Eu pe acestea în fiecare ceas, pe toate mi le-am amintit, însă nu m-am îngrijit de a mea mântuire. Vezi, Stăpâne Hristoase, Mântuitorule, izvoarele lacrimilor mele și zdrobirile și suspinurile nevrednicului meu suflet; și să vină peste mine mila Ta, mai înainte de a veni Judecata cea înfricoșată să mă ia nepregătit și rușinat. Trimite-mi putere mai presus de puterea mea, ca să mă întorcă pe mine și să viez într-o cuvioșie și dreptate, după sfântă voia Ta. Sfințește-mi inima mea, care s-a făcut peșteră și lăcaș al dracilor. Sfințească-se peste mine înfricoșatul și prea sfântul Tău Nume. Nu am fost eu odată pe pământ. Și Ți s-a părut Ție, într-o multe îndurările Tale, a mă plăsmui într-o pântecele maicii mele; și m-am născut, cu mila Ta, învrednicindu-mă a mă face vas harului Tău; și mi-ai dăruit mie luminarea duhovniceștii

cunoștințe. Iar eu, leneșul și păcătosul, am lepădat și lepăd dăruirile harului Tău. Deci de ce fel de iertare sunt vrednic eu, ticălosul, cerând îndurare, Doamne, căci nu am mărturisire curată? Că de multe ori m-am făgăduit Ție să mă pocăiesc, și mincinos al făgăduinței m-am făcut. De multe ori m-ai miluit, și eu iarăși m-am lepădat. De multe ori m-ai ținut, și eu iarăși m-am întors. De multe ori m-ai înviat, și eu iarăși am căzut. Pentru aceasta hotărârea eu o aduc asupra mea și mărturisesc că sunt vrednic de toată munca și pedeapsa. De câte ori ai plinit darul Tău cel mângâietor, iubitorule de oameni, prisosind cu bucurie, iar eu pururea Te întărât pe Tine! De câte ori ai desăvârșit asupra mea harul Tău, și ai săturat foamea mea, și setea mea ai răcorit-o! De câte ori ai luminat gândirea mea cea întunecată și ai adunat din înșelare gândurile mele! De câte ori ai îmbogățit sărăcia mea și ai gonit putrejunea mea, iar eu, ticălosul, totdeauna lepăd bogăția Ta. Cu totul mă spăimântez și mă cutremur, acestea gândindu-le. Cu totul întru adâncul îndoielii mă cufund, căci nimic vrednic către darea de răspuns nu am eu, ticălosul. De câte ori mi s-a făcut mie darul Tău, Stăpâne, cale a vieții, și luminare, și bucurie nepovestită! De câte ori s-a făcut întru inima robului Tău înțelepciune, și frumusețe, și putere, negrăită înălțime și laudă, și bucate mai dulci decât mierea în gura robului Tău!

Cum voi povesti darurile cele ce mi s-au dat mie de la darul Tău, Doamne, pe care eu, ticălosul, le-am lepădat și le lepăd pentru lenevirea mea? De nenumărate pedepse fiind vrednic, de nenumărate daruri m-ai umplut pe mine, păcătosul; iar eu, ticălosul, cu cele potrivnice îți răsplătesc. Ci Tu, Doamne, ca Cel ce firesc ai noianul îndelungii răbdări și adâncul milosârdiei, să nu mă părăsești, ca să nu fiu tăiat ca smochinul cel neroditor; să nu Te grăbești a mă secera pe mine crud și fără de vreme din viață; să nu mă iei pe mine nepregătit; să nu mă ridici pe mine mai înainte, până ce nu îmi voi aprinde candela; să nu mă iei pe mine neavând îmbrăcăminte de nuntă; ci, ca un Bun și Iubitor de oameni, miluiește-mă, și-mi dăruiește mie ani spre pocăință. Să nu pui sufletul meu gol, jalnică muștrare înaintea înfricoșatului și nemitarnicului Tău Divan; ci, ca un Iubitor de oameni, milostivește-Te spre mine, Doamne, cel sărac cu sufletul, cel jalnic, cel gol, cel neputincios, cel leneș, cel spurcat, cel curvar, cel trândav, cel împietrit, cel afundat, cel rușinat, cel păcătos, cel neîndrăzneț, cel fără-de-răspuns, cel osândit, cel nevrednic, cel vrednic de toată pedeapsa și munca. Dacă dreptul abia se mântuiește, apoi eu, cel păgân și păcătos, cum mă voi arăta? Dacă strâmtă și necăjită este calea care duce la viață, apoi cum eu, netrebnicul, care mă împățimesc de dezmierdări și

desfrânez, mă voi învrednici mântuirii? Dacă prin multe necazuri se moștenește de cei vrednici Împărăția Cerurilor, atunci cum eu, cel fără de minte, voi dobândi moștenirea și odihna cea veșnică? Vai mie, suflete netrebnice! Scurtă este viața, repede trece vremea, către moarte trimițând. Ce răspuns vei da, întru cunoștință păcătuind? Cum vom răbda musttrarea? Ce fel de cutremur ne va lua, când vom auzi acea amară și plină de plâns tăgăduire: „*Nu vă știu pe voi*”? Pe voi toți vă rog, Sfinți ai lui Dumnezeu, soliți pentru mine, păcătosul și prea micul. Vărsați, rogu-vă, cererea voastră pentru mine către Înduratul Dumnezeu, ca să întoarcă sufletul meu din iadul în care s-a pironit de patimile cele de necinste, ca să strălucească Sfântul Său Har întru dânsul și să-mi lumineze gândirea cea întunecată; ca să mă fac prea osârduitor și vrednic de pocăință, cu puterea sfintelor voastre rugi. Ci Tu, Doamne, Mântuitorul meu, Fiule al adevăratului Dumnezeu, Tu, precum știi, precum voiești, pentru singură bunătatea Ta, în dar mă întoarce de la răutatea ce este întru mine și de la pierzare, și pune întru mine fapta bună cea frumoasă, deznădejdea sufletului meu izgonind-o. La mila Ta năzuiesc eu, rănitul. Primește suspinurile mele ca pe lacrimile desfrânatei. Să nu mă urăști pe mine pentru întinăciunile cele multe ale păcatelor mele. Știi, Stăpâne, alunecarea cea lesne a firii omenești. Adu-ți

aminte că din tinerețe se pleacă gândirea omului cu sânguință spre cele rele și viclene. Adu-ți aminte că Tu singur ești curat, și fără prihană, și nespurcat. Miluiește-mă pe mine, Cel ce ești din fire Bun, Milostiv și Milosârd. Biruiește împietrirea mea și fă Însuși, precum știi, îndreptarea; că mă tiranisesc de obiceiul meu cel rău și viclean; că neputincios sunt cu trupul, și cu sufletul, și cu cunoștința; că s-a stins vremea mea; că s-au stins într-un deșertăciuni zilele mele. Mi se apropie sfârșitul căii și însumi sunt nerăvnitor spre îndreptarea de sine-mi. Și deschide-mi mie, Stăpâne, ușa milei Tale și să nu mi-o încui pe dânsa, ca să bat cu nevrednicie. Întinde-mi mie mână de ajutor într-un noianul patimilor și al dezmiardărilor care mă înviforează. Dă-mi mie vreme de pocăință și chip de mântuire. Căci dacă nu vei face Tu, Doamne, câte eu voiesc, neputincioase și lesne de stricat sunt acelea; câte eu apuc ne folositoare și nedeșăvârșite se fac. Iată, Doamne, vezi împotrivirea vrăjmașilor și neputința firii noastre. Până când îți întorci fața Ta de la mine? Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea? Întoarce, Doamne, izbăvește sufletul meu din lucrarea lui cea rea; căci peste tot mă rănesc și el stă râzând de mine. Mântuiește-mă pentru mila Ta și nu pentru lucrurile mele, căci rele și viclene sunt. Adu-Ți aminte, Doamne, că milele Tale din veac sunt, peste cei

păcătoși întinzându-se. Căci, dacă vei privi la fărâdelegi, ca și cum nu aș fi voi pieri. Să nu biruiască trândăvia și nebunia mea iubirea Ta de oameni cea nemărginită. Să nu mă rânduiești de-a stânga cu caprele pe mine, cel iute la păcat, cel ticălos, cel nevrednic de milă. Să nu mă judeci pe mine, Stăpâne, ca pe un rob netrebnic și rău, și viclean, nici să mă pierzi pe mine cu cei ce-Ți zic Ție „Doamne, Doamne” și nu fac voia Ta. Primește, Stăpâne, și auzi spurcata și nevrednica mea cerere, Cel ce mântuiești pe toți cei ce nădăjduiesc întru Tine, Cel ce nu Te întorci dinspre cererea păcătoșilor, Cel ce dai mâna celui ce zace jos. Povățuiește-mă pe mine la frica Ta. Dă-mi mie lacrimi de umilință, pocăință spre mântuire aducând, căci către Tine am ridicat ochii cei gânditori ai sufletului meu; căci către Tine, Doamne, m-am îndreptat din pântecel maicii mele; și să nu mă lepezi pe mine de la fața Ta, că multe sunt îndurările Tale peste cei ce cheamă numele Tău întru adevăr; că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Plânsul de Duminică seara

 a înaintea înfricoșatului Tău Divan, Doamne, stând eu, osânditul, și musturarea lucrurilor mele și hotărârea Ta cea dreaptă dată mie văzând, care mă leapădă pe mine, ticălosul, de la Sfântă Fața Ta, în muncile cele nesuferite; și, ca și cum atunci ai vrea să-mi grăiești mie, eu acum strig

cu cutremur și cu lacrimi: Drept ești, prea drepte Judecătorule, și dreaptă este judecata Ta; că dintr-însa nu m-am nedreptățit. Bunilor, Preasfinților îngeri, picați asupra mea lacrimi, că eu pe sine-mi nu m-am miluit, mila lui Dumnezeu trecând-o cu vederea. Deci cu adevărat după dreptate mă pedepsesc. Când Domnul a pus mila Sa înaintea mea, eu, necugetând, nicidecum nu luam în seamă aceasta, și cu dreptate acum se întoarce de la mine. Atunci dar vor grăi cu urgie îngerii: Acum nu este vreme de pocăință, ci de răsplătire. Mângâierea acum a slăbit, pocăința și lacrimile sunt nelucrătoare, iar muncile se înmulțesc. Suspinurile cele neîncetate nu sunt auzite; acum tânguirea este nesfârșită. Acum du-te și ia-ți răsplătirea cea amară și cumplită a lucrurilor tale, arzându-te ca o materie necurată, aprinzând gheena cea nestinsă a fiarei celei neadormite, a viermelui celui amar. Ca un fiu al întunericului desfătează-te. Ca unul ce ai iubit întunericul cel veșnic, îndulcește-te de fețele cele negre, pentru că ai urât lumina cea de-a pururea vecuitoare. Acolo va fi plânsul cel neîncetat și scrâșnirea dinților cea prea dureroasă. Vai mie, vai mie, suflete al meu, ticăloase, gol fiind cu totul de faptele cele bune. Cum vei vedea pe Judecătorul cel nemitarnic, arhanghelii stând și slujindu-I, pământenii goi înainte stând, toți tremurând de înfricoșatul

Scaun al Făcătorului tuturor; că judecată fără de milă este acolo celor ce nu au lucrat aici milă. Vai mie atunci, suflete prea necăjite! Dar nu va fi glas și auzire. Căci toate se vor preschimba în altele, și chipul lor trist, și faptele. Fiindcă al optulea veac îl vom începe. Veșnic se vor veseli dreptii, veșnic se vor munci ceilalți. Pentru că pe Dumnezeuul tuturor nu L-am veselit. Dar nici acelea nu sunt precum par a fi. Și de lipsă este ca de aici să strigăm către Dumnezeu și oamenilor să le vestim: Chezașii Tăi sunt Cuvioșii. Vestesc Ție, Doamne, toate, și iartă pe netrebnicul robul Tău. Să nu treci cu vederea ticăloasa mea rugăciune; mâinile mele întinate le întind, să nu mă lepezi pe mine, cel încărcat cu patimi; ci caută spre mine cu iubire de oameni și cu blândă milosârdia Ta. Pe sine-mi cu dezmierdările de tot m-am spurcat și frumusețea sufletului am necinstit-o. Cugetelor celor trupești am robit și stăpânirea mea cea mai dinainte am pierdut-o. Pe vrăjmașul l-am ascultat sfătuindu-mă și pe idolii patimilor în suflet i-am închipuit. Poftele pântecelui le-am desăvârșit și strălucirea minții am înnegrit-o. În cinste de fiu cu adevărat fiind, dobitoacelor celor fără de minte m-am asemănat, și frică strașnică și cutremur mă ține pe mine, mai înainte văzând tăierea morții venind nearătat asupra tuturor și pe sine-mi fiind neîndreptat. Dintru adâncuri strig către Tine, Doamne, și

cad înaintea Ta cu lacrimi: Fii milostiv și iubitor de oameni mie, celui ce spre Tine mi-am pus nădejdlile mele; fă-mă ca să scap de urgia osândirii ce va să fie acolo; binevoiește ca sufletul meu cel împietrit mult născător de fapte bune să se arate înaintea Ta; gândurile mele cele neroditoare scutură-le în focul Sfântului Tău Duh; să nu mă tai pe mine ca pe pomul cel neroditor și în focul cel nestins să mă trimiți; să nu mă arăți materie și paie ale văpăii iadului, ci, ca pe niște grâu, Dumnezeuul meu, bagă-mă în hambarul Tău. Genunchiul inimii mele îmi plec eu, ticălosul, neîndrăznind a căuta la Ceruri; primește rugăciunea gurii celei spurcate, Cel ce ești fără de păcat, Unule Ziditorule. Împărat fiind al tuturor și atotputernic, pe potrivnicul și tiranul Veliar surpându-l, din toate felurile fărădelegilor mele izbăvește-mă. Prăznuiesc îngerii și muritorii văzând întoarcerea mea. Am trecut cu vederea poruncile Tale cele de viață purtătoare; m-am amăgit cu fapte urâte; să nu Te îngreșezi de mine, prea bunele Stăpâne, izbăvește-mă de robia celui rău și viclean. Cu frică a inimii Te rog pe Tine, Cel ce cu voia m-ai zidit pe mine și Care cu multe m-ai îmbogățit pe mine în dar și Care m-ai iubit foarte, încât pentru mine Te-ai întrupat și moarte ai suferit. Acum nepomenitor m-am arătat eu, ticălosul, de atâta dragoste a Ta, Izbăvitorule, cu totul rob făcându-mă dezmierdărilor, iar trupul și

sufletul pângărindu-le. Totdeauna strig: Am păcătuit, dar a lucra cele cumplite nu încetez. Acum osândit stau, Bunule, ci dă-mi mie lăsare răutăților, ca un Dumnezeu milostiv și îndurat. Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Maica lui Dumnezeu, ușă cerească și chivot, mântuire întemeiată te-am câștigat pe tine. Mântuiește, mântuiește-mă, Stăpână, în dar. Legiuni de îngeri în Ceruri de multe ori suspină pentru mine, ca nu cumva să răpească fără de veste sufletul meu și să merg în curgerile focului. Legiuitori Apostoli înfricoșați, șezând pe scaune împreună cu Judecătorul, îngeri cu paloșe, prea întrarmați și înfiorători, vor despărți inimile păcătoșilor. Atunci se va tângui toată suflarea, că nu vor avea margini, vai, muncile cele cumplite. Izbăvește-mă atunci, Mântuitorule, de înfricoșata groază a muncilor celor înfiorătoare. Pe Tine te laudă neîncetat Heruvimii și Serafimii cei ce în patru chipuri se poartă. Cetele cele cerești slujindu-Ți, Te laudă pe Tine, Treime într-o Unime. Lumină nenăscută ești, Părinte, și împreună fără de început ai pe Fiul Tău, de-a pururea împreună vecuitor ai pe Duhul Tău, Care dăruiește tuturor suflare de viață, ca un Milostiv, Milosârd și Bun. Cu rugăciunile Mucenicilor, ale Proorocilor, ale Apostolilor, ale Cuvioșilor și ale Ierarhilor, primește și glasurile noastre, Părinte mai presus de Ceruri, Doamne, Căruia Ți se cuvine slava și stăpânirea,

împreună cu Preasfântul, bunul și de viață făcătorul
Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

АҢАТІСТЫК МАНҢЫТОРЫҢЫ НОСТРЫ ІІСУС АРІСТОС

De ești preot, să zici:

**Binecuvântat este Dumnezeuul nostru totdeauna,
acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

Iar de nu ești preot, să zici:

**Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu,
pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale
tuturor sfinților, miluiește-ne pe noi. Amin.**

Apoi Rugăciunile Începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Impărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi *(de 3 ori)*

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.*

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă... Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Amin.

Apoi se citesc troparele de umilință:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca Unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădărdim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine din nevoi, că Tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Crezul

Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mân-

tuire S-a coborât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, și a pățimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruî împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Și într-una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru. (cu trei închinăciuni).

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă

spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se

zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Acest început se citește înaintea oricărui acatist, după care se încep:

CONDACELE ȘI ICOASELE

Condac 1:

Apărătorule cel mai mare și Doamne, Biruitorul iadului, izbăvindu-ne de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Tăi și zidirea Ta. Ci, ca Unul ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care-Ți cântăm: **Iisuse**, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Icos 1:

Făcătorule al îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea și limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult, ca să grăiesc și eu acestea:

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;

Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoșilor;

Iisuse preadulce, slava patriarhilor;

Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;

Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor;

Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;

Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilostive, dulceața preoților;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse preadulce, bucuria preacuvioșilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor
curați cu fecioria;
Iisuse cel mai înainte de veci, mântuirea
păcătoșilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 2:

Văzând, Doamne, pe văduva care plânea
foarte și, precum atunci, milostivindu-Te, ai
înviat pe fiul ei pe care îl ducea să-l
îngroape, așa înviază și sufletul meu cel omorât cu
păcatele, iubitorule de oameni, și Te milostivește spre
mine, care-Ți cânt: Aliluia!

Icos 2:

Ințelesul cel greu de pătruns, căutând Filip
să-l înțeleagă, grăia: Doamne, arată nouă
pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta
vreme ai fost cu Mine și n-ai cunoscut că Tatăl este
întru Mine și Eu întru Tatăl? De aceea, Ție, Celui ce
ești necuprins, cu frică Îți grăim:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împăratul cel preaputernic;
Iisuse, Stăpânul cel îndelung răbdător;

Iisuse, Mântuitorul cel preamilostiv;
Iisuse, Păzitorul meu cel preabun;
Iisuse, curățește păcatele mele;
Iisuse, ridică fărădelegile mele;
Iisuse, iartă nedreptățile mele;
Iisuse, Nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
Iisuse, Ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 3:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Tăi, care ședeau în Ierusalim, îmbracă-mă și pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, și-mi dă să-Ți cânt cu dragoste: Aliluia!

Icos 3:

Iisuse, Cel ce ai mulțime de îndurări, Care ai chemat pe vameși și pe păcătoși și pe cei necredincioși, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca niște mir de mult preț, primește cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfârșit;
Iisuse, frumusețea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluiește-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru
fărădelegi;
Iisuse, curățește-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse, învață-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse, luminează-mă pe mine, întunecatul;
Iisuse, curățește-mă pe mine, întinatul;
Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 4:

Vifor de gânduri îndoielnice având înlăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup și umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat și, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale și a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă; și chemându-l i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta și ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce grăiesc:
Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumusețătorul făpturilor;

Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minții mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăvește-mă de tot chinul;
Iisuse, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 5:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult
din blestemul Legii cu sângele cel izvorător
din Dumnezeu, Iisuse, așa ne scoate și din
lanțurile cu care șarpele ne-a împiedicat, prin
patimile cele trupești, prin îndemnările spre
desfrânare și prin trândăvia cea rea, pe cei care Îți
cântăm: Aliluia!

Icos 5:

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe
Cel ce a zidit pe om cu mâinile și, cunos-
cându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu
stâlpări a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi
aducem Ție cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;

Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul prunciei mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereților mele;
Iisuse, lauda bătrâneților mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viața mea de după moarte;
Iisuse, liniștea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă rușina pe mine atuncea;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 6:

Vestirea și graiurile propovăduitorilor celor
de Dumnezeu purtători plinind, Iisuse, pe
pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit,
Cel ce ești neajuns, și durerile noastre le-ai ridicat, de
unde, cu rănilile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am
deprins a-Ți cânta: Aliluia!

Icos 6:

Răsărit-a în lume lumina adevărului Tău și
s-a izgonit înșelăciunea cea diavolească,
Mântuitorul nostru, că idolii nerăbdând
tăria Ta au căzut, iar noi dobândind mântuire,
mulțumire Îți aducem, cântând așa:

Iisuse, adevărul cel ce izgonești înșelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor țărilor;

Iisuse, Dumnezeuule, Cel ce petreci întru milă;

Iisuse, Pâinea Vieții, satură-mă pe mine, cel flămând;

Iisuse, Izvorul înțelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;

Iisuse, veșmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;

Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul;

Iisuse, dătătorul celor care cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele;

Iisuse, Cel ce afli pe cei care Te caută, află și sufletul meu;

Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă;

Iisuse, Răscumpărătorul păcătoșilor, curățește fărădelegile mele;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 7:

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca un miel spre junghiere Te-ai adus, **I**isuse, și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, și ca un Dumnezeu din morți ai înviat și cu slavă la ceruri Te-ai înălțat și ne-ai ridicat pe noi, care-Ți cântăm: Aliluia!

Icos 7:

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a întrupat și din mormânt a înviat, nestrîcînd pecetea, și la apostoli prin uşile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea, minunându-ne, cu credință strigăm:

Isuse, Cuvîntul cel necuprins;
 Isuse, Cuvîntul cel nevăzut;
 Isuse, puterea cea neajunsă;
 Isuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget;
 Isuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
 Isuse, domnia cea nenumărată cu anii;
 Isuse, împărăția cea nebiruită;
 Isuse, stăpînirea cea fără de sfârșit;
 Isuse, tăria cea preaînaltă;
 Isuse, puterea cea veșnică;
 Isuse, Făcătorul meu, miluiește-mă;
 Isuse, Mântuitorul meu, mîntuiește-mă;
 Isuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 8:

Văzînd străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele dumnezeiești să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pămînt S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei care-I cîntăm Lui: Aliluia!

Icos 8:

Cu totul era între cei de jos, și dintre cei de sus
nicicum nu S-a despărțit Cel negrăit, când
de voie pentru noi a pățimit, și cu moartea
Sa moartea noastră a omorât-o, iar cu învierea Sa, a
dăruit viață celor ce-L cântă:

Iisuse, bucuria inimii;

Iisuse, tăria trupului;

Iisuse, lumina sufletului;

Iisuse, repejunea minții;

Iisuse, bucuria cunoștinței;

Iisuse, nădejdea cea aleasă;

Iisuse, pomenirea cea prea veșnică;

Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;

Iisuse, slava mea cea prea înaltă;

Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;

Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;

Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 9:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de
încetare slăvește preasfânt Numele Tău în
ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar
noi, păcătoșii, pe pământ, cu buze de tină, cântăm:
Aliluia!

Icos 9:

Pe ritorii cei mult grăitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas când voiesc a vorbi despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat ești și viețuiești ca om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință grăim:

Iisuse, Dumnezeul cel prea veșnic;

Iisuse, Împăratul împăraților;

Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;

Iisuse, Judecătorul celor vii și al celor morți;

Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;

Iisuse, mângâierea celor ce plâng;

Iisuse, slava săracilor;

Iisuse, nu mă judeca pe mine după faptele mele;

Iisuse, curățește-mă după mare mila Ta;

Iisuse, izgonește de la mine trândăvirea;

Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;

Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 10:

Vrând să mântuiești lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea, s-a preaînălțat Numele Tău mai mult decât tot numele și de la toate făpturile cerești și pământești auzi: Aliluia!

Icos 10:

Impărate cel prea veșnic, Mângâietorul cel adevărat, Hristoase, curățește-ne de toată întinăciunea, precum ai curățit pe cei zece leproși, și ne tămăduiește pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameșul, ca să cântăm Ție cu umilință acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;

Iisuse, bogăția cea neîmpuținată;

Iisuse, hrana cea tare;

Iisuse, băutura cea nesecată;

Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;

Iisuse, folositorul văduvelor;

Iisuse, apărătorul celor lipsiți;

Iisuse, ajutătorul celor osteniți;

Iisuse, îndreptătorul celor străini;

Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;

Iisuse, liniștea celor învăluiti;

Iisuse, Dumnezeuule, ridică-mă pe mine, cel căzut;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 11:

Cântare cu totul de umilință aduc Ție eu, nevrednicul, și strig Ție ca și cananeeanca: **I**isuse, miluiește-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul, cu patimi și cu urgie fiind aprins, și dă-mi tămăduire mie, celui ce-Ți cânt: Aliluia!

Icos 11:

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoștinței, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului cel de Dumnezeu înțelepțitor, și-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Așa și mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ție:

Iisuse, Împăratul meu cel prea tare;

Iisuse, Dumnezeuul meu cel prea puternic;

Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;

Iisuse, Ziditorul meu cel prea slăvit;

Iisuse, Îndreptătorul meu cel prea bun;

Iisuse, Păstorul meu cel prea îndurată;

Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;

Iisuse, Mântuitorul meu cel prea milosârd;

Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;

Iisuse, tămăduiește-mi trupul cel rănit cu păcatele;

Iisuse, curățește-mi mintea de gândurile cele deșarte;

Iisuse, păzește-mi inima de poftele cele viclene;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 12:

Dăruiește-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, și mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru,

care s-a lepădat de Tine, și mă cheamă pe mine, trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, și mă auzi pe mine, cel care-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icos 12:

Slăvind Învierea Ta, Te laudăm toți și credem cu Toma că Domn și Dumnezeu ești, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și vei judeca viii și morții. Atunci mă învrednicește șederii celei de-a dreapta și pe mine, cel ce zic:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuiește-mă;

Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;

Iisuse, căldura cea iubită, încălzește-mă;

Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;

Iisuse, veșmântul cel luminat, înfrumusețează-mă;

Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;

Iisuse, piatra cea scumpă, strălucește peste mine;

Iisuse, soarele dreptății, luminează-mă;

Iisuse, lumina cea sfântă, strălucește peste mine;

Iisuse, de durerile cele sufletești și trupești izbăvește-mă;

Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;

Iisuse, izbăvește-mă de focul cel nestins și de alte chinuri veșnice;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condac 13:

O, preadulce și întru tot îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primește acum această puțină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, și păzește moștenirea Ta de vrăjmașii cei văzuți și de vei nevăzuți, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputințe și de foamete, de toate necazurile și rănilile cele aducătoare de moarte, și din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toți, care cântăm Ție: Aliluia!

Acest Condac se citește de trei ori. După aceasta se zice iarăși Icosul 1. Apoi se citește:

*Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos,
alcătuită de Sfântul Isaac Sirul*

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr și lacrimi de întristare și de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primește lacrimile mele. Cu pătimirile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănilile Tale, tămăduiește rănilile mele. Cu Sângele Tău, curățește sângele meu și amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău cel de viață făcător. Fierea cu care vrăjmașii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea, cea trasă jos de

diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit prea sfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu palmuiuri și cu scuipări, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe care l-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăința, nici umilința care întorc pe fii la moștenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumești, și nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite și nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu, Vistierul bunătăților, dăruiește-mi pocăință neștirbită și inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi așadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani și mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăsești. Am ieșit de la Tine; ieși în căutarea mea. Du-mă la pășunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale prea alese. Hrănește-mă împreună cu ele din ver-

deața dumnezeieștilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălașul Tău și se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea și odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri și în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învrednicește și pe mine, nevrednicul, cu harul și cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

După aceasta se zice iarăși Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvinde-se cu adevărat să te fericism pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rostește ecteniile și face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

AGATIST DE MULȚUMIRE

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

După obișnuitul început (pag. 284-289), se zic:

CONDACELE ȘI ICOASELE

Condac 1:

Impărate al veacurilor, Cel ce nu suferi
stricăciune, Tu ții în dreapta Ta toate
cărările vieții omenești cu puterea proniei
Tale celei mântuitoare. Îți mulțumim pentru bine-

facerile Tale cele arătate și cele ascunse, pentru viața pământească și pentru cereștile bucurii ale Împărăției Tale. Arată-ne și de acum înainte mila Ta, celor care cântăm: **Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!**

Icos 1:

Venit-am pe lume prunc slab și neajutorat, dar îngerul păzitor a întins aripi luminoase, ocrotind leagănul copilăriei mele. Dragostea Ta strălucește de atunci peste toate cărările mele, în chip minunat călăuzindu-mă către lumina veșniciei. Cu slavă s-au arătat, din prima zi și până acum, darurile Proniei Tale cele îmbelșugate. Îți mulțumesc și strig cu toți cei care Te cunosc pe Tine:

Slavă Ție, Celui ce m-ai chemat la viață;

Slavă Ție, Celui ce mi-ai arătat frumusețea lumii;

Slavă Ție, Celui ce ai deschis înaintea mea cerul și pământul ca pe o carte veșnică a înțelepciunii;

Slavă veșniciei Tale, ce se arată în lumea cea vremelnică;

Slavă Ție, pentru milele Tale cele arătate și cele ascunse;

Slavă Ție, pentru fiecare suspinare a încercărilor mele;

Slavă Ție, pentru fiecare pas al vieții, pentru fiecare clipă de bucurie;

Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condac 2:

Doamne, ce bine e să fii oaspetele zidirii Tale: vântul bine înmiresmat, munții care tind spre cer, apele ca niște oglinzi nemărginite în care se răsfâng aurul razelor și curgerea ușoară a norilor, întreaga fire șoptește tainic, toată e plină de mângâiere, păsările și dobitoacele poartă pecetea iubirii Tale. Binecuvântat este pământul cu frumusețea cea degrab trecătoare care deșteaptă dorul de veșnicul locaș unde, într-o nestrăcută frumusețe, se aude cântarea: Aliluia!

Icos 2:

M-ai adus în viața aceasta ca într-un rai preasfânt. Am văzut cerul ca un potir albastru și adânc, în azurul căruia cântă păsările, am ascultat foșnetul plin de pace al pădurii și susurul dulce-glăsuitoare al apelor, m-am înfruptat din roadele bine-nmiresmate și dulci, ca și din miera cea parfumată. Ce bine e la Tine pe pământ, și câtă bucurie am să fiu oaspetele Tău!

Slavă Ție, pentru praznicul vieții;

Slavă Ție, pentru buna mireasmă a lăcrămioarelor și trandafirilor;

Slavă Ție, pentru felurimea cea desfătătoare a roadelor și a semințelor;

Slavă Ție, pentru strălucirea de giuvaer din roua dimineții;

Slavă Ție, pentru surâsul deșteptării scăldate în lumină;

Slavă Ție, pentru frumusețea zidirii mâinilor Tale;

Slavă Ție, pentru viața veacului acesta, prevestitoare a celei cerești;

Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condac 3:

Prin puterea Sfântului Duh împrăștie mireasmă orice floare: adiere tihnită de parfum, gingașă alcătuire de culori, frumusețea Celui Mare întru cele smerite. Laudă și cinste Făcătorului de viață Dumnezeu, Cel Care a încununat țarina cu aurul spicelor și cu azurul albăstrelelor, iar sufletul cu bucuria vederii celor tainice. Veseliți-vă și-I cântați Lui: Aliluia!

Icos 3:

Cât de minunat ești în praznicul primăverii, când se trezește la viață toată făptura și de prin mii de părți strigă cu bucurie către Tine: Tu ești Izvorul vieții, tu ești Biruitorul morții! Mângâiate de lumina lunii și de cântecele privighetorilor, stau văile și codrii în veșminte de nuntă; întreaga lume este mireasa Ta, ea îl așteaptă pe Mirele nestricăcios. Dacă astfel îmbraci Tu iarba câmpului, cum oare ne vei preschimba în veacul învierii ce va să fie, cum vor lumina trupurile noastre,

iar sufletele cum vor străluci?

Slavă Ție, Celui ce ai scos dintru întunecimile pământului felurite culori și gusturi și miresme;

Slavă Ție, pentru zidirea cea primitoare și bogată în mângâiere;

Slavă Ție, că ne-ai înconjurat cu mii și mii de făpturi;

Slavă Ție, pentru adâncul înțelepciunii Tale, care și-a pus pecetea peste întreaga lume;

Slavă Ție, cu evlavie sărut urmele pașilor Tăi nevăzuți;

Slavă Ție, Celui ce ai aprins înaintea noastră lumina cea strălucitoare a vieții veșnice;

Slavă Ție, pentru nădejdea vieții nestricăcioase, nepieritoare, desăvârșite;

Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condac 4:

 u câtă dulceață îi îndestulezi pe cei ce se gândesc la Tine, ce Făcător de viață este Cuvântul Tău cel Sfânt! Mai plăcută decât untdelemnul și mai dulce decât fagurii este împreună grăirea cu Tine. Rugăciunea adusă Ție prinde viață și se înaripează: cu ce cutremur se umple atunci sufletul și cât de mărețe și pline de tâlc apar atunci viața și făptura toată! Unde nu ești Tu - acolo e pustiu. Unde ești Tu - acolo e bogăția sufletului, acolo se revarsă, ca un șuvoi de apă vie, cântarea: Aliluia!

Icos 4:

Când se lasă peste pământ apusul, când se împart odihna somnului obștesc și la căderea zilei liniștea se așterne, eu văd cămara Ta sub chipul palatelor strălucitoare și a pridvoarelor de nori ale amurgului. Foc și porfiră, aur și azur grăiesc proorocind despre frumusețea cea negrăită a corturilor Tale și cu glas de prăznuire strigă:

Slavă Ție, în ceasul tihnit al înserării;

Slavă Ție, Celui ce ai revărsat asupra lumii mare liniște;

Slavă Ție, pentru raza de rămas-bun a soarelui care apune;

Slavă Ție, pentru odihna somnului adânc;

Slavă Ție, pentru bunătatea Ta care se arată în întuneric, când lumea toată pare a fi departe;

Slavă Ție, pentru rugăciunile smerite ale sufletului;

Slavă Ție, pentru deșteptarea făgăduită spre bucuria veșnicei zile neînserate;

Slavă Ție, Dumnezeu, în veci!

Condac 5:

Nu sunt cumplite viforele vieții pentru acela în al cărui suflet strălucește făclia focului Tău. Împrejur, vreme rea și întuneric, groază și urlet de vijelie; iar în sufletul lui e pace și lumină: acolo e Hristos! Și inima cântă: Aliluia!

Icos 5:

Văd cerul Tău strălucitor de stele. O, cât ești de bogat și câtă lumină ai! Prin razele îndepărtaților luminători mă privește veșnicia; sunt așa mic și neînsemnat, dar cu mine este Domnul și pretutindeni sunt păzit de dreapta Lui cea iubitoare.

Slavă Ție, pentru neconținută Ta purtare de grijă;

Slavă Ție, pentru oamenii pe care pronia Ta mi i-a adus în cale;

Slavă Ție, pentru dragostea rudelor, pentru dăruirea prietenilor;

Slavă Ție, pentru blândețea dobitoacelor care îmi slujesc;

Slavă Ție, pentru clipele luminoase ale vieții mele;

Slavă Ție, pentru bucuriile limpezi ale inimii;

Slavă Ție, pentru fericirea de a trăi, de a mă nevoi și de a contempla;

Slavă Ție, Dumnezeuule, în veci!

Condac 6:

Cât ești de măreț și de apropiat întru cumplita suflare a furtunii, cum se vădește atotputernicia mâinii Tale în șerpuirea fulgerelor orbitoare: minunată este măreția Ta. Glasul Domnului peste câmpii și în foșnetul codrilor, glasul Domnului în purcederea tunetelor și a ploii, glasul Domnului peste ape multe. Lăudat fii în

vuietul munților care scuipă foc. Tu scuturi pământul ca pe un veșmânt; Tu înalți până la cer valurile mării. Laudă Ție, Celui ce ai smerit trufia omenească, făcând să se înalțe strigăt de pocăință: Aliluia!

Icos 6:

Ca fulgerul când luminează cămărilor ospă-
țului și după el par jalnice toate făcliile, așa
ai strălucit și Tu în sufletul meu, fără de
veste, la vremea celor mai mari bucurii ale mele; iar
după lumina Ta de fulger, ce palide, întunecate și
firave păreau aceste bucurii. Sufletul meu năzuiește
spre Tine!

Slavă Ție, hotar al celor mai înalte visuri ome-
nești;

Slavă Ție, pentru setea noastră nepotolită după
împărtășirea cu Dumnezeu;

Slavă Ție, Celui ce ai aprins în noi nemulțumirea
numai cu viața cea de pe pământ;

Slavă Ție, Celui ce faci din noi fii ai luminii înveș-
mântându-ne cu cele mai gingașe raze ale Tale;

Slavă Ție, Celui ce ai zdrobit puterea duhurilor
întunericului și ai sortit tot răul spre nimicire;

Slavă Ție, pentru descoperirile Tale;

Slavă Ție, pentru fericirea de a Te simți și de a
viețui cu Tine;

Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condac 7:

In sânul minunatei simfonii care ne înfă-
șoară cu bogatele ei armonii se face auzită
chemarea Ta. Tu ne descoperi pridvorul
Împărăției ce va să fie în dulceața cântărilor, în
minunatele acorduri ale sunetelor, în simțirea înaltă
din glăsuirea lor, în strălucirea lucrării artistului.
Orice adevărată frumusețe ne poartă sufletul spre
Tine, ca o puternică chemare, făcându-ne să înălțăm,
cu glas de sărbătoare, cântarea: Aliluia!

Icos 7:

Cu pogorârea Sfântului Tău Duh, Tu lumi-
nezi și faci să rodească arta pictorilor,
inspirația poezilor, gândirea savanților. Cu
puterea cunoașterii de sus pătrund ei legile Tale,
luminându-ne adâncul înțelepciunii Tale de Ziditor.
Lucrările lor și fără de voie Te mărturisesc: O, cât ești
de mare în operele lor, cât ești de mare în omul pe
care Tu L-ai făcut!

Slavă Ție, Celui ce Ți-ai arătat puterea în legile ce
cârmuiesc zidirea;

Slavă Ție, că toată făptura e plină de legile pe
care i le-ai rânduit;

Slavă Ție, pentru tot ce ni s-a descoperit prin
harul Tău;

Slavă Ție, pentru ceea ce cu înțelepciune ne-ai
ascuns;

Slavă Ție, pentru geniul minții omenești;
Slavă Ție, pentru puterea de a lucra cele de folos;
Slavă Ție, pentru limbile de foc ale inspirației;
Slavă Ție, Dumnezeuule, în veci!

Condac 8:

ât de apropiat ești de noi în ziua bolii! Tu Însuși cercetezi pe cei bolnavi, Tu Însuși Te apleci spre patul celui suferind. Și inima lui stă de vorbă cu Tine. Tu luminezi sufletul cu pace în vremea grelelor pătimiri și scârbe, Tu trimiți ajutor neașteptat. Tu mângâi, Tu cercetezi cu dragoste și mântui, Ție îți înălțăm cântare: Aliluia!

Icos 8:

ând, prunc fiind, Te-am chemat cu înțelegerere pentru prima oară, mi-ai împlinit rugăciunea și mi-ai adumbrat sufletul cu pacea harului Tău. Atunci am înțeles că Tu ești bun și fericiți sunt cei care aleargă la Tine. Am început a Te chema din ce în ce mai des, iar acum strig:

Slavă Ție, Celui ce plinești cererea mea pentru cele bune;

Slavă Ție, Celui ce veghezi neconținut asupra mea;

Slavă Ție, Celui ce tămăduiești neputințele și scârbele cu trecerea vindecătoare a timpului;

Slavă Ție, Celui ce singur știi de ce îngădui să fim prigoniți pe nedrept;

Slavă Ție, Celui prin Care nici o pierdere nu e de neînlocuit și tuturor le dăruiești viața de veci;

Slavă Ție, Celui ce faci nepieritor tot lucrul cel înalt și bun;

Slavă Ție, Celui ce ne-ai făgăduit reîntâlnirea cea dorită cu cei de aproape ai noștri adormiți întru nădejdea învierii;

Slavă Ție, Dumnezeuule, în veci!

Condac 9:

De ce zâmbește tainic toată făptura în zilele de praznic? De ce atunci se revarsă în inimă o minunată ușurare, fără asemănare cu cele pământești și însuși văzduhul devine altar și biserică purtătoare de lumină? E adierea harului Tău, e strălucirea Taborului, cerul și pământul cântă atunci lauda: Aliluia!

Icos 9:

Când m-ai insuflat spre a sluji aproapelui, luminându-mi sufletul cu umilința, atunci una din razele Tale nenumărate a căzut asupra inimii mele, și ea s-a făcut purtătoare de lumină, fier în văpaie: am privit chipul Tău tainic și neapropiat:

Slavă Ție, Celui ce ai preschimbat viața noastră cu faptele bunătății;

Slavă Ție, Celui ce ai pecetluit cu negrăită dulceață

fiecare din poruncile Tale;

Slavă Ție, Celui ce Te sălășluiești în chip nevăzut acolo unde adie buna mireasmă a milostivirii;

Slavă Ție, Celui ce ne-ai trimis nereușite și scârbe, ca să ne întoarcem ochii spre suferința celorlalți;

Slavă Ție, Celui ce ai pus mare răsplată în însăși fapta bună;

Slavă Ție, Celui ce primești avântul spre cele înalte;

Slavă Ție, Celui ce învăluiești cu iubirea mai presus de toate;

Slavă Ție, Dumnezeuule, în veci!

Condac 10:

Un lucru destrămat în pulbere nu se ridică la loc, dar Tu învii pe cei a căror conștiință s-a stins și întorci la frumusețea cea dintâi sufletele ce o pierduseră fără nădejde. Cu Tine nimic nu e cu neputință de îndreptat. Tu ești cu totul dragoste. Tu ești Cel ce pe toate le zidești, și Cel ce iarăși dai viață. Pe Tine Te laudăm cântând: Aliluia!

Icos 10:

Dumnezeul meu, Cel ce cunoști căderea îngerului trufaș al zorilor, mântuiește-mă cu harul tău, nu mă lăsa să mă îndepărtz de Tine și nu-mi da să mă îndoiesc de Tine. Dă auzului meu agerime, ca să aud în toate clipele vieții

mele glasul Tău tainic și să-Ți strig Ție, Celui veșnic:

Slavă Ție, pentru minunatele potriviri de întâmplări pe care le-a rânduit pronia Ta;

Slavă Ție, pentru presimțirile dăruite de har;

Slavă Ție, pentru povețele glasului tainic;

Slavă Ție, pentru descoperirile din vis și din trezie ale cuvioșilor Tăi;

Slavă Ție, Celui ce zădărnicești planurile nefolositoare;

Slavă Ție, Celui ce ne trezești prin suferințe din beția patimilor;

Slavă Ție, Celui care smerești spre mântuire trufia inimii;

Slavă Ție, Dumnezeule, în veci!

Condac 11:

Prin lanțul de gheață al veacurilor simt suflul fierbinte al Dumnezeirii Tale și dragostea Ta de oameni. Tu ești aproape, sorocul vremurilor se apropie. Văd Crucea Ta: ai îndurat-o pentru mine; în pulbere se așterne duhul meu înaintea Crucii: aici e praznicul iubirii și al mântuirii, aici nu încetează în veci lauda: Aliluia!

Icos 11:

Fericit cel care va cina în împărăția Ta, însă Tu m-ai împărtășit încă de pe pământ de această fericire. De câte ori nu mi-ai întins

cu dreapta Ta dumnezeiască Trupul și Sângele Tău iar eu, mult păcătosul am primit știutele Taine și am simțit iubirea Ta cea negrăită și mai presus de fire?

Slavă Ție, pentru puterea harului Tău cel necuprins și de viață făcător;

Slavă Ție, Celui ce ai înălțat Biserica Ta ca adăpost lumii ostenite;

Slavă Ție, Celui ce ne-ai născut a doua oară prin apele cele de viață făcătoare ale Botezului;

Slavă Ție, căci Tu întorci celor care se pocăiesc neprihănirea crinilor;

Slavă Ție, adânc nesecat al iertării;

Slavă Ție, pentru paharul vieții și pentru pâinea bucuriei veșnice;

Slavă Ție, Celui ce ne-ai ridicat spre cer;

Slavă Ție, Dumnezeuule, în veci!

Condac 12:

De multe ori am privit cum se răsfrângea slava Ta pe chipurile celor răposați. Cum străluceau de nepământească frumusețe și bucurie, cât de nematerialnice păreau trăsăturile lor: cu adevărat era praznicul fericirii și al odihnei în sfârșit atinse; tăcerea lor striga spre Tine. În ceasul sfârșitului, luminează și sufletul meu, cel care strigă: Aliluia!

Icos 12:

Ce înseamnă laudele mele înaintea Ta? Eu nu am auzit cântarea heruvimilor - aceasta este partea sufletelor înalte - dar știu cum Te slăvește firea. Am privit iarna cum, sub tăcerea lunii, întreg pământul îți aduce tihnită rugăciune, înveșmântat în haină albă, strălucind de nestematele zăpezii. Am văzut cum se bucură de Tine soarele care răsare și am auzit corurile păsărilor slavoslovind. Am auzit cum foșnesc codrii, cântă vânturile și apele susură cu taină despre Tine, am auzit cum Te propovăduiesc cetele luminătorilor prin mișcarea pe care le-ai rânduit-o, cu înțelepciune, pe nesfârșitele întinderi. Ce e lauda mea! Firea este ascultătoare, iar eu nu sunt. Atât cât trăiesc și văd dragostea Ta, râvnesc să-Ți mulțumesc, să mă rog Ție și să strig:

Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat lumina;

Slavă Ție, Celui ce ne-ai iubit cu dragoste adâncă, nemăsurată și dumnezeiască;

Slavă Ție, Celui ce ne umbrești cu lumina, cu cetele sfinților și îngerilor Tăi;

Slavă Ție, Preasfântule Părinte, Care ne-ai chemat să dobândim împărăția Ta;

Slavă Ție, Duhule Sfinte, Soare de Viață Făcător al veacului ce va să vină;

Slavă Ție, Fiule al lui Dumnezeu, începătură a mântuirii noastre;

Slavă Ție, pentru toate, Treime Dumnezeiască și Preabună;

Slavă Ție, Dumnezeu, în veci!

Condac 13:

O, Preabună și de Viață Făcătoare Treime, primește mulțumire pentru toate milele Tale și ne arată vrednici de binefacerile Tale ca, înmulțind talanții care ne-au fost încredințați, să intrăm în veșnica bucurie a Domnului nostru cântând cântare de biruință: Aliluia!

Acest Condac se citește de trei ori. După aceasta se zice iarăși Icosul și Condacul

1. Apoi roslim:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rostește ecteniile și face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ĂCAȚISTUL BUNĂVEȘTIRII

După obișnuitul început (pag. 284-289), apoi:

CONDACELE ȘI ICOASELE

Condac 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca cea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: **B**ucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Icos 1:

Ingerul cel mai întâistătător, din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a înspăimântat și i-a stat înaintea, grăind către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;

Bucură-te, cea prin care pierie blestemul;

Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;

Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești;

Bucură-te, adâncime, care nu te poți lesne vedea nici cu ochii îngerești;

Bucură-te, că ești scaun Împăratului;

Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate;

Bucură-te, steaua, care arăți Soarele;

Bucură-te, pântecele dumnezeieștii întrupări;

Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura;

Bucură-te, cea prin care prunc Se face Făcătorul;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 2:

Stiindu-se pe sine sfânta întru curăție, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: „Preaslăvitul tău glas cu anevoie se arată a fi primit sufletului

meu, că naștere cu zămislire fără sămânță, cum îmi spui?” Cântând: Aliluia!

Icos 2:

Ințelesul cel greu de pătruns căutând
Fecioara să-l înțeleagă, a grăit către cel ce
slujea: „*Din pântece curat, cum este cu
putință să Se nască Fiu, spune-mi?”* Iar el cu frică a
zis:

Bucură-te, tăinuitoria sfatului celui nespus;

Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință
de tăcere;

Bucură-te, începătura minunilor lui Hristos;

Bucură-te, capul poruncilor Lui;

Bucură-te, scara cerului, pe care S-a pogorât
Dumnezeu;

Bucură-te, pod care treci la cer pe cei de pe
pământ;

Bucură-te, minune, mult slăvită de îngeri;

Bucură-te, ceea ce ești dracilor rană de mult plâns;

Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina cea neapusă;

Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nimeni în ce
chip s-a petrecut;

Bucură-te, ceea ce covârșești mintea înțelepților;

Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile credin-
cioșilor;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 3:

Puterea Celui de sus a umbrit-o atunci, spre
zămislire, pe ceea ce nu știa de nuntă; și
pântecele ei cel cu bună roadă, ca o țarină
dulce, l-a arătat tuturor celor ce vor să secere
mântuire, când vor cânta așa: Aliluia!

Icos 3:

Având Fecioara primit în pântece pe
Dumnezeu, a alergat la Elisabeta, iar
pruncul acesteia, îndată cunoscând închi-
narea ei, s-a bucurat și, cu săltări în pântece, ca și
cum ar fi cântat, a grăit către Născătoarea de
Dumnezeu:

Bucură-te, vița mlădiței celei neveștejite;

Bucură-te, câștigarea rodului celui fără de moarte;

Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubirii
de oameni;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieții
noastre;

Bucură-te, brazdă care ai crescut înmulțirea
milelor;

Bucură-te, masă care porți îndestularea
milostivilor;

Bucură-te, ceea ce înflorești raiul desfătării;

Bucură-te, ceea ce gătești adăpostire sufletelor;

Bucură-te, tămâia rugăciunii celei bine primite;

Bucură-te, curăția a toată lumea;

Bucură-te, voia cea bună a lui Dumnezeu către noi, cei muritori;

Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 4:

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine, înțeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că ești furată de nuntă, tu, ceea ce ești fără de prihană; iar când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-au păstorii pe îngeri laudând venirea lui Hristos în trup și, alergând la Acela ca la un Păstor, văzutu-L-au ca pe un Miel fără de prihană în brațele Mariei, pe care laudând-o, au zis:

Bucură-te, Maica Mielului și a Păstorului;

Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare;

Bucură-te, ceea ce ești chinuire pentru vrăjmașii cei nevăzuți;

Bucură-te, ceea ce deschizi ușile raiului;

Bucură-te, că cele cerești împreună se bucură cu cele pământești;

Bucură-te, că cele pământești împreună dăntu-

iesc cu cele cerești;

Bucură-te, gura apostolilor cea fără de tăcere;

Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;

Bucură-te, temeiul cel tare al credinței;

Bucură-te, cunoștința cea luminoasă a harului;

Bucură-te, cea prin care s-a golit iadul;

Bucură-te, cea prin care ne-am îmbrăcat cu slavă;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 5:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere
văzând-o magii, au mers pe urma luminii
ei; și, ținând-o ca pe o făclie, cu dânsa
căutau pe puternicul Împărat; și, ajungând la Cel
neajuns, s-au bucurat cântându-I: Aliluia!

Icos 5:

Văzut-au pruncii haldeilor în brațele
Fecioarei pe Cel ce a zidit pe om cu mâna;
și, cunoscându-L pe El a le fi Stăpân, deși
luase chip de rob, s-au nevoit cu daruri a-I sluji Lui
și a-i cânta celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;

Bucură-te, raza zilei celei de taină;

Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;

Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;

Bucură-te, ceea ce ai aruncat dintru dregătorie pe

tiranul cel fără de omenie;

Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni;

Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit din slujirea cea idolească;

Bucură-te, ceea ce ne curățești de lucrurile cele întinate;

Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;

Bucură-te, că ne-ai potolit văpaia patimilor;

Bucură-te, îndreptătoarea înțelepciunii celor credincioși;

Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 6:

Vestitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, săvârșind proorocia Ta; și tuturor mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, lăsatu-l-au pe Irod ca pe un mincinos, că nu știa să cânte: Aliluia!

Icos 6:

Strălucind în Egipt, Tu, Lumina adevărului, ai izgonit întunericul minciunii. Că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut, iar cei ce de ei au scăpat cântau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, căderea dracilor;
Bucură-te, că ai zdrobit stăpânia înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai vădit înșelăciunea idolească;
Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;
Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetați de viață;
Bucură-te, stâlp de foc care povățuiești pe cei dintru întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrană și potir cu mană;
Bucură-te, slujitoarea bucuriei celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinței;
Bucură-te, izvorătoare de miere și lapte;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 7:

Vrând Simeon să se mute din veacul acesta înșelător, Te-ai dat lui ca un prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui și ca Dumnezeu desăvârșit. Pentru aceea s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, cântând: Aliluia!

Icos 7:

Arătat-a făptură nouă arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuți de Dânsul, răsărind din pântecul cel fără de

sămânță și păzindu-l întreg, precum a fost; ca noi, văzând minunea, să o lăudăm, grăind:

Bucură-te, floarea nestrăicaciunii;

Bucură-te, cununa înfrânării;

Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul Învierii;

Bucură-te, ceea ce ai arătat viață îngerească;

Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioșii;

Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care mulți se adumbresc;

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pânțele pe Îndreptătorul celor rătați;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul celor robiți;

Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;

Bucură-te, iertarea multor greșiți;

Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;

Bucură-te, dragostea care biruiește toată dorirea;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 8:

Văzând naștere minunată, să ne înstrăinăm de lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Preaînaltul Dumnezeu pe pământ S-a arătat om smerit, vrând să tragă la înălțime pe cei care-I cântă: Aliluia!

Icos 8:

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, și naștere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu Celui neîncăput;

Bucură-te, ușa tainei celei de cinste;

Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere pentru cei necredincioși;

Bucură-te, lauda cea fără de îndoială a celor credincioși;

Bucură-te, purtătoarea cea prea sfântă a Celui ce este pe heruvimi;

Bucură-te, sălașul cel preaslăvit al Celui ce este pe serafimi;

Bucură-te, ceea ce ai adunat lucruri potrivnice întru una;

Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria și nașterea;

Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;

Bucură-te, cea prin care s-a deschis raiul;

Bucură-te, cheia împărăției lui Hristos;

Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veșnice;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 9:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării lui Hristos; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, petrecând împreună cu noi și auzind de la toți așa: Aliluia!

Icos 9:

Pe ritorii cei mult grăitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas, despre tine, Născătoare de Dumnezeu, că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naște. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință cântăm:

Bucură-te, sălașul înțelepciunii lui Dumnezeu;

Bucură-te, comoara rânduiei Lui;

Bucură-te, ceea ce pe filosofi îi arăți neînțelepți;

Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meșteri la cuvânt a fi necuvântători;

Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți;

Bucură-te, că s-au veștejit făcătorii de basme;

Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încâlcite ale atenienilor;

Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;

Bucură-te, ceea ce ne-ai ridicat din adâncul necunoștinței;

Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;

Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile
acestei vieți;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 10:

Vrând să mântuiască lumea, Împodobitorul
tuturor a venit la ea precum făgăduise și,
Păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi
S-a arătat om ca noi. Căci, cu asemănarea chemând
pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icos 10:

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumne-
zeu Fecioară, și tuturor celor ce aleargă la
tine; că Făcătorul cerului și al pământului
te-a gătit pe tine, Curată, sălășluindu-Se în pânțelele
tău și învățând pe toți să îți cânte:

Bucură-te, turnul fecioriei;
Bucură-te, ușa mântuirii;
Bucură-te, începătoarea prefacerii celei pline de
înțeleș;
Bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți întru
rușine;
Bucură-te, că tu ai învățat pe cei lipsiți de minte;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul
gândurilor;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;

Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămânță;

Bucură-te, ceea ce ai unit cu Domnul pe cei credincioși;

Bucură-te, ceea ce între fecioare singură ai fost hrănitore de prunc;

Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 11:

Impărate sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, căci se biruiește toată cântarea care se îndreaptă către mulțimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ți cântă: Aliluia!

Icos 11:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine Focul cel netrupesc, pe toți îi îndreptează spre cunoștința cea dumnezeiască ce luminează mintea cu raza ei și se cinstește cu chemarea aceasta:

Bucură-te, raza Soarelui celui înțeleghător;

Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;

Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;
Bucură-te, ceea ce îi îngrozești pe vrăjmași ca
un tunet;
Bucură-te, că dintru tine a răsărit strălucirea cea
cu multă lumină;
Bucură-te, că tu ai izvorât râul care curge cu
ape multe;
Bucură-te, ceea ce te-ai arătat chipul cristelniței;
Bucură-te, ceea ce curățești întinăciunea
păcatului;
Bucură-te, baie, care speli conștiința;
Bucură-te, pahar, care dai gust bucuriei;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui
Hristos;
Bucură-te, viața veseliei celei de taină;
Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 12:

Vrând să dea har datoriiilor celor de demult,
Dezlegătorul tuturor datoriiilor omenești a
venit singur la cei ce se îndepărtaseră de
harul Lui și, rupând zapisul, aude de la toți
cântarea: Aliluia!

Icos 12:

Cântând nașterea ta, te laudăm toți, ca pe o
biserica însuflețită, Născătoare de Dum-
nezeu; că, locuind în pântecul tău, Domnul,

Care Ține toate cu mâna, a sfințit, a slăvit și a învățat
pe toți să-ți cânte:

Bucură-te, locașul lui Dumnezeu Cuvântul;

Bucură-te, sfântă care ești mai mare decât sfinții;

Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;

Bucură-te, comoara vieții cea nedeșertată;

Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraților celor
credincioși;

Bucură-te, lauda cea de cinste a preoților cuvioși;

Bucură-te, stâlp neclintit al Bisericii;

Bucură-te, zidul cel nebiruit al împărăției;

Bucură-te, cea prin care se înalță biruințele;

Bucură-te, cea prin care pierе blestemul;

Bucură-te, tămăduirea trupului meu;

Bucură-te, mântuirea sufletului meu;

Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

Condac 13:

 , Maică prealăudată, care ai născut pe
Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toți
sfinții, primind acest dar de acum, izbă-
vește de toată ispita și scoate din chinul ce va să fie
pe toți cei care-ți cântă: Aliluia!

Acest Condac se citește de trei ori.

După aceasta se zice iarăși Icosul 1. Apoi se citește:

*Rugăciune către Preasfânta**Născătoare de Dumnezeu:*

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Stăpână, ceea ce ești mai înaltă și mai presus decât îngerii și arhanghelii și mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea proorocilor, podoaba cea aleasă a arhanghelilor, întărirea cea tare a mucenicilor, lauda cea preamărită a apostolilor, povățuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăția și slava fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înțelepciunea și învățătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor și a văduvelor; îmbrăcăminte celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiți; liniște celor de pe mare, liman bun celor înviforați, povățuitoare neostenită celor rătăciți, mergere ușoară celor călători, odihnă bună celor osteniți, acoperământ și scăpare celor asupriți; nădejde celor fără de nădejde, ajutoare celor lipsiți; celor săraci bogăție neîmpuținată, celor întristați de-a pururea mângâiere, celor pe care nu-i iubește nimeni iubire cu smerenie; celor păcătoși mântuire către Dumnezeu; tuturor creștinilor ocrotire tare, ajutoare nebiruită și folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ție noi, robii tăi, Doamna noastră. O, preamilostivă Împărăteasă a Luminii celei înțelegătoare și preamărită, care ai

născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel ce dă viață tuturor, ceea ce ești slăvită de cele cerești, minte îngerească, stea cu totul luminoasă și mai sfântă decât toți sfinții; Împărăteasa împăraților, Stăpâna tuturor fapturilor, Fecioară încuviințată de Dumnezeu, Mireasă nestricată, palat al Preasfântului Duh, tron de foc al Împăratului celui nevăzut, chivot ceresc, purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruța cea în chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislirea negrăită a trupului lui Hristos, cuibul Vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbița cea preabună, lină și fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipești mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neștiută, minune nespusă; Biserică nefăcută de mână omenească a Însuși Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veșmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu țesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viață purtător, floarea cea prea frumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s-a dres de la Duhul Sfânt vinul harului Celui neîmpuținat; solitoarea legii, începătura credinței celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuți; îngrozire

dracilor, biruință în războaie, păzitoare adevărată tuturor creștinilor și lumii încredințată mântuire. O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ție și arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul. Și păzește locașul acesta și toate orașele și satele creștinești și tot poporul cel drept credincios, care scapă la tine și cheamă numele tău cel sfânt, de toate năpastele, de boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi, de toate durerile și tot necazul. Ca să nu fie împuținați robii tăi nici cu răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu; ci îi păzește și îi mântuiește cu mila ta, Doamnă, aceea ce te rogi pentru noi și pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruiești. Izbăvește, ridică și miluiește, Stăpână prea milostivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, din toate nevoile pe cei ce sunt în primejdii. Adu-ți aminte de robii tăi și nu trece cu vederea lacrimile și suspinarea lor; ci ne înnoiește pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângâiem cu mulțumire, aflându-te pe tine ajutătoare. Milostivește-te, Doamnă preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei

rătăciți pe cale povățuiește-i, pe cei căzuți de la dreapta credință iarăși la credință întoarce-i, pe cei bătrâni sprijinește-i, pe cei tineri îi învață, pe prunci hrănește-i și preamărește pe cei ce te preamăresc; dar, mai ales, păzește Sfântă Biserica Fiului tău și o ferește întru lungime de zile.

O, milostivă și prea îndurată Împărăteasă a cerului și a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, miluiește cu mijlocirea ta poporul drept credincios și toată dreptcredincioasa creștinătate. Păzește-o sub acoperământul milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău acoperământ și roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmașilor ce se luptă împotriva noastră. Miluiește și mântuiește prin rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru (*Numele*), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pe Înalt Prea Sfințitul Mitropolitul nostru (*Numele*), pe Prea Sfințitul Episcopul nostru (*Numele*) și pe toți ortodocșii arhieriei, pe Preacuviosul părintele nostru stareț (*Numele*), pe preoți și diaconi și pe tot clerul bisericesc și pe tot poporul dreptcredincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toți cu folosința ta cea preamilostivă, ridică-ne pe noi din adâncul păcatelor și ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoșă-

toarea judecată, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei care s-au mutat întru dreaptă credință din această viață în cea veșnică, împreună cu îngerii, cu arhanghelii și cu toți sfinții, împărtășește-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău și Dumnezeu; și, prin rugăciunea ta, învrednicește pe toți ortodocșii creștini să viețuiască cu Hristos, și cu bucurie în locașurile îngerești să se desfăteze. Că tu ești, Doamnă, slava celor cerești și ajutorătoare a pământenilor; tu ești nădejdea și folositoarea tuturor celor ce aleargă la tine și cer ajutorul tău cel sfânt; tu ești rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău și Dumnezeuul nostru, că rugăciunile Maicii mult pot spre îmblânzirea Stăpânului. Și, cu a ta mijlocire, îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor și de viață făcătoarelor Taine, deși suntem nevrednici. Pentru aceea, și pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit și pe Cel Atotțiitor cu mâna ținând, ne bucurăm noi păcătoșii și, cu umilință căzând, pe acesta cu dragoste și cu frică îl sărutăm, așteptând, Doamnă, prin sfintele și de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cerești ale vieții celei fără de sfârșit, și să stăm fără de rușine în ziua judecății de-a dreapta Fiului tău și Dumnezeuului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de

viață făcătorul Lui Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta se zice iarăși Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvinе-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rostește ecteniile și face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

АСТАІСТУК СЪАНТУКУИ АСОРЕАМАНТ АЛ МАИИ ДОМНУКУИ

După obișnuițul început (pag. 284-289),

Troparul:

stăzi poporul cel binecredincios, luminat
 prăznuind, umbriți fiind prin venirea ta,
 Maica lui Dumnezeu, și căutând către prea

cinstită icoana ta cu umilință grăim: Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ, și ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeuul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

*CONDACELE ȘI ICOASELE**Condac 1:*

Impărătesei celei alese mai înainte de veci, Împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului, care a venit oarecând la rugăciune în biserica din Vlaherne și se ruga pentru cei din întunerice, aceștia și noi, cu credință și cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca cea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: **B**ucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Icos 1:

Mulțimea arhanghelilor și a îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul și cu Sobilul tuturor sfinților, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne și ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ție:

Bucură-te, bunăvoința Tatălui celui mai înainte de veci;

Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului cel fără de ani;

Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhului Sfânt;

Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngerești;

Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului;

Bucură-te, ceea ce ești întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulți;

Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte șase aripi;

Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm și noi, neamul creștinesc;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 2:

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creștini, au cunoscut că ești Maica lui Hristos Dumnezeu nostru și, căzând la pământ, cu credință s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând: Aliluia!

Icos 2:

Ințelegere cu neputință de înțeles ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară întru apărarea poporului ortodox; pentru aceasta

vrăjmașii noștri nu pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu; însă noi, bine știind atotputernica ta apărare, cu umilință cântăm ție:

Bucură-te cea prea milostivă, mângâierea tuturor celor scârbiți și împovărați;

Bucură-te, povățuitoarea neadormită a tuturor celor orbiți și rătăciți;

Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrab potolești mânia lui Dumnezeu, cea cu dreptate pornită asupra noastră;

Bucură-te, ceea ce cu atotputernică amenințarea ta potolești patimile noastre cele rele;

Bucură-te, puternică deșteptare a conștiințelor celor adormite;

Bucură-te, cea prin care iadul suspină și duhurile răutății tremură;

Bucură-te, cea prin care se deschid nouă, credincioșilor, porțile raiului;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 3:

Puterea Celui Preaînalt umbrește pe cei ce cu credință și cu evlavie scapă la prea puternicul tău Acoperământ, căci numai ție, uneia, Preasfântă și Precurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru

aceasta, credincioșii de toate vârstele te slăvesc pe tine și pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

Icos 3:

Având bogăție de milostivire neîmpuținată, tuturor, până la marginile pământului, le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere și tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuință. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm ție:

Bucură-te, tărie nesurpată și ocrotirea tuturor creștinilor;

Bucură-te, cea dintâi înfrumusețare a sfintelor locașuri și altare;

Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărătești;

Bucură-te, ajutătoare neadormită a căpeteniilor de orașe;

Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oștilor creștinești;

Bucură-te, oglindă sfântă a dreptății pentru judecătorii cei nemitarnici;

Bucură-te, minte desăvârșită a învățătorilor;

Bucură-te, binecuvântarea caselor și a familiilor evlavioase;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 4:

Fiind cuprinși de viforul multor nevoi,
Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu
ajută-ne nouă. Și stând înaintea feței
altarului Domnului și ridicând mâinile tale, ro-
gă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la
nevrednica noastră rugăciune, și să asculte
cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt și cântă
Fiului tău: Aliluia!

Icos 4:

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Isus al lui
Navi rugându-se și a poruncit soarelui
de a stat până ce a biruit pe vrăjmașii lui.
Și acum Domnul Iisus aude rugăciunile tale,
Împărăteasă aleasă a Duhului Sfânt. Pentru aceasta
și noi păcătoșii, nădăjduind la Acoperământul tău,
îndrăznim a cânta ție ca Maicii lui Dumnezeu:

Bucură-te, cea luminată de Soarele cel veșnic,
care ne luminezi pe noi cu Lumina cea neînserată;

Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământul cu
strălucirea preacuratului tău suflet;

Bucură-te, ceea ce ai veselit toate cerurile prin
curăția trupului tău;

Bucură-te, Acoperământul și păstrarea sfintelor
locașuri ale lui Hristos;

Bucură-te, luminarea și înțeleptirea păstorilor

credincioși ai Bisericii;

Bucură-te, povățuitoarea monahilor și a monahilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu;

Bucură-te, liniștea cea netulburată a bătrânilor evlavioși;

Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor și a văduvelor ce trăiesc în curăție;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 5:

Văzătorul de Dumnezeu, Moise, luptând oarecând asupra lui Amalec, când ridica mâinile Israel biruia, iar când le lăsa în jos, atunci Amalec învingea. Însă, ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmași. Tu, însă, o, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deși nesprijinită de nimeni, totdeauna biruiesti pe vrăjmașii creștinilor și ești scut nouă, celor ce cântăm Fiului tău: Aliluia!

Icos 5:

Văzutu-te-au pe tine cetele sfinților, stând în văzduh, în biserica din Vlaherne, ridicând mâinile la rugăciune către Fiul tău și Dumnezeu, iar arhanghelii cu îngerii cântau ție cântare de mulțumire. Deci, prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise, întărește-ne și pe noi, cei ce

cu umilință cântăm ție:

Bucură-te, cea ale cărei mâini sunt ținute la rugăciune de însăși dragostea și milostivirea ta cea către noi;

Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmașii noștri văzuți și nevăzuți;

Bucură-te, ceea ce izgonești din adâncul sufletului nostru patimile și poftele cele rele și spurcate;

Bucură-te, ceea ce fără ardere ții pe mâinile tale focul cel dumnezeiesc al lui Hristos, și pe noi cei reci ne aprinzi cu el;

Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înțelepciune, se luptă împotriva patimilor;

Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post și în tăcere;

Bucură-te, grabnică ajutoare a celor osteniți de mâhnire și de întristare;

Bucură-te, ceea ce ne dai harul umilinței și al răbdării;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 6:

Propovăduitor al harului tău celui neîmpuținat și al milelor tale s-a arătat Sfântul Romano, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care înțelepțindu-se, a început a cânta cu înțelep-

ciune întru slava ta și a scris laude sfinților, cântând cu credință: Aliluia!

Icos 6:

Strălucit-ai Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptății, Soarele cel adevărat, luminând pe toți cu înțelepciune de la Dumnezeu, Fiul tău, și aducând la cunoștința adevărului pe cei ce au credință și cântă ție:

Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea și înțelepciunea dumnezeiască;

Bucură-te, ceea ce ai rușinat înțelepciunea cea deșartă a lumii acesteia și pe cei orbiți de dânsa îi povățuiești la calea mântuirii;

Bucură-te, păstrătoarea dreptei credințe și învățătoarea dogmelor ortodoxe;

Bucură-te, ceea ce tai eresurile și rătăcirile cele pierzătoare;

Bucură-te, ceea ce știi cele cu anevoie de prevăzut și la vreme le spui celor ce au nevoie de ele;

Bucură-te, ceea ce rușinezi pe cei mincinoși și prezicerile cele deșarte;

Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor ne pui în minte gândul cel bun;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstul tău Acoperământ!

Condac 7:

Domnul Atotvăzătorul și îndelung-Răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică și te-a făcut pe tine creștinilor apărătoare nebiruită. Că după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuși, prin Acoperământul tău cel puternic capătă vreme de pocăință și cântă: Aliluia!

Icos 7:

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurată Maica Sa, când s-a arătat preaminunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soarelui și acoperind poporul ce era în biserica din Vlaherne. Deci, văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinși de spaimă și de bucurie, toți au cântat ție:

Bucură-te, Acoperământ nefăcut de mână, care ca norul te-ai întins peste toată lumea;

Bucură-te, ceea ce ai ținut pe mâinile tale pe Fiul tău și Arhiereul cel veșnic;

Bucură-te, că prin aceasta ne arăți milă și har nouă, în Biserica Ortodoxă;

Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi, credincioșii, ferindu-ne de toate ispitele și de smintelile lumii;

Bucură-te, stâlp de foc care ne arăți nouă, tuturor,

calea mântuirii, chiar și în mijlocul întunecimii păcatelor;

Bucură-te, vădită întărire a credincioșilor celor nevoitori;

Bucură-te, înțelepțire tainică a robilor lui Dumnezeu celor tăinuți în mijlocul lumii;

Bucură-te, ceea ce pe mine cel gol de fapte bune nu mă părăsești, ci cu Acoperământul tău și cu harul tău mă miluiești;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstul tău Acoperământ!

Condac 8:

Pe tine, ceea ce te-ai arătat din cer în biserica din Vlaherne, îngerii te-au cântat, apostolii te-au preamărit, Soborul ierarhilor și al cuvioșilor și ceata sfintelor femei te-au lăudat, Înaintemergătorul și cu Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în biserică, cu veselie, a cântat: Aliluia!

Icos 8:

Domnul, Cel ce stăpânește toate cele de sus și cele de jos, văzându-Te pe tine, Maica Sa, stând în biserică și cu umilință rugându-te Lui, a zis: *“Cere, o, Maica Mea, că nu Mă voi întoarce dinspre tine, ci voi îndeplini cererile tale și voi milui pe toți care cântă ție”*:

Bucură-te, chivot al Legii întru care se păstrează sfințirea a tot neamul omenesc;

Bucură-te, năstrapă preasfântă întru care se păstrează pâinea vieții veșnice pentru cei flămânzi de dreptate;

Bucură-te, vasule cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi Trupul și Sângele Mielului Dumnezeuiesc;

Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiți de doctori;

Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiți cu trupul, dar nu cu duhul și cu credința;

Bucură-te, ceea ce dai înțelegere și lumină celor ce sunt întunecați la minte;

Bucură-te, ceea ce cu înțelepciunea ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor și a patimilor;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 9:

Toată firea îngerească îți aduce laudă, pentru că ești cu adevărat Maica lui Dumnezeu și apărătoarea tuturor celor ce se roagă ție. Tu, cu Acoperământul tău cel dumnezeiesc, pe cei dreپți îi veselești, pe păcătoși îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăvești și te rogi pentru toți credincioșii care cântă: Aliluia!

Icos 9:

Ritorii cei mult vorbitori ca niște pești fără de glas nu se pricep cum să laude după vrednicie praznicul cel mare al preacinstitului tău Acoperământ, căci toate cele grăite de dâșii nu sunt în stare nici a număra îndurările tale. Dar noi, văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cântăm ție:

Bucură-te, ceea ce ne păzești de molimă și de bolile cele aducătoare de moarte;

Bucură-te, ceea ce păzești orașele și satele de cutremurul cel năpraznic al pământului;

Bucură-te, ceea ce cu mână tare ne izbăvești pe noi din revărsarea apelor și din cufundare;

Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale ne izbăvești pe noi de arderea focului;

Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea cea duhovnicească, hrănindu-ne cu Pâinea vieții;

Bucură-te, ceea ce abați de la capul nostru loviturile fulgerului și ale trăsnetului;

Bucură-te, ceea ce ne mântuiești pe noi de năvălirea celor de alt neam și de ucigașii cei tăinuți;

Bucură-te, ceea ce prin pace și prin dragoste ne izbăvești de vrăjmașii cei de o credință cu noi și de vrăjmășia casnică;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 10:

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înșelăciunea vrăjmașului, Domnul cel iubit de oameni te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă, pământenilor. Tu să fii nouă ajutor, acoperământ și scutire, celor întristați mângâiere, celor mâhniți bucurie, celor asupriți apărătoare și să scoți din adâncul păcatelor pe toți care cântă: Aliluia!

Icos 10:

Preasfântă Împărăteasă, cu îngerii stai împreună și te rogi zicând: „Împărate ceresc primește pe tot omul ce se roagă ție și cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de la fața mea neajutat și neascultat”. Această rugăciune auzind-o adunarea sfinților cu mulțumire strigă ție:

Bucură-te, ceea ce dăruiești cu roade binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate și cu inimă curată;

Bucură-te, ajutătoarea și răsplătirea tuturor celor ce fac neputătorie cu dreptate;

Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ și a celor ce agonisesc cu nedreptate;

Bucură-te, grabnică ajutătoare celor ce sunt în primejdii pe uscat și pe ape;

Bucură-te, ceea ce veselești cu roadele credinței pe părinții cei fără de copii;

Bucură-te, hrânitoare cea nevăzută a celor săr-

mani;

Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți și izgoniți;

Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături și în temnițe;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 11:

Cântarea noastră cea cu umilință auzind-o, ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm: Nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în mâhniri și în necazurile noastre și înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm și cântăm: Aliluia!

Icos 11:

Făclie primitoare de lumină văzându-te pe tine la rugăciune în văzduh, în biserica din Vlaherne, poporul ce era de față a strigat: „De unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici?”. Iar Sfântul Andrei cu Epifanie cu smerenie către tine se rugau zicând:

Bucură-te, dătătoare cea fără de zavistie a tuturor darurilor celor pământești și sufletești;

Bucură-te, credincioasă mijlocitoare a păcătoșilor celor ce pun început de pocăință;

Bucură-te, pururea împreună ajutătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor și a curselor diavolești;

Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor tirani și cu nărav de fiară;

Bucură-te, odihnă și bucurie tainică a robilor blânzi și primitori;

Bucură-te, liniștea prea dorită a căsătoriților credincioși;

Bucură-te, grabnică și fără suferință dezlegare a maicilor născătoare de prunci;

Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră în ceasul sfârșitului nostru;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 12:

Harul cel dumnezeiesc cere-l nouă de la Fiul tău și Dumnezeuul nostru. Întinde nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Împacă viața noastră ca să nu pierim cumplit și fără de pocăință și primește-ne în sălașele cele veșnice, ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne să cântăm: Aliluia!

Icos 12:

Cântând puternicul tău Acoperământ, te lăudăm ca pe o mare solitoare a noastră și ne închinăm ție, ceea ce te rogi pentru

creștini. Noi credem și nădăduim că vei cere de la Fiul tău și Dumnezeuul nostru bucuria cea vremelnică și cea veșnică, pentru noi toți, cei ce cu dragoste cântăm ție:

Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea;

Bucură-te, sfințirea tuturor stihiilor cerești și pământești;

Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului;

Bucură-te, călcarea curselor și ispitelor ce vin de la trup, de la lume și de la diavolul;

Bucură-te, prea puternică împăcare a celor învrăjbiți;

Bucură-te, ceea ce te înduri de cei disprețuiți și lepădați;

Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăduiți;

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ!

Condac 13:

O, prea cântată Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ridic ochii sufletului și ai trupului meu; către tine întind mâinile mele cele slabe și din adâncul inimii strig ție: Caută la credința și la umilința sufletului meu. Acoperă-mă cu atotputernicul tău Acoperământ și mă izbăvește de toate

nevoile; iar în ceasul sfârșitului meu să stai lângă mine, o, întru tot bună Stăpână, și să mă izbăvești de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca, mântuindu-mă, pururea să cânt: Aliluia!

Acest Condac se citește de trei ori. După aceasta se zice iarăși Icosul 1. Apoi se citește:

Rugăciuni către Maica Domnului

O, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor de sus, Împărăteasa cerului și a pământului, atotputernică apărătoare și tărie a noastră, primește această cântare de laudă și de mulțumire de la noi, nevrednicii robii tăi. Înălță rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu și Fiul tău, ca să fie milostiv nedreptăților noastre. Să adauge harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstit numele tău și cu credință și cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiți de Dânsul și pentru aceasta năzuim la tine, că ești acoperitoarea noastră și grabnică ajutătoare. Auzi-ne pe noi, cei ce ne rugăm ție; ocrotește-ne pe noi cu atotputernicul tău Acoperământ și cere de la Dumnezeu Fiul tău să dea păstoriților noștri sfințenie, ca să privegheze și să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de orașe, înțelepciune și putere; judecătorilor, dreptate și necăutare la față; învățătorilor, minte și smerită înțelepciune; asupriților, răbdare; asupritorilor, frică

de Dumnezeu; celor mânăși răbdare și bucurie duhovnicească; neînfrânaților, înfrânare; și nouă tuturor, duhul înțelepciunii și al cucerniciei, duhul milostivirii și al blândeții, duhul curăției și al dreptății. Așa, Doamnă preasfântă, milostivește-te asupra noastră și asupra neputinciosului tău popor. Pe cei rătăciți povățuiește-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijinește, pe prunci îi păzește și pe noi, pe toți, ne apără și ne ocrotește cu milostivirea ta. Pe toți, scoate-ne din adâncul păcatului și ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, în această viață, iar la înfricoșătoarea judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău și Dumnezeu nostru. Că tu, Doamnă, ești slava celor cerești și nădejdea pământenilor. Tu ești, după Dumnezeu, nădejdea și apărătoarea noastră, a tuturor celor ce ne rugăm ție cu credință. Deci ne rugăm ție, Atotputernică ajutătoare noastră, și ție ne predăm pe noi înșine, unul pe altul și toată viața noastră, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Impărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoare a săracilor și ajutătoare străinilor, bucuria celor mânăși și acoperitoare celor necăjiți, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul, ajută-mi ca unui neputincios, hrănește-mă ca pe un străin; necazul meu îl știi, deci dezleagă-l precum voiești, că n-am

alt ajutor afară de tine, nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi, în vecii vecilor. Amin.

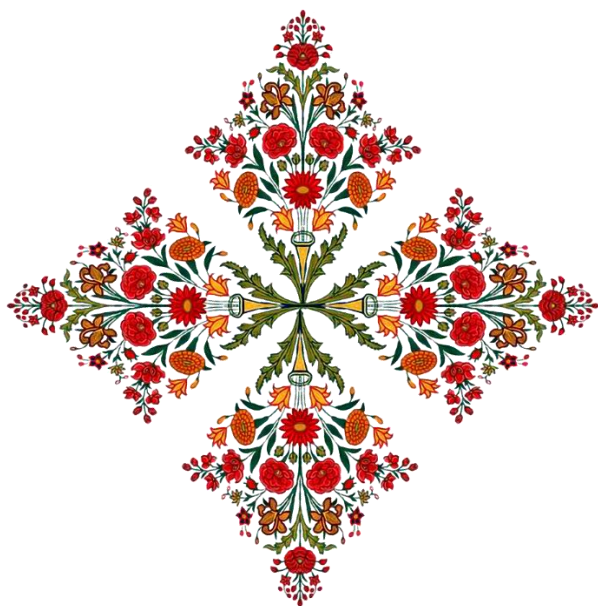
Preacurată Doamnă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primește aceste cinstite daruri, care se cuvin numai ție, de la noi nevrednicii robii tăi, Ceea ce ești aleasă din toate neamurile și te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cerești și pământești. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor și prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu și ne-am învrednicit de Sfântul Trup și de Preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta fericită ești în neamurile neamurilor, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât heruvimii și mai cinstită decât serafimii. Și acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, întru tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înșelător și de toată primejdia, și să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci, până în sfârșit, cu rugăciunile tale păzește-ne pe noi neosândiți. Ca prin paza și cu ajutorul tău fiind mântuiți, slavă, laudă, mulțumită și închinăciune, pentru toate să înălțăm, Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta se zice iarăși Condacul 1. Apoi rostim:

Cuvinе-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rostește ecteniile și face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

АСТАІСТУК СѢАНТУКУ ІЕРАРН ІОАН ГУРĂ ДЕ АУР

După obișnuitul început (pag. 284-289),

Troparul:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind
harul, lumea a luminat. Vistieriile neiubirii
de argint lumii a câștigat. Înălțimea gân-
dului smerit nouă ne-a arătat. Iar prin cuvintele tale
învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe

Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

CONDACELE ȘI ICOASELE

Condac 1:

Pe luminătorul a toată lumea, pe stâlpul și întărirea Bisericii, pe povățuitorul pocăinței și tămăduitorul bolnavilor, pe apărătorul și binefăcătorul celor necăjiți, pe Sfântul Ioan, trâmbița cea frumos glăsuitoare și gura cea de miere izvorătoare, pe învățătorul nostru cel cu mintea și cuvintele de aur, veniți, binecredincioșilor, să îl laudăm. Să aprindem făcliile dragostei celei luminoase, aducându-i această cântare: **B**ucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Icos 1:

Luminătorule și învățătorule, Părinte, cel ce cu învățăturile tale ai luminat toată lumea, luminează-ne și pe noi prin rugăciunile tale, ca să-ți aducem această cântare de laudă:

Bucură-te, Sfinte Ioane, fericite slujitor al Domnului Iisus Hristos;

Bucură-te, că din copilărie ai fost binecredincios;

Bucură-te, că din gura ta râuri de învățătură au izvorât;

Bucură-te, că prin tine Dumnezeu S-a preaslăvit;

Bucură-te, că prin minunile tale înțelepții s-au rușinat;

Bucură-te, că înțeleptul Artemie prin tine s-a botezat;

Bucură-te, că poporul de bucurie către tine a strigat;

Bucură-te, că ai fugit de slava omenească;

Bucură-te, că ai iubit viața monahicească;

Bucură-te, al necăjiților mângâietor;

Bucură-te, al săracilor ocrotitor;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 2:

După trecerea din viața aceasta a maicii tale, Antuza, ai împărțit averea săracilor și, părăsind lumea, te-ai sălășluit în mănăstire, unde, după multe nevoințe și osteneli, te-ai învrednicit a vorbi cu Apostolii Ioan și Petru, al căror dar ai dobândit și cu care împreună cânti lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 2:

Dar de la Dumnezeu ai primit, Sfinte Ioane, a lega și a dezlega păcatele oamenilor; dezleagă dar și lanțul greșelilor noastre și cu dragostea lui Dumnezeu ne leagă, ca, unindu-ne într-un glas, să mărturisim pe Dumnezeu în Treime

și pe tine să te laudăm așa:

Bucură-te, că în chip îngeresc te-ai îmbrăcat;

Bucură-te, că, în mănăstire fiind, multe osteneli ai răbdat;

Bucură-te, că pe monahul cel căzut l-ai ridicat;

Bucură-te, că darul lui Dumnezeu prin tine a lucrat;

Bucură-te, noule Daniile, că minunată vedenie ai avut;

Bucură-te, împreună vorbitorule cu Apostolii Petru și Ioan;

Bucură-te, că Sfântul Apostol Ioan prin scrisoare te-a îmbărbătat;

Bucură-te, că de la Apostoli ai primit bine-cuvântare sfântă;

Bucură-te, că răbdarea ta a fost nemărginită;

Bucură-te, al pocăinței învățătorule;

Bucură-te, al buneii credințe mărturisitorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 3:

Minunata vedenie de care te-ai învrednicit, Părinte, a avut-o și bătrânul Isihie, îmbunătățitul monah; și, povestind fraților celor iscușiți, se minunau de acest dar pe care te-ai învrednicit a-l primi și cu bucurie slăveau pe Dum-

nezeu, cântând: Aliluia!

Icos 3:

Dumnezeu S-a preaslăvit prin facerea minunilor tale, Părinte, că pe mulți i-ai vindecat cu rugăciunile tale; pe Arhelau de lepră l-ai curățit, monahului Evclie vederea i-ai luminat și pe femeia Hristina ai scăpat-o de boală; pe leul cel fioros cu semnul Crucii l-ai omorât; pentru acest noian de minuni te lăudăm, Părinte, zicând așa:

Bucură-te, tămăduitor fără de plată al trupurilor;

Bucură-te, cel ce multe boli degrab le-ai vindecat;

Bucură-te, că de tine toată suflarea s-a minunat;

Bucură-te, luminătorul ochilor trupești și sufletești;

Bucură-te, că neputințele și bolile degrab le izgonești;

Bucură-te, muștrătorul celor fără de lege;

Bucură-te, îndreptătorul celor ce au greșit;

Bucură-te, stâlp neclintit al Bisericii;

Bucură-te, lauda cea aleasă a ierarhilor;

Bucură-te, că, întrarmat cu puterea Crucii, duhurile rele ai alungat;

Bucură-te, că neprețuita diademă a arhieriei de la Hristos ai luat;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 4:

Se cuvenea ca lumina aprinsă să fie pusă în sfeșnic să lumineze tuturor. Pentru aceasta, prin rânduiala lui Dumnezeu, ai fost adus din pustie în cetate, în slujba Bisericii așezat și prin porunca îngerului ai fost sfințit. Iar la hirotonia ta un porumbel pe deasupra capului tău zbura, pe care văzându-l Flavian patriarhul, împreună cu cei ce erau de față, cu frică și cu bucurie au strigat: Aliluia!

Icos 4:

Supunându-te voii lui Dumnezeu, ai lăsat pustia și pe monahii cei împreună viețuitori, pe care văzându-i plângând din pricina despărțirii, i-ai mângâiat cu mireasma învățăturii tale și i-ai îndemnat să aibă iubire unii către alții. Iar noi, de bucurie pentru chemarea ta, te lăudăm, zicând așa:

Bucură-te, învățător blând și sfânt;

Bucură-te, că tu singur ai fost numit „Gură de Aur”;

Bucură-te, cel ce prin rânduiala lui Dumnezeu ai primit darul cinstitei arhierii;

Bucură-te, podoaba curăției, mărturisită de minunata arătare a porumbelului celui alb;

Bucură-te, că de a ta vedenie toți s-au spăimântat;

Bucură-te, că poporul de bucurie slavă Domnului a dat;

Bucură-te, că pentru sufletele omenești grijă ai purtat;

Bucură-te, că prin dulci cuvinte pe toți i-ai învățat;

Bucură-te, că, pentru frumusețea cuvintelor, de popor ai fost iubit;

Bucură-te, că o femeie „Gură de Aur” te-a numit;

Bucură-te, al sufletelor omenești înfrumusețătorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 5:

Multe sunt minunile tale, Părinte Ioane, că pe pruncul femeii Evclia cu semnul Crucii l-ai tămăduit și pe femeia bogatului eretic, ce avea o cumplită boală, cu același semn al biruinței și prin stropirea cu apă sfințită ai vindecat-o, și de erezul cel pierzător de suflet pe amândoi i-ai scăpat. Iar templul cel idolesc surpându-se, a nimicit pe toți ereticii care ți se împotriveau și ceilalți botezându-se, cu bucurie slăveau pe Dumnezeu, cântându-I: Aliluia!

Icos 5:

Invățătorule și de minuni făcătorule, Părinte, tămăduiește patimile sufletelor și ale trupurilor noastre și ne învață cum să ne păzim de smintelile ereticilor care hulesc Biserica. Iar tu,

prin învățătura ta, să-i întorci la dreptmăritoarea credință, ca, unindu-ne glasurile prin dragoste, să te lăudăm, cântând:

Bucură-te, că pe fiul Evclei l-ai scăpat de fierbințeală;

Bucură-te, că pe femeia ereticului ai izbăvit-o de boală;

Bucură-te, că femeia și bărbatul ei de eres s-au lepădat;

Bucură-te, că prin puterea Crucii în Biserică au intrat;

Bucură-te, făcătorule de bine al tuturor;

Bucură-te, că ereticii asupra ta s-au ridicat;

Bucură-te, că tu pentru ei lui Dumnezeu te-ai rugat;

Bucură-te, că prin învățăturile tale mulțieretici s-au botezat;

Bucură-te, că foștii eretici împreună cu dreptmăritorii au cântat;

Bucură-te, al Bisericii lui Hristos păzitorule;

Bucură-te, al dreptei credințe apărătorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 6:

Pentru minunile și învățăturile tale, Părinte, ai fost chemat de Arcadius împăratul la tronul arhiepiscopal al Constantinopolului,

fără de voia ta; însă, cu smerenie, făcând ascultare, ai primit jugul arhieriei, iar dregătorii, împreună cu poporul primindu-te cu dragoste și cu bucurie, cântau lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 6:

Nu ne pricepem ce să laudăm mai mult, Părinte Hrisostoame: vrednicia pentru care ai fost ales sau răbdarea pe care ai avut-o după primirea tronului arhieresc. Că pe cât a fost de mare bucuria începutului slujirii, pe atât de mult a crescut ura potrivnicilor; pentru aceasta și noi, văzând răbdarea ta, te laudăm, zicând:

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, că pentru minunile tale erai cinstit de tot poporul;

Bucură-te, că pentru învățăturile tale la tronul arhieresc ai fost chemat;

Bucură-te, că împăratul Arcadius mult te-a iubit;

Bucură-te, că tot Constantinopolul cu bucurie te-a primit;

Bucură-te, că de sfântul sobor arhiepiscop ai fost sfințit;

Bucură-te, că în arhierasca demnitate cu vrednicie ai slujit;

Bucură-te, că fără părtinire pe toți i-ai învățat;

Bucură-te, că eresurile și răutatea le-ai dezrădăcinat;

Bucură-te, că și pe împărăteasa Eudoxia, pentru

lăcomie, o ai muștrat;

Bucură-te, că văduvelor și săracilor ai fost sprijinitor;

Bucură-te, că celor neputincioși ai fost ajutător;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 7:

Mustrat-ai, Sfinte Ioane, pe Pavlichie lăcomul, cel ce răpise banii văduvei celei sărace, și pe împărăteasa Eudoxia, pentru că luase via văduvei, ai certat-o; pentru aceasta ai fost dușmănit de toți cei ce lucrau fărădelegea, iar săracii și năpăstuiții, pentru dreptatea ce le făceai, te lăudau și pe Dumnezeu slăveau, cântând: Aliluia!

Icos 7:

Implinitu-s-au cu tine, Bunule Părinte, cuvintele Mântuitorului, căci tu pentru dreptate ai fost grăit de rău și izgonit de potrivnicii care urau faptele tale cele bune, printre care Teofil al Alexandriei, cel zavistnic, și împărăteasa Eudoxia, de la care multe rele ai pățimit; pentru aceasta, văzând răbdarea ta, te lăudăm, zicând așa:

Bucură-te, Sfinte Ioane, că întru tine cuvintele Mântuitorului s-au împlinit;

Bucură-te, că pentru dreptate de Teofil ai fost

prigonit;

Bucură-te, primitorul călugărilor celor izgoniți;

Bucură-te, apărătorul văduvelor și al săracilor
asupriți;

Bucură-te, că pentru via văduvei Eutropia, ca și
Proorocul Ilie, pe împărăteasă ai muștrat;

Bucură-te, că ai răbdat cu tărie mânia împărătesei;

Bucură-te, că mulți la izgonirea ta nu s-au învoit;

Bucură-te, că proorocia lui Epifanie cu tine
s-a împlinit;

Bucură-te, al cuvântului lui Dumnezeu propovă-
duitorule;

Bucură-te, al smereniei iubitorule;

Bucură-te, de Dumnezeu încununat ierarhe;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea
luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 8:

Izgonit fiind, Sfinte, stăteai în chiliile
arhieresti, și, împreună cu episcopii cei ce
erau cu tine, mahnindu-te de răutatea lui
Teofil și de schimbarea împăratului cu mânie asupra
ta, ai zis: Fraților, rugați pe Dumnezeu pentru mine
și nu vă depărtați de la Bisericile voastre, că mie mi
s-a apropiat vremea de primejdii și, multe necazuri
primind, mă voi duce de aici, iar voi pomeniți-mă în
rugăciunile voastre, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 8:

Adunându-se dușmanii tăi în sobor nedrept asupra ta, Sfinte, și învoindu-se împăratul Arcadius cu dânșii, a crezut clevetirilor lor și la judecată hotărând izgonirea ta, te-au dat ostașilor, care, pe ascuns luându-te, au mers pe mare, spre Prenet. Atunci s-a făcut cutremur mare în cetate și a căzut o parte din palatele împărătești, din care pricină înspăimântându-se împăratul, și de teama mulțimii, a poruncit să te aducă înapoi. Alergând poporul înaintea ta, te lăuda, zicând unele ca acestea:

Bucură-te, Părinte Ioane, cel ce ai fost izgonit pe nedrept;

Bucură-te, că pe ascuns ai fost scos afară din cetate;

Bucură-te, că, pentru nedreptatea ce ți s-a făcut, poporul s-a revoltat;

Bucură-te, că de cutremur o parte din palate s-au surpat;

Bucură-te, că potrivnicii tăi din cetate au fugit;

Bucură-te, că în bunătatea și iubirea ta pe aceștia i-ai iertat;

Bucură-te, păstorule bun, care nu părăsești oile tale;

Bucură-te, că împăratul, căindu-se, a poruncit să te întoarcă din cale;

Bucură-te, că poporul după tine multe lacrimi a vărsat;

Bucură-te, că, întorcându-te din exil, iarăși tronul ți l-ai luat;

Bucură-te, că în cântări de psalmi ai fost întâmpinat;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 9:

Ieșind poporul întru întâmpinarea ta cu cântări și cu făclii și, ducându-te în biserică, mulțumind lui Dumnezeu pentru toate cele primite, te-ai rugat pentru cei credincioși. Vino, Părinte Sfinte, și în mijlocul nostru, rugându-te pentru noi, cei ce te lăudăm și cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 9:

După întoarcerea ta, ai păstorit oile lui Hristos până la o vreme, și iar s-a ridicat furtună și prigoană asupra ta. Căci, prin îndemnul împărătesei Eudoxia, ai fost scos din biserică de oamenii răi care voiau să te omoare. Însă, pe ascuns, ai fost petrecut până la mare de iubiții tăi episcopi, cărora dându-le sărutarea cea mai de pe urmă, te-ai despărțit de dânșii. Iar ei, plângând ca după un iubitor părinte, ne-au învățat să te lăudăm

zicând unele ca acestea:

Bucură-te, că pentru Biserica lui Hristos sufletul ți-ai pus;

Bucură-te, Sfinte Ioane, că, puțini ani trăind, cu bogate roade te-ai împodobit;

Bucură-te, că Biserica lui Dumnezeu lumii ai vestit;

Bucură-te, că iarăși sobor nedrept împotriva ta s-a adunat;

Bucură-te, că al doilea exil cu răbdare l-ai îndurat;

Bucură-te, că pentru Domnul Hristos multe chinuri ai răbdat;

Bucură-te, că episcopii și poporul pentru tine cu amar au plâns;

Bucură-te, că, în surghiun de ostași neîndurători fiind dus, pe Hristos ai mărturisit;

Bucură-te, că după izgonirea ta foc de la jertfelnic a ieșit;

Bucură-te, al Bisericii lui Hristos luminătorule;

Bucură-te, al oilor lui Hristos păstorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 10:

Ostașii, din porunca împăratului, multă răutate îți arătau, ducându-te prin arșiță și frig, că doar vei muri pe cale. Și slăbind foarte tare, într-o noapte, stând la rugăciune, ți s-au arătat Sfinții Apostoli Petru și Ioan, care, întărin-

du-te, au zis: „*Bucură-te, păstorule bun, de chinuri răbdătorule, căci trimiși suntem de Stăpânul Hristos să te mângâiem în răbdarea ta; că peste puțin timp vei trece la odihnă, ca în veci să te bucuri dimpreună cu noi, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!*”

Icos 10:

Pentru dragostea ta, Părinte, doi preoți și un diacon au mers cu tine în surghiun, și au văzut pătimirea ta și pe Sfinții Apostoli care ți s-au arătat. Iar la Comane ajungând, Sfântul Vasilisc, episcopul comanilor, ți s-a arătat, zicând: „*Nădăduiește, frate Ioane, căci mâine vom fi împreună înaintea Împăratului slavei!*”. Și, prin rânduiala lui Dumnezeu, ai rămas în biserica Sfântului Vasilisc, în care ai slujit și, după ce te-ai împărtășit cu Sfintele Taine, ți-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, mulțumind pentru toate. Pentru acestea, primește de la noi cântare de laudă:

Bucură-te, nevoitorule, că în izgonire multe necazuri ai răbdat;

Bucură-te, că Sfinții Apostoli Petru și Ioan, ca să te întărească, ți s-au arătat;

Bucură-te, că doi preoți și un diacon cu tine împreună au răbdat;

Bucură-te, că în Comane la biserica Sfântului Vasilisc ai stat;

Bucură-te, că în mare sfințenie acolo ai liturghisit;

Bucură-te, că, mulțumind pentru toate, cu Sfintele Taine te-ai împărtășit;

Bucură-te, că, lui Dumnezeu rugându-te, te-ai mutat la cereștile locașuri;

Bucură-te, că Arhiereul cel veșnic sufletul tău l-a primit;

Bucură-te, că toți sfinții în ceruri mult s-au bucurat;

Bucură-te, al Împărăției lui Dumnezeu moștean;

Bucură-te, al dumnezeieștilor cuvinte tâlcuitorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 11:

Săvârșindu-ți călătoria nevoițelor, te-ai mutat cu bucurie către cele cerești, iar mult chinuitul tău trup a fost îngropat cu cinste de iubiții tăi ucenici lângă moaștele Sfântului Vasilisc, în Comane. Întorcându-se ucenicii pe mare, au mers la Roma la episcopul Inochentie, și toate cele despre tine spunându-le lui și împăratului Honorius, aceștia se minunau de răutatea potrivnicilor tăi. Și după tine vărsând lacrimi, slăveau pe Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icos 11:

Inștiințându-se episcopul Inochentie și împăratul Honorius de pedepsele ce ai pățit de la împărăteasa Eudoxia și de la toți

dușmanii tăi, au înfricoșat prin scrisoare pe Arcadius împăratul, care, văzându-se înșelat, a pedepsit pe toți pâ râșii tăi; iar el, căindu-se și pentru tine plângând, te lăuda, zicând unele ca acestea:

Bucură-te, Sfinte Ioane, învățătorul nostru cel bun;

Bucură-te, că darurile Sfinților Apostoli ți-au fost date moștenire;

Bucură-te, că, răbdând nedreptatea, de fericire veșnică te-ai învrednicit;

Bucură-te, că după tine marea cetate cu amar a plâns;

Bucură-te, că și nouă, de dorul tău, inima ni se frânge;

Bucură-te, tril de privighetoare neadormită;

Bucură-te, că învățătura ta luminează lumea ca un soare;

Bucură-te, că mulți, recunoscându-și greșelile, s-au pocăit;

Bucură-te, că potrivnicii nu ți-au biruit răbdarea;

Bucură-te, al celor ce ți-au greșit iertătorule;

Bucură-te, al sufletelor lor iubitorule;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 12:

După o vreme, binecredinciosul împărat Teodosie a socotit într-un cuget cu arhiepiscopul Proclu să aducă sfintele tale moaște

din Comane la Constantinopol, spre mângâierea poporului celui binecredincios. Trimișii, fiind fără multă evlavie, n-au putut ridica acea neprețuită comoară, dar, venind alții, și făcând îndelungate rugăciuni, cu multă evlavie au ridicat sfintele tale moaște, pe care le-au dus în împărăteasca cetate, cântând cu bucurie lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 12:

Ieșit-au într-o întâmpinare a moaștelor tale, Sfinte Ioane, împăratul cu toată suita și arhiepiscopul cu tot clerul, precum și întreg poporul, cu făclii aprinse și miresme de multe feluri. Când au ajuns la via văduvei, sfintele tale moaște s-au oprit, ca semn că tu ești ocrotitor al văduvelor și săracilor. După aceea, în biserica cea mare ducându-le și în scaunul tău așezându-le, gura ta a grăit, din nou: „*Pace tuturor și Eudoxiei iertare!*”, la care cuvinte tot poporul, înspăimântându-se, a căzut la pământ, și cu mare evlavie te lăuda, zicând:

Bucură-te, că toată cetatea cu bucurie te-a primit;

Bucură-te, că împăratul cu toată suita în cale ți-a ieșit;

Bucură-te, că rugăciunea împăratului ai primit;

Bucură-te, că în altarul Catedralei, cu mare cinste, pe tronul arhieresc moaștele ți le-au așezat;

Bucură-te, că pe tot poporul l-ai binecuvântat;

Bucură-te, că Eudoxia prin gura ta iertare a luat;

Bucură-te, că sfintele tale moaște de creștini sunt mult cinstite;

Bucură-te, că celor ce aleargă la tine le dai binecuvântare;

Bucură-te, că prin rugăciunile tale cei bolnavi se tămăduiesc;

Bucură-te, că pentru păcătoșii ce se pocăiesc milă mijlocești;

Bucură-te, că în altarele Bisericii, Liturghia alcătuită de tine cu evlavie se săvârșește;

Bucură-te, Sfinte Ioane Gură de Aur, prea luminate învățătorule a toată lumea!

Condac 13:

 , Preafericite Părinte Ioane, bunule păstor și neîntrecut liturghisitor, după cum ai primit rugăciunea împăratului Teodosie de a merge în împărăteasca cetate, binecuvântând poporul și dăruind iertare celor ce ți-au greșit, așa și acum vino în mijlocul nostru și ne binecuvintează cu rugăciunile tale, pentru a dobândi iertarea păcatelor, ca toți să ne mântuim și împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Acest Condac se citește de trei ori.

După aceasta se zice iarăși Icosul 1.

Apoi se citește:

Rugăciune către Sfântul Ierarh Ioan Gură de Aur

 , luminătorule a toată lumea, prea bunule Părinte Ioane Gură de Aur, stâlp și întărire a Bisericii, povătuitorule al pocăinței, ajutător al bolnavilor și apărător al celor necăjiți, sărguiește degrab a ne ajuta; izbăvește turma lui Hristos de lupii ce o răpesc și pe toți creștinii îi păzește de gâlcevile lumești, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie, de sabie și de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de secetă, de boli și de moarte năprasnică. Miluiește-ne și pe noi, cei care cu mintea, cu lucrul și cuvântul suntem întru întunericul păcatelor, pentru ca prin rugăciunile tale, să ne izbăvim de mânia lui Dumnezeu și de chinul cel veșnic. Dăruiește-ne iubirea și râvna ta pe care le-ai arătat Bisericii lui Hristos. Luminează mintea noastră cu lumina dumnezeieștilor învățături și ajută-ne să ajungem întotdeauna la înălțimea gândului smerit, spre slava lui Dumnezeu și a noastră mântuire. Amin.

După aceasta se zice iarăși Condacul 1. Apoi rostim:

 uvine-se cu adevărat să te ferim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-

Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat
Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rostește ecteniile și face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi. Amin.

АПОСТОЛЪ СЪАНТУКЪ ІОАН РУСУКЪ

După obișnuitul început (pag. 284-289),

Troparul, glas 3:

Cel Care te-a chemat pe tine de pe pământ la
 lumea cea cerească ține și după moarte
 neschimbat trupul tău, sfinte. Căci tu în
 Asia ai fost dus prizonier și acolo te-ai unit cu
 Hristos, Sfinte Ioane. Deci pe Acela roagă-L să mân-

tuiască sufletele noastre.

CONDACELE ȘI ICOASELE

Condac 1:

Veniți, credincioșilor, să-l lăudăm pe cel care, rob fiind, a stăpânit peste patimi! Veniți să-l lăudăm pe cel în care S-a oglindit Răsăritul Răsăriturilor! Celui care din Rusia a fost adus, ca să împartă lumii întregi binecuvântările lui Dumnezeu, să-i cântăm: **B**ucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Icosul 1

Hrănit-te-ai din tinerețe cu lumina adevărului, o, preaminunatul Ioane, sorbind dulceața învățăturilor dumnezeiești. Ai urmat cuvântul Celui Care a zis: „*Cine crede în Mine să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie*”; și pentru aceasta noi te lăudăm:

Bucură-te, podoabă a Bisericii sobornicești, Mireasa lui Hristos;

Bucură-te, masă duhovnicească a celor doritori de curăție;

Bucură-te, odraslă sfântă a pământului rusesc, trimisă la tainic apostolat;

Bucură-te, moștenitor al înfrânării Cuvioșilor Antonie și Teodosie de la Pecerska;

Bucură-te, că ai crescut într-o familie binecre-

dincioasă;

Bucură-te, că ai luptat împotriva turcilor hulitori ai lui Hristos;

Bucură-te, că nu te-ai biruit de deznădejde când ai primit crucea robiei;

Bucură-te, că întărit fiind de Dumnezeu, ai răbdat bătai nenumărate;

Bucură-te, că scuipările nu au întinat frumusețea ta lăuntrică;

Bucură-te, piatră de care s-au sfărâmat sfaturile cele nelegiuite ale chinuitorilor;

Bucură-te, că deși ți-au ars părul și pielea capului, nu te-ai plecat lor;

Bucură-te, că ai fost vrednic urmaș al cetelor de mucenici și mucenițe;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 2:

Cine poate să mă despartă de dragostea Hristosului meu? Ca rob ascult poruncile tale, dar în credința mea în Domnul Hristos nu îmi ești tu stăpân. Îmi amintesc pătimirile Sale și sunt bucuros să primesc și eu cele mai cumplite chinuri, dar de al meu Iisus Hristos nu mă lepăd!”, i-ai spus stăpânului turc, cântând în inima ta: Aliluia!

Icos 2:

Au părăsit dreapta credință cei care s-au temut de suferință și cei iubitori de desfătări, primind învățăturile rătăcite ale lui Mahomed, dar tu te-ai arătat ca un nou Ilie, neplecându-ți genunchii la dumnezeu străin. Rugându-te să păzești turma lui Hristos de orice înșelare, te cinstim ca pe un părinte al nostru:

Bucură-te, că nu ai cârtit împotriva lui Dumnezeu pentru pătimirile tale;

Bucură-te, că ai primit răstignirea voii tale prin loviturile celor care te prigoneau;

Bucură-te, cel care unindu-te cu Hristos, te-ai asemănat Lui;

Bucură-te, că deși ai fost pus să trăiești între animale, ai viețuit îngerește;

Bucură-te, că prin nevoințele tale grajdul se umplea de bună mireasmă;

Bucură-te, că sfințindu-l prin rugăciune, nu ai primit să te muți din el;

Bucură-te, că te împărtășeai în fiecare săptămână cu Sfintele Taine;

Bucură-te, că ai purtat cu sfială și smerenie numele Botezătorului;

Bucură-te, că ai purtat în minte și în inimă pilda sa jertfelnică;

Bucură-te, că fără tulburare din furtuna încer-

cărilor ai ieșit;

Bucură-te, că prin statornicia în credință ești pildă tuturor;

Bucură-te, candelă care ai ars cu untdelemnul răbdării;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 3:

Nu numai credincioșii au priceput sfințenia viețuirii tale, ci și închinătorii lui Allah, căci prin rugăciune ai trimis stăpânului tău o farfurie cu mâncare din Procopie până la Mecca, pe care lucru neputând să-l înțeleagă, toți au strigat: Aliluia!

Icos 3:

Nimic nu este cu neputință celor care cred cu tărie că Făcătorul cerului și al pământului degrabă plinește rugăciunile lor. Chiar de nu am văzut cu ochii trupești, dar cu inima credem că ai făcut și ceea ce părea cu neputință, numai pentru a arăta stăpânului tău și celor dimpreună cu el puterea Domnului tău. Pentru care îți cântăm:

Bucură-te, că nu te-ai îndoit în credința ta, având nădejde neclintită în Dumnezeu;

Bucură-te, că de la Procopie la Mecca ai trimis o farfurie cu mâncare;

Bucură-te, că deși turcii au râs de tine, ai simțit binecuvântarea cerească;

Bucură-te, că stăpânul tău, întorcându-se acasă, a început să te cinstească;

Bucură-te, că până și cei întunecați la minte au priceput sfințenia ta;

Bucură-te, că la înmormântarea ta au venit chiar și musulmani și armeni;

Bucură-te, că, din rânduiala cerească, acea farfurie este și astăzi semn al minunii săvârșite de tine;

Bucură-te, că după multe veacuri arătându-te femeii la care se afla farfuria i-ai cerut să o aducă la biserică;

Bucură-te, că cei care cereau semne și minuni au primit cu prisosință;

Bucură-te, că te-ai asemănat proorocilor din Legea cea veche;

Bucură-te, stavilă care oprești rătăcirile și izgonești lupii de la turma cea cuvântătoare;

Bucură-te, că pe toți i-ai copleșit prin virtuțile și minunile tale;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 4:

Nu a ținut Dumnezeu lumina ascunsă sub obroc, ci a rânduit ca moaștele tale întregi și binemirositoare să fie primite de credin-

cioși ca o pecete a binecuvântării tale. Pentru care și noi bucurându-ne cu cei care s-au atins de ele, Îi cântăm Celui Care dă adevărata viață celor care cred în El: Aliluia!

Icos 4:

Degeaba a încercat vrăjmașul mântuirii, diavolul, să nimicească prin foc moaștele tale, căci trupul tău s-a mișcat în mijlocul flăcărilor ca și cum nu ar fi cunoscut moartea. Turcii care au văzut aceasta s-au înfricoșat și au fugit, lăsând în urmă odoarele bisericii pe care voiau să le fure, iar creștinii s-au umplut de mirare, cântând ție:

Bucură-te, nou Ilie prin râvna către cele cerești;

Bucură-te, că la fel ca acela te-ai lăsat mistuit de dragostea sfântă;

Bucură-te, că nu îmbrăcămintea, ci trupul tău ne-ai lăsat nouă ca acoperământ;

Bucură-te, că deasupra mormântului tău a strălucit o lumină cerească;

Bucură-te, că gășind moaștele tale, credincioșii au tresăltat cu duhul;

Bucură-te, că toți cei care le sărută iau binecuvântare;

Bucură-te, că închinându-se, găsesc scăpare din frământările lor;

Bucură-te, că ele sunt mărturie că Domnul pe Care L-ai slujit este Adevăratul Dumnezeu;

Bucură-te, că El a dat viață moaștelor tale când au fost aruncate în foc;

Bucură-te, că trupul tău s-a mișcat în mijlocul flăcărilor;

Bucură-te, că a rămas nevătămat, arătând sfințenia ta;

Bucură-te, că a fost adus în Grecia, pentru a fi martor al minunilor tale;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 5:

Cine știe mulțimea minunilor tale? Cine cunoaște câtă mulțime de oameni ai ajutat spre slava Dumnezeului părinților noștri? Doar o mică parte din lucrările tale aflând noi, Îi mulțumim Celui Care te-a proslăvit între cei iubiți ai Săi și Îi cântăm: Aliluia!

Icos 5:

Nou doctor fără de arginți fiind, urmând Doctorului sufletelor și al trupurilor, nu ai pregetat să sari în ajutorul bolnavilor care te-au chemat cu credință, ci le-ai adus grabnică tămăduire. Iar noi, auzind acestea, te lăudăm așa:

Bucură-te, împreună cu Cosma și Damian, cu Chir și Ioan;

Bucură-te, cu toți doctorii fără de plată;

Bucură-te, că nu de la tine, ci de la Domnul ai adus izbăvire din dureri;

Bucură-te, vistierie nesfârșită de tămăduiri;

Bucură-te, că celui paralytic de zece ani i-ai vindecat picioarele;

Bucură-te, că el nu a șovăit a merge la biserica ta să îți mulțumească;

Bucură-te, că prin mir ai dat sănătate unei femei bolnave;

Bucură-te, de laudele celor cinci copii ai ei;

Bucură-te, că ascuți rugăciunile copiilor pentru părinții lor;

Bucură-te, că Atanasia a adus bărbatului ei aghiasmă și ulei din candela ta;

Bucură-te, că ungându-se cu credință, acestuia i s-a tămăduit pieptul;

Bucură-te, alinătorul durerilor celor în suferință;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 6:

Un bolnav din Atena a refuzat să primească ajutorul doctorului, temându-se că își va pierde viața, dar tu te-ai arătat în vis nepoatei sale, îndemnând-o să-l trimită la acela pentru tămăduire. Auzind că nu i se va întâmpla nimic rău și că vei ține chiar tu mâna celui care îl va opera, el a primit cu încredere sfatul tău și a aflat

tămăduirea, pentru care a cântat Domnului cu mulțumire: Aliluia!

Icos 6:

Vindecând prin harul lui Dumnezeu boli de nevindecat, deși nu ai învățat de la oameni meșteșugul doctoricesc, te-ai arătat mai iscusit decât cei care și l-au însușit pe acesta prin știința lumească. Iar cei care cunosc puterea ajutorului tău îți cântă:

Bucură-te, vas de mir neîmputinat și de sănătate izvorâtor;

Bucură-te, că vii în sprijinul celor neputincioși pe care îi bântuie deznădejdea;

Bucură-te, cel care prin suferințele tale ai primit darul de a alina suferințele celor aflați în nevoi;

Bucură-te, că ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei;

Bucură-te, că unui copil i-ai tămăduit picioarele paralizate;

Bucură-te, că mama căreia i-ai vindecat copiii a venit să îți mulțumească;

Bucură-te, cel care vindeci copiii încercați de boală;

Bucură-te, că părinții lor aleargă la tine cu nădejde;

Bucură-te, că unei bătrâne gârbove i-ai îndreptat spatele;

Bucură-te, că în chip de doctor te-ai arătat unui

medic necredincios;

Bucură-te, că vindecându-se de cancer, acesta a crezut în Dumnezeu;

Bucură-te, că ai izbăvit de o veche suferință pe preotul care slujea în biserica ta;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 7:

Sfinte Ioane, mă urăști?”, a întrebat cuprinsă de deznădejde Arhondula, părându-i-se „că rugăciunile ei pentru a avea urmași nu au avut nici un folos. Tu însă i-ai apărut nu după multă vreme și i-ai spus că sfinții nu urăsc pe nimeni și că voia Domnului era ca să se bucure de copii abia după doi ani. Iar ea, după ce a văzut împlinirea cuvintelor tale, l-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icos 7:

De multe ori am crezut că rugăciunile noastre sunt zadarnice, că din pricina păcatelor noastre Fața Domnului S-a întors de la noi și că ne așteaptă pierzania, dar, la vremea cuvenită, El a plinit toate cererile noastre cele bune. Sfinte Ioane, ajută-ne să simțim în toate zilele vieții noastre ocrotirea cerească, ca să îți putem cânta:

Bucură-te, reazem al celor împovărați de greutățile vieții;

Bucură-te, că auzi suspinele și ștergi lacrimile

oamenilor;

Bucură-te, cel care nu te-ai mâniat pe Arhondula care a cârtit împotriva ta;

Bucură-te, cel care i-ai spus că sfinții nu urăsc pe nimeni;

Bucură-te, că deznădejdea care o bântuia i-ai schimbat-o în nădejde;

Bucură-te, că la vremea rânduită de Domnul, ea s-a învrednicit să aibă copii;

Bucură-te, că pentru răbdarea ei a fost răsplătită nu doar cu un copil, ci cu mai mulți;

Bucură-te, că ne-ai întărit evlavia față de cei proslăviți de Dumnezeu;

Bucură-te, podoabă cerească ce nu cruți osteneala pentru a-i sprijini pe oameni;

Bucură-te, folositorul cel prea cald al credincioșilor care cred minunilor tale;

Bucură-te, că familia ta este Biserica Mântuitorului;

Bucură-te, că celor care nu fug de greutățile vieții le dai curajul să iasă întăriți din ele;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 8:

a o fiară urla Caterina, când era chinuită de diavol, înspăimântându-i pe cei care o vedeau, dar a alergat fără să se îndoiască la

ajutorul tău și apărându-i în vis i-ai vestit izbăvirea. Și noi cădem, Sfinte Ioane, înaintea ta, rugându-te să îi eliberezi pe toți cei care sunt robiți de îngerii căzuți, ca să cânte împreună cu noi Celui Care a înfrânt puterile întunericului: Aliluia!

Icos 8:

Cazi înaintea Tronului Dumnezeirii, Sfinte Ioane, și mijlocește pentru toți cei care suntem ispitiți de vrăjmașul diavol, ca să primim ajutor în lupta duhovnicească și să dobândim tărie în credință noi, cei care te laudăm:

Bucură-te, că ai gonit pe diavolul care o chinuia pe Caterina;

Bucură-te, că după aceasta mulți demonizați au fost aduși la racla ta;

Bucură-te, purtătorule de Duh Sfânt care ai mijlocit tămăduirea lor;

Bucură-te, că prin lacrimi și nevoințe i-ai înfricoșat pe diavoli;

Bucură-te, căderea nelegiuitorilor vrăjmași și ridicarea celor care luptă cu aceștia;

Bucură-te, lanț care fereci pe făptuitorul celor rele;

Bucură-te, că pe cei care suferă de tulburările minții îi izbăvești;

Bucură-te, cel care având harisma deosebirii vezi lucrarea diavolului;

Bucură-te, că ne povățuiești cum să scăpăm din

cursele lui viclene;

Bucură-te, că și în vremurile de pe urmă vei fi călăuză pentru credincioși;

Bucură-te, că împreună cu tot soborul sfinților vei veghea asupra lor;

Bucură-te, cel care prin suportarea prigonirii ai ajuns pavăză pentru creștinii prigoniți;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 9:

Precum s-a întors fiul cel risipitor la tatăl său, așa și tânărul Tanasis, care după multe răutăți a ajuns să își lovească mama, prin tainica ta mijlocire s-a întors cuprins de pocăință înapoi la dragostea cea firească, și a cântat Dumnezeuului îndurărilor: Aliluia!

Icos 9:

Mulți sunt cei care apucă pe drumuri greșite, iar rudele lor sunt cuprinse de jale. Vino și întoarce-i la slujirea lui Hristos pe cei care au căzut în păcat, fiind prinși în cursele vrăjmașilor și biruiți de patimile ucigătoare de suflet, ca să îți cânte alături de noi:

Bucură-te, rudă duhovnicească a Sfântului Stelian;

Bucură-te, cel care ocrotitor al tinerilor fiind, te întristezi de căderile lor;

Bucură-te, mângâiere preadulce pentru părinții fiilor risipitori;

Bucură-te, că mama lui Tanasis și-a văzut dorința împlinită;

Bucură-te, că văzându-și fiul acasă, s-a bucurat împreună cu cetele îngerești;

Bucură-te, că te îngrijești ca cei care s-au pocăit să nu se întorcă la cele rele;

Bucură-te, că îi liniștești pe cei care suferă amar pentru căderile celor apropiati lor;

Bucură-te, că dai nădejde în mila Celui Care a venit pentru cei păcătoși;

Bucură-te, că nici o cădere nu poate stăvili rânduiala lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel care ne înveți să urâm păcatul, fără a-i judeca pe cei care cad în el;

Bucură-te, cel care ne ajuți să ne vindecăm de slăbiciunile noastre ascunse;

Bucură-te, că ne îndemni să ne rugăm unii pentru alții;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 10:

Deși văduva care fusese lipsită de casă nu ți-a cerut niciodată ajutorul, plângerea ei a ajuns și la urechile tale, iar tu nu ai șovăit să o liniștești, încurajând-o să se ducă la judecată

pentru a dobândi ce i se cuvenea. Știind că mijlocirea ta este mai tare decât cerbicia judecătorilor iubitori de arginți, te chemăm și noi în ajutorul celor nedreptățiți, al celor care Îi cântă Dreptului Judecător: Aliluia!

Icos 10:

Arzătoare fiind dragostea ta pentru oameni, nu numai pe cei care au auzit de numele tău îi ajuți, ci și pe mulți dintre cei greu încercați de nevoi. Să nu rămână departe de mila ta cei pe care îi poți ajuta, ca văzând puterea ta să îți cânte, împreună cu noi:

Bucură-te, că ai ajutat-o pe văduva pe care rudele voiau să o înșele;

Bucură-te, că ai așezat-o în casa care i-a rămas moștenire;

Bucură-te, că s-au rușinat cei care cugetau vicleșuguri cu nerușinare;

Bucură-te, că ai sărit în ajutorul celei rămase fără ajutor de la oameni;

Bucură-te, că pe mulți alții i-ai izbăvit din cursele vrăjmașilor;

Bucură-te, că trăiești fericirea celor însetați de dreptate;

Bucură-te, prigonitorule al celor care prigonesc;

Bucură-te, luptător destoinic împotriva înșelătoriei, furtișagului și nedreptății;

Bucură-te, cel care răstorni urzelile judecătorilor nevrednici;

Bucură-te, că ești iscusit judecător și nu te pot înșela cei care ți se roagă cu fățarnicie;

Bucură-te, balanță a Dreptului Judecător, spre care alergăm în necazuri;

Bucură-te, cel care îi îmbraci pe cei săraci și îi hrănești pe cei flămânzi;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 11:

De multe ori uităm să îi prăznuim pe cei de care lumea nu a fost vrednică, pe sfinții care au strălucit printr-o viețuire aleasă luminând pământul. Tu, dar, Sfinte Ioane, te bucuri împreună cu ei când cinstim pomenirea voastră și pentru că v-a rânduit ca apărători ai noștri Îi mulțumim Domnului prin cântarea: Aliluia!

Icos 11:

Așa sunt uitați prietenii?”, l-ai întrebat pe bătrânul Nicolae care nu și-a adus aminte că este praznicul tău, iar el, auzind blânda ta mustrare, a lăsat toate ca să vină și să se închine ție și să-ți cânte împreună cu cei care te iubesc ca pe un ocrotitor al lor:

Bucură-te, că prin pomenirea ta poți ajuta credincioșilor;

Bucură-te, că prin tine ni s-a arătat că sfinții nu trec cu vederea prăznuirea lor;

Bucură-te, că prin aceasta am fost îndemnați să-i cinstim cu și mai multă evlavie;

Bucură-te, că nu te-ai sfiit să-l mustri fără de răutate pe bătrânul Nicolae;

Bucură-te, că auzindu-te el, a venit grabnic la moaștele tale;

Bucură-te, că s-au înălțat către tine rugăciunile sale smerite;

Bucură-te, cel care aștepti să avem și noi credință curată ca a sa;

Bucură-te, că nu te îndepărtezi nici de cei care nu știu să se roage ție;

Bucură-te, prietenul celor care vor să le fii aproape;

Bucură-te, cel care nevăzut călătorești alături de ei pe marea vieții;

Bucură-te, că ne chemi să cinstim și noi cum se cuvine pomenirea ta;

Bucură-te, că le dai credincioșilor cele de trebuință pentru a veni la biserica ta;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 12:

Nu vom uita, Sfinte Ioane, mulțimea minunilor tale prin care a strălucit puterea Adevăratului tău Stăpân. Ajută-ne ca până

la sfârșitul vieții noastre să rămânem fii credincioși ai Sfintei Biserici, ca să nu încetăm a o lăuda: Aliluia!

Icos 12:

Slavă lui Dumnezeu pentru toate! Slavă lui Dumnezeu pentru mulțimea de sfinți care au crescut în Biserica Sa, unde a înflorit și Sfântul Ioan Rusul! Nespusă este tresăltarea inimilor noastre când îți aducem cântări de laudă, Sfinte Ioane, făcătorule de minuni:

Bucură-te, icoană zugrăvită de Împăratul Ceresc spre întărirea credincioșilor;

Bucură-te, temei de împăcare al celor biruiți de mânie și răutate;

Bucură-te, bucurie a celor care află de minunile tale;

Bucură-te, dar dumnezeiesc în viețile noastre greu încercate de felurite necazuri;

Bucură-te, cel care cu negrăită dulceață îi îndreptezi pe cei nepricepuți;

Bucură-te, dascălul și îndrumătorul nostru pe calea virtuții;

Bucură-te, îndreptătorul celor fără de socoteală;

Bucură-te, totdeauna izbăvitor al celor care te cheamă în primejdii;

Bucură-te, cel care nu ai cruțat osteneala pentru a face bunătate;

Bucură-te, că ne dai ajutor cu îmbelșugare în toată vremea;

Bucură-te, că ne arăți nouă milele lui Dumnezeu;

Bucură-te, și pregătește-ne să ne bucurăm împreună cu tine în Rai;

Bucură-te, Sfinte Ioane, alesule mărturisitor al lui Hristos!

Condac 13:

O, Sfinte Ioane, vlăstar al Rusiei și făclie a Bisericii lui Hristos, primește acum puțina noastră rugăciune și nu ne lăsa fără răspuns. Deși nu avem credința celor care au cerut ajutorul tău și l-au primit cu îndestulare, credem că ne poți ajuta și pe noi, ca să slăvim cu mulțumire Numele lui Dumnezeu prin laude și cântări: Aliluia!

Acest Condac se citește de trei ori. După aceasta se zice iarăși Icosul 1. Apoi se citește:

Rugăciune către Sfântul Ioan Rusul

O, Sfinte Ioane, întru tot lăudate și de minuni făcătorule, primește această umilă rugăciune de la noi, nevrednicii tăi robi, căci către tine ca la un grabnic folositor alergăm noi, chemându-te cu evlavie: vino, Sfinte Ioane, și vezi rănilile și durerile noastre. Ia aminte la suspinele noastre, că știm, Sfinte al lui Dumnezeu, că deși ai pățimit greu pentru dragostea lui Hristos, prin

viețuirea ta ai aflat dar de la Dumnezeu, fiindcă ne-am încredințat că, și după mutarea ta la viața cea veșnică, cine a năzuit la ajutorul tău și ți s-a rugat cu credință nu a rămas neajutat. Că cine te-a chemat și tu l-ai trecut cu vederea? Sau cine s-a rugat ție și nu l-ai auzit? Minunile și ajutorul tău, Sfinte Ioane, ne-au făcut și pe noi, păcătoșii, să alergăm la ajutorul tău. Am auzit de minunea pe care ai făcut-o trimițând prin rugăciune o farfurie de mâncare din Procopie până la Mecca. Am aflat de vindecările tale minunate, de mulțimea de bolnavi care au aflat izbăvire din suferințele lor. Credem că Dumnezeu te-a proslăvit prin minuni fără de număr. Oare pe noi ne vei lăsa fără ajutor? Să nu fim noi lepădați de la dragostea ta, Sfinte Ioane, chiar dacă viețile noastre sunt pline de fărâdelegi. Aducându-ne aminte de mijlocirile tale binecuvântate, credem că tu același ești, Sfinte Ioane, astăzi ca și atunci și că nimeni dintre cei care se roagă ție nu rămâne fără ajutor. Pentru aceea și noi, fiind în necazuri și în pagube, alergăm la tine cu credință și lacrimi, îngenunchind, și ne rugăm ție, Sfinte Ioane, să te rogi pentru noi lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Celui Care n-a trecut cu vederea rugăciunea ta cea jertfelnică, ci te-a ascultat și te-a întărit și te-a primit în cereștile lăcașuri. Pe Acesta roagă-L să depărteze de la noi dreapta Sa mânie, să apere orașele, satele și toată țara noastră

de secetă, de foamete, de furtuni năprasnice, de cutremur, de boli și răni aducătoare de moarte, de năvălirea asupra noastră a altor neamuri și de războiul cel dintre noi. Mijlocește, Sfinte Ioane, creștinilor râvnă fierbinte către Dumnezeu, purtare de grijă pentru mântuire, înțelepciune în purtare și învățătură, cucernicie și tărie în ispite; tuturor cârmuitorilor purtare de grijă față de supuși, iar supușilor, îndeplinirea cu sârguință a tuturor îndatoririlor lor, ca astfel, în pace și cu cucernicie să petrecem veacul acesta. Să ne învrednicim de împărtășirea bunătăților celor veșnice în Împărăția Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine cinste și închinăciune, împreună cu Tatăl Cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune care se citește la vreme de boală

Bucurându-mă de dumnezeiasca mărire la care te-ai înălțat, o, Sfinte Ioane, îndrăznesc să alerg la ajutorul tău pentru tămăduire. Știu, părinte, că încercările vin din rânduiala lui Dumnezeu. Știu că prin boala trupului sufletul se curățește și că răbdarea este răsplătită de Dumnezeu. Dar de multe ori norii negri ai deznădejdiei îmi tulbură mintea și mă depărtează de rugăciune. De aceea, dar, o, Sfinte, găsesc alinare în cugetarea la vindecările tale minunate. Tu ai tămăduit mulțimea

de copii spre bucuria părinților lor. Tu ai îndreptat spatele bătrânei gârbove, tu ai dat sănătate femeii bolnave, spre bucuria copiilor ei. Tu l-ai vindecat pe bătrânul Atanasie care s-a uns cu untdelemn din candela ta. Tu ai îndepărtat cheagurile de sânge din capul Vasulei și l-ai tămăduit pe doctorul necredincios. Știind grabnica ta mijlocire, te rog, o, Sfinte Ioane, ia viața mea în mâinile tale și mijlocește precum știi mântuirea mea. Dacă voia Domnului este să duc cu răbdare crucea bolii, dă-mi putere și ajută-mă să nu cârtesc din cauza neputințelor. Dar dacă Bunul Dumnezeu Se va milostivi de mine pentru rugăciunile tale, atunci să mă tămăduiești fără șovăială, noule doctor fără de arginți, ca văzând aceasta să-ți mulțumesc ție și să-L laud în vecii vecilor pe Doctorul sufletelor și al trupurilor, prin cântarea: Aliluia!

După aceasta se zice iarăși Condacul 1. Apoi rostim:

 uvine-se cu adevărat să te fericism pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rostește ecteniile și face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri,
Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu,
miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFINTEI MUCENITE TOMAIDA

După începutul obișnuit (pag. 284-289),

CONDACELE ȘI ICOASELE

Condac 1:

Multe flori a odrăslit dreapta credință și toate de taină, dar ca Tomaida, nevasta cea întocmai cu monahiile, apărătoarea cea prea tânără a fecioriei, păstrătoarea de aur

curățit a întregii înțelepciuni, pomul sub care ne răcorim cei aprinși de arșița desfrânării, baia în care sângele muceniței ne spală pe toți înainte de a merge la Nunta Mielului, nu poți afla. Pentru aceea să cântăm plini de nădejde și iubire dumnezeiască: **Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!**

Icos 1:

Egiptul, țara pedepșiților, dar și a celor izbăviți din gheara satanei, pustiul cel roditor de viață sfântă, a crescut în Alexandria trupul tău de taină, hotar și piatră de poticnire pentru tot necredinciosul și groapă fără de fund spre pierzarea duhurilor desfrânării:

Bucură-te, copilă a unor dreptcredincioși creștini alexandrini;

Bucură-te, ascunzătoare a chipului de mucenie;

Bucură-te, polată a minților îndumnezeite;

Bucură-te, floare din care ne vom hrăni tainic noi, albinele următoare lui Hristos;

Bucură-te, că inima ta a rămas Biserică neprihănită a chipului Mântuitorului;

Bucură-te, că însoțindu-te cu bărbat, ai rămas neatinsă de stricăciunea patimii desfrânării;

Bucură-te, lumină din Lumina Hristos;

Bucură-te, strălucire fără de umbră sau schimbare;

Bucură-te, candelă plină de untdelemnul porun-

cilor lui Dumnezeu;

Bucură-te, corăbioară în care aflăm salvare cei înecați în oceanul păcatelor;

Bucură-te, tămăduitoarea celor pe care lepra desfrânării i-a lăsat fără de chipul cel adevărat;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 2:

ine este această făptură de taină, nevastă feciorelnică, încinsă cu adevărul, îmbrăcată fiind cu platoșa dreptății, propovăduitoarea Evangheliei păcii chiar în fața hâdă a morții, cu pavăza credinței acoperită, având coiful mântuirii pe cap și cu sabia Duhului zdrobind veșnic stăpânirea celui rău, pentru care cetele îngerești, împreună cu ale sfinților cântă Sfintei Treimi: Aliluia!

Icos 2:

uget feciorelnic neîntinat, suflet de înger, inimă arvunită poruncilor dumnezeiești, în trup de femeie te-ai păstrat, Sfântă Tomaida, pentru a fi nouă, celor bântuiți de negurile desfrânării, călăuză spre ispășire și cale de mântuire:

Bucură-te, că ai cunoscut Taina Cununiei;

Bucură-te, că soțului i-ai fost credincioasă până la moarte;

Bucură-te, că ai înțeles pe deplin menirea femeii

creștine;

Bucură-te, că toate cele lumești, ca monahiilor, îți păreau străine;

Bucură-te, că ochii tăi lăuntrici au fost feriți de apele înșelătoare ale plăcerilor trupești;

Bucură-te, că spurcăciunile poftelor diavolești cu puritatea copilărească le pierdeai;

Bucură-te, că toate provocările desfrânatului tău socru în nimic le-ai prefăcut;

Bucură-te, că ai slujit Luminii Hristos;

Bucură-te, cea care nu ți-ai întinat Sfântul Botez;

Bucură-te, apărătoarea familiilor creștine și a celor doritori de curăție;

Bucură-te, stea călăuzitoare spre rai;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 3:

Apândit șarpele pierzării omenești și sufletul tău, dar fructul oprit întins și ție spre mâncare i-a fost pieirea, căci ai urmat Domnului tău Hristos pe Cruce și în moarte, biruind astfel moartea spre cântarea cea veșnică: Aliluia!

Icos 3:

Doar cel învechit în blestemății și rele nu intră pe Ușa Hristos, ci trece furiș peste hotarele stabilite de Domnul ca apărare a vieții

creștinești, dar te-a aflat pe tine ca pe o oaste întreagă de pază a ascultării, curăției, iubirii neîntinate – Căii, Adevărului și Vieții – celei dorite de toți cei cu mintea întreagă:

Bucură-te, cea asemeni marilor bărbați ai Preasfintei Treimi;

Bucură-te, gingășie mai tare decât toate săbiile lumii;

Bucură-te, trup de carne în care, neștiut și neînțeles pentru mulți, nu s-a strecurat putrejunea păcatelor;

Bucură-te, țară în care își află scăparea cei urmăriți de patimile trupești;

Bucură-te, că despicându-ți-se trupul de spurcatul tău socru, s-a deschis nouă țara făgăduinței nepătimirii;

Bucură-te, că rănilile tale de moarte ne aduc nouă, celor morți după plăceri trupești, vindecarea de demonul desfrânării;

Bucură-te, că nu te-ai temut de groaznică moarte prin sabie;

Bucură-te, că de Domnul și de înțelepciunea judecăților Lui ți-a fost frică;

Bucură-te, că cele șapte păcate de moarte cu rănilile de moarte, făcute ție, le-ai prăvălit în iad;

Bucură-te, iubire ce ai biruit patima;

Bucură-te, tinerețe fără urâciuni și viață fără de

moarte;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 4:

Cugetare de egumenă hotărâtă în fapte vitejești, asemenea oștilor îngerești, veghe neadormită, pustnicească abținere de la dulcెgăriile vieții, blândețe și bunătate de măicuță, tu, copilă de cincisprezece ani, Sfântă Tomaida, în inimă ai păstrat și păzit, pentru care veșnic vei auzi și vei cânta în cer și pe pământ: Aliluia!

Icos 4:

Insuși Hristos văzându-ți vitejia, înțelepciunea și hotărârea, te-a ales să-I urmezi printre spinii înfricoșători ai chinurilor, ca biruitoare ieșind din încercările de moarte, să ne poți tămădui și pe noi:

Bucură-te, cea aleasă dintre femei drept mireasă;

Bucură-te, asemenea mărgăritarului din țarină;

Bucură-te, nevastă nestricată de împreunare;

Bucură-te, că Însuși Hristos te-a cumpărat;

Bucură-te, că ai fost mai tare decât orice diamant;

Bucură-te, că Domnul a văzut în tine pe cea căutată să pecetluiască închisorile desfrâului;

Bucură-te, vistierie a tainelor Sale;

Bucură-te, că a lui Hristos Împărăție ai dobândit;

Bucură-te, că de bunătate și blândețe nu te-ai despărțit;

Bucură-te, foc care arzi patimile și poftele diavolești;

Bucură-te, că și de viața cea trecătoare te-ai lepădat pentru viața cea veșnică;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 5:

Neîncetat spurcăciunea dorește pierderea noastră, dar harul dobândit de creștini prin Sfintele Taine are și putere și înțelepciune ce biruiesc firea noastră păcătoasă, trecându-ne în chip neștiut hotarul de spaimă înapoi la rai, desăvârșit cântând: Aliluia!

Icos 5:

Cât de mult ți-ai iubit bărbatul binecuvântat ție de Dumnezeu, întru slava și slujirea Stăpânului ceresc, dacă ai fost gata să aperi Taina Cununiei și a desăvârșitei iubiri din Sfintele Taine cu chiar viața ta de copilă:

Bucură-te, asemenea tuturor mucenițelor;

Bucură-te, pildă bună pentru toate femeile căsătorite;

Bucură-te, stea călăuzitoare și tuturor fecioarelor;

Bucură-te, că spaima de moarte nu te-a întunecat;

Bucură-te, că moartea o ai rușinat;
Bucură-te, drum nou săpat în carne și sânge;
Bucură-te, că puterea Duhului ai dovedit;
Bucură-te, fiică a Evei spălată de păcate;
Bucură-te, raiule recâștigat;
Bucură-te, noule Ierusalim creștinesc;
Bucură-te, dar făcut altar Sfintei Treimi;
Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul
întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 6:

A fi monah înseamnă a-L iubi pe Hristos pe
Cruce, a fi monah înseamnă a iubi desă-
vârșit și curat, a fi monah lepădarea de
toate ale lumii plăceri și bucurii cere, a fi monah
presupune ascultarea cea peste fire a poruncilor ce
ucid trupul păcatului în care omul a căzut. A fi
monahie în cuget ai ales și tu, Sfântă Muceniță
Tomaida, și de aceea vei cânta nesfârșit și fără
prihană dumnezeiescul: Aliluia!

Icos 6:

Cuviosul Părinte Daniil Schiteanul a înțeles
întreaga ta înțelepciune ce te-a făcut să
alegi moartea cea roditoare de viață și
astfel, nefiind monahie cu rânduiala, monahie te-ai
arătat în cuget și cu fapta cea bună:

Bucură-te, că ai împreunat însoțirea cu curăția;

Bucură-te, nevestă trecută în rândul fecioarelor;

Bucură-te, că ivirea morții năprasnice nu te-a făcut să-L uiți pe Hristos;

Bucură-te, că în două ai suferit a te tăia desfrânatul, pentru a-i putea uni cu Hristos pe toți cei despicați de desfrânare;

Bucură-te, cea numită cuvioasă chiar de către cuvioșii Sfintei Mănăstiri Octodecat;

Bucură-te, chemarea de taină a cuvioșiei;

Bucură-te, mintea cu lumină cerească;

Bucură-te, inimă plină de duhul dumnezeiesc;

Bucură-te, priceperea peste rânduielile lumii;

Bucură-te, înțelegerea ce copleșește firea;

Bucură-te, întocmai cu Cuvioasa Maria Egipteanca, Mucenicul Ioan Valahul, Sfântul Moise Ungurul și Xenia cea înțeleaptă;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 7:

Te cinstim după cuviință cu lacrimi și bucurie, dar înțelegerea vieții tale ne este peste putință. Căci frământarea așternutului pierde strălucirea întregii înțelepciuni, dar tu ai unit cele contrare prin adumbrirea harului și mirul sângelui tău, arătând lumii că cine în Hristos se îmbracă poate cânta Lui: Aliluia!

Icos 7:

Fecioară în naștere doar Maica lui Dumnezeu s-a păstrat, iar tu ai urmat-o în cuget, neprihănită rămânând prin înțelegerea de taină a rostului vieții creștinești:

Bucură-te, chipul de rai al Evei;

Bucură-te, chip al cuvioșiei;

Bucură-te, pildă a pocăinței femeii adultere;

Bucură-te, pildă desfrânaților spre pocăință;

Bucură-te, că toți împătimiții chemându-te, se tămăduiesc;

Bucură-te, a pământului prefacere cerească;

Bucură-te, jertfă de sânge a coastei lui Adam;

Bucură-te, unire a celor de jos cu cele de sus;

Bucură-te, cea slabă din fire, dobândire a celor veșnice prin alegere;

Bucură-te, adăpost al tuturor familiilor încercate de patimi;

Bucură-te, unire a bărbatului cu femeia în desăvârșită curăție;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 8:

A făcut Dumnezeu om după chipul și asemănarea Sa, dar neascultarea și duhul desfrânării l-a scos pe acesta din rai, iar prin Întruparea și Răstignirea Cuvântului lui

Dumnezeu, făptura de lut și carne a dobândit iarăși Duhul Sfânt și putința de a încăpea întreagă și curată în slava lui Dumnezeu Tatăl: Aliluia!

Icos 8:

Așa cum raza soarelui nu-și modifică cu nimic natura, trecând prin foc și prin apă, așa și tu, mireasă a lui Dumnezeu ai rămas cu cugetul, femeie fiind cu trupul, o, minunile Tale, Hristoase, o, bunătatea Ta, o, iubirea Ta de oameni cea neînțeleasă decât de întreaga înțelepciune creștinească:

Bucură-te, muceniță, că toate ți-au fost îngăduite, dar nu ai fost stăpânită decât de iubirea lui Hristos;

Bucură-te, că trupul nu pentru desfrânare l-ai păstrat, ci, prin sabie și suferință, curat lui Hristos l-ai dat;

Bucură-te, că un trup ai fost cu soțul tău doar pentru a fi o taină a lui Dumnezeu, un mădular în Trupul lui Hristos;

Bucură-te, templu al Duhului Sfânt;

Bucură-te, că bărbatul tău nu te-a despărțit nici-decum de Adevăratul și unicul Domn, Iisus Hristos;

Bucură-te, soție despărțită vremelnic de bărbatul tău doar prin sabie și moarte;

Bucură-te, că prin credință, curăție și jertfă te-ai făcut tămăduitoarea desfrânaților;

Bucură-te, apărătoarea familiei creștine;

Bucură-te, foc pierzător al dracilor desfrânării;

Bucură-te, ocolul cel sfânt al bărbaților și femeilor botezate întru Domnul;

Bucură-te, că aperi de toată spurcăciunea pe toți cei ce te cheamă întru Hristos;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 9:

Cumplită este mânia lui Dumnezeu împotriva celor ce se încăpățânează în desfrânare, uitând de pedepsele cu care au fost pârjoliți de moarte și dați satanei toți iubitorii de patimi în trup, pentru care cu smerită frică cântăm Celui Atotputernic: Aliluia!

Icos 9:

Hristos ți-a fost chipul și nu Eva, și El te-a făcut precum marea în furtună, picătura tocind stânca, iar tu cu sângele tău mucenicesc sfărâmi țăriile desfrânării:

Bucură-te, sânge curat, vărsat pentru tămăduirea noastră;

Bucură-te, tămăduitoare, dar și judecătoarea celor ce au schimbat harul lui Dumnezeu în desfrânare;

Bucură-te, mângâietoarea celor smeriți și dornici de iertare;

Bucură-te, cumplită sabie împotriva celor ce visând, pângăresc trupul, leapădă stăpânirea și hulesc măririle cerești;

Bucură-te, străpungătoarea celor ce umblă în calea lui Cain;

Bucură-te, foc ce arzi pe sodomiți și gomoreni;

Bucură-te, că încremenești în întunericul cel veșnic pe onaniști și pe toți desfrânații;

Bucură-te, că pe toți aceștia îi poți întoarce, cu harul dat ție de Domnul nostru Iisus Hristos, la viață, dacă se pocăiesc;

Bucură-te, baia preasfintei noastre credințe;

Bucură-te, ochiul cel bun al orbiților de patimi;

Bucură-te, cale de mântuire a tuturor rătăciților care doresc întru Hristos tămăduire;

Bucură-te, mâna prin care ne sprijinim de Crucea Mântuitorului;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 10:

Munții virtuților omenești sunt acoperiți cu slava lui Dumnezeu, iar piscul cel mai înalt are cetate de nedoborât dragostea, căci Domnul este iubire și din iubire S-a răstignit pentru noi și pentru a împlini desăvârșit dorința lui Dumnezeu Tatăl: Aliluia!

Icos 10:

Revărsare de daruri fără de sfârșit dă Domnul celor ce-L urmează, peste toate fiind însă darul iubirii de Dumnezeu și al iubirii aproapelui, de care te-ai făcut vistierie prea bogată:

Bucură-te, Tomaida, iubirea cea îndelung răbdătoare;

Bucură-te, Tomaida, iubire ce nu te porți cu necuviință;

Bucură-te, Tomaida, iubire ce nu te aprinzi cu îndreptățirea de sine;

Bucură-te, Tomaida, iubire ce împlinești dorințele noastre cele bune;

Bucură-te, Tomaida, topitoarea trufiei și a iubirii de sine;

Bucură-te, Tomaida, chivot al Adevărului;

Bucură-te, Tomaida, legătura desăvârșirii;

Bucură-te, Tomaida, primitoarea moștenirii lui Hristos;

Bucură-te, că Iudita a ucis pe Olofern desfrânatul, dar a murit;

Bucură-te, că tu, Tomaida, te-ai lăsat ucisă de cel desfrânat și trăiești veșnic;

Bucură-te, că ne ești și nouă, împătimiților, apărătoare de taină;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 11:

Greu de înțeles, dar și mai greu de trăit de noi, păcătoșii, sunt poruncile Domnului ce aduc darurile smereniei și ale desăvârșirii în Duh, pe care tu, însă, le-ai împlinit cu prisosință de la Sfântul Botez, neîncetând să aduci întreita sfântă cântare: Aliluia!

Icos 11:

Moartea ta a fost trâmbițată de îngeri și a luminat beznele vieții noastre ca un fulger, astfel văzătorii cu duhul au fost înștiințați de nașterea tămăduitoare de desfrânare, înțeleapta Tomaida:

Bucură-te, nevastă cu chip îngeresc dăruită, prin acoperirea cu haina cea grea a muceniciei;

Bucură-te, mireană socotită de Sfinții Cuvioși Părinți asemenea lor;

Bucură-te, că încă și în mănăstire de călugări ai fost dusă;

Bucură-te, cea care împreună cu egumena noastră, Preacurata Maică a lui Dumnezeu, păzești sfintele mănăstiri de duhul îndreptățirii de sine;

Bucură-te, că sfintele tale moaște imediat au lucrat minuni;

Bucură-te, că sfintele tale moaște l-au vindecat de desfrânare pe cel ce ți-a cerut ajutorul;

Bucură-te, minune pe care n-o înțelegem, dar la

care ne rugăm;

Bucură-te, că picăturile sângelui tău umplu de viață deșertul păcatelor noastre;

Bucură-te, că te-ai făcut maică tuturor părăsiților de virtuți;

Bucură-te, că Domnul Iisus, Mirele pentru Care te-ai lăsat tăiată în bucăți, nouă te-a întregit;

Bucură-te, că trupul tău tăiat taie dorințele blestемate;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 12:

Fără de voi, sfinților ai Preasfintei Treimi, la comoara vieții veșnice nu am ajunge nici-odată, căci rătăcim în hățișurile păcatelor noastre mai întinse decât toate oceanele și mărire lumii, găuri fără de hotare, din care numai voi, prin nevoie și moarte ne ridicați, ca împreună să cântăm: Aliluia!

Icos 12:

Văzând Domnul neputințele noastre în a ne apăra de dulcele fructului oprit și slaba noastră voință, a trimis pe copila-nevastă cu suflet de monahie să ne ocrotească și cărare făcându-se prin ea, nouă cărare spre mântuire ne este:

Bucură-te, taina chipului de sfințenie al făpturii;
Bucură-te, taina chipului nevinovat și curat;
Bucură-te, fiica lumii și dar al Fiului Tatălui ceresc;
Bucură-te, virtute a celor iubitori de Dumnezeu;
Bucură-te, vitejie ce întreci pe toți războinicii satanei;
Bucură-te, tărie a cerului în pământ;
Bucură-te, copilă, nevastă, monahie, maica nepu-
tincioșilor;
Bucură-te, lucrare sfântă peste răutatea lumii;
Bucură-te, lucrare sfântă peste vicleniile drăcești;
Bucură-te, smerenie cu slavă de taină;
Bucură-te, milostivă, a săracilor în virtuți sprij-
nitoare și tămăduitoare;
Bucură-te, Sfântă Muceniță Tomaida, vasul
întregii înțelepciuni creștinești!

Condac 13:

 , sfântă taină a iubirii lui Dumnezeu pentru
chipul Său de țărână, lucrare prin care
Hristos Se răstignește în fiecare dintre
sfinții Lui, înviindu-i și lucrători în ogorul cel răsădit
cu lacrimi punându-i, Sfântă Muceniță Tomaida,
caută degrabă la răstăcirea minții mele și-mi dă mie
voința ta cea sfântă, ca împotrivindu-mă cu totul
vrăjmașului, focul pârjolitor al patimilor mele tru-
pești să-l sting cu curgerea sângelui tău neprihănit,
eu, cel căzut din cele sfinte, să redevin chip al Tatălui

ceresc, fiu întors la cele dintâi și ție recunoscător, ca împreună cu tine să-I cânt Preasfintei Treimi: Aliluia!

Acest Condac se citește de trei ori. După aceasta se zice iarăși Icosul 1. Apoi se citește:

Rugăciune către Sfânta Muceniță Tomaida

Sfântă Muceniță Tomaida, luminătoarea celor din întunericul îndreptățirilor de sine, caută și spre a mea ticăloasă rugăciune, căci am venit în fața sfintei tale icoane, pe care eu, orbitul de păcatele desfrânării nu o văd. Ascultă dar strigarea inimii mele, căci eu pe voi, sfinții, nu vă mai aud, cu totul fiind asurzit de vuietele de veselie și chiuiturile diavolilor, caută tu spre mine precum a căutat Mântuitorul lumii și cu a Lui milă și iubire de oameni am ajuns să mă rog eu, cel ce nu mai am glas, ci cu toate dobitoacele m-am asemănat în grai și purtări și ca un necuvântător m-am făcut, cel ce odinioară în rai le-am dat lor nume și rosturi prin numire. Caută cu dinadinsul spre mine și, cu rugăciunile tale cele ascultate de Stăpânul și Făcătorul celor văzute și nevăzute, mă ogoiește măcar o zi în războiul desfrânării și preadesfrânării, în care singur, de bunăvoie m-am aruncat! Roagă-te pentru mine, păcătosul, care i-am întrecut cu mult și multe pe cei fără de nume ticăloși din Sodoma și Gomora, pentru mine ce nu mai aștept decât mânia lui Dumnezeu, căci „întru fărădelegi m-am zămislit și

întru păcate m-a născut maica mea”, în vârtejul păcatului fiind crescut, cu tristețea fiind înfășat, cu laptele satanic al urâciunilor alăptat, înțârcat cu mânie și ură, lipsit cu totul fiind de întreaga înțelepciune creștinească. Tu, cea care n-ai cunoscut urâtenia păcatului și nici frica și nici rușinea diavolească, să repezi asupra-mi sabia Duhului Sfânt și să mă despici în două și să scoți afară din mine duhul destrăbălării, al tristeții, al pustirii, al curviei și al preacurviei, al malahiei și al tuturor păcatelor trupești pe care nici diavoli nu mai știu a le inventa, al întinării cu pofte urâte înaintea Hristosului meu. Taie de la mine duhul necunoașterii, al nemilostivirii, al împietririi, al beției, al lăcomiei pânteceleui, al iubirii de arginți, al clevetirii aproapelui, al neiubirii de frați sau de dușmani, al aprinderii spre cele rele și neplăcute Domnului, al obrăzniciei ce se cheamă „îndrăzneală”, și tot cugetul fără de răspuns și nevrednic de chipul iubirii dumnezeiești, dar vrednic de toată munca și osânda și gheena și de toată pedeapsa, cu care Sfânta Treime osândește răzvrătirea și neascultarea cea drăcească spre care eu m-am aplecat, învoindu-mă cu totul. Miluiește-mă tu, cea tăiată la trup, dar întreagă cu înțelepciunea, și roagă-L pe Bunul Dumnezeu să-mi dea iertare și putere, să-mi dea răgaz să-mi spăl în sângele Său, vărsat pentru mine, cu care a mântuit lumea,

mulțimea fără de număr a nelegiuirilor. Sunt istovit de iureșul acestei trăiri în păcate. Vezi-ne, pe mine și pe toți ai mei frați de ticăloșie. Oprește-mă tu la hotarul de taină al pocăinței și smereniei, creștea-ză-mă cu postul, pentru a-mi revărsa în mărturisire, fără de frică și rușine, păcatele. Vreau să mă mărturisesc mai întâi ție, ca unei fierbinte rugătoare și grabnic mijlocitoare, apoi, cu ajutorul părintelui duhovnic, Singurului și Iubitorului de oameni Dumnezeu. Ajută-mă, te rog, cu umiliința cu care a cerut ajutor femeia cananeeancă pentru fiica ei. Eu sunt și mamă, și fiică, căci gazdă a păcatelor îndreptățirii de sine sunt și am zămislit blestemății cu care am umplut lumea. Văd crucea ca pe singurul liman. Te rog, și-mi doresc drumul îngust și îngusta intrare în staulul oilor mântuite. Cred și vreau să-mă mărturisesc credința cea dreaptă prin faptele bune ale creștinului ortodox, dar sunt cu totul neputincios. Te rog pe tine, Sfântă Mare Muceniță Tomaida, roagă-te cu dinadinsul, ca Domnul meu și Dumnezeul meu Iisus Hristos să-mi poruncească și mie: „*Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă*”. Tu ești scaldătoarea mea, cea care ești pilda cea bună și tămăduitoare a oilor cuvântătoare. Pentru rugăciunile tale să fiu și eu tămăduit și, tămăduit fiind, să revin la viață pentru a putea sluji și eu, după poruncă, Sfintei Treimi, Maicii Preacurate și Pururea Fecioarei Maria și vouă, tutu-

ror sfinților la care am alergat spre tămăduirea sufletului și a trupului. Amin!

Altă rugăciune

Prealăudată Muceniță Tomaida! Până la moarte nevoindu-te pentru curăția căsătoriei și pentru aceasta sufletul tău punându-ți, vrednică te-ai aflat înaintea Domnului să fii cinstită în ceata sfintelor fecioare. Auzi-ne pe noi, care ne rugăm ție, și precum cei ce în vremile dinainte au fost luptați de patimile trupesti te-au avut pe tine vindecătoare cu harul cel dat ție de Dumnezeu, așa și acum celor ce aleargă la tine mijlocește-le, cu rugăciunile tale bineprimite, mângâiere și slobozire de războiul trupesc, petrecere curată și neîntinată în căsătorie și feciorie, ca trupurile noastre să fie locaș al Sfântului Duh. O, preaalesă între femei și credincioasă roabă a lui Hristos! Ajută-ne, ca să nu pierim în patimile și în poftele noastre, ci să fim stăpâni peste mintea noastră și să ne întărim cu inima noastră întru tot harul și toată curăția, slăvind ajutorul tău, iar mai vârtos harul și mila lui Dumnezeu Celui Unul în Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, în vecii vecilor. Amin.

După aceasta se zice iarăși Condacul 1. Apoi rostim:

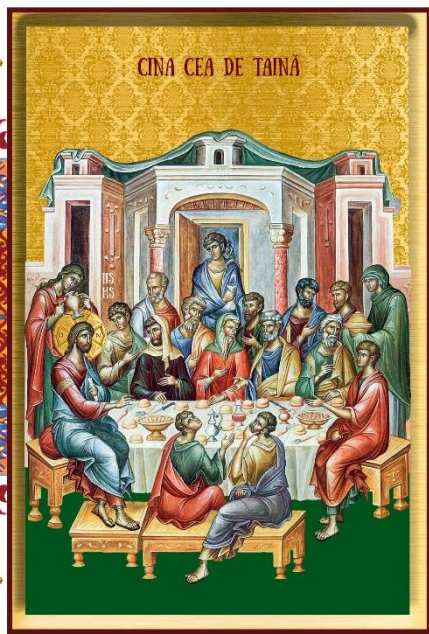
Cuvină-se cu adevărat să te fericiim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dum-

nezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul rostește ecteniile și face apolisul mic. Dacă nu este preot, se zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

ÎNDRĂVIAȚA SFINTEI ÎMPĂRȚĂȘANII

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Impărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătorule de viață, vino și Te sălășluiești întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. *(de 3 ori)*

*Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.*

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi.
Doamne, curățește păcatele noastre.
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte,
cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru
numele Tău.

*Doamne miluiește *(de 3 ori)*. Slavă... Și acum...*

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-
Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia
Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea
noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi, și ne
iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm
greșیلor noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne
izbăvește de cel viclean. Amin.

*Doamne miluiește *(de 12 ori)**

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

*Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul
nostru Dumnezeu.*

*Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos,
Împăratul și Dumnezeuul nostru. *(cu trei închinăciuni)**

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila
Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale,
șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă

spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeuule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se

zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Crezul

Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și într-Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire S-a coborât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, și a pățimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Și într-una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.
Aștept învierea morților.
Și viața veacului ce va să fie. Amin.

CANONUL SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII

Cântarea întâi

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui
Hristos Dumnezeu, Cel ce a călăuzit popo-
rul pe care L-a scos din robia egiptenilor,
că S-a proslăvit.

*Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept
înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.*

Pâine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău
cel sfânt și scump Sângele Tău, Milostive Doamne, și
tămăduire durerilor celor de multe feluri.

*Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău
cel Sfânt nu-L lua de la mine.*

Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine, nevrednicul, să
mănânc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sângele
Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Întinat fiind cu lucruri netrebnice eu, ticălosul, nu
sunt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău
Trup și cu dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase, ci
fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și bine-
cuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat și de

mântuire lumii, învrednicește-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a treia

Innoiește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemn ai omorât păcatul: și frica Ta sădește-o în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea Darurilor Tale.

Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup și dumnezeiescul Tău Sânge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt și spre viața de veci, iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău și cu scumpul Tău Sânge, și să slăvesc bunătatea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preacurată, ceea ce ești masă a Pâinii Vieții, Care S-a pogorât de sus, întru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevred-

nicul, să gust cu frică din Acesta și să fiu viu.

Doamne miluiește (de trei ori). Apoi sedea lna:

Foc și lumină să-mi fie mie primirea preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor și luminându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată; că nu voi da cele sfinte înșelăciunii vrăjmașului, nici Îți voi da sărutare vicleană, ci, ca desfrânata căzând înaintea Ta și ca tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pome-nește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Cântarea a patra

Te laud că glas am auzit, Doamne, și m-am spăimântat că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea proslăvesc pogorârea Ta cea multă către mine, Mult-Milostive.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Întrupându-Te, Mult-Milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție să curățești și păcatele mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Tămăduiește rănila sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpâne, să

fiu părtaș la dumnezeiasca Ta Cină de taină, eu, ticălosul.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii în sus și strigând către Mântuitorul: Întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fă și mie milostiv pe Cel ce L-ai purtat în pântecul tău, Stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără de prihană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cântarea a cincea

Dătătorule de Lumină și Făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi; că, afară de Tine, alt Dumnezeu nu știm.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum împreună cu smeritul robul Tău și petrece întru mine precum ai făgăduit, că iată mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău.

Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cuvântule al lui Dumnezeu și Dumnezeule, carbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatul, spre luminare și Sângele Tău spre curățirea întina-

tului meu suflet.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Având suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Fecioară Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești scump sălaș al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a șasea

Intru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul cel nemărginit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Mintea și sufletul, inima și trupul sfințește-mi-le, Mântuitorule, și mă învrednicește ca, fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșătoarele Tale Taine.

Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Ca, înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toți de dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim

adevăratul și sfântul Lui Trup și adevăratul, sfântul și scumpul Lui Sânge.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Doamne miluiește (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condacul

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău, și dumnezeiescul Tău Sânge, și mă împărtășesc cu preacuratele și înfricoșătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, netrebnicului, spre osândă, ci spre viața veșnică și fără de moarte.

Cântarea a șaptea

Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind cinstit, cei trei tineri au defăimat porunca cea fără de Dumnezeu; și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat: Bine ești cuvântat, Dumnezeu Părinților noștri.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Împărtășirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunățăți, lumină,

viață, nepătimire și solire spre adăugirea și înmulțirea dumnezeieștii Tale bunătăți, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur ești bun.

*Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău
cel Sfânt nu-L lua de la mine.*

Izbăvește-mă de patimi, de vrăjmași, de nevoi și de tot necazul, pe mine, cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste și cu sfială, iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare și dumnezeiești și-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Suflete al meu netrebnic, suflete pătimas, spăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând și, bătându-te în piept, strigă și zi: Doamne, curățește-mă pe mine, desfrânatul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ție celei curate mă rog acum eu, robul Tău cel necurat: Pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curățește-mă întru totul de întinăciunea trupului și a sufletului.

Cântarea a opta

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei și a prefăcut văpaia în răcoreală, lăudați-L lucrurile, ca pe

Domnul, și-L preaînălțați întru toți vecii.

*Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept
înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.*

Cereștilor, înfricoșătoarelor și Sfintelor Tale Taine, Hristoase, și Cinei Tale celei dumnezeiești și de taină și pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaș a fi mă învrednicește, Dumnezeu, Mântuitorul meu.

*Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău
cel Sfânt nu-L lua de la mine.*

Către a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău.

*Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.*

Mă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sânge și mă fac fără stricăciune.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău s-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te laudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii.

Cântarea a noua

Pe Dumnezeu-Cuvântul, Cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi, credincioșii, cu un gând în cântări să-L slăvim.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Bun este Domnul, gustați și vedeți; că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, și o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dânsul.

Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Cu sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție locaș prin împărtășirea Sfintelor Taine, avându-Te pe Tine locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Făcătorule de bine, Mult-Milostive.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ca focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dumnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te laudă pe tine, Stăpână, tot neamul și te mărește mulțimea îngerilor, căci prin tine au văzut pe Cel ce stăpânește toate, luând ființă omenească.

Și îndată:

uvine-se cu adevărat să te fericism pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... (de trei ori), Slavă... Și acum... Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 40 ori cu metanii, după puțința fiecăruia) și troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești

Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, Preabinecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi: Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... și:

Psalmul 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea. Acesta pe mări l-a întemeiat și pe râuri l-a așezat. Cine se va sui în muntele Domnului, și cine va sta în

locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care nu și-a luat sufletul în deșert și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

 rezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: „*Tot omul este mincinos!*”. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului în fața întregului Său popor. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-Ți voi jertfi jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului în fața întregului Său

popor, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.,

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuule (de trei ori și trei metanii).

Apoi aceste tropare:

Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, și curățește inima mea, făcând-o biserică a preacuratului Tău Trup și Sânge și nu mă lepăda pe mine de la fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Spre împărtășirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădește că nu este de cină și osândă voi pricinui prea păcătosului meu suflet; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mare este mulțimea păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu, Curată; la tine alerg, având trebuință de mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Iar în Sfânta și marea Joi, se zice și aceasta:

Când măriții ucenici la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de arginți bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fărădelege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru aceasta spânzurare și-a agonisit; fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

RUGĂCIUNILE DINAINTE DE SFÂNTA ÎMPĂRTĂȘIRE

*Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană,
Fie-ți frică să nu te arzi, că foc este;
Sângele Lui vrând să-L bei spre Împărtășire,
Mergi și cu cei ce te-au mâhnit împacă-te,
Și așa îndrăznește de ia hrana sfântă.
Vrând să te împărtășești cu Jertfa de Taină,
Cu al Stăpânului Trup făcător de viață;
Întru acest chip te roagă cu cutremur:*

*Rugăciunea întâi,
a Sfântului Vasile cel Mare*

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru bunătatea Ta cea multă, în

zilele cele din urmă ai purtat Trup și Te-ai răstignit și Te-ai jertfit pentru noi cei nemulțumitori și nerecunoscători și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuși Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, Îndelung-Răbdător și Mult-Milostiv, nu m-ai dat să pier în fărădelegile mele, în tot chipul așteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: *„Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu”*. Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, ci vrei ca *„toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină”*. De aceea nici eu, netrebnicul, deși sunt nevrednic cerului și pământului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmiardărilor și am necinstit chipul Tău, dar fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăduiesc de a mea mântuire. Ci, nădăduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: primește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe

desfrânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiești neputințele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși; și mă curățește de toată întinarea trupului și a sufletului. Învață-mă să săvârșesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu primind pآrticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge, și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtășirea Preacuratelor și de viață Făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, ca fără de osândă să primesc pآrticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată; ca și eu, dimpreună cu toți aleșii Tăi, să fiu pآrtăș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciunea a doua,
a Sfântului Ioan Gură de Aur*

Doamne, Dumnezeuul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare să Te primesc sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup. Și precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine, păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și precum nu Te-ai scârbit de întinată și necurată ei gură ce Te-a sărutat, așa nu Te scârbi nici de întinată și mai necurată mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pângărite, și de limba mea cea cu totul necurată. Ci să-mi fie mie carbunele Prea Sfântului Tău Trup și al scumpului Tău Sânge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre

pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva, prea multă vreme rămânând departe de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțeleghător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur ești sfânt, Stăpâne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchii și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica de Tine întru mădularele mele și sfințenia Ta fă-o neștearsă dintru mine. Și-mi fii mie ajutor și folositor, îndreptând în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

*Rugăciunea a treia,
a Sfântului Simeon Metafrastul*

Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și fecioreștile sângiuri ale celei ce mai presus de fire Te-a născut pe Tine, cu venirea

dumnezeiescului Duh și cu bunăvoința Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare: crucea, piroanele, sulita, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă îndemnurile mele cele viclene, prin gânduri bune, și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu Învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine, cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat și l-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă, prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine, să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mântuiți. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut pe sfinții Tăi ucenici vase cinstite, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea într-o dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nori pe Tine, Făcătorul și Judecătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Rugăciunea a patra,
a Sfântului Simeon Metafrastul*

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare și dând răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele; vezi că fărădelegile mele s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu. Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu am închipuit în sufletul meu? Că iată și cu faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, defăimare, vorbă deșartă, înfierbântare la râs, beție, lăcomie a pântecului, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaș diavolului. Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale

este neasemănată și mila bunătății Tale cea fără de răutate este nespusă și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, prea minunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine, păcătosul; arată-mi puterea bunătății Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânata. Primește-mă pe mine, cel ce peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul și cu fapta și cu pofta cea fără de cale și cu gândul cel dobitocesc. Și precum ai primit pe cei ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult am greșit și m-am spurcat și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt și am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu lucrul, cu cuvântul și cu gândul, noaptea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie. Și știu că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă nici cu mânia Ta să mă mustri, nici cu urgia Ta să mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine mâna Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție Unuia am greșit, dar Te rog să nu

intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea să-Ți stea înaintea. Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic nici în stare a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele celor fără de număr; că toate lucrurile rele, închipuirile și meșteșugirile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmiardările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat-o să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeuul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeuul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor și, după îndurările și milele Tale, slăbește, lasă, iartă-mi toate câte Ți-am greșit; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și să nu-mi răsplătești după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, ca acolo unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul Tău,

și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că Tu ești Dumnezeuul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea, a Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce singur ai puterea să ierți păcatele oamenilor, ca un Bun și Iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește ca, fără de osândă, să mă împărtășesc cu dumnezeieștile, prea slăvitele, Preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curăție și sfințire și spre dobândirea vieții și Împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șasea, a Sfântului Vasile cel Mare

Stiu, Doamne, că întru nevrednicie mă împărtășesc cu Preacuratul Tău Trup și cu scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie

Însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „*Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru dânsul*”. Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie Sfintele Tale Taine spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea și dragostea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bine primit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a șaptea, a Sfântului Simeon Noul Teolog

Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și, neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea, dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai vârtos mă și învață ce mi se cuvine a face și a grăi. Greșit-am mai

mult decât desfrânata, care, aflând unde sălășluiești, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos și Dumnezeuul meu. Cum pe aceea, ce s-a apropiat din inimă, n-ai alungat-o, nici de mine nu Te scârbi, Cuvântule, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale și cu izvor de lacrimi, precum cu niște mir de mult preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvântule. Iartă-mi greșelile și dă-mi îndreptare. Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele și rănila mi le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinele mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeuul meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeuule a toate; încât, cu inimă curată, cu gândul înfricoșat și cu sufletul smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele Preacurate și Preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel ce mănâncă și bea din ele cu inimă curată. Că Tu ai zis, Stăpânul meu: *„Tot cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru dânsul”*; întru totul adevărat este

cuvântul Stăpânului și Dumnezeului meu, că cel ce se împărtășește cu Darurile cele dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce ești din Lumina cea cu trei străluciri Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără prihană, ca Tu să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, și să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflându-mă depărtat de harul Tău, și astfel, lăsându-mă eu înșelat, să mă depărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici a făcut faptele pe care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci, pe cei ce fierbinte se pocăiesc,

cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, pătași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; și, lucru străin de gândurile îngerești și omenești, adeseori vorbești cu ei ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc, iarbă uscată fiind eu, și – străină minune! – mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin.

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile câte Ți-am greșit cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu voie sau fără voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfințelor puteri și ale tuturor sfinților care au bineplăcut Ție din veac, binevoiește ca fără osândă să primesc sfântul și preacuratul Tău Trup și scumpul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului și a

trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul casei sufletului meu, ci de vreme ce Tu, ca un Iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind mă apropii. Poruncește-mi și voi deschide ușile pe care Tu Însuși le-ai zidit, și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face: că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți, care cu pocăință au venit la Tine, i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur ești binecuvântat totdeauna, acum și în vecii nesfârșiți. Amin.

Rugăciunea a zecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și îmi iartă mie, păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile și

greșelile mele toate, câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și în ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile celei ce fără de prihană Te-a născut, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maica Ta, singura mea nădejde neînfruntată, ocrotitoare și izbăvitoare, învrednicește-mă ca fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele, Nemuritoarele, de viață făcătoarele și Înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele și a nălucirilor de noapte de la duhurile cele viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea, a Sfântului Ioan Damaschin

Inaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeu, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe cananeanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce

vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânata și pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, cu ușurință a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu, netrebnicul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe dânsule și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sămânță Te-a născut și pentru ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea, a Sfântului Ioan Gură de Aur

red, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu cel viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Cred de asemenea, că acesta este Însuși preacurat Trupul Tău și acesta este Însuși scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu știința și cu neștiința, și mă învrednicește ca fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Apoi, mergând să te împărtășești, să zici în taină aceste stihuri ale Sfântului Simeon Metafrastul:

*Iată, mă apropii de Sfânta Împărtășire.
Și împărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi,
Că Tu ești foc și arzi pe cei nevrednici;
Ci, curățește-mă de toată întinarea.*

inei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele cel îndumnezeitor privind, înspăimântează-te, omule,

Că foc este și arde pe cei nevrednici.

*Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,
Îmi îndumnezeiește sufletul și-mi hrănește minunat mintea.*

Apoi aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

Întru strălucirile sfinților Tăi cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește, că nu este de nuntă, și voi fi legat

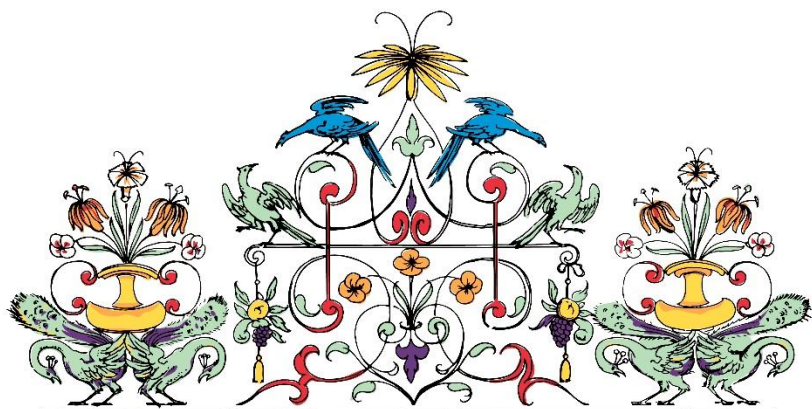
și lepădat de îngerii. Ci curățește, Doamne, întinarea sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

După aceasta, se zice această rugăciune:

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu îmi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că sunt nevrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a Împărăției ce va să vie. Iar mie bine-mi este a mă lipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele.

Apoi, repetă până ajungi să te împărtășești: Cinei Tale celei de taină...

ÎNCEPĂCIUNI DE MULȚUMIRE DUPĂ PRIMIREA ȘFINTELOR TAINE

După ce te-ai cuminecat cu dumnezeieștile și nemuritoarele Taine, mulțumește cu smerenie Domnului rostind așa:

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție! (de trei ori),

Apoi aceste stihuri de îndemn:

După ce vei primi împărtășirea sfântă

A făcătoarelor de viață Daruri,

Laudă adu și mulțumire mare,

Și cu căldură Domnului te roagă:

Slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Doamne!

Slavă Ție, Dumnezeului nostru!

*Apoi următoarele rugăciuni:**Rugăciunea Sfântului Vasile cel Mare*

Mulțumesc Ție, Doamne, Dumnezeuul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaș a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși cu Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre izgonirea a tot potrivnicul, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Ca, întru sfințenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpânului și Binefăcătorului nostru. Și așa, ieșind dintru această viață întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă și dulceața cea fără de sfârșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și

veselia cea nespūsă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Altă rugăciune a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru toate bunătățile câte mi-ai dat mie și pentru împărtășirea cu Preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperământul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește, până la suflarea cea mai de pe urmă, cu cuget curat și cu vrednicie, să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Simeon Metafrastul

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădulelor mele și întru toate încheieturile, în rărunchi și în inimă, și arde spinii tuturor păcatelor mele; curățește-mi sufletul; sfințește-mi gândurile și oasele;

numărul deplin al celor cinci simțuri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflet; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează; înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție casă, prin primirea Împărtășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli, și cu aceștia și pe Preacinstita și Preacurata Maica Ta, ale căror rugăciuni primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu Însuți ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție, după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Ți înălțăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne, lisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie Împărtășania aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii

Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea și bucuria mea, mulțumesc ție, că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaș Preacuratului Trup și Scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie gândurilor mele și ridicare din robia cugetelor mele. Și mă învrednicește, până la sfârșitul vieții, fără de osândă să primesc sfințirea Preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvântată și prea mărită ești în veci. Amin.

Apoi:

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoa-

relor: lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

*Apoi: Sfinte Dumnezeule... (de trei ori), Slavă... Și acum...
Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., și următoarele tropare, în funcție
de liturghia ce s-a săvârșit:*

La Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, lumea a luminat, vistieriile ne iubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele Tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Din cer ai primit Dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine unui Dumnezeu în Treime, Sfinte Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te laudăm deci pe tine, că ești învățător, ca cel ce arăți cele Dumnezeiești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce cinstesc pe tine.

La Liturghia Sfântului Vasile cel Mare

În tot pământul s-a răspândit vestirea ta, că a primit cuvântul tău, prin care cu dumnezeiască cuviință ai învățat, firea celor în ființă ai lămurit și ai pus rânduială în obiceiurile oamenilor, Părinte Ierarhe Vasile, preoție Împărătească. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nestricată, pecetlu-ind-o cu dogmele tale, Sfinte Vasile cuvioase, grăitorule de cele cerești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești creștinilor... *(vezi mai sus)*

*La Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
a Sfântului Grigorie cel Mare - Dialogul*

Cel ce de sus, de la Dumnezeu, ai luat dumnezeiescul har, mărite Grigorie, și, cu puterea Aceluia întărindu-te, de bunăvoie ai urmat Sfintei Evanghelii a lui Hristos, de la Care ai luat plata ostenelilor tale, întru tot fericite, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Ca un păstor te-ai arătat lui Hristos, Începătorul păstorilor și părtaș călugărilor te-ai făcut, Părinte Grigorie, povățuindu-i către cetatea cerească, de unde ai învățat turma lui Hristos poruncile Lui, iar acum cu

dânșii te bucuri și dănțuiești în corturile cerești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești creștinilor... *(vezi mai sus)*

Apoi Doamne miluiește... (de 12 ori)

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul l-ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecilor. Amin. Doamne miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PSALTIREA SFÂNTULUI PROOROC ȘI ÎMPĂRAT DAVID

De ești preot, începe așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru totdeauna,
acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iară de nu, zi:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doam-
ne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește pe
noi, Amin.

După Rugăciunile începătoare (pag. 5), se citesc troparele:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cinstita prăznuire a Proroocului Tău, Doamne, cer arată Biserica Ta, că Îngerii împreună cu oamenii se veselesc. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeu, în pace îndreptează viața noastră.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Multe sunt mulțimile păcatelor mele, de Dumnezeu Născătoare. Către tine am năzuit, Curată, mântuire trebuindu-mi, cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului Tău și Dumnezeului nostru, ca să dea mie iertare pentru răutățile ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Apoi Doamne miluiește de 40 de ori. Și te închină cât îți este cu putință.

După aceea, începe rugăciunea aceasta către Preasfânta Treime, la începutul Psaltirii:

Intru tot Sfântă Treime, Dumnezeu și Făcătorule a toată lumea, ajută și îndreptează inima mea spre a începe cu înțelegere și a sfârși cu lucruri bune acești de Dumnezeu insuflați Psalmi, pe care Sfântul Duh prin buzele lui David i-a revărsat, pe care acum voi grăi, eu

nevrednicul. Ci înțelegând a mea nepricepere, căzând mă rog Ție, ajutorul cel de la Tine cerând. Doamne, îndreptează mintea mea și-mi întărește inima, nu de graiurile buzelor să mă îngreunez, ci de înțelesul celor grăite să mă veselesc, și să mă gătesc spre lucrarea celor bune, ca să mă învăț cele ce grăiesc; ca, prin lucrarea celor bune luminându-mă, la judecată, părții celei de-a dreapta părtaș să fiu, cu toți aleșii Tăi. Și acum, Stăpâne, blagoslovește ca, suspinând din inimă, cu limba să cânt grăind așa:

Veniți să ne închinăm..., de 3 ori, și cu umilință și în zdrobirea inimii citește psalmii...

CAȚISMĂ 1

Psalmul 1, al lui David, nescris deasupra la evrei

Fericit bărbatul care n-a umblat în sfatul necredincioșilor, și în calea păcătoșilor n-a stătut, și pe scaunul pierzătorilor n-a șezut.

2. Ci în legea Domnului voia lui, și în legea Lui va cugeta ziua și noaptea.

3. Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa, și frunza lui nu va cădea, și toate, oricâte va face, vor spori.

4. Nu așa necredincioșii, nu așa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pe fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor învia necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor;

6. Că știe Domnul calea dreptilor, și calea necredincioșilor va pieri.

Psalmul lui David, 2

Pentru ce s-au întărit neamurile, și noroadele au cugetat cele deșarte? Stătut-au de față împărații pământului, și boierii s-au adunat într-o adunare asupra Domnului și asupra Unsului Lui.

2. Să rupem legăturile lor și să lepădăm de la noi jugul lor.

3. Cel ce locuiește în ceruri va râde de dâșii, și Domnul va batjocori pe ei.

4. Atunci va grăi către dâșii într-o iuțimeă Sa, și într-o mânia Sa va tulbura pe ei.

5. Iar Eu sunt pus împărat de Dânsul peste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului. Domnul a zis către Mine: Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut;

6. Cere de la Mine, și voi da Ție neamurile moștenirea Ta, și biruința Ta marginile pământului.

7. Paște-vei pe dâșii cu toiag de fier; ca vasele olarului vei zdrobi pe dâșii.

8. Și acum, împărați, înțelegeți; învățați-vă toți care judecați pământul.

9. Slujiți Domnului cu frică, și vă bucurați Lui cu cutremur.

10. Luați învățătură, ca nu cândva să se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă.

11. Când se va aprinde degrab mânia Lui; fericiți toți care nădăjduiesc spre Dânsul.

*Psalmul lui David, când a fugit de către
fața lui Abesalom, fiul său, în pustie, 3*

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc!
Mulți se scoală asupra mea!

2. Mulți zic sufletului meu: nu este mântuire lui întru Dumnezeuul lui.

3. Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5. Și eu am adormit și am dormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voi teme de mii de noroade, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne; mântuiește-mă, Dumnezeuul meu;

7. Că Tu ai bătut pe toți cei ce-mi vrăjmășuiesc mie îndeșert, dinții păcătoșilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mântuirea, și peste norodul Tău blagoslovenia Ta.

Slavă...

Întru sfârșit, în laude. Psalmul lui David, 4

ând am strigat eu, auzitu-m-ai, Dumnezeu! dreptății mele; întru necaz m-ai desfătat; milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

3. Și să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său. Domnul mă va auzi, când voi striga către Dânsul.

4. Mâniați-vă, și nu greșiți; cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre vă umiliți.

5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți spre Domnul.

6. Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune? Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului și al untului de lemn al lor ce s-au înmulțit.

8. Cu pace așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, deosebi întru nădejde m-ai așezat.

*Întru sfârșit, pentru cea moștenitoare,
Psalmul lui David, 5*

raiurile mele ascultă-le, Doamne; înțelege strigarea mea.

2. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeu meu; căci către Tine mă

voi ruga, Doamne.

3. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea.

4. Că Dumnezeu cel ce nu voiești fărădelege, Tu ești. Nu va locui lângă Tine cel ce viclenește.

5. Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi; urât-ai pe toți cei ce lucrează fără-delegea.

6. Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciună. Pe bărbatul sângiurilor și vicleanul, urăște Domnul.

7. Iar eu întru mulțimea milei Tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre Sfântă Biserica Ta, întru frica Ta.

8. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta; pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea;

9. Că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor vicleneau.

10. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din cugetele lor; după mulțimea păgânătăților lor, leapădă-i pe dânșii, că Te-au amărât, Doamne.

11. Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura, și Te vei sălășlui întru dânșii, și se vor lăuda întru Tine cei ce iubesc numele Tău.

12. Că Tu vei blagoslovi pe cel drept, Doamne; căci

cu arma buneii voiri ne-ai încununat pe noi.

*Întru sfârșit, în laude, pentru a opta,
Psalmul lui David, 6*

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți.

2. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele,

3. Și sufletul meu s-a tulburat foarte; și Tu, Doamne, până când?

4. Întoarce-Te, Doamne, izbăvește sufletul meu; mântuiește-mă, pentru mila Ta.

5. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine; și în iad cine se va mărturisi Ție?

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în toate nopțile patul meu; cu lacrimile mele așternutul meu voi uda.

7. Tulburatu-s-a de mânie ochiul meu; învechitu-m-am întru toți vrăjmașii mei.

8. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fără-delege, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.

9. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să se tulbure toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Slavă...

*Psalmul lui David care l-a cântat Domnului
pentru cuvintele lui Husi, fiul lui Iemeni, 7*

Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit; mântuiește-mă de toți cei ce mă gonesc, și mă izbăvește.

2. Ca nu cândva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind cel ce izbăvește, nici cel ce mântuiește.

3. Doamne, Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate întru mâinile mele,

4. De am răsplătit celor ce-mi răsplătesc mie, rele,

5. Să cad de la vrăjmașii mei deșert; să gonească dar vrăjmașul sufletul meu și să-l prindă; și să calce în pământ viața mea și slava mea în țărână să o așeze.

6. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta; înalță-Te întru hotarele vrăjmașilor tăi.

7. Și Te scoală, Doamne, Dumnezeul meu, cu porunca care ai poruncit.

8. Și adunare de noroadе Te va înconjura.

9. Și pentru aceasta la înălțime Te întoarce. Domnul va judeca pe noroadе. Judecă mie, Doamne, după dreptatea mea, și după nerăutatea mea asupra mea.

10. Sfârșească-se răutatea păcătoșilor, și vei îndrepta pe cel drept, Cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule, cu dreptul.

11. Ajutorul meu de la Dumnezeu, Cel ce mântuiește pe cei drepți la inimă.

12. Dumnezeu este judecător drept și tare și înde-

lung răbdător, și neaducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veți întoarce, sabia Sa o va luci; arcul Său a încordat și l-a gătit pe el.

14. Și într-însul a gătit vasele morții; săgețile Sale celor ce se ard le-a lucrat.

15. Iată a chinuit nedreptate, zămislit-a durere și a născut fărădelege.

16. Groapă a săpat și o a deschis pe ea, și va cădea în groapa care o a făcut.

17. Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, și pe creștetul lui nedreptatea lui se va pogorî.

18. Mărturisi-mă-voi Domnului, după dreptatea Lui, și voi cânta numele Domnului celui înalt.

Întru sfârșit, pentru teascuri.

Psalmul lui David, 8

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul!

2. Că s-a înălțat mare cuviința Ta mai presus de ceruri.

3. Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să sfărâmi pe vrăjmașul și izbânditorul.

4. Că voi vedea cerurile, lucrul degetelor Tale, luna și stelele, care Tu le-ai întemeiat.

5. Ce este omul, că-l pomenști pe el? Sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

6. Micșoratu-l-ai pe dânsul puțin oarece decât îngerii, cu slavă și cu cinste l-ai încununat pe el, și l-ai pus pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale.

7. Toate le-ai supus sub picioarele lui: oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului,

8. Păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Dumnezeuul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul!

Slavă...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Întru fărădelegi zămislit fiind eu curvarul, nu cutez să caut la înălțimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fii mie și mă mântuiește!

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, dar eu unde mă voi arăta, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei? Ci cu cei de la al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Brațele părintești grăbește a le deschide mie, căci curvește am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule,

nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită; căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am la cer și înaintea Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nădejdea creștinilor, Preasfântă Fecioară, pe Dumnezeu Care L-ai născut mai presus de minte și de cuvânt, neîncetat roagă-L, împreună cu Puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndreptare vieții, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Atotțiitorule și necuprinse, Puterea cea începătoare de lumină și neînțeleasă, Părintele Ființei celei ipostatice, și Purcezătorul Duhului Tău celui de o putere, Care, pentru îndurările milostivirii și negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea ființa omenească, cea cuprinsă întru întunericul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfintelor Tale învățături, prin Lege și prin Prooroci le-ai strălucit în lume, iar mai apoi pe singur Unul născut al Tău Fiu, bine ai voit de a răsărit nouă prin trup, și la strălucirea luminii Tale pe noi ne-a povățuit; fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre, și ne dăruiește nouă, Doamne, cu deșteptată și trează inimă să trecem toată noaptea vieții acesteia, așteptând venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorului tuturor, nu culcați și

dormind, ci priveghind și deșteptați spre lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, și întru bucuria Lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuiesc și nespusa dulceață a celor ce privesc frumusețea feței Tale cea negrăită; că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia născut Fiului Tău, și Prea Sfântului și de viață făcătorului Duhului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CAȚISMĂ 2

Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului.

Psalmul lui David, 9

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată
inima mea, spune-voi toate minunile Tale.
2. Veseli-mă-voi și mă voi bucura întru
Tine, cânta-voi numele Tău, Preaînalte.

3. Când se va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-
vor și vor pieri de către fața Ta;

4. Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea;
șezut-ai pe scaun, Cea ce judeci dreptatea.

5. Certat-ai neamurile și a pierit necredinciosul; numele lui l-ai stins în veac și în veacul veacului.

6. Vrajmașului i-au lipsit săbiile într-un sfârșit, și cetățile i-au sfărâmat; pierit-a pomenirea lui cu sunet.

7. Și Domnul în veac rămâne; gătit-a la judecată scaunul Său.

8. Și El va judeca lumea într-o dreptate; judeca-va noroadele cu îndreptare.

9. Și S-a făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase într-o necazuri.

10. Și să nădăjduiască spre Tine cei ce cunosc numele Tău; că nu ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne.

11. Cântați Domnului celui ce locuiește în Sion, vestiți într-o neamuri isprăvile Lui.

12. Că Cel ce caută sânziurile lor Și-a adus aminte, nu a uitat strigarea săracilor.

13. Miluiește-mă, Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmașii mei, Căla ce mă înalți pe mine din porțile morții;

14. Ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fetei Sionului, veseli-ne-vom de mântuirea Ta.

15. Afundatu-s-au neamurile într-o stricăciunea care o au făcut, în cursa aceasta care o au ascuns s-a prins piciorul lor.

16. Cunoaște-se Domnul, judecați făcând; într-o faptele mâinilor sale s-a prins păcătosul.

17. Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamurile cele ce uită pe Dumnezeu.

18. Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul; răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârșit.

19. Scoală-Te, Doamne, să nu se întărească omul, să se judece neamurile înaintea Ta.

20. Pune, Doamne, dătător de lege peste ei, să cunoască neamurile, că oameni sunt.

21. Pentru ce, Doamne, stai departe, treci cu vederea în vremi cuvioase într-o necazuri?

22. Când se mândrește necredinciosul, se aprinde săracul; se prind într-o sfaturile care gândesc.

23. Că se laudă păcătosul într-o pofta sufletului său, și cel ce face strâmbătate bine se cuvintează.

24. Întărâtat-a pe Domnul cel păcătos, după mulțimea mâniei lui nu va căuta, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Se spurcă căile lui în toată vremea; se leapădă judecățile Tale de către fața lui; peste toți vrăjmașii săi va stăpâni.

26. Că a zis într-o inimă sa: nu mă voi clătina din neam în neam, fără de rău.

27. A căruia de blestem gura lui este plină, și de amărăciune și de vicleșug.

28. Sub limba lui osteneală și durere; șade într-o pitulare cu cei bogați într-o ascunsuri, ca să ucidă pe cel nevinovat; ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândește întru ascuns, ca leul în culcușul său; pândește ca să apuce pe săracul; să apuce pe săracul, când îl va trage pe el.

30. În lațul său îl va smeri pe el, pleca-se-va și va cădea, când va stăpâni el pe cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa: uitat-a Dumnezeu, întors-a fața Sa, ca să nu vadă până în sfârșit.

32. Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

33. Pentru ce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu? Că a zis întru inima sa: nu va întreba.

34. Vezi, că Tu la durere și la mânie privești, ca să-l dai pe el în mâinile Tale; Ție s-a lăsat săracul; sărmanului Tu fii ajutător.

35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău; căuta-se-va păcatul lui și nu se va afla.

36. Domnul este împărat în veac și în veacul veacului; pieriți, neamuri, din pământul Lui.

37. Pofta săracilor o ai auzit, Doamne; la gătirea inimii lor a luat aminte urechea Ta.

38. Judecă săracului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pe pământ.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 10

Spre Domnul am nădărdit; cum veți zice sufletului meu: mută-te în munți ca o pasăre?

2. Că iată păcătoșii au încordat arcul, săgeți în tolbă, ca să săgeteze întru întuneric pe cei drepți la inimă.

3. Că cele ce Tu ai săvârșit, ei le-au stricat; dar dreptul ce a făcut?

4. Domnul în Biserica cea Sfântă a Sa; Domnul, în Cer scaunul Lui, ochii Lui spre cel sărac privesc, genele Lui întreabă pe fiii omenești.

5. Domnul întreabă pe cel drept, și pe cel necredincios; iar cel ce iubește nedreptatea își urăște sufletul său.

6. Ploua-va peste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pucioasă, și duh de vifor partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul, și dreptăți a iubit, îndreptări a văzut fața Lui.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru a opta.

Psalmul lui David, 11

Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, că s-au împuținat adevărurile de către fiii omenești.

2. Deșarte a grăit fiecare către vecinul său, buze viclene în inimă, și în inimă a grăit rele.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4. Pe cei ce au zis: limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt, cine este nouă Domn?

5. Pentru necazul săracilor și suspinul mișeilor, acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-Mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru el.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de șapte ori.

7. Tu, Doamne, ne vei păzi pe noi și ne vei feri de neamul acesta în veac.

8. Împrejur necredincioșii umblă; după înălțimea Ta ai înmulțit pe fiii omenești.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 12

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când întorci fața Ta de către mine?

2. Până când voi pune sfaturi în sufletul meu, dureri în inima mea, ziua și noaptea?

3. Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

4. Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeuul meu; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte.

5. Ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă voi clătina.

6. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit, bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta, cânta-voi Domnului celui ce a făcut bine mie, și voi cânta numele Domnului Celui Înalt.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 13

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu. Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru meșteșuguri; nu este cel ce face bunătațe, nu este până la unul.

2. Domnul din Cer a privit peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pe Dumnezeu.

3. Toți s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bunătațe, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fără-delegea? Cei ce mănâncă pe norodul Meu întru mâncare de pâine, pe Domnul nu L-au chemat.

5. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică, că Domnul este în neamul dreptilor.

6. Sfatul săracului l-ați rușinat, dar Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israil? Când va întoarce Domnul robia norodului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israil.

Slavă...

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 14

Doamne, cine va locui în lăcașul Tău? Sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău?
2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce grăiește adevăr în inima sa.

3. Care nu a viclenit în limba sa și nu a făcut vecinului său rău, și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea lui cel ce viclenește; iar pe cei ce se tem de Domnul îi slăvește, cel ce se jură vecinului său și nu se leapădă.

5. Argintul său nu l-a dat în camătă, și daruri asupra celor nevinovați nu a luat.

6. Cel ce face acestea nu se va clătina în veac.

Scrisoarea stălpului lui David. Psalmul 15

Păzește-mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: Domnul meu ești Tu, că bunătățile mele nu-ți trebuiesc.

3. Sfinților celor de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale Într-înșii.

4. Înmulțitu-s-au slăbiciunile lor; după aceea au sânguit. Nu voi aduna adunările lor din sângiuri, nici voi pomeni numele lor prin buzele mele.

5. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești Cella ce iarăși așezi moștenirea mea mie.

6. Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că moștenirea mea sub puterea mea este.

7. Bine voi cuvânta pe Domnul cel ce m-a înțelepțit pe mine, și încă și până în noapte m-au pedepsit rărunchii mei.

8. Mai înainte am văzut pe Domnul înaintea mea

pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clatin.

9. Pentru aceasta s-a veselit inima mea, și s-a bucurat limba mea; și încă și trupul meu se va sălăslui spre nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe cel cuvios al Tău să vadă stricăciune.

11. Cunoscute ai făcut mie căile vieții; umplea-mă-vei de veselie cu fața Ta; frumusețe în dreapta Ta într-un sfârșit.

Rugăciunea lui David. Psalmul 16

uzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu într-un buze viclene.

2. De la fața Ta judecata mea să iasă. Ochii mei să vadă dreptăți.

3. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea; cu foc m-ai lămurit, și nu s-a aflat într-un mine nedreptate;

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești; pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi năsilnice.

5. Săvârșește pașii mei într-un cărările Tale, ca să nu se clatine pașii mei.

6. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeuule; pleacă urechea Ta mie și auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei

ce nădăjduiesc spre tine, de cei ce stau împotriva dreptei Tale.

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului; întru acoperământul aripilor Tale mă vei acoperi.

9. De către fața necredincioșilor care m-au necăjit pe mine, vrăjmașii mei sufletul meu au cuprins.

10. Grăsimea lor o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m-au înconjurat, ochii lor și-au pus ca să-i plece la pământ.

12. Apucatu-m-au ca un leu gata la vânat, și ca un pui de leu ce locuiește întru ascunsuri.

13. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și-i împiedică; izbăvește sufletul meu de cel necurat, sabia Ta de la vrăjmașii mâinii Tale.

14. Doamne, din puțin de pe pământ, împarte-i pe ei în viața lor, și de cele ascunse ale Tale s-au umplut pântecelile lor; săturatu-s-au de fii, și au lăsat rămășițe pruncilor lor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.

Slavă...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ:

Sfinte Dumnezeu... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință nu aduc. Și mă tem de tăiere, și de focul cel

nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog Ție: Mai înainte de nevoia aceea, întoarce-mă și mă mântuiește.

Ca valurile mării s-au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în lucru, eu însumi mă înviforez de multe greșeli; ci la limanul cel lin prin pocăință îndreptează-mă, Doamne, și mă miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Miluiește-mă, a zis David, și eu strig către Tine: Greșitam, Mântuitorule, păcatele mele prin pocăință ștergându-le, miluiește-mă.

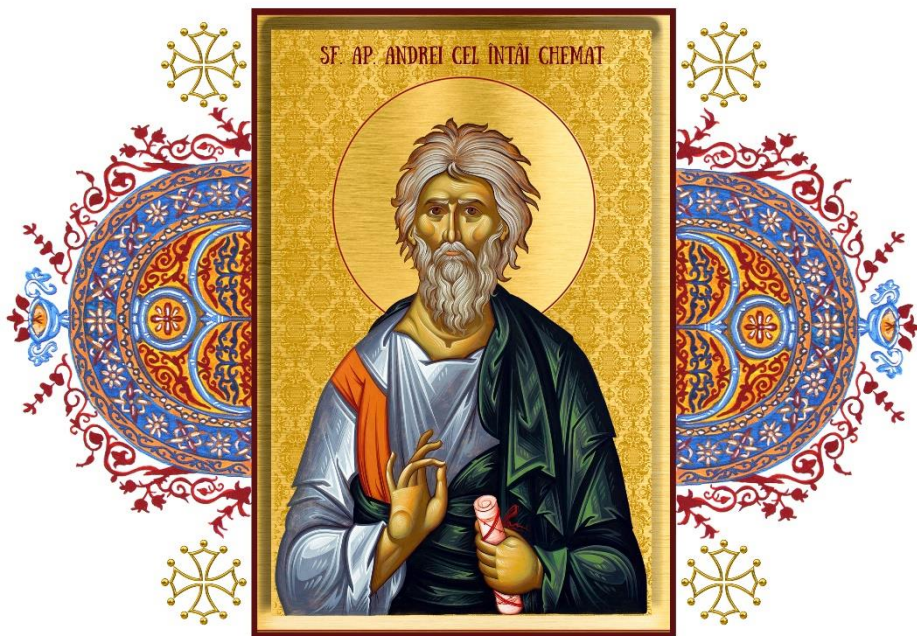
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Solitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pe Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pe noi de toată răutatea și nevoia vrăjmașului, și să ne dea nouă iertare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Unuia născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deșteptată, cunoștință nerătăcită și venirea Duhului Sfânt către câștigarea și încredințarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu Care Ți se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

ЇАТІЇА 3

*Întru sfârșit, slugii Domnului, lui David, care a grăit Domnului
cuvintele cântării acesteia, în ziua în care l-a izbăvit pe el Domnul
din mâna tuturor vrăjmașilor lui și din mâna lui Saul, și a zis: Psalmul 17*

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Dom-
nul este întărirea mea și scăparea mea, și
Izbăvitorul meu;

2. Dumnezeu meu, ajutorul meu, și voi nădăjdui
spre dânsul;

3. Apărătorul meu și cornul mântuirii mele, și
sprijinitorul meu.

4. Lăudând, voi chema pe Domnul, și de vrăjmașii mei mă voi mântui.

5. Cuprinsu-m-au durerile mortii; și râurile fără-delegii m-au tulburat.

6. Durerile iadului m-au înconjurat, întâmpinatu-m-au laturile morții.

7. Și când mă necăjeam, am chemat pe Domnul, și către Dumnezeuul meu am strigat.

8. Auzit-a din Biserica cea Sfântă a Sa glasul meu; și strigarea mea înaintea Lui va intra în urechile Lui.

9. Și s-a clătinat și s-a cutremurat pământul, și temeliiile munților s-au tulburat și s-au clătinat; că s-a mâniat pe dânsule Dumnezeu.

10. Suitu-s-a fum într-o mânia Lui, și foc de la fața Lui se va aprinde; cărbuni s-au ațâțat de la Dânsul.

11. Și a plecat cerurile și S-a pogorât, și negură sub picioarele Lui.

12. Și S-a suit peste Heruvimi și a zburat, zburat-a pe aripile vânturilor.

13. Și a pus întuneric ascunderea Lui, împrejurul Lui cortul Lui, întunecoasă apă în norii văzduhurilor.

14. Dintru strălucire înaintea Lui nori au trecut, grindină și cărbuni de foc.

15. Și a tunat din cer Domnul, și Cel înalt Și-a dat glasul Său.

16. Trimis-a săgeți, și i-a risipit pe ei; și fulgere a înmulțit, și i-a tulburat pe ei.

17. Și s-au arătat izvoarele apelor, și s-au descoperit temeliile lumii.

18. De certarea Ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei Tale.

19. Trimis-a dintru înălțime și m-a luat; ridicatu-m-a din ape multe.

20. Mântui-mă-va de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pe mine; că s-au întărit mai mult decât mine.

21. Întâmpinatu-m-au ei în ziua răutății mele; și a fost Domnul întărirea mea.

22. Și m-a scos într-o lărgime; izbăvi-mă-va că m-a voit.

23. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului, și nu am făcut păgânătate despre Dumnezeuul meu.

25. Că toate judecățile Lui înaintea mea, și îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine.

26. Și voi fi fără prihană cu Dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi;

29. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic, Te

vei îndărătnici.

30. Că Tu pe norodul cel smerit vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.

31. Că Tu vei lumina luminătorul meu, Doamne; Dumnezeuul meu, lumina-vei întunericul meu.

32. Că întru Tine mă voi izbăvi de ispită, și întru Dumnezeuul meu voi trece zidul.

33. Dumnezeuul meu, fără prihană este calea Lui. Cuvintele Domnului cu foc lămurite. Scutitor este tuturor celor ce nădăjduiesc spre Dânsul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeuul nostru?

35. Dumnezeuul cel ce mă încinge cu putere și a pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce săvârșești picioarele mele ca ale cerbului, și peste cele înalte mă pui.

37. Care înveți mâinile mele la război, și ai pus arc de aramă brațele mele.

38. Și ai dat mie scut de mântuire, și dreapta Ta m-a sprijinit.

39. Și certarea Ta m-a îndreptat întru sfârșit, și certarea Ta aceasta mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii mei sub mine, și nu au slăbit urmele mele.

41. Goni-voi pe vrăjmașii mei, și-i voi prinde pe dânșii și nu mă voi întoarce până ce se vor sfârși.

42. Necăji-voi pe dânșii, și nu vor putea să stea;

cădea-vor sub picioarele mele.

43. Și m-ai încins cu putere spre război; împiedicat-ai pe toți cei ce se sculau asupra mea, sub mine.

44. Și al vrăjmașilor mei mi-ai dat mie dosul, și pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai pierdut.

45. Strigat-au, și nu era cel ce mântuiește, către Domnul, și nu i-a auzit pe ei.

46. Și-i voi zdrumica pe ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor voi șterge pe dânșii.

47. Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului; pune-mă-vei cap neamurilor.

48. Norodul pe care nu l-am cunoscut, mi-a slujit mie; întru auzul urechii m-a auzit.

49. Fiii străini au mințit mie; fiii străini s-au învechit și au șchiopătat din cărările lor.

50. Viu este Domnul și bine este cuvântat Dumnezeu; și să se înalțe Dumnezeul mântuirii mele.

51. Dumnezeule, Cela ce dai izbândire mie și ai supus noroade sub mine, Izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși.

52. De la cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța; de omul nedrept mă vei izbăvi.

53. Pentru aceasta mă voi mărturisi Ție întru neamuri, Doamne, și numelui Tău voi cânta.

54. Cel ce mărești mântuirile împăratului și faci milă unsului Tău, lui David, și seminției lui până în veac.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 18

erurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor Lui o vestește tăria.

2. Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopții vestește știință.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căroră să nu se audă graiurile lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

5. În soare a pus lăcașul Său, și el ca un mire ce iese din camera sa.

6. Bucura-se-va, ca un uriaș să alerge cale, din marginea cerului ieșirea lui.

7. Și întâmpinarea lui până la marginea cerului; și nu este cine să se ascundă de căldura lui.

8. Legea Domnului fără prihană, care întoarce sufletele; mărturia Domnului credincioasă, care înțelepțește pruncii.

9. Dreptățile Domnului drepte, cele ce veselesc inima; porunca Domnului strălucită, care luminează ochii.

10. Frica Domnului curată, care rămâne în veacul veacului; judecățile Domnului adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite sunt mai vârtos decât aurul și decât piatra scumpă mult, și mai dulci decât mierea și fagurul.

12. Pentru că robul Tău păzește acestea; și când

păzește acestea, răsplătire este multă.

13. Greșelile cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curățește-mă; și de cele străine, iartă pe robul Tău.

14. De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi și mă voi curăți de păcat mare.

15. Și vor fi întru bună plăcere cuvintele gurii mele, și cugetul inimii mele înaintea Ta pururea, Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 19

uză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimite ție ajutor dintru cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, și arderea cea de tot a ta să se îngrașe.

4. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cererile tale; acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său.

7. Auzi-l-va pe dânsul din cerul cel sfânt al Său; întru puteri este mântuirea dreptei Lui.

8. Aceștia în căruțe și aceștia pe cai, iar noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

9. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am

sculat și ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul lui David, 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul, și de mântuirea Ta se va bucura foarte.

2. Pofta inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.

3. Că l-ai întâmpinat pe el cu blagosloveniile bunătații; pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Viață a cerut de la Tine, și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mântuirea Ta; slavă și mare cuviință vei pune peste el.

6. Că-i vei da lui blagoslovenie în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul, întru bucurie, cu fața Ta.

7. Că împăratul nădăjduiește spre Domnul, și întru mila Celui înalt nu se va clătina.

8. Află-se mâna Ta tuturor vrăjmașilor Tăi; dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine.

9. Că-i vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea feței Tale.

10. Domnul întru mânia Sa va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul.

11. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și seminția

lor din fiii oamenilor.

12. Că au plecat asupra Ta rele; cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea.

13. Că-i vei pune pe dânșii dos; întru cei rămași ai Tăi vei găti fața lor.

14. Înălță-Te, Doamne, întru puterea Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Slavă...

*Întru sfârșit, pentru sprijinirea cea de dimineață,
Psalmul lui David, 21*

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine; pentru ce m-ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greșalelor mele.

2. Dumnezeul meu, striga-voi ziua, și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nepricepere mie.

3. Iar Tu în cel sfânt locuiești, lauda lui Israil.

4. Spre Tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit pe dânșii.

5. Către Tine au strigat și s-au mântuit, spre Tine au nădăjduit și nu s-au rușinat.

6. Iar eu sunt vierme, și nu om; ocară oamenilor și defăimarea norodului.

7. Toți cei ce m-au văzut m-au batjocorit; grăit-au cu buzele, clătinat-au cu capul.

8. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe dânsul, mântuiască-l, că-l voiește pe el.

9. Că Tu ești Cel ce m-ai tras din pântece, nădejdea mea de la sânii maicii mele, spre Tine m-am aruncat din mitras.

10. Din pântecelul maicii mele, Dumnezeuul meu ești Tu, nu Te depărta de la mine.

11. Că necazul este aproape; că nu este cine să-mi ajute mie.

12. Înconjuratu-m-au viței mulți, tauri grași m-au cuprins.

13. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și răcnește.

14. Ca apa m-am vărsat, și s-au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s-a inima mea ca ceara ce se topește, în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s-a ca un vas de lut vârtutea mea, și limba mea s-a lipit de grumazul meu, și în țărâna morții m-ai pogorât.

17. Că m-au înconjurat câini mulți; adunarea celor vicleni m-a cuprins.

18. Săpat-au mâinile mele și picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele; și aceia priveau și se uitau la mine.

20. Împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

21. Iar Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine; spre sprijineala mea ia aminte.

22. Izbăvește de sabie sufletul meu, și din mâna câinelui pe cea una născută a mea.

23. Mântuiește-mă din gura leului, și din coarnele inorogilor smerirea mea.

24. Spune-voi numele Tău fraților mei; în mijlocul adunării Te voi lăuda.

25. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L pe El; toată seminția lui Iacov slăviți-L pe Dânsul.

26. Temeți-vă de Dânsul toată seminția lui Israil.

27. Că n-a defăimat, nici a lepădat ruga săracului.

28. Nici a întors fața Sa de la mine; și când am strigat către Dânsul, m-a auzit.

29. De la Tine este lauda mea; întru adunare mare mă voi mărturisi Ție; rugăciunile mele voi da înaintea celor ce se tem de Dânsul.

30. Mânca-vor săracii și se vor sătura; și vor lăuda pe Domnul cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Și se vor închina înaintea Lui toate moștenirile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăția și El stăpânește pe neamuri.

34. Mâncat-au și s-au închinat toți grașii pământului; înaintea Lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pământ.

35. Și sufletul meu Lui viază, și seminția mea va sluji Lui.

36. Vesti-se-va Domnului neamul cel ce vine; și vor vesti dreptatea Lui norodului ce se va naște, pe care l-a făcut Domnul.

Psalmul lui David, 22

Domnul mă paște, și nimic nu-mi va lipsi.
2. În locul pășunii, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit, sufletul meu l-a întors.

3. Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.

4. Că de voi și umbla în mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești.

5. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

6. Gătît-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă necăjesc.

7. Uns-ai cu untdelemn capul meu, și paharul Tău este îmbătându-mă ca un puternic.

8. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele; și ca să locuiesc eu în casa Domnului într-o îndelungare de zile.

Psalmul lui David, al uneia din sâmbete, 23

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.
2. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el, și pe

râuri l-a gătit pe el.

3. Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

4. Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care nu și-a luat îndeșert sufletul său și nu s-a jurat întru vicleșug vecinului său.

5. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul, și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați, boieri, porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei.

8. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

9. Ridicați, boieri, porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei.

10. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Slavă...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 3):

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu, pocăiește-te. Țărâna în mormânt nu laudă, de greșale nu se izbăvește. Strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Mai înainte de a mă

osândi, milostivește-Te spre mine, Dumnezeuule, și mă miluiește.

Până când, suflete al meu, petreci în păcate? Până când pui amânare pocăinței? Ia în minte judecata care va să fie și strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunosătorule de inimi, greșit-am. Doamne, Cela ce ești fără de păcate, miluiește-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

La înfricoșata judecată, fără de pârâși mă voi vădi, fără de mărturii mă voi osândi, că se vor deschide cărțile conștiinței, și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci mai înainte până ce se vor cerca, întru acea priveriște a tot norodul, cele lucrate de mine, Dumnezeuule, curățește-mă și mă mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

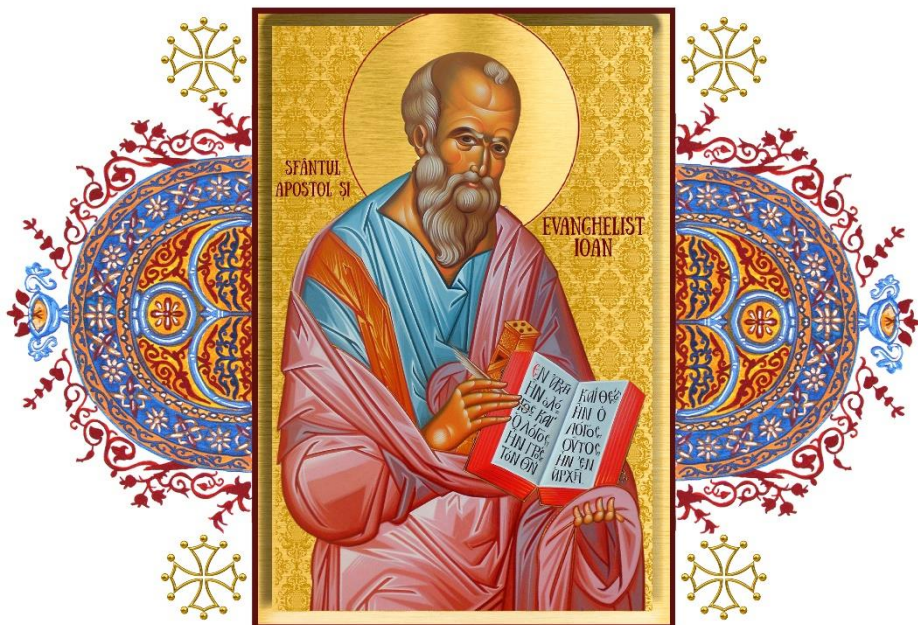
Neînțeleasă și necuprinsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată ce s-a lucrat întru tine. Că pe Cel necuprins zămislindu-L, L-ai născut, în trup îmbrăcat, dintru preacinstitul tău sânge; pe Care, Curată, ca pe Fiul tău, roagă-L să mântuiască pe toți cei ce-ți cântă ție.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne Atotțiitorule, Cuvinte al Tatălui celui mai înainte fără de început, Dumnezeuule cel Însuși desăvârșit, Iisuse Hristoase, Care pentru îndurările milei Tale celei neasemănate, niciodată nu Te desparți de robii Tăi, ci pururea întru

ei Te odihnești, nu mă părăsi pe mine robul Tău, Împărate întru tot sfinte. Ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale, și-mi luminează mintea cu lumina cunoștinței Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii Tale, iar trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodobește. Gândurile mele le împacă, și picioarele mele le ferește de alunecare. Și nu mă pierde pe mine cu fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispitește, Dumnezeuule, și cunoaște inima mea, caută și află cărările mele și vezi de este calea fărădelegii întru mine, mă întoarce dintru dânsa și mă povățuiește pe calea cea veșnică. Că Tu ești calea și adevărul și viața, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SCURTAR 4

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu; Dumnezeu meu, spre Tine am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac.

2. Nici să-și râdă de mine vrăjmașii mei, pentru că toți cei ce Te rabdă pe Tine, nu se vor rușina.
3. Să se rușineze cei ce fac fărădelege îndeșert.
4. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață.

5. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua.

6. Adu-Ți aminte de îndurările Tale, Doamne, și de milele Tale, că din veac sunt.

7. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni.

8. După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne.

9. Bun și drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale.

10. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale.

11. Toate căile Domnului, mila și adevărul, celor ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui.

12. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este.

13. Cine este omul, cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea care a ales.

14. Sufletul lui într-o bună-zi se va sălăslui, și seminția lui va moșteni pământul.

15. Întărire este Domnul celor ce se tem de Dânsul, și făgăduința Lui va arăta lor.

16. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă miluiește, că unul născut și sărac sunt eu.

18. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pe vrăjmașii mei că s-au înmulțit și cu urâciune nedreaptă m-au urât.

21. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăduit spre Tine.

22. Cei fără de răutate și cei drepecți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne.

23. Izbăvește, Dumnezeuule, pe Israil din toate necazurile lui.

Psalmul lui David, 25

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, și spre Domnul nădăduind, nu voi slăbi.

2. Ispitește-mă, Doamne, și mă cearcă, aprinde răunchii mei și inima mea.

3. Că mila Ta înaintea ochilor mei este, și bine am plăcut întru adevărul Tău.

4. Nu am șezut cu adunarea deșertăciunii, și cu călcătorii de lege nu voi intra.

5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voi ședea.

6. Spăla-voi întru cei nevinovați mâinile mele, și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne.

7. Ca să aud glasul laudei Tale și să povestesc toate

minunile Tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul lăcașului slavei Tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu bărbații sângiurilor viața mea.

10. Întru ale căror mâini sunt fărădelegile, dreapta lor s-a umplut de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește.

12. Piciorul meu a stătut întru îndreptare; întru adunări bine Te voi cuvânta, Doamne.

Psalmul lui David, mai înainte de a se unge, 26

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

2. Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

3. Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele.

4. Cei ce mă necăjesc, și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut.

5. De s-ar rânduia asupra mea tabără, nu se va înfricoșa inima mea.

6. De s-ar scula asupra mea război, întru aceasta eu nădăjduiesc.

7. Una am cerut de la Domnul, aceasta voi căuta: ca să locuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele.

8. Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez Biserica cea sfântă a Lui.

9. Că m-a ascuns în cortul Său, în ziua răutăților mele; acoperitu-m-a întru ascunsul cortului Său.

10. Pe piatră m-a înălțat; și acum iată a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.

11. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă și de strigare; glăsui-voi și voi cânta Domnului.

12. Auzi, Doamne, glasul meu, cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă.

13. Ție a zis inima mea: pe Domnul voi căuta; căutat-a pe Tine fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta.

14. Să nu-Ți întorci fața Ta de către mine, și să nu Te abați întru mânie de la robul Tău.

15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeu, Mântuitorul meu.

16. Că tatăl meu și maica mea m-au părăsit pe mine, iar Domnul m-a luat.

17. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii mei.

18. Nu mă da pe mine în sufletele celor ce mă necăjesc, că s-au sculat asupra mea mărturii nedrepte, și a mințit strâmbătatea eiși.

19. Cred că voi vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii.

20. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta, și așteaptă pe Domnul.

Slavă...

Psalmul lui David, 27

ătre Tine, Doamne, voi striga: Dumnezeu
meu, să nu taci de către mine, ca nu cândva
să taci de către mine, și mă voi asemena
celor ce se pogoară în groapă.

2. Auzi, Doamne, glasul rugăciunii mele, când mă
rog către Tine, când ridic mâinile mele către Biserica
cea sfântă a Ta.

3. Să nu mă tragi pe mine cu cei păcătoși, și cu cei ce
lucrează strâmbătate să nu mă pierzi.

4. Cu cei ce grăiesc pace către vecinii săi, iar cele rele
în inimile lor.

5. Dă-le lor, Doamne, după lucrurile lor și după
vicleșugul izvodirilor lor.

6. După faptele mâinilor lor dă-le lor, răsplătește-le
lor răsplătirea lor.

7. Că nu au înțeles spre lucrurile Domnului și spre
lucrurile mâinilor Lui; surpa-vei pe dâșii și nu-i
vei zidi.

8. Bine este cuvântat Domnul, că a auzit glasul
rugăciunii mele.

9. Domnul este ajutorul meu și scutitorul meu; spre
Dânsul a nădărduit inima mea și m-a ajutorat.

10. Și a înflorit trupul meu, și din voia mea mă voi
mărturisi Lui.

11. Domnul este întărirea norodului Său, și scutitor

mântuirilor unsului Său este.

12. Mântuiește pe norodul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta, și-i paște pe ei, și-i ridică pe ei până în veac.

Psalmul lui David, pentru scoaterea Cortului, 28

duceți Domnului fiii lui Dumnezeu; aduceți Domnului pe fiii berbecilor.

2. Aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui.

3. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeuul slavei a tunat; Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie; glasul Domnului întru mare cuviință.

5. Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedri; și va zdrobi Domnul cedrii Libanului.

6. Și-i va zdrumica pe dâșii ca pe vițelul Libanului, și cel iubit ca fiul inorogilor.

7. Glasul Domnului celui ce taie para focului.

8. Glasul Domnului celui ce clatină pustiul; și va clătina Domnul pustiul Cadeșului.

9. Glasul Domnului celui ce săvârșește cerbii, și va descoperi dumbrăvile, și în Biserica Lui tot care grăiește mărire.

10. Domnul potopul va locui; și va ședea Domnul Împărat în veac.

11. Domnul tărie norodului Său va da; Domnul va

blagoslovi pe norodul Său cu pace.

*Întru sfârșit, Psalmul cântării
înnoirii casei lui David, 29*

Inălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat pe mine, și nu ai veselit pe vrăjmașii mei asupra mea.

2. Doamne, Dumnezeuul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu; mântuit-m-ai de cei ce se pogoară în groapă.

4. Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui, și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui.

5. Că iuțime este întru mânia Lui, și viață în voia Lui; seara se va sălășlui plângere, și dimineața bucurie.

6. Iar eu am zis, întru prisosința mea: nu mă voi clătina în veac.

7. Doamne, întru voia Ta dă frumuseții mele putere; și Ți-ai întors fața Ta și m-am făcut tulburat.

8. Către Tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeuul meu mă voi ruga.

9. Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? Au doară se va mărturisi Ție țărâna? Sau va vesti adevărul Tău?

10. Auzit-a Domnul și m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu.

11. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie; rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie.

12. Ca să-ți cânte Ție mărirea mea, și nu mă voi mâhni, Doamne, Dumnezeuul meu, în veac mă voi mărturisi Ție.

Slavă...

Întru sfârșit, Psalmul lui David, pentru uimire, 30

Spre Tine, Doamne, am nădărdit, să nu mă rușinezi în veac; întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă către mine urechea Ta, grăbește de mă scoate; fii mie Dumnezeu scutitor, și casă de scăpare, ca să mă mântuiești.

3. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu, și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta, pe care o au ascuns mie, că Tu ești scutitorul meu, Doamne.

5. În mâinile Tale voi pune duhul meu; izbăvi-tu-m-ai, Doamne, Dumnezeuul adevărului.

6. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciunile în zadar; iar eu spre Domnul am nădărdit.

7. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea; mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Și nu m-ai închis în mâinile vrăjmașilor; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a întru mânie ochiul meu, sufletul meu și

pântecele meu.

10. Că s-a stins întru dureri viața mea, și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie vârtutea mea, și oasele mele s-au tulburat.

11. La toți vrăjmașii mei m-am făcut ocară, și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei.

12. Cei ce mă vedeau afară, au fugit de la mine; uitat am fost ca un mort de la inimă, făcutu-m-am ca un vas pierdut.

13. Că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s-au sfătuit.

14. Iar eu spre Tine, Doamne, am nădărdit, zis-am: Tu ești Dumnezeuul meu.

15. În mâinile Tale sorții mei; izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă gonesc.

16. Arată fața Ta peste robul Tău; mântuiește-mă cu mila Ta; Doamne, să nu mă rușinez, că Te-am chemat pe Tine.

17. Să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăiesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare.

19. Cât este de multă mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care o ai ascuns celor ce se tem de Tine! Făcut-ai celor ce se nădărduesc spre Tine înaintea

fiilor omenești.

20. Asunde-vei pe dânșii, întru ascunsul feței Tale, de tulburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pe ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor.

22. Bine este cuvântat Domnul, că minunată a făcut mila Sa în cetatea îngrădirii.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea: lepădat sunt de către fața ochilor Tăi.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către Tine.

25. Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărurile caută Domnul și răsplătește celor ce de prisosit fac mândrie.

26. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți spre Domnul.

Psalmul lui David, al înțelegerii, 31

Fericiți căroră s-au iertat fărădelegile și căroră s-au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.

3. Că am tăcut, învechitu-s-au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta; întorsu-m-am spre chinuire când s-a înfipt mie ghimpul.

5. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu

nu l-am acoperit.

6. Zis-am: mărturisi-voi asupra mea fărădelegea mea Domnului; și Tu ai lăsat păgânătatea inimii mele.

7. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul, în vreme bine cuvioasă, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia.

8. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat.

9. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta în calea aceasta în care vei merge; întări-voi spre tine ochii Mei.

10. Nu fiți precum calul și catârul, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către Tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește spre Domnul, mila îl va înconjura.

12. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei dreپți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeu!... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 4):

Smeritul meu suflet, cel ce și-a cheltuit toată viața întru păcate, cercetează-l, Doamne, și ca pe curva mă primește și pe mine și mă mântuiește.

Înotând prin luciul acestei vieți, îmi aduc aminte de adâncul răutăților mele celor multe; și neavând ocârmuitor gândul, glasul lui Petru strig Ție: Mântuiește-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuiește-mă, ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Degrad să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al Dumnezeului nostru: Veniți cei ce iubiți slava cea cerească. Părtași făcându-ne cu fecioarele cele înțelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credință.

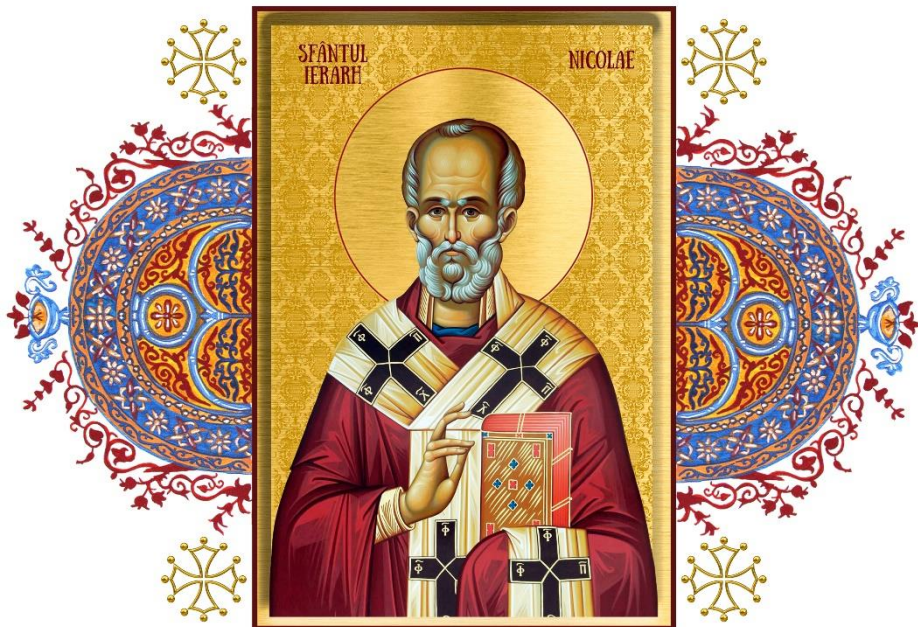
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Suflete, pocăiește-te mai înainte de ieșirea ta, că judecata este fără de milă și nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilința inimii: Greșit-am Ție întru cunoștință și întru necunoștință, Îndurate; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostivește-Te și mă mântuiește.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Tie Doamne unuia și bunului și nepomenitorului de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine cad eu nevrednicul, strigând: Greșit-am, Doamne, greșit-am, și nu sunt vrednic să caut spre înălțimea cerului, de mulțimea nedreptăților mele. Ci, Domnul meu, Domnul meu, dăruiește-mi lacrimi de pocăință, Cel ce ești singur bun și milostiv; ca întru ele să mă rog Ție, să mă curățești,

mai înainte de sfârșit, de tot felul de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri voi să trec, despărțindu-mă de trup. Și mulțime de întunecați și fără de omenie diavoli mă vor întâmpina, și nimenea nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat la aceia ce-mi fac mie strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrăjmașii mei, Bunule Doamne, nici să zică: în mâinile noastre ai venit și nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-Ți uita îndurările Tale, nici să-mi răsplătești mie după fărădelegile mele, nici întoarce fața Ta de către mine, ci Tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și cu îndurări; iar vrăjmașul să nu se bucure de mine, ci-i stinge înfricoșarea lui ce are asupra mea, și toată lucrarea lui o fă deșartă. Și-mi dă mie nedefăimată calea cea către Tine, bunule Doamne, pentru că de am și greșit, dar la alt doctor nu am năzuit, nici mi-am întins mâinile mele către dumnezeu străin. Deci nu goni rugăciunea mea, ci mă ascultă pentru bunătatea Ta, și întărește inima mea întru frica Ta. Și să se facă darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, și să ardă gândurile cele necurate dintru mine; că Tu ești, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea, care petrece în vecii vecilor. Amin.

ȚĂTISMĂ 5

Psalmul lui David, 32.

Nescris deasupra la evrei.

Bucurați-vă, dreptilor, întru Domnul; celor
drepti se cuvine lauda.

2. Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în
psaltire cu zece strune cântați-I Lui.

3. Cântați-I Lui cântare nouă, bine cântați-I Lui
întru strigare.

4. Că drept este cuvântul Domnului și toate lucrurile
Lui întru credință.

5. Iubește milostenia și judecata Domnul; de mila Domnului este plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului cerurile s-au întărit, și cu Duhul gurii Lui toată puterea lor.

7. Adunând ca un foale apele mării, punând în visteriei adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul, și de Dânsul să se cutremure toți cei ce locuiesc în lume.

9. Că El însuși a zis, și s-au făcut; El a poruncit, și s-au zidit.

10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, și defaimă gândurile noroadelor, și leapădă sfaturile boierilor.

11. Iar sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii Lui, în neam și în neam.

12. Fericit este neamul, căruia este Domnul Dumnezeu lui, norodul pe care l-a ales spre moștenire Luiși.

13. Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fiii oamenilor.

14. Din lăcașul Său cel gata, privit-a spre toți cei ce locuiesc pământul.

15. Cel ce a zidit deosebi inimile lor, Cel ce cunoaște toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuiește împăratul prin multă putere, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea vârtutei lui.

17. Mincinos este calul spre mântuire, și întru mulți-

mea puterii sale nu se va mântui.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila Lui.

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să-i hrănească pe dânșii în foamete.

20. Și sufletul nostru așteaptă pe Domnul, că ajutorul și scutitorul nostru este.

21. Că întru Dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al Lui am nădăjduit.

22. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit intru Tine.

*Psalmul lui David,
când și-a schimbat fața sa înaintea lui Abimeleh,
și l-a slobozit pe dânsul și s-a dus, 33*

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea.

2. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească.

3. Măriți pe Domnul cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit.

5. Apropiați-vă către Dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-a auzit pe dânsul, și din toate necazurile lui l-a mântuit.

7. Tăbăriți-vă întru Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, și-i va izbăvi pe ei.

8. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește spre Dânsul.

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul.

10. Bogații au săracit și au flămânzit, iar cei ce caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului voi învăța pe voi.

12. Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune?

13. Oprește-ți limba ta de la rău, și buzele tale ca să nu grăiască vicleșug.

14. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea.

15. Ochii Domnului spre cei dreپți, și urechile Lui spre rugăciunea lor.

16. Iar fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor.

17. Strigat-au dreپții, și Domnul i-a auzit pe ei, și din toate necazurile lor i-a izbăvit.

18. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui.

19. Multe sunt necazurile dreپților, și din toate acelea va izbăvi pe ei Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr-însele nu se va zdrobi.

21. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pe dreptul vor greși.

22. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă...

Psalmul lui David, 34

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; dă război cu cei ce se oțesc asupra mea.

2. Apucă armă și pavăză, și Te scoală întru ajutorul meu.

3. Varsă sabie, și închide împotriva celor ce mă gonesc; zi sufletului meu: mântuirea ta sunt Eu.

4. Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce-mi gândesc mie rele.

5. Să fie ca praful înaintea feței vântului, și îngerul Domnului necăjindu-i pe ei; facă-se calea lor întuneric și lunecare, și îngerul Domnului gonindu-i pe dâșii.

6. Că în zadar au ascuns mie stricăciunea lațului lor, îndeșert au ocărât sufletul meu.

7. Să-i vină lui cursa pe care nu o știe, și prinză-

toarea pe care o a ascuns, să-l prindă pe el, și laț să cadă într-însul.

8. Iar sufletul meu se va bucura de Domnul, veselise-va de mântuirea Lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvești pe săracul din mâna celor mai tari decât el, și pe săracul și pe mișelul de la cei ce-l răpesc pe dânsul.

10. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu știam m-au întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și nerodire sufletului meu.

12. Iar eu când mă supărau aceia, m-am îmbrăcat cu sac, și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, așa bine am făcut spre plăcere; ca și cum m-aș jeli și m-aș mâhni, așa m-am smerit.

14. Și asupra mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au peste mine bătăi și nu am știut.

15. Despărțitu-s-au și nu s-au umilit; m-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, scrâșnit-au asupra mea cu dinții lor.

16. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea, de la lei pe cea una născută a mea.

17. Mărturisi-mă-voi Ție întru adunare multă; întru norod greu Te voi lăuda.

18. Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrăjmășesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii.

19. Că mie adică cele de pace îmi grăiau, și spre mânie vicleșuguri gândeau.

20. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: bine, bine! Văzut-au ochii noștri.

21. Văzut-ai, Doamne; să nu taci! Doamne, nu Te depărta de la mine.

22. Scoală-Te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, spre îndreptarea mea.

23. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu, și să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor: bine este, bine este sufletului nostru; nici să zică: înghițitu-l-am pe dânsul.

25. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce se bucură de relele mele; îmbrace-se cu rușine și cu înfruntare cei ce grăiesc mari asupra mea.

26. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea, și să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce voiesc pacea robului Lui.

27. Și limba mea se va învăța dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

Întru sfârșit, slugii Domnului, lui David, 35

is-a călcătorul de lege ca să greșească întru sine: nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui și să urască.

3. Graiurile gurii lui, fărădelege și vicleșug; nu a vrut să priceapă ca să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru așternutul său; a stătut lângă toată calea nu bună, și răutatea nu o a urât.

5. Doamne, în cer este mila Ta și adevărul Tău până la nori.

6. Dreptatea Ta ca munții lui Dumnezeu; judecățile Tale adânc mult; oamenii și dobitoacele vei mântui, Doamne.

7. Că ai înmulțit mila Ta, Dumnezeule, și fiii oamenilor în umbra aripilor Tale vor nădăjdui.

8. Îmbăta-se-vor din grăsimea casei Tale, și cu izvorul desfătării Tale vei adăpa pe dâșii.

9. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine, și dreptatea Ta celor drești la inimă.

11. Să nu-mi vie mie piciorul mândriei, și mâna păcătosului să nu mă clatine.

12. Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea; scosu-s-au afară și nu vor putea să stea.

Slavă...

Psalmul lui David, 36

Nu râvni celor ce viclenesc, nici urma pe cei ce fac fărădelege.

2. Căci ca iarba curând se vor usca, și ca verdeața buruienii degrab vor cădea.

3. Nădăjduiește spre Domnul, și fă bunătate, și locuiește pământul, și vei paște întru bogăția Lui.

4. Desfătează-te în Domnul, și-ți va da ție cererile inimii tale.

5. Descoperă spre Domnul calea ta, și nădăjduiește întru Dânsul, și El va face.

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca amiazăzi.

7. Supune-te Domnului, și-L roagă pe Dânsul; nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8. Părăsește-te de iuțime și lasă mânia; nu râvni ca să viclenești;

9. Că cei ce viclenesc, de tot vor pieri; iar cei ce așteaptă pe Domnul, aceia vor moșteni pământul.

10. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul; și vei căuta locul lui, și nu-l vei afla.

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta întru mulțimea păcii.

12. Pândi-va păcătosul pe cel drept, și va scrâșni asupra lui cu dinții săi.

13. Iar Domnul va batjocori pe el; că mai înainte vede că va veni ziua lui.

14. Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul lor ca să surpe pe săracul și pe scâpătatul, ca să junghie pe cei drepti la inimă.

15. Sabia lor să intre în inimile lor, și arcurile lor să se zdrobească.

16. Mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și întărește pe cei drepti Domnul.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor rușina în vremea cea rea, și în zilele foametei se vor sătura, că păcătoșii vor pieri.

20. Iar vrăjmașii Domnului, îndată ce s-au mărit ei și s-au înălțat, stingându-se ca fumul s-au stins.

21. Se împrumută păcătosul, și nu va plăti; iar dreptul se îndură și dă.

22. Că cei ce bine-L-cuvintează pe El, vor moșteni pământul; iar cei ce-L blestemă, vor pieri.

23. De la Domnul pașii omului se îndreptează, și calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădea nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.

25. Mai tânăr am fost, și am și îmbătrânit, și nu am văzut pe dreptul părăsit, nici seminția lui cerând

pâine.

26. Toată ziua miluiește și împrumută dreptul, și seminția lui întru blagoslovenie va fi.

27. Ferește-te de rău și fă bine, și locuiește în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește judecata și nu va părăsi pe cei cuvioși ai Săi, în veac se vor păzi; iar cei fără de lege se vor goni, și seminția celor necredincioși de tot se va pierde.

29. Iar dreptii vor moșteni pământul, și se vor sălășlui în veacul veacului peste dânsul.

30. Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului lui în inima lui, și nu se vor poticni pașii lui.

32. Pândește păcătosul pe cel drept și caută să-l omoare pe el.

33. Iar Domnul nu-l va lăsa pe el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca lui.

34. Așteaptă pe Domnul și păzește calea Lui, și te va înălța, ca să moștenești pământul; când vor pieri păcătoșii vei vedea.

35. Văzut-am pe cel necurat prea înălțându-se, și ridicându-se ca cedrii Libanului.

36. Și am trecut, și iată nu era; și l-am căutat pe el, și nu s-a aflat locul lui.

37. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea, că este ră-

mășiță omului făcător de pace.

38. Iar cei fără de lege vor pieri deodată; rămășițele celor necurați vor pieri.

39. Iar mântuirea dreptilor de la Domnul, și scutitorul lor este în vremea necazului.

40. Și le va ajuta lor Domnul, și-i va izbăvi pe dâșii, și-i va scoate pe ei de la cei păcătoși, și-i va mântui pe ei, că au nădărdit spre Dânsul.

Slavă...

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 5):

Înfricoșat este scaunul Tău, vicleană este viața mea; și cine mă va izbăvi pe mine de nevoia cea de atunci, de nu Te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat și de oameni iubitor?

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Grija vieții m-a scos din Rai, și ce voi face eu, deznădărditul? Pentru aceasta bat în ușă și strig: Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăință și mă mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cum vom numi Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare? Liman duhovnicesc, rai al hranei celei cerești, pricină a vieții celei nesfârșite? Că toate bunătățile le ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos, să se mântuiască

sufletele noastre.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel drept și lăudat, Dumnezeule cel mare și puternic, Dumnezeule cel mai înaintea de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos. Întru acest ceas ascultă-mă pe mine, Cel ce Te-ai făgăduit să asculți pe cei ce Te vor chema întru adevăr. Și să nu Te îngreșezi de mine, care am buze necurate și sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, ia armă și pavază și Te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabie și stai împotriva celor ce mă gonesc pe mine. Ceartă duhurile cele necurate de la fața neînțelepciunii mele. Și să se depărteze de la gândul meu, duhul urâciunii și al pomenirii de rău, duhul zavistiei și al vicleniei, duhul îngrozirii și al lenevirii, duhul mândriei și al toate celorlalte răutăți. Și să mi se stingă toată înfocarea și pornirea trupească, care se ridică din lucrarea diavolească; să mi se lumineze sufletul și trupul meu și duhul, cu lumina cunoștinței Tale celei dumnezeiești; ca, prin mulțimea îndurărilor Tale, ajungând la unirea credinței, la bărbat desăvârșit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu îngerii și cu toți sfinții Tăi, prea cinstitul și de mare cuviință numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CAȚISMĂ 6

*Psalmul lui David,
spre aducerea aminte pentru sâmbătă, 37*

- D**oamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iușimea Ta să mă cerți.
2. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine, și ai întărit peste mine mâna Ta.
3. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale, nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine.

5. Împuțitu-s-au și au putrezit rănilile mele de către fața nebuniei mele.

6. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.

7. Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea; și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

10. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă vârtutea mea, și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei și vecinii mei, în preajma mea s-au apropiat și au stătut.

12. Și cei mai de aproape ai mei, de departe au stătut, și se sileau cei ce căutau sufletul meu.

13. Și cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau; iar eu ca un surd nu auzeam, și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Și m-am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui muștrări.

15. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit, Tu vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

16. Că am zis, ca nu cândva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele,

asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătaî gata sunt, şi durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voi vesti, şi mă voi griji pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjmaşii mei trăiesc, şi s-au întărit mai mult decât mine şi s-au înmulţit cei ce mă urăsc fără dreptate.

20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă cleveteau, căci urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu Te depărta de la mine.

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Întru sfârşit lui Iditum, cântarea lui David, 38

Zis-am: păzi-voi căile mele, ca să nu greşesc eu cu limba mea.

2. Pus-am gurii mele pază, când a stătut păcătosul împotriva mea.

3. Amuţit-am şi m-am smerit, şi am tăcut din bunătaţi, şi durerea mea s-a înnoit.

4. Înfierbântatu-s-a inima mea înlăuntrul meu, şi în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea: spune-mi, Doamne, sfârşitul meu;

6. Şi numărul zilelor mele care este; ca să ştiu de ce mă lipsesc eu.

7. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, și statul meu ca o nimica înaintea Ta.

8. Însă toate sunt deșertăciune, tot omul ce viază.

9. Măcar că în chip trece omul, dar în zadar se tulbură.

10. Strânge comori, și nu știe cui le adună pe ele.

11. Și acum cine este răbdarea mea? Au nu este Domnul? Și statul meu de la Tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă. Ocară celui fără de minte m-ai dat.

13. Amușit-am, și nu am deschis gura mea, că Tu ai făcut.

14. Depărtează de la mine bătăile Tale, că de la tăria mâinii Tale eu m-am lipsit.

15. Întru muștrări, pentru fărădelege, ai pedepsit pe om și ai subțiat ca un păianjen sufletul lui; însă îndeșert se tulbură tot omul.

16. Auzi ruga mea, Doamne, și rugăciunea mea ascultă; lacrimile mele să nu le treci.

17. Că nemernic sunt eu la Tine, și străin, ca și toți părinții mei.

18. Slăbește-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce și mai mult nu voi fi.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 39

șteptând am așteptat pe Domnul, și a căutat spre mine.

2. Și a auzit rugăciunea mea, și m-a scos

din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.

3. Și a pus pe piatră picioarele mele, și a îndreptat pașii mei.

4. Și a băgat în gura mea cântare nouă, cântarea Dumnezeului nostru.

5. Vedeau-vor mulți și se vor teme, și vor nădăjdi spre Domnul.

6. Fericit bărbatul al căruia numele Domnului este nădejdea lui, și nu a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut Tu, Doamne, Dumnezeul meu, minunile Tale, și la gândurile Tale nu este cine să se asemene Ție.

8. Vestit-am și am grăit; înmulțitu-s-au peste număr.

9. Jertfa și prinosul nu ai voit, iar trupul mi-ai săvârșit.

10. Arderile de tot pentru păcat nu ai căutat. Atunci am zis: iată vin.

11. În capul cărții scris este pentru mine, ca să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am voit, și legea Ta, în mijlocul pântecelui meu.

12. Bine am vestit dreptatea, într-o adunare mare; iată, buzele mele nu le voi opri, Doamne, Tu ai cunoscut.

13. Dreptatea Ta nu am ascuns în inima mea, adevărul Tău și mântuirea Ta am spus.

14. Nu am ascuns mila Ta și adevărul Tău de către adunare multă.

15. Iar Tu, Doamne, să nu depărtezi îndurările Tale de la mine; mila Ta și adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m-au cuprins rele, căroră nu este număr; apucatu-m-au fărădelegile mele, și nu am putut să văd.

17. Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m-a părăsit.

18. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, ca să-mi ajuți mie, ia aminte.

19. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să-l ia pe dânsul.

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele.

21. Să-și poarte îndată rușinea lor cei ce-mi zic mie: bine, bine.

22. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută, Doamne, și să zică pururea: Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.

23. Iar eu sărac sunt și mișel; Domnul se grijește de mine.

24. Ajutorul meu și scutitorul meu ești Tu, Dumnezeuul meu, nu zăbovi.

Slavă...

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 40

Fericit este cel ce se uită spre săracul și mișelul; în ziua cea rea, îl va izbăvi pe el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pe el, și să-l vieze pe el, și să-l fericească pe pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.

3. Domnul îi va ajuta lui pe patul durerii lui; tot așternutul lui l-ai întors întru boala lui.

4. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

5. Vrăjmașii mei au zis rele mie: când va muri și va pieri numele lui?

6. Și intra să vadă, îndeșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege luiși, ieșea afară și grăia împreună.

7. Asupra mea șopteau toți vrăjmașii mei, asupra mea gândeau rele mie.

8. Cuvânt fără de lege au pus asupra mea: au doară cel ce doarme nu va adăuga a se scula?

9. Pentru că omul păcii mele, spre care am nădăruit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleșug.

10. Iar Tu, Doamne, miluiește-mă, și mă scoală, și voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.

12. Și pe mine, pentru nerăutate m-ai sprijinit și

m-ai întărit înaintea Ta în veac.

13. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul lui Israil, din veac și până în veac; fie, fie.

Întru sfârșit, spre înțelegera fiilor lui Core, 41

In ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre Tine, Dumnezeule.

2. Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeuul cel tare, cel viu. Când voi veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu?

3. Făcutu-s-au lacrimile mele pâine, ziua și noaptea, când mi se zicea mie, în toate zilele: unde este Dumnezeuul tău?

4. Acestea mi-am adus aminte și am vărsat spre mine sufletul meu, că voi trece în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu.

5. În glasul bucuriei și al mărturisirii sunetului ce prăznuiește.

6. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi?

7. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeuul meu.

8. Spre mine însumi sufletul meu s-a tulburat; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de Tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din munte mic.

9. Adânc pe adânc cheamă, întru glasul jgheaburilor Tale.

10. Toate înălțările Tale și valurile Tale peste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mila Sa, și noaptea cântarea Lui de la mine, rugăciunea Dumnezeului vieții mele.

12. Zice-voi lui Dumnezeu: sprijinitorul meu ești.

13. Pentru ce m-ai uitat? Și pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul?

14. Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmașii mei.

15. Când ziceau ei mie, în toate zilele: unde este Dumnezeul tău?

16. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi?

17. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisii Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Psalmul lui David, 42

Nescris deasupra la evrei

Judecă mie, Dumnezeule, și alege judecata mea de la neamul necuvios, și de omul nedrept și viclean izbăvește-mă.

2. Că Tu ești, Dumnezeule, întărirea mea, pentru ce m-ai lepădat și pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul meu?

3. Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m-au povățuit și m-au adus la muntele cel sfânt al Tău și la lăcașurile Tale.

4. Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce veselește tinerețile mele.

5. Mărturisi-mă-voi Ție întru alăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu? Și pentru ce mă tulburi?

7. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi Lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

Slavă...

Întru sfârșit, fiilor lui Core, spre înțelegere, 43

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri ne-au spus nouă.

2. Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mâna Ta neamuri a pierdut și i-ai sădit pe dânșii; chinuit-ai noroade și le-ai gonit pe ele.

4. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu i-a mântuit pe ei,

5. Ci dreapta Ta și brațul Tău și lumina feței Tale, că bine ai voit întru dânșii.

6. Tu ești însuși împăratul meu și Dumnezeul meu, Cel ce poruncești mântuirile lui Iacov.

7. Întru Tine pe vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele Tău, de nimic vom face pe cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentru că nu spre arcul meu voi nădăjdui, și sabia

mea nu mă va mântui.

9. Că ne-ai mântuit pe noi de cei ce ne necăjesc pe noi, și pe cei ce ne urăsc i-ai rușinat.

10. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, și întru numele Tău ne vom mărturisi în veac.

11. Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pe noi, și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre.

12. Întorsu-ne-ai pe noi înapoi înaintea vrăjmașilor noștri, și cei ce ne urau pe noi ne-au jefuit loruși.

13. Datu-ne-ai pe noi ca oile de mâncare, și întru neamuri ne-ai risipit pe noi.

14. Vândut-ai pe norodul Tău fără de preț, și nu era mulțime întru strigările noastre.

15. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru.

16. Pusu-ne-ai pe noi spre pildă întru neamuri, clătinare de cap întru noroadе.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m-a acoperit.

18. De către glasul celui ce ocărăște și clevește, de către fața vrăjmașului și a celui ce prigonește.

19. Acestea toate au venit peste noi, și nu Te-am uitat pe Tine și nu am făcut nedreptate întru așezământul de lege al Tău.

20. Și nu s-au depărtat înapoi inimile noastre, și ai abătut cărările noastre de la calea Ta.

21. Că ne-ai smerit pe noi în locul dosădirii, și ne-a

acoperit pe noi umbra morții.

22. De am uitat numele Dumnezeului nostru, și de am întins mâinile noastre către dumnezeu străin.

23. Au nu Dumnezeu va căuta acestea? Că El știe ascunsurile inimii.

24. Că pentru Tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

25. Deșteaptă-Te, pentru ce dormi, Doamne? Scoală-Te, și să nu ne lepezi până în sfârșit.

26. Pentru ce fața Ta întorci? Uiți sărăcia noastră și necazul nostru?

27. Că s-a plecat în țărână sufletul nostru, lipitu-s-a de pământ pântecul nostru.

28. Scoală-Te, Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău.

*Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba;
fiilor lui Core, spre înțelegere.
Cântare pentru cel iubit. Psalmul 44*

Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele Împăratului.

2. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.

3. Împodobit cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; vărsatu-s-a dar în buzele Tale, pentru aceasta Te-a blagoslovit pe Tine Dumnezeu în veac.

4. Încinge sabia Ta, peste coapsa Ta, Puternice.

5. Cu podoaba Ta și cu frumusețea Ta; și încordează,

și bine sporește, și împărătește.

6. Pentru adevărul, și blândețea, și dreptatea; și Te va povățui minunat dreapta Ta.

7. Săgețile Tale ascuțite-s, Puternice, noroadele sub Tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului.

8. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptății, toiagul împărăției Tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeule, Dumnezeul Tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult decât pe părtașii Tăi.

10. Smirna și stacti și casia din hainele Tale, din palaturi de piluri, din care Te-au veselit. Fetele împăraților întru cinstea Ta.

11. Înainte a stătut împărăteasa, de-a dreapta Ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită pe norodul tău și casa părintelui tău.

13. Și va pofti împăratul frumusețea ta, că Acesta este Domnul tău, și te vei închina Lui.

14. Și fata Tirului cu daruri; feței Tale se vor ruga bogații norodului.

15. Toată slava fiicei împăratului dinlăuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.

16. Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce Ție.

17. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie.

18. Aduce-se-vor în Biserica Împăratului.
19. În locul părinților tăi s-au născut fiii tăi;
pune-vei pe dânșii boieri peste tot pământul.
20. Pomeni-voi numele Tău într-un tot neamul și
neamul.
21. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi Ție în
veacul veacului.

*Întru sfârșit, fiilor lui Core, pentru cele de taină,
Psalmul 45*

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea,
ajutor într-un necazurile cele ce ne-au aflat
pe noi foarte.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va tulbura
pământul și se vor muta munții în inimile mărilor.
3. Sunat-au și s-au tulburat apele lor, tulbura-
tu-s-au munții într-un tăria Lui.
4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu;
sfințit-a lăcașul Său Cel Preaînalt.
5. Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clătina,
ajuta-i-va ei Dumnezeu dis-de-dimineată.
6. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împă-
rățiile, dat-a glasul Său Cel Preaînalt, clătinatu-s-a
pământul.
7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru,
Dumnezeul lui Iacov.
8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile
care a pus pe pământ, stricând războaie până la

marginile pământului.

9. Arcul va sfărâma și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc.

10. Îndeletniciți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu; înălța-Mă-voi întru neamuri, înălța-Mă-voi pe pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

Slavă...

DUPĂ A ȘASEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 3):

Cântare îți aduc Ție, Doamne, și greșelile mele toate le mărturisesc Ție, Dumnezeule, întorcându-Te miluiește-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Mântuiește-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pe vameșul, și lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primește și suspinurile mele, Mântuitorul meu, și mă mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Cu rugăciune acum mă apropii sub acoperământul tău, întru tot nevinovată, ci mă scoate, de Dumnezeu Născătoare, din tulburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pe Pricinuitorul nepătimirii.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeuul nostru, pentru toate ale Tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru aceasta de acum, pentru cele ce știm și care nu știm, pentru cele arătate și pentru cele nearătate, ce s-au făcut cu lucrul și cu cuvântul. Cel ce ne-ai iubit pe noi atât, încât și pe singur Unul născut Fiul Tău l-ai dat pentru noi, învrednicește-ne și pe noi să ne facem vrednici dragostei Tale. Dă-ne, întru cuvântul Tău, înțelepciune, și întru frica Ta insuflă tărie, cu puterea cea de la Tine. Și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne și nu le socoti. Și păzește sufletul nostru sfânt, și-l pune pe el înaintea divanului Tău, având știință curată și sfârșit vrednic iubirii Tale de oameni. Și-Ți adu aminte, Doamne, de toți cei ce cheamă întru adevăr numele Tău. Adu-Ți aminte de toți cei ce ne vor nouă binele, și de cei ce ne vor răul, căci toți suntem oameni, și îndeșert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm Ție, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirii Tale. Amin.

CAȚISMĂ 7

Întru sfârșit, fiilor lui Core, Psalmul 46

Toate neamurile plesniți cu mâinile, strigați
lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Că Domnul este Preaînalt, înfricoșat,
Împărat mare peste tot pământul.

3. Supus-a noroadele nouă, și neamurile sub
picioarele noastre.

4. Ales-a nouă moștenirea Sa, frumusețea lui Iacov,
pe care o a iubit.

5. Suitu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

6. Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.

7. Că Dumnezeu este Împărat a tot pământul; cântați cu înțelegere.

8. Împărătit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe scaunul cel sfânt al Său.

9. Boierii noroadelor s-au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s-au înălțat.

*Psalmul cântării fiilor lui Core,
la a doua a sâmbetei, 47*

Mare este Domnul și lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui.

2. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munții Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare.

3. Dumnezeu, în palaturile ei se cunoaște, când o sprijinește pe ea.

4. Că iată împărații pământului s-au adunat, strânsu-s-au împreună.

5. Aceștia văzând așa, s-au mirat, s-au tulburat, s-au clătinat, cutremur i-a cuprins pe ei.

6. Acolo sunt dureri ca ale celeia ce naște; cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu a întemeiat-o pe ea în veac. Luat-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul norodului Tău.

9. După numele Tău, Dumnezeule, așa și lauda Ta peste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta Ta.

10. Veselească-se muntele Sionului și să se bucure fetele Iudeii, pentru judecățile Tale, Doamne.

11. Înconjurați Sionul și-l cuprindeți pe dânsul, povestiți în turnurile lui.

12. Puneți inimile voastre întru puterea lui, și împărțiți casele lui, ca să povestiți la alt neam.

13. Că Acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, Acesta ne va paște pe noi în veci.

Întru sfârșit, fiilor lui Core, Psalmul 48

uziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuieți în lume.

2. Pământenii și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

3. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.

4. Pleca-voi în pildă urechea mea, deschide-voi în psaltire gândul meu.

5. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va înconjura.

6. Cei ce nădăjduiesc spre puterea lor, și întru mulți-

mea bogăției lor se fălesc.

7. Fratele nu izbăvește; au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeu împlânzire pentru sine.

8. Și prețul răscumpărării sufletului său, și s-a ostenit în veac, și va fi viu până în sfârșit,

9. Nu va vedea stricăciune; când va vedea pe înțelepți murind, împreună cel nebun și cel nepri-ceput vor pieri.

10. Și vor lăsa străinilor bogăția lor și mormintele lor, casele lor în veac.

11. Lăcașurile lor, în neam și în neam; deși au numit numele lor pe pământuri.

12. Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alătura-tu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, și s-a asemănat lor.

13. Această cale a lor sminteală este lor, și după acestea în gurile lor bine vor voi.

14. Ca niște oi în iad s-au pus, moartea îi va paște pe dânșii.

15. Și-i vor stăpâni pe ei cei drepți, dimineața, și ajutorul lor se va învechi în iad, din slava lor s-au scos.

16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

17. Să nu te temi când se va îmbogăți omul sau când se va înmulți slava casei lui.

18. Căci, când va muri el, nu va lua toate, nici se va

pogorî cu dânsul slava lui.

19. Că sufletul lui în viața lui se va blagoslovi, mărturisi-se-va ție când vei face bine lui.

20. Intra-va până la neamul părinților săi, până în veac nu va vedea lumină.

21. Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, și s-a asemănat lor.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, 49

Dumnezeu Dumnezeu, Domnul a grăit și a chemat pământul.

2. De la răsăritul soarelui până la apus. Din Sion este buna cuviință a frumuseții Lui.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeu nostru, și nu va tăcea.

4. Foc înaintea Lui va arde, și împrejurul Lui vifor foarte.

5. Chema-va cerul de sus și pământul, ca să aleagă pe norodul Său.

6. Adunați-i Lui pe cuvioșii Lui, pe cei ce așează așezământul de lege al Lui pentru jertfe.

7. Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.

8. Ascultă, norodul Meu, și voi grăi ție, Israile, și voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voi mostra; și arderile cele de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.

10. Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.

11. Că ale Mele sunt toate fiarele țarinii, dobitoacele în munți și boii.

12. Cunoscute-am toate păsările cerului, și frumusețea țarinii cu Mine este.

13. De voi flămânzi, nu voi zice ție, că a Mea este lumea și plinirea ei.

14. Au doară voi mânca carne de tauri? Sau sânge de țapi voi bea?

15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă, și dă Celui Preaînalt rugile tale.

16. Și Mă cheamă pe Mine în ziua necazului tău, și te voi scoate și Mă vei proslăvi.

17. Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: pentru ce tu povestești dreptățile Mele și iei așezământul Meu de lege în gura ta?

18. Iar tu ai urât învățătura și ai lepădat cuvintele Mele înapoi.

19. De vedeai furul, alergai cu el, și cu cel preacurvar partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulțit răutate, și limba ta a împletit vicleșuguri.

21. Șezând, împotriva fratelui tău ai clevetit, și împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală. Acestea

ai făcut și am tăcut.

22. Ai socotit fărădelege, că voi fi ție asemenea. Mustra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23. Înțelegeți dar acestea, cei ce uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să răpească, și nu va fi Cel ce izbăvește.

24. Jertfa laudei Mă va slăvi, și acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea Mea.

*Întru sfârșit. Psalmul lui David,
când a intrat către dânsul
Natan Proorocul, după ce intrase el
la Virsavia, femeia lui Urie, 50.*

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.
2. Și după mulțimea îndurărilor Tale,
șterge fărădelegea mea

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiesti când vei judeca Tu.

6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.

11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.

14. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de sânziuri, Dumnezeule, Dumnezeu mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci bine vei voi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă...

*Întru sfârșit, al priceperii lui David,
când a venit Doic idumeul și a vestit lui Saul
și i-a zis lui: a venit David în casa lui Abimeleh.*

Psalmul 51

e te lauzi întru răutate, puternice? Fărădelege toată ziua.

2. Nedreptate a gândit limba ta, ca un brici ascuțit ai făcut vicleșug.

3. Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea; nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.

4. Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limba cea vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârșit, smulge-te-va și te va muta din lăcașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.

6. Vedeau-vor dreptii și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor zice: iată omul care nu a pus pe Dumnezeu ajutor luiși.

7. Ci a nădădui spre mulțimea bogăției sale, și s-a întărit întru deșertăciunea sa.

8. Iar eu ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădădui-am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

9. Mărturisi-mă-voi Ție în veac, că ai făcut, și voi aștepta numele Tău, că este bun înaintea cuvioșilor Tăi.

Întru sfârșit, pentru maeleț, al înțelegerii lui David, Psalmul 52

is-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru fărădelegi; nu este cel ce face bine.

3. Dumnezeu din cer s-a uitat peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4. Toți s-au abătut, împreună netrebnici s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fără-delegea? Cei ce mănâncă pe norodul meu întru mâncare de pâine.

6. Pe Domnul nu L-au chemat. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică.

7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s-au că Dumnezeu i-a urgisit pe dâșii.

8. Cine va da din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israil.

*Întru sfârșit, întru cântările înțelegerii lui David,
când au venit zifeii și au zis lui Saul: au nu, iată,
David s-a ascuns la noi? Psalmul 53*

umnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă, și întru puterea Ta mă judecă.

2. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea,

auzi graiurile gurii mele.

3. Că străinii s-au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu, și nu au pus pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Că iată, Dumnezeu ajută mie, și Domnul este sprijinitorul sufletului meu.

5. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; întru adevărul Tău, pierde-i pe dâșii.

6. De bună voie voi jertfi Ție; mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, că este bun.

7. Că din tot necazul m-ai izbăvit; și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Întru sfârșit, întru cântări, al înțelegerii lui David,

Psalmul 54

auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, și nu trece cu vederea ruga mea.

2. Ia aminte spre mine și mă ascultă; măh-nitu-m-am întru îngrijarea mea, și m-am tulburat de către glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânie a vrăjmășuit mie.

4. Inima mea s-a tulburat întru mine, și frica morții a căzut asupra mea.

5. Temere și cutremur a venit asupra mea și m-a acoperit întunericul.

6. Și am zis: cine-mi va da mie aripi ca de porumbel? Și voi zbura și mă voi odihni.

7. Iată, m-am îndelungat fugind, și m-am sălășluit în pustie.

8. Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mântuiește de împușinarea sufletului și de vifor.

9. Potopește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și pricire în cetate.

10. Ziua și noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei, și fărădelege și osteneală, în mijlocul ei, și nedreptate.

11. Și nu a lipsit din ulițele ei camăta și vicleșugul.

12. Că de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aş fi răbdad.

13. Și cel ce mă urăște, de ar fi grăit mari asupra mea, m-aş fi ascuns de dânsul.

14. Iar tu, omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu și cunoscutul meu.

15. Care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16. Să vină dar moartea peste ei, și să se pogoare la iad de vii.

17. Că vicleșug este în lăcașurile lor, în mijlocul lor.

18. Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul m-a auzit pe mine.

19. Seara și dimineața și la amiază spune-voi și voi vesti, și va auzi glasul meu.

20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu, de cei ce se apropie de mine, că întru mulți era cu mine.

21. Auzi-va Dumnezeu, și-i va smeri pe dâșii, Cel

ce este mai înainte de veci.

22. Că nu este lor schimbare, că nu s-au temut de Dumnezeu; întins-au mâna lor spre răsplătire.

23. Spurcat-au așezământul Lui, împărțitu-s-au de mânia feței Lui, și s-au apropiat inimile lor.

24. Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untul-delemn, dar acelea sunt săgeți.

25. Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.

26. Iar Tu, Dumnezeule, pogorî-vei pe dâșii în puțul stricăciunii.

27. Bărbații sângiurilor și ai vicleșugului nu-și vor înjumătăți zilele lor; iar eu, Doamne, voi nădăjdui spre Tine.

Slavă...

DUPĂ A ȘAPTEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Când va șede Judecătorul, și îngerii vor sta de față, și trâmbița va răsună, văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atunci răutățile tale vor sta de față, greșelile tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârșit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine și mă miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Toți să priveghem și pe Hristos să-L întâmpinăm cu mulțime de untdelemn și cu candelă luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul cămării Mirelui; că cel ce se va apuca afară de ușă, îndeșert va striga lui Dumnezeu: miluiește-mă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele, că somnul lenevirii mele pricinuieste sufletului muncă; ci Tu, Dumnezeule, care Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea Ta, ca să Te slăvesc pe Tine.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun și de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, care nu așteptam să le văd. Și ce voi răsplăti bunătații Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulțumesc numelui Tău celui mult lăudat; mulțumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce ai spre mine; mulțumesc îndelung răbdării Tale celei neasemănate. Și de acum înainte sprijinește-mă și-mi ajută și mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea Ta; că Tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu știi nepriceperea mea, Tu cunoști cele lucrate de mine, cele întru cunoștință și întru necunoștință, cele de voie și fără de voie, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Deci,

ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, șterge-le pe ele, Preabunule Doamne, cu roua milei Tale, și ne mântuiește pe noi, pentru sfânt numele Tău, cu judecățile care știi, pentru că Tu ești lumina și adevărul și viața și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CAȚISMĂ 8

*Întru sfârșit, pentru norodul cel ce se depărtase de la cele sfinte; lui David,
spre scrisoarea stâlpului, când l-au prins pe el cei de alt neam, în Ghet.*

Psalmul 55

- M**iluiește-mă, Dumnezeuule, că m-a călcat
omul, toată ziua dând război m-a necăjit.
2. Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată
ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine de la
înălțime.
3. Ziua nu mă voi teme, și eu voi nădăjdui spre Tine.
4. Întru Dumnezeu voi lăuda cuvintele mele, întru

Dumnezeu am nădărdit, nu mă voi teme ce-mi va face mie trupul.

5. Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor spre rău.

6. Locui-vor, și se vor ascunde, aceia călcâiul meu vor păzi; în ce chip au așteptat ei sufletul meu.

7. Pentru nimica vei mântui pe dânșii, întru mânie noroadele vei sfărâma.

8. Dumnezeu, viața mea am spus Ție; pus-ai lacrimile mele înaintea Ta, ca și în făgăduința Ta.

9. Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, ori în ce zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești Tu.

10. Întru Dumnezeu voi lăuda graiul, întru Dumnezeu voi lăuda cuvântul.

11. Spre Dumnezeu am nădărdit, nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul.

12. Întru mine sunt, Dumnezeule, rugăciunile care voi răsplăti laudei Tale.

13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi și picioarele mele din alunecare; bine voi plăcea înaintea Domnului, în lumina celor vii.

*Întru sfârșit, să nu strici, al lui David, întru scrisoarea stâlpului,
când a fugit el de către fața lui Saul, în peșteră. Psalmul 56*

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă,
că spre Tine a nădărdit sufletul meu.

2. Și în umbra aripilor Tale voi nădărdui,

până ce va trece fărădelegea.

3. Striga-voi către Dumnezeu Cel Preaînalt, Dumnezeu cel ce a făcut bine mie.

4. Trimis-a din cer și m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă calcă pe mine.

5. Trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul Său; și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat.

6. Fiii oamenilor, dinții lor arme și săgeți, și limba lor sabie ascuțită.

7. Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta.

8. Cursă au gătit picioarelor mele, și au împilat sufletul meu.

9. Săpat-au înaintea feței mele groapă, și au căzut într-însa.

10. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea; cânta-voi și voi lăuda întru slava mea.

11. Deșteaptă-te slava mea, deșteaptă-te psaltire și alăută, deștepta-mă-voi dimineața.

12. Mărturisi-mă-voi Ție întru noroade, Doamne, cânta-voi Ție întru neamuri.

13. Că s-a mărit până la ceruri mila Ta, și până la nori adevărul Tău.

14. Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta.

*Întru sfârșit, să nu strici, al lui David,
întru scrisoarea stâlpului. Psalmul 57*

De graiți adică după adevăr dreptate, cele drepte judecați, fiii oamenilor.

2. Pentru că în inimă fărădelege lucrați pe pământ, nedreptate mâinile voastre împletesc.

3. Înstrăinatu-s-au păcătoșii din mitras, rătăcit-au din pânțece, graiit-au minciuni.

4. Mânia lor este după asemănarea șarpelui, ca a unei aspide surde, ce-și astupă urechile sale.

5. Care nu va auzi glasul vânătorilor; vânându-se se vânează de la cel înțelept.

6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor; măselele leilor le-a sfărâmat Domnul.

7. De nimica se vor face, ca apa ce trece; întinde-va arcul Său până unde vor slăbi.

8. Ca ceara ce se topește vor lipsi, căzut-a foc peste dânșii și n-au văzut soarele.

9. Mai-nainte până ce vor cunoaște spinii voștri ramnul, ca pe niște vii, ca întru mânie va înghiți pe dânșii.

10. Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă; mâinile sale își va spăla în sângele păcătosului.

11. Și va zice omul: dacă este adică roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecându-i pe dânșii pe pământ.

Slavă...

*Întru sfârșit, să nu strici, al lui David, întru scrisoarea stâlpului,
când a trimis Saul și a păzit casa lui, ca să-l omoare pe el.
Psalmul 58*

Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeu,
și de cei ce se scoală asupra mea, mântuiește-mă.

2. Izbăvește-mă de cei ce lucrează fărădelegea, și de bărbații sângiurilor mă mântuiește.

3. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s-au asupra mea cei tari.

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu, Doamne; fără de nelegiuire am alergat și am îndreptat.

5. Scoală-Te întru întâmpinarea mea și vezi. Și Tu, Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil.

6. Ia aminte a cerceta toate neamurile; să nu Te milostivești spre toți cei ce lucrează fărădelegea.

7. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor înconjura cetatea.

8. Iată, aceia vor răspunde cu gura lor, și sabie în buzele lor, că cine a auzit?

9. Și Tu, Doamne, îți vei râde de dâșii, urgisi-vei toate neamurile.

10. Puterea mea spre Tine voi păzi; că Tu, Dumnezeu, sprijinatorul meu ești, Dumnezeul meu; mila Lui mă va întâmpina.

11. Dumnezeul meu va arăta mie întru vrăjmașii mei.

12. Să nu-i omori pe dâșii, ca nu cândva să uite

legea Ta.

13. Risipește-i pe ei întru puterea Ta, și-i pogoară pe dâșii, scutitorul meu, Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, și să se prindă întru mândria lor.

15. Și din blestem și minciună se vor vesti întru sfârșit; întru mânia sfârșitului, și nu vor fi.

16. Și vor cunoaște că Dumnezeu stăpânește pe Iacov și marginile pământului.

17. Întoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor înconjura cetatea.

18. Aceia se vor risipi să mănânce; iar de nu se vor sătura, vor și cârti.

19. Iar eu voi lăuda puterea Ta, și mă voi bucura dimineața de mila Ta.

20. Că Te-ai făcut sprijinitorul meu, și scăparea mea în ziua necazului meu.

21. Ajutorul meu ești, Ție voi cânta, că Tu Dumnezeuul meu, sprijinitorul meu ești, Dumnezeuul meu, mila mea.

*Întru sfârșit, celor ce se vor schimba, întru scrisoarea stâlpului
lui David, spre învățătură, când a ars Mesopotamia Siriei și pe Siria Soval,
și s-a întors Ioab și a bătut pe Edom în Valea Sărilor, douăsprezece mii.*

Psalmul 59

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pe noi și ne-ai surpat, mâniatu-Te-ai și Te-ai milostivit spre noi.

2. Cutremurat-ai pământul și l-ai tulburat pe dânsul, vindecă sfărâmările lui, că s-a clătinat.

3. Arătat-ai norodului Tău cele năsilnice, adăpătu-ne-ai pe noi cu vinul umilinței.

4. Dat-ai celor ce se tem de Tine semn, ca să fugă de la fața arcului.

5. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi; mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi.

6. Dumnezeu a grăit întru cel sfânt al său: bucura-Mă-voi și voi împărți Sichima, și valea lăcașurilor voi măsura.

7. Al Meu este Galaad și al Meu este Manase, și Efraim tăria capului Meu.

8. Iuda împăratul Meu, Moab căldarea nădejzii Mele.

9. Spre Idumeea voi întinde încălțăminte Mea, Mie cei de alt neam s-au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până la Idumeea?

11. Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Și au nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, și El va urgisi pe cei ce ne necăjesc pe noi.

*Întru sfârșit, întru cântări, lui David,
Psalmul 60*

uzi, Dumnezeu, cererea mea; ia aminte rugăciunea mea.

2. De la marginile pământului către Tine am strigat când s-a mâhnit inima mea; pe piatră m-ai înălțat.

3. Povățuitu-m-ai, că Te-ai făcut nădejdea mea, turn de tărie de către fața vrăjmașului.

4. Locui-voi întru lăcașul Tău în veci, acoperi-mă-voi întru acoperământul aripilor Tale.

5. Că Tu, Dumnezeu, ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău.

6. Zile peste zile împăratului vei adăuga; anii lui până la ziua neamului și a neamului.

7. Rămânea-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul Lui cine îl va căuta?

8. Așa voi cânta numelui Tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

Slavă...

*Întru sfârșit, pentru Iditum.
Psalmul lui David, 61*

u nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că de la Dânsul este mântuirea mea.

2. Pentru că El este Dumnezeu meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu; nu mă voi clătina

mai mult.

3. Până când vă puneți asupra omului? Vreți să-l ucideți toți, ca pe un perete povârnit și ca un gard surpat.

4. Însă prețul meu s-au sfătuit să-l lepede; alergat-au cu sete; cu gura lor binecuvântau, dar cu inima lor blestemau.

5. Însă lui Dumnezeu te supune, sufletul meu, că de la Dânsul este răbdarea mea.

6. Că el este Dumnezeul meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voi muta.

7. Întru Dumnezeu este mântuirea mea și slava mea, Dumnezeu, ajutorul meu, și nădejdea mea este spre Dumnezeu.

8. Nădăjduiți spre Dânsul toată adunarea noroadelor, vărsați înaintea Lui inimile voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9. Însă deșerti sunt fiii oamenilor, mincinoși fiii oamenilor, în cumpene a face strâmbătate sunt ei, împreună din deșertăciune.

10. Nu nădăjduiți spre nedreptate, și spre jefuire nu poftiți; bogăția de ar curge, nu vă lipiți inima.

11. O dată a grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu, și a Ta este, Doamne, mila, că Tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

*Psalmul lui David,
când era el în pustia Iudeii, 62*

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine
mânec.

2. Cât Te însetează sufletul meu, Doamne,
de câte ori trupul meu – Ție.

3. În pământ pustiu și neumblat și fără de apă; așa
întru cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta
și slava Ta.

4. Că mai bună este mila Ta decât viața. Buzele mele
Te vor lăuda.

5. Așa bine Te voi cuvânta în viața mea, și în numele
Tău voi ridica mâinile mele.

6. Ca din seu și din grăsime să se umple sufletul
meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

7. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul
meu, în dimineți am cugetat spre Tine, că ai fost
ajutorul meu.

8. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi
bucura. Lipitu-s-a sufletul meu după Tine, și pe
mine m-a sprijinit dreapta Ta.

9. Iar ei îndeșert au căutat sufletul meu; intra-vor în
cele mai de jos ale pământului, da-se-vor în mâinile
săbiei, părți vulpilor vor fi.

10. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-
se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura
celor ce grăiesc nedreptăți.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 63

uzi, Dumnezeuule, glasul meu, când mă rog către Tine; de la frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

2. Acoperă-mă de adunarea celor ce viclenesc, de mulțimea celor ce lucrează nedreptate.

3. Care și-au ascuțit ca o sabie limbile lor, întins-au arcul lor lucru amar, ca să săgeteze întru ascuns pe cel nevinovat.

4. Fără de veste îl vor săgeta pe el, și nu se vor teme, întărit-au loruși cuvânt viclean.

5. Vorbit-au ca să ascundă cursă; zis-au: cine-i va vedea pe dânșii?

6. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s-au iscodind iscodiri.

7. Apropia-se-va omul și inima adâncă; și se va înălța Dumnezeu.

8. Săgeata pruncilor s-au făcut rănile lor; și au slăbit asupra lor limbile lor.

9. Tulburatu-s-au toți care i-au văzut pe dânșii; și s-a temut tot omul.

10. Și au povestit lucrurile lui Dumnezeu și faptele Lui le-au înțeleș.

11. Veseli-se-va cel drept întru Domnul, și va nădăjdui spre Dânsul, și se vor lăuda toți cei dreپți la inimă.

Slavă...

DUPĂ A OPTA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Furtuna deznădăjduirii mă viscolește pe mine, care am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înainte, Hristoase, ca un atotputernic ocârmuitor a toată lumea, și la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează, pentru milostivirea Ta, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Suflete, acestea de aici sunt vremelnice, iar cele de acolo veșnice. Văd divanul și pe Judecătorul șezând pe scaun, și tremur de hotărâre. Deci, suflete, întoarce-te, că neiertătoare este judecata.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

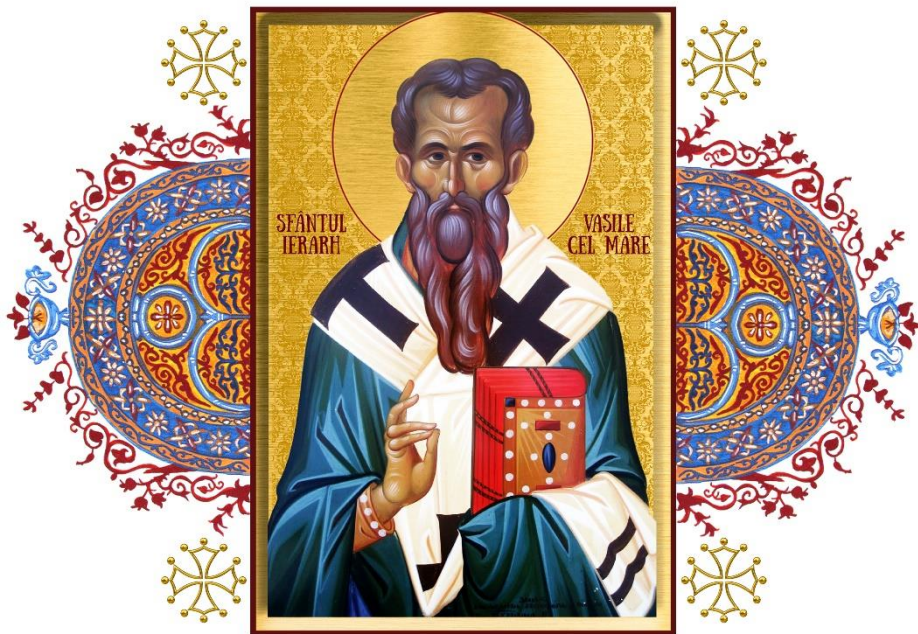
Nădejdea celor deznădăjduiți, ajutorul celor neajutorați, sprijinul celor ce nădăjduiesc întru tine, Sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, ajutorul tău trimite-l nouă.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne îndurate și milostive, ascultă rugăciunea mea și ia aminte la glasul rugăciunii mele; fă cu mine semn spre bine. Povățuiește-mă în calea Ta, ca să umblu întru adevărul Tău; veselește inima mea ca să se teamă de Numele Tău cel Sfânt, că mare ești și faci minuni. Tu ești Dumnezeu însuși și nu este asemenea Ție

întru dumnezei, Doamne; puternic întru milă și bun
întru tărie, spre a ajuta și a mângâia și a mântui pe
toți cei ce nădăjduiesc în numele Tatălui, și al Fiului,
și al Sfântului Duh. Amin.

SAȚIȘMA 9

*Întru sfârșit, Psalmul cântării lui David,
cântarea lui Ieremia și a lui Iezechiël
și a nemerniciei norodului,
când voia să iasă din robia Babilonului, 64*

- T**ie se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion,
și Ție se va da rugăciune în Ierusalim.
2. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot
trupul va veni.
3. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi,

și păgânătățile noastre Tu le vei curăți.

4. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, locui-va în curțile Tale.

5. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfântă este Biserica Ta, minunată întru dreptate.

6. Auzi-ne pe noi, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe.

7. Cel ce gătești munții întru tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării; sunetele valurilor ei cine le va suferi?

8. Tulbura-se-vor neamurile, și se vor spăimânta cei ce locuiesc pe margini de semnele Tale; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli.

9. Cercetat-ai pământul și l-ai îmbătat pe dânsul, înmulțit-ai a-l îmbogăți pe el.

10. Râul lui Dumnezeu s-a umplut de ape; gătit-ai hrană lor, că așa este gătirea.

11. Brazdele lui îmbată-le, înmulțește rodurile lui, întru picăturile lui veseli-se-va răsărind.

12. Blagoslovi-vei cununa anului bunătății Tale, și câmpurile Tale se vor umplea de grăsime.

13. Îngrășa-se-vor cele frumoase ale pustiei, și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Îmbrăcatu-s-au berbecii oilor, și văile vor înmulți grâul; striga-vor pentru că vor cânta.

Întru sfârșit, cântarea Psalmului Învierii, 65

Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui Lui, dați slavă laudei Lui.

2. Ziceți lui Dumnezeu: cât sunt de înfricoșate lucrurile Tale; întru mulțimea puterii Tale, minți-vor Ție vrăjmașii Tăi.

3. Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție, să cânte numelui Tău, Preaînalte.

4. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor.

5. Cel ce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul; acolo ne vom veseli de Dânsul.

6. De Cel ce stăpânește întru puterea Sa veacul, ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce amărăsc să nu se înalțe întru sineși.

7. Binecuvântați, neamuri, pe Dumnezeul nostru, și auzit faceți glasul laudei Lui.

8. A Celui ce a pus sufletul meu întru viață, și nu a dat spre clătinare picioarele mele.

9. Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.

10. Băgatu-ne-ai pe noi în cursă, pus-ai necazuri pe umărul nostru, ridicat-ai oameni pe capetele noastre.

11. Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pe noi întru repaus.

12. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, da-voi Ție rugăciunile mele, care le-au osebit buzele mele.

13. Și a grăit gura mea întru necazul meu.
14. Arderi de tot cu măduvă voi aduce Ție, cu tămâie și cu berbeci, aduce-Ți-voi boi cu țapi.
15. Veniți de auziți, și voi povesti vouă, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu.
16. Către Dânsul cu gura mea am strigat, și L-am înălțat sub limba mea.
17. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă audă Domnul.
18. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu, luat-a aminte la glasul rugăciunii mele.
19. Bine este cuvântat Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Sa de la mine.

*Întru sfârșit, întru laude.
Psalmul cântării lui David, 66*

Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne blagoslovește, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește.

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.
3. Mărturisească-se Ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție noroadele toate.
4. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca noroadele întru dreptate, și neamurile pe pământ vei povățui.
5. Mărturisească-se Ție noroadele, Dumnezeule, mărturisească-se Ție noroadele toate. Pământul și-a

dat rodul său.

6. Blagoslovește-ne pe noi, Dumnezeu, Dumnezeu nostru. Blagoslovește-ne pe noi, Dumnezeu, și să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.

Slavă...

Întru sfârșit, Psalmul cântării lui David, 67

Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

2. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu.

3. Și dreptii să se veselească și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

4. Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui, cale faceți Celui ce S-a suit peste apusuri, Domnul este numele Lui.

5. Și vă bucurați înaintea Lui; să se tulbure de fața Lui, a Părintelui celor săraci și a Judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Său. Dumnezeu face a locui pe cei ce sunt într-un fel în casă.

7. Scoțând pe cei din obezi cu vitejie, așijderea pe cei ce amărăsc, pe cei ce locuiesc în mormânturi.

8. Dumnezeu, când ieșai Tu înaintea norodului Tău, când treceai Tu în pustie.

9. Pământul s-a cutremurat, că cerurile au picat de către fața Dumnezeului Sinaiului, de către fața Dumnezeului lui Israil.

10. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale; și a slăbit, iar Tu o ai desăvârșit pe dânsa.

11. Dobitoacele Tale locuiesc într-însa; gătit-ai întru bunătatea Ta săracului, Dumnezeule.

12. Domnul va da cuvânt celor ce binevestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor, al celui iubit, cu înfrumusețarea casei să împartă prăzi.

14. De ați dormi în mijlocul hotarelor, aripile porumbiței sunt cu argint poleite, între umerile ei cu strălucire de aur.

15. Când osebește Cel ceresc împărați peste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.

16. Muntele lui Dumnezeu, munte gras; munte închegat, munte gras; pentru ce gândiți de munții cei închegați?

17. Muntele care bine a voit Dumnezeu a locui într-însul, pentru că Domnul va locui până în sfârșit.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de cei ce prisosesc; Domnul întru ei, în Sinai, în cel sfânt.

19. Suitu-Te-ai la înălțime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pe cei ce nu se plecau a se sălășlui.

20. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi; să sporească nouă Dumnezeu mântuirilor noastre.

21. Dumnezeu nostru, Dumnezeu mântuie, și ale Domnului, ale Domnului sunt ieșirile mortii.

22. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor.

23. Zis-a Domnul: din Vasan Mă voi întoarce, întoarce-Mă-voi întru adâncurile mării.

24. Pentru ca să se întingă piciorul tău în sânge; limba câinilor tăi din vrăjmași de la dânsul.

25. Văzutu-s-au umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, ale Împăratului celui din cel sfânt.

26. Mai înainte au apucat boierii, ținându-se de cei ce cântau, în mijlocul fecioarelor celor ce ziceau în timpane.

27. Întru adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israil.

28. Acolo Veniamin cel mai tânăr întru uimire, boierii Iudei povățuitorii lor, boierii Zabulonului, boierii Neftalimului.

29. Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește Dumnezeule aceasta, care o ai făcut întru noi.

30. De la Biserica Ta, în Ierusalim, Ție vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă fiarele trestiei, adunarea taurilor întru junincile noroadelor, ca să se încuie cei ispitiți cu argint.

32. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie; veni-vor soli de la Egipt, Etiopia mai înainte va apuca mâna ei la Dumnezeu.

33. Împărățiile pământului, cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului.

34. Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărituri.

35. Iată va da glasul Său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israil mare este cuviința Lui, și puterea Lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil; Însuși va da putere și întărire norodului Său. Bine este cuvântat Dumnezeu.

Slavă...

Întru sfârșit, pentru cei ce se vor schimba.

Psalmul lui David, 68

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, și nu este stare.

3. Venit-am întru adâncurile mării, și viforul m-a potopit.

4. Ostenit-am strigând, amorțit-a grumazul meu,

slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeuul meu.

5. Înmulțitu-s-au mai presus decât perii capului meu, cei ce mă urăsc în zadar.

6. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigoneau pe mine cu nedreptate; cele ce nu am jefuit, atunci am plătit.

7. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea, și greșelile mele de la Tine nu s-au ascuns.

8. Să nu se rușineze pentru mine cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor; nici să se înfrunteze pentru mine cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeuul lui Israil.

9. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a rușinea obrazul meu.

10. Înstrăinat am fost fraților mei, și nemernic fiilor maicii mele.

11. Că râvna casei Tale m-a mâncat, și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea.

12. Și am acoperit cu post sufletul meu, și s-a făcut spre ocară mie.

13. Și am pus îmbrăcămintea mea sac, și m-am făcut lor spre pildă.

14. Împotriva mea limbuțeau cei ce ședeau în porți, și împotriva mea cântau cei ce beau vin.

15. Iar eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne, vremea este de bună voință.

16. Dumnezeu, întru mulțimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii Tale.

17. Mântuiește-mă de tină, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și de adâncurile apelor.

18. Ca să nu mă înece pe mine viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-și închidă peste mine puțul gura sa.

19. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine.

20. Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta, când mă necăjesc, degrab mă auzi.

21. Ia aminte spre sufletul meu, și-l mântuiește pe el, pentru vrăjmașii mei izbăvește-mă.

22. Că Tu cunoști ocară mea și rușinea mea și înfruntarea mea.

23. Înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Ocară a așteptat sufletul meu și ticăloșie.

24. Și am așteptat pe cel ce s-ar mâhni cu mine, și nu era; și pe cel ce m-ar mângâia, și nu am aflat.

25. Și au dat spre mâncarea mea fiere, și spre setea mea m-au adăpat cu oțet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă, și spre răsplătire și spre sminteală.

27. Întunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește.

28. Varsă peste dânșii iuțimea Ta, și mânia iuțimii

Tale să-i cuprindă pe ei.

29. Facă-se curtea lor pustie, și în lăcașurile lor să nu fie locuitori.

30. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au gonit, și spre durerea rănilor mele au adăugat.

31. Adaugă fărădelege spre fărădelegea lor, și să nu intre într-o dreptate Ta.

32. Șteargă-se din cartea celor vii, și cu cei dreپți să nu se scrie.

33. Sărac și cu durere sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeuule, să mă sprijinească.

34. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare, mări-L-voi pe El într-o laudă.

35. Și va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vișelul tânăr, ce-i răsar coarne și unghii.

36. Vadă săracii, și să se veselească; căutați pe Dumnezeu, și va fi viu sufletul vostru.

37. Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei în obezi ferecați ai Săi nu i-a urgisit.

38. Laude-L pe Dânsul cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc într-o înșă.

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul, și se vor zidi cetățile Iudeii.

40. Și vor locui acolo, și-l vor moșteni pe dânsul. Și seminția robilor Tăi vor stăpâni pe el, și cei ce iubesc numele Tău vor locui într-o înșă.

*Întru sfârșit, lui David, spre aducerea aminte,
ca să mă mântuiască pe mine Domnul, 69*

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte;
Doamne, ca să-mi ajuți mie grăbește.

2. Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce
caută sufletul meu.

3. Să se întoarcă înapoi, și să se rușineze cei ce-mi
voiesc mie rele.

4. Întoarcă-se îndată rușinându-se cei ce-mi gră-
iesc mie: bine, bine!

5. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce
Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea:
Mărească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta.

6. Iar eu sărac sunt și mișel; Dumnezeule, ajută-mi.

7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu; Doamne,
nu zăbovi.

Slavă...

DUPĂ A NOUA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Gândesc de ziua cea înfricoșată și plâng faptele
mele cele rele, cum voi răspunde Celui fără de moarte
Împărat? Și cu ce îndrăznire voi căuta la Judecătorul,
eu, curvarul? Milostive Părinte, Fiule Unule născut și
Duhule cel Sfânt, miluiește-mă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

În valea plângerii, la locul pe care l-ai rânduiește, când vei ședea, Milostive, judecată dreaptă să faci, să nu vădești cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor, ci cruță-mă, Dumnezeuule, și mă miluiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nădejde și acoperământ tare al celor ce aleargă la tine, cea Bună, de Dumnezeu Născătoare, părtinitoarea lumii, roagă stăruitor, împreună cu cei fără de trup, pe Cel ce l-ai născut, pe iubitorul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, singură binecuvântată.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, care singur știi boala ticălosului meu suflet, și tămăduirea acestuia, tămăduiește-l pe dânsul precum știi, pentru mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale; căci din faptele mele nu este cu putință a pune peste dânsul alifie, nici untdelemn, nici legături; ci Tu care ai venit să chemi nu pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși la pocăință, fie-ți milă, îndură-Te, milostivește-Te spre dânsul; rupe zapisul faptelor mele celor multe și urâte, și mă povățuiește la calea Ta cea dreaptă; ca umblând întru adevărul Tău, să pot scăpa de săgețile vicleanului, și așa să stau fără de osândă înaintea înfricoșatului Tău

divan, slăvind și lăudând prea sfântul Tău nume, în
vecii vecilor. Amin.

CAȚISMĂ 10

*Lui David, Psalmul fiilor lui Ionadav
și al celor ce s-au robii întâi.
Nescris deasupra la evrei, 70*

Spre tine, Doamne, am nădăduit, să nu mă rușinez în veac. Întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă către mine urechea și mă mântuiește.
3. Fii mie Dumnezeu scutitor și spre loc tare, ca să mă mântuiești.

4. Că întărirea mea și scăparea mea ești Tu.
5. Dumnezeu meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului, din mâna călcătorului de lege, și a celui ce face strâmbătate.
6. Că Tu ești așteptarea mea, Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinerețile mele.
7. Întru Tine m-am întărit din pânțele, din mitrasul maicii mele Tu ești acoperitorul meu.
8. Întru Tine este lauda mea pururea. Ca o minune m-am făcut multora, și Tu ești ajutorul meu cel tare.
9. Să se umple gura mea de laudă, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta.
10. Să nu mă lepezi în vremea bătrâneților, când va lipsi vârtutea mea, să nu mă lași pe mine;
11. Că au zis vrăjmașii mei mie, și cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună.
12. Zicând: Dumnezeu l-a părăsit pe dânsul, goniți-l și-l prindeți pe el, că nu este Cel ce izbăvește.
13. Dumnezeu meu, să nu Te depărtezi de la mine; Dumnezeu meu, spre ajutorul meu ia aminte.
14. Să se rușineze și să lipsească cei ce clevesc sufletul meu; să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare cei ce caută cele rele mie.
15. Iar eu pururea voi nădăjdui spre Tine, și voi adăuga spre toată lauda Ta.
16. Gura mea va vesti dreptatea Ta, toată ziua mântuirea Ta.

17. Că nu am cunoscut cele din cărți. Intra-voi întru puterea Domnului, Doamne, aduce-mi-voi aminte numai de dreptatea Ta.

18. Dumnezeuul meu, Cel ce m-ai învățat din tinerețile mele și până acum, voi vesti minunile Tale.

19. Și până la bătrânețe și căruntețe, Dumnezeuul meu, să nu mă părăsești.

20. Până voi vesti brațul Tău la tot neamul cel viitor.

21. Puterea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, până la cele înalte, care ai făcut mie măriri; Dumnezeule, cine este asemenea Ție?

22. Câte ai arătat mie, necazuri multe și rele, și întorcându-Te m-ai înviat, și din adâncurile pământului m-ai scos.

23. Înmulțit-ai spre mine mărirea Ta și întorcându-Te m-ai mângâiat și din adâncurile pământului iarăși m-ai scos.

24. Că eu mă voi mărturisi Ție întru noroadе, Doamne, întru unelte de cântare, adevărul Tău, Dumnezeule, cânta-voi Ție întru alăută, Sfântul lui Israil.

25. Bucura-se-vor buzele mele când voi cânta Ție, și sufletul meu pe care l-ai mântuit.

26. Și încă și limba mea toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când se vor rușina și se vor înfrunta cei ce caută cele rele mie.

Spre Solomon, Psalmul lui David, 71

Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului,
și dreptatea Ta, fiului împăratului.

2. Să judece pe norodul Tău întru dreptate,
și pe săracii Tăi întru judecată.

3. Să ia munții pacea norodului, și dealurile
dreptate.

4. Judeca-va pe săracii norodului, și va mântui pe
fiii săracilor, și va smeri pe cel clevetitor.

5. Și va rămâne cu soarele, și mai înainte de luna
neamului neamurilor.

6. Pogorî-se-va ca ploaia pe lână, și ca o picătură ce
pică pe pământ.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea, și mulțimea
păcii, până ce se va lua luna.

8. Și va domni de la mare până la mare, și de la râuri
până la marginea lumii.

9. Înaintea lui vor cădea etiopienii, și vrăjmașii lui
țărână vor linge.

10. Împărații Tarsisului și ostroavele daruri vor
aduce; împărații arabilor și Saba daruri vor aduce.

11. Și se vor închina lui toate împărățiile pământului,
toate neamurile vor sluji lui.

12. Că a izbăvit pe săracul de la cel puternic, și pe
mișelul, căruia nu-i era ajutor.

13. Se va îndura de cel sărac și mișel, și sufletele
săracilor va mântui.

14. De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletele lor, și cinstit numele lui înaintea lor.

15. Și va fi viu și se va da lui din aurul Arabiei, și se vor ruga împrejurul lui pururea, toată ziua bine îl vor cuvânta pe dânsul.

16. Fi-va întărire pe pământ peste vârfurile munților, prea se va înălța mai presus decât Libanul rodul lui.

17. Și vor înflori din cetate ca iarba pământului.

18. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mai înainte de soare rămâne numele lui.

19. Și se vor blagoslovi întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe el.

20. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul lui Israil, Cel ce face minuni Însuși.

21. Și bine este cuvântat numele slavei Lui în veac și în veacul veacului.

22. Și se va umplea de slava Lui tot pământul; fie, fie.

Slavă...

Sfârșitu-s-au cântările lui David, fiul lui Iesei.

Psalmul lui Asaf, 72

ât este de bun Dumnezeuul lui Israil celor drepti la inimă!

2. Iar mie puțin de nu mi-au alunecat picioarele, puțin de nu s-au vărsat pașii mei.

3. Că am râvnit asupra celor fără de lege, pacea păcătoșilor văzând.

4. Că nu este privirea spre moartea lor, și întărire întru bătaia lor.

5. Întru ostenele oamenilor nu sunt, și cu oamenii nu vor lua bătăi.

6. Pentru aceasta i-a cuprins pe ei mândria lor până în sfârșit, îmbrăcatu-s-au cu nedreptatea și cu păgânătatea lor.

7. Ieși-va ca din seu nedreptatea lor, trecut-au întrudragostea inimii.

8. Gândit-au și au grăit întru vicleșug, nedreptate spre înălțime au grăit.

9. Pus-au asupra cerului gura lor, și limba lor a trecut pe pământ.

10. Pentru aceasta se va întoarce norodul meu aici, și zile pline se vor afla întru dâșii.

11. Și au zis: cum a cunoscut Dumnezeu? Și de este cunoștință întru Cel înalt?

12. Iată aceștia, păcătoșii și care se îndestulează în veac, au cuprins avuție.

13. Și am zis: au doară îndeșert am îndreptat inima mea? Și am spălat întru cei nevinovați mâinile mele.

14. Și am fost bătut toată ziua, și mustrarea mea în dimineți.

15. De am grăit, voi spune așa, iată neamul fiilor Tăi am făgăduit.

16. Și am socotit că va cunoaște; aceasta osteneală este înaintea mea.

17. Până ce voi intra la sfințitorul lui Dumnezeu, și voi înțelege spre cele de apoi ale lor.

18. Însă pentru vicleșugurile lor le-ai pus lor rele; doborātu-i-ai pe ei când s-au înălțat.

19. Cum s-au făcut întru pustiire, îndată s-au stins, pierit-au pentru fărădelegea lor.

20. Ca visul celui ce se deșteaptă; Doamne, în ceta-tea Ta chipul lor de nimic îl vei face;

21. Că s-a aprins inima mea, și rărunchii mei s-au schimbat.

22. Și eu defăimat, și nu am cunoscut; dobitoc făcut la Tine; și eu pururea cu Tine.

23. Ținutu-m-ai de mâna dreptei mele, și în sfatul Tău m-ai povățuit, și cu slavă m-ai primit.

24. Că ce-mi este mie în cer? Și de la Tine ce am pe pământ?

25. Stinsu-s-a inima mea și trupul meu; Dumnezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac.

26. Că iată cei ce se depărtează pe sineși de la Tine vor pieri, pierdut-ai de la Tine pe tot cel ce curvește.

27. Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este, a pune întru Domnul nădejdea mea, ca să vestesc eu toate laudele Tale în porțile fetei Sionului.

Al priceperii lui Asaf. Psalmul 73

Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârșit? Iuțitu-s-a mânia Ta peste oile pășunii Tale.

2. Adu-Ți aminte de adunarea Ta, care o ai câștigat din început.

3. Mântuit-ai toiagul moștenirii Tale, muntele Sion acesta, întru care ai locuit într-însul.

4. Ridică-Ți mâinile Tale peste mândriile lor întru sfârșit, câte a viclenit vrăjmașul întru cel sfânt al Tău.

5. Și s-au fălit cei ce Te urăsc pe Tine în mijlocul praznicului Tău.

6. Pus-au semnele lor semne, și n-au cunoscut; ca întru o ieșire mai presus.

7. Ca întru o dumbravă de lemne, cu topoare au tăiat ușile lui deodată, cu secure și cu bardă l-au surpat pe el.

8. Ars-au cu foc sfințitorul Tău, în pământ au spurcat lăcașul numelui Tău.

9. Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună: veniți și să stingem toate praznicele lui Dumnezeu de pe pământ.

10. Semnele lor nu am văzut, nu este încă prooroc, și pe noi nu ne va mai cunoaște.

11. Până când, Dumnezeule, va ocări vrăjmașul, va întărâta cel potrivnic numele Tău până în sfârșit?

12. Pentru ce întorci mâna Ta și dreapta Ta din mij-

locul sânului Tău până în sfârșit?

13. Iar Dumnezeu, Împăratul nostru, mai înainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

14. Tu ai întărit întru puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în apă.

15. Tu ai sfărâmat capul balaurului, datu-l-ai pe el mâncare noroadelor arapilor.

16. Tu ai rupt izvoare și pâraie, Tu ai uscat râurile Itamului.

17. A Ta este ziua și a Ta este noaptea, Tu ai săvârșit zorile și soarele.

18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara și primăvara Tu le-ai zidit pe ele.

19. Adu-Ți aminte de aceasta; vrăjmașul a ocărât pe Domnul, și norodul cel fără de minte a întărâtat numele Tău.

20. Să nu dai fiarelor sufletul ce se mărturisește Ție; sufletele săracilor Tăi să nu le uiți până în sfârșit.

21. Caută spre așezământul Tău, că s-au umplut cei întunecați ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă smerit și înfruntat; săracul și mișelul vor lăuda numele Tău.

23. Scoală-Te, Dumnezeule, alege judecata Ta; adu-Ți aminte de ocara Ta, cea de către cel nepri-ceput toată ziua.

24. Nu uita glasul slugilor Tale; mândria celor ce Te urăsc pe Tine s-a înălțat pururea.

Slavă...

*Întru sfârșit, să nu strici.
Psalmul cântării lui Asaf, 74*

Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeuule, mărturisi-ne-vom Ție și vom chema numele Tău; povesti-voi toate minunile Tale.

2. Când voi lua vreme, Eu dreptatea voi judeca.

3. Topitu-s-a pământul și toți cei ce locuiesc pe dânsul; Eu am întărit stâlpii lui.

4. Zis-am celor fără de lege: nu faceți fărădelege, și celor ce greșesc: nu vă înălțați cornul.

5. Nu vă ridicați asupra înălțimii cornul vostru, și nu grăiți împotriva lui Dumnezeu nedreptate.

6. Că nici de la răsărituri, nici de la apusuri, nici de la munți pustii.

7. Că Dumnezeu judecător este; pe acesta smerește, și pe acesta înalță.

8. Că paharul este în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură.

9. Și a abătut din acesta în acesta, însă drojdiile lui nu s-au deșertat, bea-vor toți păcătoșii pământului.

10. Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeului lui Iacov.

11. Și toate carnea păcătoșilor voi zdrobi, și se va înalța cornul dreptului.

Întru sfârșit, întru cântări, Psalmul lui Asaf.

Cântare asupra asirienilor, 75

unoscut este în Iudeea Dumnezeu, în Israel mare este numele Lui;

2. Și s-a făcut în pace locul Lui, și lăcașul Lui în Sion.

3. Acolo a zdrobit țăriile arcurilor, arma și sabia și războiul.

4. Luminezi Tu minunat din munții cei veșnici.

5. Tulburatu-s-au toți cei nepricepuți la inimă.

6. Adormit-au cu somnul lor și n-au aflat nimic toți bărbații bogăției în mâinile lor.

7. De certarea Ta, Dumnezeu lui Iacov, adormit-au cei ce încălecaseră pe cai.

8. Tu înfricoșat ești și cine va sta împotriva Ție? De atunci este mânia Ta.

9. Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s-a temut și a alinat.

10. Când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toți blânzii pământului.

11. Că gândirea omului se va mărturisi Ție, și rămasița gândului va prăznui Ție.

12. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeului nostru; toți cei dimprejurul Lui vor aduce daruri.

13. Celui înfricoșat și Celui ce ia duhurile boierilor, Celui groaznic mai vârtos decât împărații pământului.

Întru sfârșit, pentru Iditum.

Psalmul lui Asaf, 76

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu, și a căutat spre mine.

2. În ziua necazului meu pe Dumnezeu am căutat, cu mâinile mele noaptea înaintea Lui și nu m-am amăgit; lepădatu-s-a a se mângâia sufletul meu.

3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu, și m-am veselit; gândit-am și a slăbit duhul meu.

4. Apucat-au înainte străji ochii mei, tulburatu-m-am și n-am grăit.

5. Gândit-am la zilele cele de demult, și de anii cei veșnici mi-am adus aminte.

6. Și cugetam noaptea cu inima mea, chiteam, și se mâhnea duhul meu.

7. Au doară în veci va lepăda Domnul, și nu va adăuga bine a voi încă?

8. Au până în sfârșit mila Sa o va tăia? Sfârșit-a cuvânt din neam în neam?

9. Au doară va uita a Se milostivi Dumnezeu? Sau va ține întru mânia Sa îndurările Sale?

10. Și am zis: acum am început, aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voi aduce aminte din început de minunile Tale.

12. Și voi cugeta întru toate lucrurile Tale, și întru

isprăvile Tale mă voi deprinde.

13. Dumnezeu, întru cel sfânt este calea Ta. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu care faci minuni.

14. Cunoscută ai făcut întru noroadă puterea Ta; mântuit-ai cu brațul Tău pe norodul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-Te-au apele, Dumnezeu, văzutu-Te-au apele și s-au spăimântat, tulburatu-s-au adâncurile.

16. Mulțimea sunetului apelor, glas au dat norii, că săgețile Tale trec, glasul tunetului Tău în roată.

17. Luminat-au fulgerele Tale lumea, clătinatu-s-a și s-a cutremurat pământul.

18. În mare căile Tale, și cărările Tale în ape multe, și urmele Tale nu se vor cunoaște.

19. Povățuit-ai ca pe niște oi pe norodul Tău, cu mâna lui Moise și a lui Aaron.

Slavă...

DUPĂ A ZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeu... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru

Troparele (glas 6):

De înfricoșata zi a venirii Tale și de nemitarnicul județ temându-mă, Doamne, mă spăimântează și tremur, ca cel ce am mulțime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mai înainte de sfârșit întoarce-mă și mă

mântuiește, Mântuitorul meu, mult Milostive.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Când se vor pune scaunele la judecată, Doamne, și oamenii vor sta înaintea divanului Tău, atunci nu va fi mai cinstit împăratul decât ostașul, nici va fi mai presus stăpânul decât robul, că fiecare din faptele sale, sau se va mări, sau se va rușina.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Fecioară, Maica lui Hristos, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri, căci ai născut cu trup pe unul din Treime, pe Hristos dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel bogat întru milă și necuprins întru îndurări, Care singur ești din fire fără de păcat, și pentru noi fără de păcat Te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această dureroasă a mea rugăciune, că sărac și lipsit sunt eu de fapte bune, și inima mea s-a tulburat întru mine. Că Tu, Doamne, Înaltule Împărat al cerului și al pământului, știi că toată tinerețea mea în păcate o am cheltuit, și umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie și până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea sfântă, ci cu totul robindu-mă de poftele care

mă înconjoară, m-am făcut răs și batjocură dracilor, nicidecum în minte socotind că nesuferită este urgia îngrozirii Tale celei asupra păcătoșilor, și gătită este gheena focului. Și dintru această pricină întru deznădăjduire căzând, și nicidecum întru simțire de întoarcere viind, pustiu și gol de dragostea cea de la Tine m-am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă și înverșunată nu am săvârșit cu covârșire și cu sârguință? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupești; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate măduarele ticălosului meu trup, a lucra și a sluji la păcate le-am pornit. Și cine dar nu mă va plânge pe mine, ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine, osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, mânia Ta o am întărâtat, eu singur urgia Ta asupra mea o am ațâțat, eu singur răutate înaintea Ta am făcut, întrecând și covârșind pe toți cei din veac păcătoși, fără de asemănare păcătuind, și fără de iertare. Ci de vreme ce ești mult Milostiv și mult Milosârd, iubitorule de oameni, și aștepti întoarcerea oamenilor, iată și eu mă arunc pe sine înaintea înfricoșatului și nesuferitului Tău divan, și, ca și cum m-aș atinge de preacuratele Tale picioare, dintru adâncul sufletului strig Ție: Milostivește-Te, Doamne, iartă-mă, Îndurate, ajută neputinței mele,

pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea, și lacrimile mele să nu le treci. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și rătăcit fiind întoarce-mă, și întorcându-mă îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăință dreptilor, nu ai pus iertare celor ce nu greșesc; ci ai pus pocăință asupra mea, păcătosului, întru cele care spre întărâtarea Ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului, fiind împovărat de greutatea păcatelor mele. Deci luminează-mi ochii inimii mele și dă-mi mie umilință spre pocăință și zdrobire de inimă spre îndreptare, ca, cu bună nădejde și cu adevărată deplin adevărire, să merg la lumea cea de acolo, lăudând și binecuvântând totdeauna preasfânt numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CAȚISMĂ 11

Al înțelegerii lui Asaf, Psalmul 77

Luați aminte, norodul meu, la legea mea, plecați urechea voastră spre graiurile gurii mele.

2. Deschide-voi în pilde gura mea, spune-voi vorbele cele dintru început.

3. Câte am auzit și le-am cunoscut pe ele, și părinții noștri ne-au povestit nouă.

4. Nu s-au ascuns de la fiii lor, într-un alt neam.

5. Vestind laudele Domnului și puterile Lui și minunile Lui, care a făcut.

6. Și a ridicat mărturie întru Iacov și lege a pus întru Israil.

7. Câte a poruncit părinților noștri, ca să le arate pe ele fiilor lor.

8. Ca să cunoască alt neam, fiii cei ce se vor naște și se vor scula, și le vor spune fiilor lor.

9. Ca să-și pună întru Dumnezeu nădejdea lor, și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile Lui să le caute.

10. Ca să nu fie ca părinții lor, rudă întoartă și amărătoare.

11. Rudă care nu și-a îndreptat inima sa, și nu și-a încredințat cu Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efraim încordând și săgetând cu arcurile, întorsu-s-au în ziua de război.

13. Nu au păzit așezământul lui Dumnezeu, și în legea Lui nu au vrut să umble.

14. Și au uitat facerile de bine ale Lui și minunile Lui, care a arătat lor.

15. Înaintea părinților lor, care a făcut minuni în pământul Egiptului, în câmpul Taneos.

16. Desfăcut-a marea și i-a trecut pe ei, pus-a apele ca un foale.

17. Și i-a povățuit pe dâșii în nor ziua, și toată noaptea întru lumină de foc.

18. Desfăcut-a piatra în pustie, și i-a adăpat pe ei, ca într-un adânc mult.

19. Și le-a scos lor apă din piatră și a pogorât ca niște râuri ape.

20. Și au adăugat încă a greși Lui amărât-au pe Cel Preaînalt în loc fără de apă.

21. Și au ispitit pe Dumnezeu întru inimile lor, cerând bucate sufletelor lor.

22. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu, și au zis: Au doară va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. Pentru că a lovit piatra și au curs ape, și pâraiele s-au umplut de apă.

24. Au doară și pâine poate să dea? Sau să gătească masă norodului Său?

25. Pentru aceasta a auzit Domnul și a mai răbdat, și foc s-a aprins întru Iacov, și mânie s-a suit peste Israil.

26. Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici au nădăjduit spre mântuirea Lui.

27. Și a poruncit norilor deasupra, și ușile cerului a deschis.

28. Și le-a plouat lor mană să mănânce, și pâine cerească le-a dat lor.

29. Pâine îngerească a mâncat omul, bucate le-a trimis lor din destul.

30. Ridicat-a austrul din cer, și a adus întru puterea

Sa vântul Libiei.

31. Și a plouat peste dâșii ca pulberea cărnuri, și ca nisipul mării păsări zburătoare.

32. Și au căzut în mijlocul taberei lor, împrejurul lăcașurilor lor.

33. Și au mâncat și s-au săturat foarte, și pofta lor le-a adus lor. Nu s-au lipsit de pofta lor.

34. Încă mâncarea fiind în gura lor, și mânia lui Dumnezeu s-a suit peste dâșii.

35. Și a ucis pe cei mai mulți ai lor, și pe cei aleși ai lui Israil i-a împiedicat.

36. Întru toate acestea au mai greșit încă și nu au crezut întru minunile Lui.

37. Și s-au stins întru deșertăciune zilele lor, și anii lor degrad.

38. Când îi ucidea pe dâșii, atunci Îl căutau pe El, și se întorceau și mânecau la Dumnezeu.

39. Și și-au adus aminte, că Dumnezeu, ajutorul lor este și Dumnezeul Cel Preaînalt, izbăvitorul lor este.

40. Și L-au iubit pe Dânsul în gura lor, și cu limba lor au mințit Lui.

41. Și inima lor nu era dreaptă cu Dânsul, nici s-au încredințat întru așezământul de lege al Lui.

42. Iar El este îndurat, și curățește păcatele lor, și nu va strica.

43. Și va înmulți a întoarce mânia Sa, și nu va aprin-

de toată iuțimea Sa.

44. Și Și-a adus aminte că trup sunt, duh ce trece și nu se mai întoarce.

45. De câte ori L-au amărât pe Dânsul în pustie, mâniatu-L-au pe Dânsul în pământ fără de apă.

46. Și s-au întors și au ispășit pe Dumnezeu, și pe Cel Sfânt al lui Israil L-au întărâtat.

47. Și nu și-au adus aminte de mâna Lui, în ziua în care i-a izbăvit pe ei din mâna celui ce-i necăjea.

48. Cum a pus în Egipt semnele Sale, și minunile Sale în câmpul Taneos.

49. Și a întors în sânge râurile lor și fântânile lor, ca să nu bea.

50. Trimis-a asupra lor muște câinești, și i-au mâncat pe ei, și broaște, și i-au stricat pe dânșii.

51. Și a dat păliciunii rodurile lor, și ostenelile lor lăcustelor.

52. Bătut-a cu grindină viile lor, și duzii lor cu brumă.

53. Și a dat grindinii dobitoacele lor, și averea lor focului.

54. Trimis-a asupra lor iuțimea mâniei Sale, mânie și iuțime și necaz, trimitere prin îngeri răi.

55. Cale a făcut cărării mâniei Sale, și nu a cruțat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor în moarte le-a închis.

56. Și a bătut pe tot cel întâi născut în pământul

Egiptului, începătura a toată osteneala lor în lăcașurile lui Ham.

57. Și a ridicat ca pe niște oi pe norodul Său, și i-a dus pe ei ca pe o turmă în pustie.

58. Și i-a povățuit spre nădejde și nu s-au înfricoșat, și pe vrăjmașii lor i-a acoperit marea.

59. Și i-a băgat pe dâșii în muntele sfințeniei Sale, muntele acesta pe care l-a câștigat dreapta Lui.

60. Și a gonit de la fața lor neamuri și le-a dat cu sorți lor pământul, cu funie de împărțire.

61. Și a așezat întru lăcașurile lor pe semințiile lui Israil.

62. Și au ispitit și au amărât pe Dumnezeu Cel Preaînalt, și mărturiile Lui nu le-au păzit.

63. Și s-au întors și s-au lepădat, ca și părinții lor, întorsu-s-au întru arc strâmb.

64. Și L-au mâniat pe Dânsul în dealurile lor, și întru cele cioplite ale lor L-au întărâtat pe Dânsul.

65. Auzit-a Dumnezeu și a trecut cu vederea, și a urgisit foarte pe Israil.

66. Și a lepădat cortul din Șilo, lăcașul în care a locuit întru oameni.

67. Și a dat în robie tăria lor și frumusețea lor în mâinile vrăjmașilor.

68. Și a închis în sabie pe norodul Său, și moștenirea Sa o a trecut cu vederea.

69. Pe tinerii lor i-a mâncat focul, și fecioarele lor

nu s-au jelit.

70. Preoții lor în sabie au căzut, și văduvele lor nu vor plânge.

71. Și S-a deșteptat ca cel ce doarme, Domnul, ca un tare și amețit de vin.

72. Și a lovit pe vrăjmașii săi dinapoi, ocară veșnică le-a dat lor.

73. Și a lepădat lăcașul lui Iosif, și seminția lui Efraim n-a ales.

74. Și a ales seminția lui Iuda, muntele Sionului pe care l-a iubit.

75. Și a zidit ca a inorogului sfînțenia Sa, pe pământ a întemeiat-o pe dânsa în veac.

76. Și a ales pe David, sluga Sa, și l-a luat pe el de la turmele oilor, de la cele fătătoare l-a luat pe dânsul.

77. Ca să pască pe Iacov, sluga Sa, și pe Israil, moștenirea Sa.

78. Și i-a păscut pe dânșii întru nerăutatea inimii sale, și întru priceperile mâinilor sale i-a povățuit pe dânșii.

Slavă...

Psalmul Iui Asaf, 78

Dumnezeule, venit-au neamurile în moștenirea Ta, spurcat-au sfântă Biserica Ta.

2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de

poame; pus-au stârvurile robilor Tăi mâncări păsărilor cerului; trupurile celor cuvioși ai Tăi fiarelor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, și nu era cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și râs celor dimprejurul nostru.

5. Până când, Doamne, Te vei mânia? Până în sfârșit se va aprinde ca focul râvna Ta?

6. Varsă mânia Ta peste neamurile care nu Te cunosc, și peste împărățiile care numele Tău nu l-au chemat.

7. Că au mâncat pe Iacov, și locul lui l-au pustiit.

8. Să nu pomenești fărădelegile noastre cele de demult; degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre, pentru numele Tău.

10. Ca nu cândva să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor? Și să cunoască întru neamuri, înaintea ochilor noștri, izbânda sângelui robilor Tăi celui vărsat.

11. Să intre înaintea Ta suspinul celor ferecați; după mărirea brațului Tău, păzește pe fiii celor omorâți.

12. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocară lor, cu care Te-au ocărât pe Tine, Doamne.

13. Iar noi, norodul Tău și oile pășunii Tale, mărturisim-ne-vom Ție, Dumnezeuule, în veac; în neam și în neam vom vesti lauda Ta.

*Întru sfârșit, întru cântări, pentru cei ce se vor schimba,
mărturia lui Asaf, Psalmul pentru asirieni, 79*

Cel ce paști pe Israil, ia aminte; Cel ce povățuiești ca pe o oaie pe Iosif, Cel ce șezi pe Heruvimi, arată-Te.

2. Înaintea lui Efraim și Veniamin și Manase.

3. Deșteaptă puterea Ta, și vino ca să ne mântuiești pe noi.

4. Dumnezeuule, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta, și ne vom mântui.

5. Doamne, Dumnezeul puterilor, până când Te vei mânia spre ruga robilor Tăi?

6. Ne vei hrăni pe noi cu pâine de lacrimi, și ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură.

7. Pusu-ne-ai pe noi întru prigonire vecinilor noștri, și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pe noi.

8. Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi, și arată-Ți fața Ta și ne vom mântui.

9. Via din Egipt o ai mutat, gonit-ai neamurile și o ai răsădit pe ea.

10. Cale ai făcut înaintea ei și ai sădit rădăcinile ei, și a umplut pământul.

11. Acoperit-a munții umbra ei, și mlădițele ei cedrii lui Dumnezeu.

12. Întinsu-și-a vițele sale până la mare, și până la râuri odraslele sale.

13. Pentru ce ai surpat gardul ei, și o culeg pe ea toți cei ce trec pe cale?

14. A stricat-o pe ea vierul din pădure, și porcul sălbatic a păscut-o pe ea.

15. Dumnezeuul puterilor, întoarce-Te dar, și caută din cer, și vezi și cercetează via aceasta.

16. Și o desăvârșește pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta, și peste fiul omenesc, pe care l-ai întărit Ție.

17. Arsă fiind cu foc și săpată afară, de către certarea feței Tale vor pieri.

18. Să fie mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale și peste fiul omenesc, pe care l-ai întărit Ție.

19. Și nu ne vom depărta de la Tine; via-ne-vei pe noi, și numele Tău vom chema.

20. Doamne, Dumnezeuul puterilor, întoarce-ne noi, și arată-Ți fața Ta și ne vom mântui.

Întru sfârșit, pentru teascuri, Psalmul lui Asaf, 80

Bucurați-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru; strigați Dumnezeului lui Iacov.

2. Luați psalmi și dați timpană, psaltire înfrumusețată cu alăută.

3. Trâmbițați în lună nouă cu trâmbiță, în ziua cea binevestită a sărbătorii voastre.

4. Că poruncă lui Israil este, și judecata Dumnezeului lui Iacov.

5. Mărturie în Iosif a pus lui, când a ieșit el din pământul Egiptului; limba pe care nu o a știut o a auzit.

6. Scos-a de sub sarcină spinarea lui, mâinile lui la coșniță au slujit.

7. Întru necaz M-ai chemat și te-am izbăvit; auzi-tu-te-am întru ascundere de vifor; cercatu-te-am la apa prigonirii.

8. Ascultă, norodul Meu, și voi mărturisi ție; Israile, de Mă vei asculta pe Mine.

9. Nu va fi întru tine dumnezeu nou, nici te vei închina la dumnezeu străin.

10. Că Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Cel ce te-am scos din pământul Egiptului; lărgeste gura ta și o voi umple pe ea.

11. Și nu a ascultat norodul Meu glasul Meu, și Israil nu s-a uitat la Mine.

12. Și i-am slobozit pe dâșii după meșteșugirile inimilor lor, merge-vor întru meșteșugirile lor.

13. De M-ar fi ascultat norodul Meu, Israil de ar fi umblat în căile Mele.

14. Întru nimic aș fi smerit pe vrăjmașii lor, și asupra celor ce-i necăjeau pe dâșii, aș fi pus mâna Mea.

15. Vrăjmașii Domnului au mințit Lui, și va fi vremea lor în veac.

16. Și i-a hrănit pe ei din grăsimea grâului, și cu miere din piatră i-a săturat pe dâșii.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, 81

Dumnezeu a statut întru adunarea dumnezeilor, și în mijloc pe dumnezei va judeca.

2. Până când judecați nedreptate, și fetele păcătoșilor le luați înainte?

3. Judecați sirimanului și săracului, pe cel smerit și pe cel sărac îndreptați-l.

4. Scoateți pe cel sărac și pe cel mișel, din mâna păcătosului izbăviți-l pe dânsul.

5. Nu au cunoscut, nici au priceput, întru întuneric umblă, să se clatine toate temeliile pământului.

6. Eu am zis: Dumnezei sunteți toți și fii ai Celui Preaînalt.

7. Iar voi ca niște oameni muriți și ca unul din boieri cădeți.

8. Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu vei moșteni întru toate neamurile.

Cântarea psalmului lui Asaf, 82

Dumnezeule, cine se va asemăna Ție? Să nu taci, nici să Te îmblânzești, Dumnezeule;

2. Că iată vrăjmașii Tăi s-au întărâtat, și cei ce Te urăsc pe Tine au ridicat capul.

3. Asupra norodului Tău au meșteșugit gând, și s-au sfătuit împotriva sfinților Tăi.

4. Zis-au: veniți și să-i pierdem pe dânsii din neam,

și să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.

5. Că s-au sfătuit într-o unire dimpreună, împotriva Ta așezământ au pus.

6. Lăcașurile idumeilor și ismailitenii, Moab și agarenii.

7. Gheval și Amon și Amalic, cei de alt neam cu cei ce locuiesc în Tir.

8. Că și Asur a venit împreună cu dâșii, făcutu-s-au spre ajutor fiilor lui Lot.

9. Fă-le lor ca lui Madiam și lui Sisara, ca lui Iavin la râul Chișon.

10. Pierit-au în Endor, făcutu-s-au ca gunoiul pământului.

11. Pune pe boierii lor ca pe Oriv și Zev și Zevel și Salmana.

12. Pe toți boierii lor care au zis: să moștenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu.

13. Dumnezeuul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia înaintea feței vântului.

14. Ca focul care arde pădurea, ca văpaia care arde munții.

15. Așa vei goni pe dâșii întru viforul Tău, și întru mânia Ta vei tulbura pe ei.

16. Uplete fețele lor de ocară, și vor căuta numele Tău, Doamne.

17. Să se rușineze și să se tulbure în veacul veacului, și să se înfrunteze și să piară.

18. Și să cunoască că numele Îți este Domnul, Tu Înșuși Cel Preaînalt peste tot pământul.

*Întru sfârșit, pentru teascuri, fiilor lui Core,
Psalmul 83*

Cât sunt de iubite lăcașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu spre curțile Domnului.

2. Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu.

3. Că pasărea și-a aflat casă eiși, și turtureaua cuib eiși, unde își va pune puii săi.

4. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeuul meu.

5. Fericiți cei care locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul, căruia îi este ajutorul lui de la Tine; suișuri în inima sa a pus; în valea plângerii, în locul care a pus; că blagoslovenie va da Cel ce pune lege.

7. Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeuul dumnezeilor în Sion.

8. Doamne, Dumnezeuul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă, Dumnezeuul lui Iacov.

9. Scutitorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută la fața unsului Tău.

10. Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii.

11. Ales-am a fi lepădat în casa Dumnezeuului meu,

mai vârtos decât a locui în lăcașurile păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubește Domnul, Dumnezeu har și slavă va da.

13. Domnul nu va face lipsiți de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne, Dumnezeuul puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

Întru sfârșit, fiilor lui Core, Psalmul 84

Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacov.

2. Lăsat-ai fărădelegile norodului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia Ta, întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale.

4. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeuul mântuirilor noastre, și-Ți întoarce mânia Ta de la noi.

5. Au doară în veci Te vei mânia spre noi? Sau vei tinde mânia Ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, Tu întorcându-Te ne vei învia pe noi, și norodul Tău se va veseli de Tine.

7. Arată nouă, Doamne, mila Ta, și mântuirea Ta o dă nouă.

8. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace peste norodul Său.

9. Și peste cei cuvioși ai Săi, și peste cei ce își întorc inima spre Dânsul.

10. Însă aproape este de cei ce se tem de Dânsul mântuirea Lui, ca să se sălăsluiască slava în pămân-

tul nostru.

11. Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat.

12. Adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va da bunătate, și pământul nostru își va da rodul său.

14. Dreptatea înaintea Lui va merge, și va pune în cale pașii săi.

Slavă...

DUPĂ A UNSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeu!... Prea Sfântă Treime!... Tatăl nostru...

Troparele (glas 7):

Având, suflete al meu, doctoria pocăinței, apropi-te lăcrimând, cu suspinuri strigând Doctorului sufletelor și al trupurilor: slobozește-mă, iubitorule de oameni, de greșelile mele, și mă numără împreună cu curva și cu tâlharul și cu curvarul, și-mi dăruiește, Dumnezeuule, iertare păcatelor mele, și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Pocăința vameșului nu o am râvnit, și lacrimile curvei nu le-am câștigat, că sunt lipsit din orbire de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea Ta mântuiește-mă, Hristoase Dumnezeuule, ca un iubitor de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiul tău, împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit, și mare milă.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Strălucește întru inimile noastre, Iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței Dumnezeirii Tale, și deschide ochii cugetului nostru spre cunoștința evangheliceștilor Tale propovăduiri; pune întru noi și frica fericitelor Tale porunci, ca poftele trupești cu totul călcându-le, viață duhovnicească să petrecem, toate cele ce sunt spre plăcerea Ta cugetându-le și făcându-le. Că Tu ești lumina și sfințirea și Mântuitorul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ІАТІСНА 12

Rugăciunea lui David, Psalmul 85

Pleacă, Doamne, urechea Ta, și mă auzi, că sărac și lipsit sunt eu.

2. Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuiește pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduiește spre Tine.

3. Miluiește-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua.

4. Veselește sufletul robului Tău, căci către Tine am

ridicat sufletul meu.

5. Că Tu, Doamne, ești bun și blând și mult milostiv, tuturor celor ce Te cheamă pe Tine.

6. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea, și ia aminte glasul rugăciunii mele.

7. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit.

8. Nu este asemenea Ție întru dumnezei, Doamne, și nu este după faptele Tale.

9. Toate neamurile câte ai făcut vor veni și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău.

10. Că mare ești Tu și Cel ce faci minuni, Tu ești Dumnezeu Însuși.

11. Povățuiește-mă, Doamne, în calea Ta, și voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele Tău.

12. Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea, și voi slăvi numele Tău în veac.

13. Că mila Ta mare este spre mine, și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

14. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea, și adunarea celor tari au căutat sufletul meu, și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor.

15. Și Tu, Doamne, Dumnezeul meu, ești îndurat și milostiv, îndelung răbdător și mult milostiv, și adevărat.

16. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale, și mântuiește pe fiul slujnicei Tale.

17. Fă cu mine semn spre bine, și să vadă cei ce mă urăsc, și să se rușineze, că Tu, Doamne, mi-ai ajutat mie și m-ai mângâiat.

Fiilor lui Core, Psalmul cântării, 86

Temeliile lui în munții cei sfinți.

2. Iubește Domnul porțile Sionului, mai mult decât toate sălașele lui Iacov.

3. Prea slăvite s-au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu.

4. Aduce-mi-voi aminte de Raav și de Babilon, de cei ce mă cunosc pe mine, și iată cei de altă seminție, și Tirul și norodul arapilor, aceștia s-au născut acolo.

5. Maică Sionului va zice omul, și om s-a născut într-însul, și Însuși Cel Preaînalt l-a întemeiat pe dânsul.

6. Domnul va povesti în scriptura noroadelor și a boierilor acestora ce s-au născut într-însul.

7. Precum al tuturor celor ce se veselesc, le este lăcașul la tine.

*Cântarea psalmului fiilor lui Core,
întru sfârșit, pentru maelet, ca să răspundă,
al priceperii lui Etani Israiliteanul, 87*

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat, și noaptea înaintea Ta.

2. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea,

pleacă urechea Ta spre ruga mea;

3. Că s-a umplut de rele sufletul meu, și viața mea de iad s-a apropiat.

4. Socotit am fost cu cei ce se pogoară în groapă, făcutu-m-am ca un om neajutorat, întru cei morți slobod.

5. Ca niște răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte, și ei de la mâna Ta s-au lepădat.

6. Pusu-m-au în groapa cea mai dedesubt, întru cele întunecate și în umbra morții.

7. Asupra mea s-a întărit mânia Ta, și toate valurile Tale le-ai adus peste mine.

8. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, pusu-m-au urâciune loruși.

9. Datu-m-am și n-am ieșit; ochii mei au slăbit de sărăcie.

10. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

11. Au doară morților vei face minuni? Sau doctorii vor scula și se vor mărturisi Ție?

12. Au doară va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău întru pierzare?

13. Au cunoaște-se-vor întru întunerice minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat?

14. Și eu către Tine, Doamne, am strigat, și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

15. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu, întorci fața Ta de la mine?

16. Sărac sunt eu și întru osteneli din tinerețile mele, și înălțându-mă, m-am smerit și m-am mâhnit.

17. Peste mine au venit mâniile Tale, înfricoșările Tale m-au tulburat.

18. Înconjuratu-m-au ca apa, toată ziua m-au cuprins împreună.

19. Depărtat-ai de la mine pe prietenul și pe vecinul și pe cunoscuții mei din ticăloșie.

Slavă...

Al înțelegerii lui Etam Israiliteanul, 88

Milele Tale, Doamne, în veac voi lăuda, în neam și în neam voi vesti adevărul Tău în gura mea.

2. Că ai zis: în veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău.

3. Pus-am așezământ de lege celor aleși ai Mei, juratu-M-am lui David, slugii Mele.

4. Până în veac voi găti seminția ta, și voi zidi în neam și în neam scaunul tău.

5. Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, pentru că adevărul Tău întru adunarea sfinților.

6. Că cine în nori se va potrivi cu Domnul? Se va asemana Domnului întru fiii lui Dumnezeu?

7. Dumnezeu, Cel ce se proslăvește în sfatul sfinților,

mare și înfricoșat este peste toți cei dimprejurul Lui.

8. Doamne, Dumnezeu! puterilor, cine este asemenea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău.

9. Tu stăpânești puterea mării, și pornirea valurilor ei Tu o potolești.

10. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru, întru brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi.

11. Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul, lumea și plinirea ei Tu o ai întemeiat.

12. Miazănoapte și marea Tu o ai zidit, Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura.

13. Brațul Tău este cu putere, să se întărească mâna Ta, înalță-se dreapta Ta.

14. Dreptatea și judecata este gătirea scaunului Tău, mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale.

15. Fericit este norodul care știe strigarea, Doamne, întru lumina feței Tale vor merge.

16. Și întru numele Tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea Ta se vor înălța.

17. Că lauda puterii lor Tu ești, și întru bunăvrea Ta se va înălța cornul nostru.

18. Că a Domnului este sprijineala, și a Sfântului lui Israil, Împăratului nostru.

19. Atunci ai grăit în vedenii fiilor Tăi și ai zis: pus-am ajutor spre cel tare, înălțat-am pe cel ales din norodul Meu.

20. Aflat-am pe David, sluga Mea, cu untdelemn sfânt al Meu l-am uns pe el.

21. Pentru că mâna Mea va ajuta lui, și brațul Meu îl va întări pe dânsul.

22. Nu se va folosi vrăjmașul întru el, și fiul fără-delegii nu va adăuga a-i face lui rău.

23. Și voi tăia de la fața lui pe vrăjmașii lui, și pe cei ce-l urăsc pe el îi voi înfrânge.

24. Și adevărul Meu și mila Mea cu dânsul, și întru numele Meu se va înălța cornul lui.

25. Și voi pune în mare mâna lui, și în râuri dreapta lui.

26. Acela Mă va chema pe Mine: Tatăl meu ești Tu, Dumnezeu meu și sprijinatorul mântuirii mele.

27. Și Eu întâi născut voi pune pe dânsul, înalt mai mult decât împărații pământului.

28. În veac voi păzi lui mila Mea, și așezământul de lege al Meu credincios lui.

29. Și voi pune în veacul veacului seminția lui, și scaunul lui ca zilele cerului.

30. De vor lăsa fiii lui legea Mea, și după judecățile Mele nu vor umbla.

31. De vor spurca dreptățile Mele, și poruncile Mele de nu le vor păzi.

32. Certa-voi cu toiag fărădelegile lor, și cu bățai strâmbătățile lor.

33. Iar mila Mea nu o voi risipi de la dânsul, nici voi

face strâmbătate întru adevărul Meu.

34. Nici voi spurca așezământul Meu, și cele ce ies prin buzele Mele, nu le voi defăima.

35. Odată M-am jurat întru cel sfânt al Meu, au minți-voi lui David?

36. Seminția lui în veac va rămâne și scaunul lui ca soarele înaintea Mea.

37. Și ca luna săvârșită în veac, și martor în cer, credincios.

38. Iar Tu ai lepădat și ai urgisit, zăbovit-ai pe unsul Tău.

39. Surpat-ai așezământul robului Tău, spurcat-ai în pământ sfințenia lui.

40. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai țăriile lui frică.

41. Jefuitu-l-au pe el toți cei ce călătoreau în cale, făcutu-s-a ocară vecinilor săi.

42. Înălțat-ai dreapta celor ce-l necăjesc pe dânsul, veselit-ai pe toți vrăjmașii lui.

43. Întors-ai ajutorul săbiei lui, și nu l-ai apărut pe el în război.

44. Stricatu-l-ai din curățenia lui, scaunul lui în pământ l-ai surpat.

45. Micșorat-ai zilele vremii lui, vărsat-ai peste dânsul rușine.

46. Până când, Doamne, Te întorci până în sfârșit, se va aprinde ca focul mânia Ta?

47. Adu-Ți aminte ce este statul meu; că au doară îndeșert ai zidit pe toți fiii oamenilor?

48. Cine este omul, care va fi viu, și să nu vadă moarte? Să-și izbăvească sufletul său din mâna iadului?

49. Unde sunt milele Tale cele din început, Doamne, cu care Te-ai jurat lui David într-un adevărul Tău?

50. Adu-Ți aminte, Doamne, de ocara robilor Tăi, pe care o am ținut în sânul meu, a multe neamuri.

51. Cu care au ocărât vrăjmașii Tăi, Doamne, cu care au ocărât schimbarea Unsului Tău.

52. Bine este cuvântat Domnul în veac; fie, fie!

Slavă...

Rugăciunea lui Moise, omul lui Dumnezeu, Psalmul 89

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam.

2. Mai înainte de ce s-au făcut munții și s-au zidit pământul și lumea, și din veac și până în veac Tu ești.

3. Nu întoarce pe om într-un smerenie, și ai zis: întoarceți-vă, fiii oamenilor.

4. Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi, Doamne, ca ziua de ieri, care a trecut,

5. Și straja în noapte. Urgisire anii lor vor fi, dimineața ca iarba va trece.

6. Dimineața va înflori și va trece, de cu seară va

cădea, învârtoșa-se-va și se va usca.

7. Că ne-am sfârșit întru iuțimea Ta, și întru mânia Ta ne-am tulburat.

8. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, veacul nostru întru luminarea feței Tale.

9. Că toate zilele noastre s-au împuținat, și întru mânia Ta ne-am stins.

10. Anii noștri ca un păianjen s-au socotit; zilele anilor noștri întru dânsii șaptezeci de ani.

11. Iar de vor fi în puteri, optzeci de ani, și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere.

12. Că a venit blândețe peste noi și ne vom pedepsi.

13. Cine știe puterea iuțimii Tale, și de frica Ta mânia Ta să o numere?

14. Dreapta Ta așa cunoscută o fă mie, și pe cei ferecați cu inima întru înțelepciune.

15. Întoarce-Te, Doamne! Până când? Și Te milos-tivește spre robii Tăi.

16. Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.

17. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, anii întru care am văzut rele.

18. Și caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale, și îndreptează pe fiii lor.

19. Și fie lumina Domnului Dumnezeuului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează

spre noi, și lucrul mâinilor noastre îndreptează-l.

*Lauda cântării lui David,
necrisă deasupra la evrei, 90*

Cel ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

2. Zice-va Domnului: sprijinitorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu, și voi nădăjdui spre Dânsul.

3. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător.

4. Cu spatele Său va umbri ție, și sub aripile Lui vei nădăjdui.

5. Cu armă te va înconjura adevărul Lui; nu te vei teme de frica de noapte.

6. De săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare și de dracul cel de amiază.

7. Cădea-va dinspre latura ta o mie, și zece mii de-a dreapta ta, și spre tine nu se vor apropia.

8. Însă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vedea.

9. Că Tu, Doamne, nădejdea mea; pe Cel Preaînalt ai pus scăpare ție.

10. Nu vor veni către tine rele, și bătaie nu se va apropia întru lăcașul tău.

11. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te

păzească întru toate căile tale.

12. Pe mâini te vor ridica, ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă și vasilisc vei încăleca, și vei călca peste leu și peste balaur.

14. Că spre Mine a nădărdit, și-l voi izbăvi pe el, acoperi-l-voi pe el, că a cunoscut numele Meu.

15. Striga-va către Mine, și-l voi auzi pe el, cu dânsul sunt în necaz, scoate-l-voi pe dânsul și-l voi slăvi.

16. Cu lungime de zile îl voi umple pe el și-i voi arăta lui mântuirea Mea.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeu... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru

Troparele (glas 7):

Doamne, Cel ce ai primit lacrimile curvei și ale lui Petru, și pe vameșul, care dintru adânc a suspinat, l-ai îndreptat, și pe mine, care cu umilință cad înaintea Ta, îndură-Te, Mântuitorule, și mă miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Milostivește-Te spre mine ca spre vameșul, Doamne, și ca pe curva mă curățește, Stăpâne, și ca pe cananeianca mă miluiește, după mare mila Ta.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Maica luminii, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să răsară dimineață și mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, Cel ce ești singur bun și de oameni iubitor, Cel singur bun și blând, Cel singur adevărat și drept, Cel singur îndurat și milostiv, Dumnezeul nostru, să vină puterea Ta peste mine netrebnicul robul Tău, și să mă întărească cu bunavestire a dumnezeieștii Tale învățături. Așa Stăpâne, Iubitorule de oameni, Iubitorule de bine și Iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinlăuntru ale mele și toate măduarele cu voința Ta. Curățește-mă de toată răutatea și păcatul. Păzește-mă neîntinat și fără de prihană de toată supărarea și de lucrarea diavolului. Și dăruiește-mi, după bunătatea Ta, ale Tale să le gândesc și ale Tale să le cuget, și întru voile Tale să petrec, de frica Ta să mă tem, ca să fac cele bine plăcute Ție, până la răsuflarea mea cea mai de pe urmă. Ca după mila Ta cea nepovestită, să-mi păzești împreună trupul și sufletul și mintea și cugetul meu, biserică nesupărată de toate cursele potrivnicului. Doamne, al meu Doamne, acoperă-mă cu milostivirea Ta și să nu mă părăsești pe mine, păcătosul și necuratul și nevrednicul robul Tău. Că Tu ești sprijinitorul meu,

Doamne, și întru Tine este lauda mea totdeauna, și
Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh,
acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ȚĂTIȘMA 13

Psalmul cântării, la ziua sâmbetei, 91

Bine este a ne mărturisi Domnului și a cânta numelui Tău, Preaînalte.

2. A vesti dimineața mila Ta, și adevărul Tău în toată noaptea.

3. În psaltire cu zece strune, cu cântare în alăută.

4. Că m-ai veselit, Doamne, întru făptura Ta, și întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura.

5. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, foarte

s-au adâncat gândurile Tale.

6. Bărbatul cel nepriceput nu va cunoaște, și cel neînțelegător nu va înțelege acestea.

7. Când au răsărit păcătoșii ca iarba, și s-au ivit toți cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului.

8. Iar Tu Preaînalt ești în veac, Doamne.

9. Că iată vrăjmașii Tăi, Doamne, că iată vrăjmașii Tăi vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea.

10. Și se va înălța ca al inorogului cornul meu, și bătrânețile mele în untdelemn gras.

11. Și a privit ochiul meu întru vrăjmașii mei, și întru cei vicleni, ce se scoală asupra mea, va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va înflori, și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

13. Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori.

14. Încă se vor înmulți întru bătrânețe unse, și bine pătimind vor fi. Ca să vestească,

15. Că drept este Domnul Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate întru Dânsul.

*În ziua cea mai înainte de sâmbătă,
când s-a locuit pământul. Lauda cântării lui David, 92*

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins,

2. Pentru că a întărit lumea care nu se va clătina.
3. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu.
4. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor.
5. Ridica-vor râurile valurile lor, de glasuri de ape multe.
6. Minunate sunt înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul.
7. Mărturiile Tale s-au încredințat foarte, casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Psalmul lui David, întru a patra a sâmbetei, 93

- D**umnezeul izbândirilor, Domnul, Dumnezeu izbândirilor cu îndrăzneală a stătut.
2. Înălță-Te, Cel ce judeci pământul, răsplătește răsplătirea celor mândri.
 3. Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii se vor făli?
 4. Vor spune și vor grăi nedreptate, vor grăi toți cei ce lucrează fărădelege?
 5. Pe norodul Tău, Doamne, l-au împilat, și moștenirea Ta o au dosădit.
 6. Pe văduvă și pe sărac au omorât, și pe nemernic au ucis.
 7. Și au zis: nu va vedea Domnul, nici va pricepe Dumnezeul lui Iacov.
 8. Înțelegeți dar cei neînțelepți întru norod, și cei nebuni înțelepțiți-vă vreodată.

9. Cel ce a sădit urechea, au nu aude? Sau Cel ce a zidit ochiul, au nu privește?

10. Cel ce pedepsește neamurile, au nu va certa? Cel ce învață pe om minte.

11. Domnul cunoaște gândurile oamenilor că sunt deșarte.

12. Fericit este omul pe care îl vei certa, Doamne, și din legea Ta îl vei învăța pe el;

13. Ca să-l îmblânzești pe el din zilele cele rele, până ce se va săpa păcătosului groapă.

14. Că nu va lepăda Domnul pe norodul Său, și moștenirea Sa nu o va părăsi,

15. Până ce dreptatea se va întoarce la judecată, și cei ce se țin de dânsa, toți cei dreپți la inimă.

16. Cine se va scula cu mine asupra celor ce viclenesc? Sau cine va sta împreună cu mine asupra celor ce lucrează fărădelege?

17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin nu s-ar fi sălășluit în iad sufletul meu.

18. De am zis: s-a clătinat piciorul meu, mila Ta, Doamne, mi-a ajutat mie.

19. După mulțimea durerilor mele în inima mea, mângâierile Tale au veselit sufletul meu.

20. Să nu fie împreună cu Tine scaunul fărădelegii, cel ce zidește osteneală peste poruncă.

21. Vâna-vor asupra sufletului dreptului, și sânge nevinovat vor osândi.

22. Și S-a făcut mie Domnul spre scăpare, și Dumnezeu meu spre ajutorul nădejzii mele.

23. Și le va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor, și după răutatea lor îi va pierde pe dâșii Domnul Dumnezeu.

Slavă...

*Lauda cântării lui David, nescris deasupra la evrei,
Psalmul 94*

Veniți să ne bucurăm Domnului și să strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru.

2. Să întâmpinăm fața Lui întru mărturisire și în psalmi să strigăm Lui.

3. Că Dumnezeu mare este, Domnul, și Împărat mare peste tot pământul.

4. Că în mâna Lui sunt marginile pământului, și înălțările munților ale Lui sunt.

5. Că a Lui este marea, și El o a făcut pe ea, și uscatul mâinile Lui l-au zidit.

6. Veniți să ne închinăm și să cădem Lui și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi,

7. Că El este Dumnezeu nostru, și noi norodul pășunii Lui și oile mâinii Lui.

8. Astăzi de veți auzi glasul Lui, să nu vă învârtoșați inimile voastre, ca întru întărâtare, precum în ziua ispitirii în pustie.

9. Unde M-au ispitit părinții voștri, ispititu-M-au și

au văzut lucrurile Mele.

10. Patruzeci de ani am urât neamul acesta, și am zis: pururea rățăcesc cu inima;

11. Și ei n-au cunoscut căile Mele, că M-am jurat întru mânia Mea, de vor intra întru odihna Mea.

Lauda cântării lui David, când s-a zidit casa, după robie.

Nescris deasupra la evrei, 95

ântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

2. Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui, binevestiți din zi în zi mântuirea Lui.

3. Vestiți întru neamuri slava Lui, în toate noroadele minunile Lui;

4. Că mare este Domnul și lăudat foarte, înfricoșat este mai presus decât toți dumnezeii;

5. Că toți dumnezeii păgânilor sunt draci; iar Domnul cerurile a făcut.

6. Mărturisire și frumusețe este înaintea Lui, sfințenie și mare cuviință întru sfințirea Lui.

7. Aduceți Domnului moștenirile neamurilor, aduceți Domnului slavă și cinste.

8. Aduceți Domnului slavă numelui Lui, ridicați jertfe și intrați în curțile Lui.

9. Închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui, să se clatine de fața Lui tot pământul.

10. Spuneți întru neamuri, că Domnul S-a împărășit, pentru că a întărit lumea care nu se va clătina;

judeca-va noroadele întru dreptate.

11. Să se veselească cerurile și să se bucure pământul, să se clatine marea și plinirea ei.

12. Bucura-se-vor câmpii și toate cele ce sunt întru dâșșii, atunci se vor bucura toate lemnele pădurii.

13. De fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul; judeca-va lumea întru dreptate și noroadele întru adevărul Său.

Psalmul lui David, când pământul lui i s-a așezat

Nescris deasupra la evrei, 96

Domnul S-a împărățit, să se bucure pământul, veselească-se ostroave multe.

2. Nor și negură împrejurul Lui, dreptatea și judecata este îndreptarea scaunului Lui.

3. Foc înaintea Lui va merge și va arde împrejur pe vrăjmașii Lui.

4. Strălucit-au fulgerele Lui lumii, văzut-a și s-a clătinat pământul.

5. Munții ca ceara s-au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au cerurile dreptatea Lui, și au văzut toate noroadele slava Lui.

7. Să se rușineze toți cei ce se închină celor ciopliți, cei ce se laudă în idolii lor; închinați-vă Lui toți îngerii Lui.

8. Auzit-a și s-a veselit Sionul, și s-au bucurat fetele Iudeii, pentru judecățile Tale, Doamne.

9. Că Tu, Domnul Cel Preaînalt peste tot pământul, foarte Te-ai prea înălțat mai presus decât toți dumnezeii.

10. Cei ce iubiți pe Domnul, urâți cele rele. Păzește Domnul sufletele cuvioșilor Săi, din mâna păcătosului va izbăvi pe dâșii.

11. Lumină a răsărit dreptului, și celor drepti cu inima, veselie.

12. Veseliți-vă, dreptilor, întru Domnul și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei Lui.

Slavă...

Psalmul lui David, 97

ântați Domnului cântare nouă, că minunate a făcut Domnul.

2. Mântuitu-l-a pe el dreapta Lui și brațul cel sfânt al Lui.

3. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea Sa, înaintea neamurilor a descoperit dreptatea Sa.

4. Pomenit-a mila Sa lui Iacov, și adevărul Său casei lui Israil.

5. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

6. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați și vă bucurați și cântați.

7. Cântați Domnului cu alăută, cu alăută și glas de psalm.

8. Cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn, strigați înaintea Împăratului Domnului.

9. Să se clatine marea și plinirea ei, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.

10. Râurile vor bate cu mâna deodată, munții se vor bucura de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

11. Judeca-va lumea într-o dreptate și noroadele cu îndreptare.

Psalmul lui David, 98

Domnul S-a împărățit, să se mânie noroadele; Cel ce șade pe Heruvimi, să se clatine pământul.

2. Domnul în Sion este mare, și înalt este peste toate noroadele.

3. Mărturisească-se numelui Tău celui mare, că înfricoșat și sfânt este; și cinstea împăratului judecată iubește.

4. Tu ai gătit îndreptările, judecata și dreptatea într-o Iacov Tu o ai făcut.

5. Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați la așternutul picioarelor Lui, că sfânt este.

6. Moise și Aaron într-o preoții Lui, și Samuil într-o cei ce cheamă numele Lui,

7. Chemat-au pe Domnul, și El i-a auzit pe ei. În stâlp de nor a grăit către dânșii.

8. Că păzeau mărturiile Lui și poruncile Lui, care

le-a dat lor.

9. Doamne, Dumnezeuul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeuule, Tu milostiv Te-ai făcut lor, și izbândind spre toate izvodirile lor.

10. Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați în muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru.

Psalmul lui David, spre mărturisire, 99

Strigați lui Dumnezeu tot pământul, slujiți Domnului întru veselie, intrați înaintea Lui întru bucurie.

2. Cunoașteți că Domnul acesta este Dumnezeuul nostru, El ne-a făcut pe noi, și nu noi; iar noi norodul Lui și oile pășunii Lui.

3. Intrați în porțile Lui întru mărturisire, în curțile Lui întru laude, mărturisiți-vă Lui, lăudați numele Lui,

4. Că este bun Domnul, în veac este mila Lui, și până în neam și în neam adevărul Lui.

Psalmul lui David, 100

Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne.

2. Cânta-voi și voi înțelege în cale fără prihană; când vei veni la mine?

3. Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele.

4. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fără de lege;

pe cei ce făceau călcări de lege i-am urât.

5. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel ce se abate de la mine, pe cel rău nu l-am cunoscut.

6. Pe cel ce clevea întru ascuns pe vecinul său, pe acela l-am gonit.

7. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios la inimă, cu acesta nu am mâncat.

8. Ochii mei peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea.

9. Nu va locui în mijlocul casei mele cel ce face mândrie; cel ce grăiește nedreptăți, nu s-a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. În dimineți am ucis pe toți păcătoșii pământului, ca să pierd din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă...

DUPĂ A TREISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeu... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 4):

Cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuiește, și din lucruri nu-mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog: cu ochi milostiv, Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Ca și cum ar fi de față Judecătorul îngrijește-te, suflete, și-ți adu aminte de ceasul înfricoșatei zile; că judecata este nemilostivă celor ce n-au făcut milă. Deci strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Mai înainte până nu mă osândești, miluiește-mă!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Luând în minte, Hristoase, ziua și ceasul judecății Tale celei înfricoșate și groaznice și nemitarnice, tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de rușine și fapte rele, pe care eu singur cu sânguință le-am lucrat. Pentru aceea cu frică cad înaintea Ta, strigând cu durere: pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine, mult Milostive, mântuiește-mă.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, Cel ce locuiești întru cele înalte, și cu ochiul Tău cel atotvăzător privești spre toată zidirea, Ție am plecat grumajii sufletului și ai trupului; și Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde-Ți mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt lăcașul Tău și ne blagoslovește pe noi pe toți. Și orice Ți-am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Bun și iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruindu-ne nouă și cele lumești ale Tale bunătați. Că Ție se cade a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm:

Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și
în vecii vecilor. Amin.

CAȚISMA 14

*Rugăciunea săracului când se mănnește și
înaintea Domnului varsă rugăciunea sa.*

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea
mea la Tine să vină.

2. Să nu întorci fata Ta de la mine; în orice
zi mă necăjesc, pleacă către mine urechea Ta.

3. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi;

4. Că s-au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele
ca o uscăciune s-au uscat.

5. Rănit am fost ca iarba, și s-a uscat inima mea, că am uitat a mânca pâinea mea.

6. De glasul suspinului meu, s-a lipit osul meu de carnea mea.

7. Asemănatu-m-am cu pelicanul de pustie, făcutu-m-am ca și corbul de noapte în loc nelocuit.

8. Privegheat-am și m-am făcut ca o pasăre ce este osebită pe casă.

9. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei, și cei ce mă laudau, asupra mea se jurau.

10. Că cenușă ca pâinea am mâncat, și băutura mea cu plângere am amestecat,

11. De către fața iușimii Tale și a mâniei Tale, că înălțându-mă eu, m-ai surpat.

12. Zilele mele ca umbra s-au plecat, și eu ca iarba m-am uscat.

13. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi, și pomenirea Ta în neam și în neam.

14. Tu sculându-Te vei milui Sionul, că vremea este a Te milostivi spre el, că a venit vremea.

15. Că bine au voit robii Tăi pietrele lui, și de țărâna lui le va fi milă.

16. Și se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de slava Ta; că va zidi Domnul Sionul și Se va arăta întru slava Sa.

17. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți, și nu a defăimat cererea lor.

18. Să se scrie aceasta într-un alt neam, și norodul ce se zidește va lauda pe Domnul.

19. Că a privit dintru înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ s-a uitat,

20. Ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți;

21. Ca să vestească în Sion numele Domnului, și lauda Lui în Ierusalim.

22. Când se vor aduna noroadele dimpreună și împărații ca să slujească Domnului.

23. Răspuns-a Lui în calea tăriei Lui: împuținarea zilelor mele spune-mi.

24. Nu mă duce pe mine într-un înjumătățirea zilelor mele; în neamul neamurilor anii Tăi.

25. Întru început Tu, Doamne, pământul ai întemeiat, și lucrurile mâinilor Tale sunt cerurile.

26. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne; și toți ca o haină se vor învechi, și ca un veșmânt vei înveli pe ei și se vor schimba;

27. Iar Tu același ești și anii Tăi nu vor lipsi.

28. Fiii robilor Tăi vor locui, și seminția lor în veac se va îndrepta.

Psalmul lui David, 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al Lui.

2. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, și nu

uita toate răsplătirile Lui.

3. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

4. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta, pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

5. Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

6. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israil voile Sale.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia.

10. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

11. Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El.

12. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluiește tatăl pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.

14. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-și-a aminte că țărână suntem.

15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori.

16. Că duh a trecut într-însul, și nu va fi, și nu-și va mai cunoaște încă locul său.

17. Iar mila Domnului din veac și până în veac spre cei ce se tem de Dânsul.

18. Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui, și-și aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele.

19. Domnul în cer a gătit scaunul Său, și împărăția Lui pe toți stăpânește.

20. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui, auziți glasul cuvintelor Lui.

21. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui.

22. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Slavă...

Psalmul lui David, pentru facerea lumii, 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeuul meu, măritu-Te-ai foarte, întru mărturisire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat.

2. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Cel ce întinzi cerul ca o piele.

3. Cel ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale lui,

Cel ce pui norii suirea Ta, Cel ce umbli peste aripile vânturilor.

4. Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri, și pe slugile Tale pară de foc.

5. Cel ce întemeiezi pământul peste întărirea lui, nu se va clătina în veacul veacului.

6. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui, peste munți vor sta ape.

7. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.

8. Se suie munți și se pogoară câmpii, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.

9. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.

10. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.

11. Adăpa-vor toate fiarele câmpului, aștepta-vor colunii întru setea lor.

12. Peste acelea păsările cerului vor locui, din mijlocul pietrelor vor da glas.

13. Cel ce adăpi munții din cele mai pe deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.

14. Cel ce răsare iarbă dobitoacelor și pășune spre slujba oamenilor, ca să scoată pâine din pământ.

15. Și vinul veselește inima omului, ca să veselească fața cu untdelemn, și pâinea inima omului o

întărește.

16. Sătura-se-vor lemnele câmpului, cedrii Libanului, pe care i-ai răsădit.

17. Acolo păsările se vor încuiba, lăcașul erodiului povățuiește înaintea luiși.

18. Munții cei înalți cerbilor, piatra scăpare iepurilor.

19. Făcut-a luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său.

20. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, într-o aceea vor trece toate fiarele pădurii.

21. Puii leilor răcnind ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor;

22. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor vor zăcea.

23. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara.

24. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate într-o înțelepciune le-ai făcut, umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

25. Marea aceasta este mare și largă, acolo sunt jigării, cărora nu este număr, jivine mici cu mari;

26. Acolo corăbiile umblă, balaurul acesta, pe care l-ai zidit a-l batjocori pe el.

27. Toate către Tine așteaptă să le dai lor hrană la bună vreme.

28. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu

mâna Ta, toate se vor umple de bunătate;

29. Iar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși, și în țărâna lor se vor întoarce.

30. Trimite-vei Duhul Tău, și se vor zidi, și vei înnoi fața pământului.

31. Fie slava Domnului în veci, veseli-Se-va Domnul de lucrurile Sale,

32. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură, Cel ce se atinge de munți și fumegă.

33. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu până ce voi fi.

34. Îndulcească-se Lui vorba mea, și eu mă voi veseli de Domnul.

35. Lipsească păcătoșii de pe pământ, și cei fără de lege ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

Slavă...

Aliluia, Psalmul 104

Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele Lui, vestiți întru neamuri lucrurile Lui.

2. Cântați-I Lui și-L lăudați pe El, spuneți toate minunile Lui.

3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al Lui, veselească-se inima celor ce caută pe Domnul.

4. Căutați pe Domnul și vă întăriți, căutați fața Lui

pururea.

5. Aduceți-vă aminte de minunile Lui, care a făcut, de minunile Lui și de judecățile gurii Lui,

6. Seminția lui Avraam, slugile Lui; fiii lui Iacov, aleșii Lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeuul nostru, în tot pământul judecățile Lui.

8. Adusu-Și-a aminte în veac de așezământul legii Lui, de cuvântul care a poruncit într-o mie de neamuri.

9. Care a așezat lui Avraam, și jurământul Său lui Isaac.

10. Și l-a pus pe el lui Iacov spre poruncă, și lui Israil spre legătură veșnică.

11. Zicând: ție voi da pământul lui Canaan, funia moștenirii voastre.

12. Când erau ei la număr puțini, împuținați și nemernici într-însul.

13. Și au trecut din neam în neam, și de la o împărăție la alt norod.

14. Nu a lăsat om să le facă lor strâmbătate, și a certat pentru dânșii împărați.

15. Nu vă atingeți de unșii Mei, și întru proorociei Mei nu vicleniți.

16. Și a chemat foamete pe pământ, toată întărirea pâinii o a sfărâmat.

17. Trimis-a înaintea lor om, rob s-a vândut Iosif.

18. Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui,

19. Până ce a venit cuvântul Lui, cuvântul Domnului l-a aprins pe el.

20. Trimis-a împăratul și l-a slobozit pe el, boierul norodului, și l-a lăsat pe el.

21. Pusu-l-a pe el domn casei lui și boier a toată avuția lui.

22. Ca să învețe pe boierii lui ca însuși pe sine, și pe cei bătrâni ai lui să-i înțelepțească.

23. Și a intrat Israil în Egipt, și Iacov a nemernicit în pământul lui Ham.

24. Și a înmulțit pe norodul său foarte, și l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmașii lui.

25. Întors-a inima lor, ca să urască pe norodul Lui, ca să viclenească întru slugile Lui.

26. Trimis-a pe Moise sluga Sa, și pe Aaron pe care l-a ales Luiși.

27. Pus-a întru dânșii cuvintele semnelor Sale, și ale minunilor Sale în pământul lui Ham.

28. Trimis-a întuneric și i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui.

29. Întors-a apele lor în sânge, și a omorât peștii lor.

30. Scos-a pământul lor broaște în cămările împăraților lor.

31. Zis-a și au venit muscă câinească și mușiță în toate hotarele lor.

32. Pus-a ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.

33. Și a bătut viile lor și smochinii lor, și a sfărâmat tot lemnul hotarului lor.

34. Zis-a și au venit lăcustă și omidă, căroră nu era număr,

35. Și au mâncat toată iarba în pământul lor, și au mâncat tot rodul pământului lor.

36. Și a bătut pe tot întâi născutul în pământul lor, pârga a toată osteneala lor.

37. Și i-a scos pe ei cu argint și cu aur, și nu era întru semințiile lor bolnav.

38. Veselitu-s-a Egiptul întru ieșirea lor, căci căzuse frica lor peste dânșii.

39. Întins-a nor spre acoperirea lor, și foc ca să lumineze lor noaptea.

40. Cerșit-au și au venit cârstei, și cu pâine cerească i-a săturat pe ei.

41. Desfăcut-a piatra și au curs ape, curs-au întru cele fără de apă râuri.

42. Că și-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al Său, cel către Avraam sluga Sa.

43. Și a scos pe norodul Său întru bucurie, și pe cei aleși ai Săi întru veselie.

44. Și le-a dat lor țările păgânilor, și ostenelele noroadelor au moștenit,

45. Ca să păzească dreptățile Lui, și legea Lui să

o caute.

Slavă...

DUPĂ A PAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 8):

Ca și curva cad înaintea Ta, ca să iau iertare, și în loc de mir îți aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluiești ca și pe dânsa, Mântuitorule, și să-mi dai iertare păcatelor; căci și eu, ca și dânsa, strig către Tine: izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

De ce nu-ți aduci aminte, sufletul meu, de moarte? De ce nu te întorci de acum către îndreptare, mai înainte până nu strigă trâmbița la judecată? Că atunci nu va mai fi vreme de pocăință. Adu-ți aminte de vameșul și de curva, care strigau: greșit-am, Doamne, miluiește-mă!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

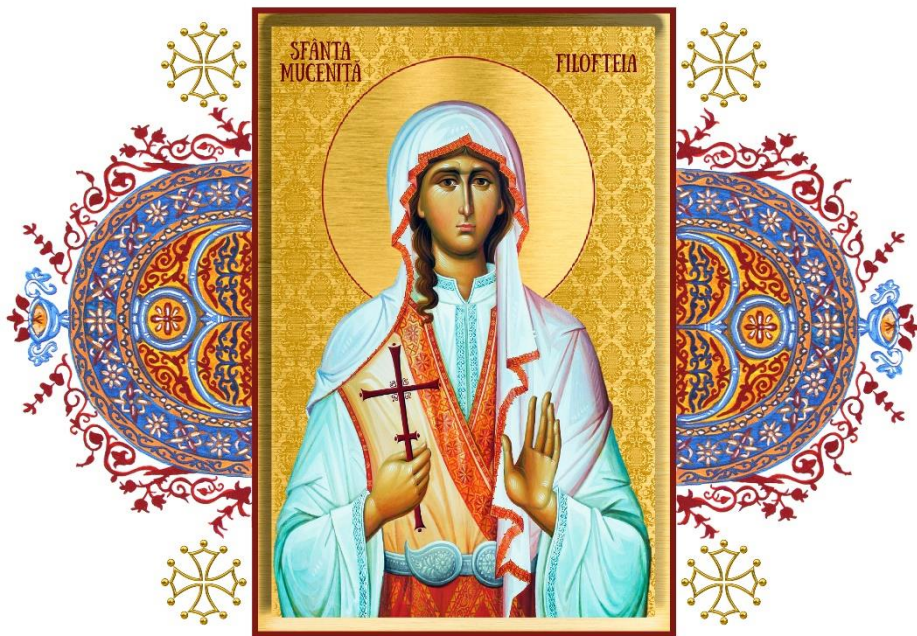
De Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioară, ca ceea ce ai întrecut cu adevărat cu nașterea ta și puterile cerești, noi care prin tine ne-am îmbogățit cu Dumnezeire, neîncetat pe tine te mărim!

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Mulțumimu-Ți, Doamne, Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieții noastre, și că ne-ai odihnit pe

noi întru măsura nopții ce a trecut, și ne-ai sculat pe noi din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinăciunea cinstitului și slăvitului Tău nume. Pentru aceasta ne rugăm: Doamne, dă-ne dar și putere să ne învrednicim să cântăm Ție cu înțelegere, și să ne rugăm de-a pururea, și totdeauna la Tine să căutăm, Mântuitorul și de bine făcătorul sufletelor noastre; lucrând cu frică și cu cutremur mântuirea noastră. Deci ascultă-ne și ne miluiește pe noi, Îndurate. Zdrobește sub picioarele noastre pe nevăzuții și războinicii noștri vrăjmași. Primește cele după putere ale noastre mulțumiri. Dă-ne nouă dar și putere întru deschiderea gurii noastre și ne învață pe noi îndreptările Tale; căci nu știm ce să ne rugăm precum se cuvine, de nu ne vei povățui Tu, Doamne, cu Duhul Tău cel Sfânt. Și orice am greșit până întru acest ceas, cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, slobozește, lasă și iartă, Doamne. Că de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea, de la Tine este izbăvirea, Tu ești singur Sfânt, ajutător puternic, și sprijinitor al vieții noastre, și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii. Amin.

CAZIMA 15

Aliluia. Psalmul 105

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele Lui?

3. Fericiți cei ce păzesc judecata și fac dreptate în toată vremea.

4. Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvreața norodului Tău, cercetează-ne pe noi întru

mântuirea Ta,

5. Ca să vedem bunătatea aleșilor Tăi, să ne veselim întru veselia neamului Tău, să ne lăudăm cu moștenirea Ta.

6. Greșit-am cu părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate.

7. Părinții noștri în Egipt n-au înțeles minunile Tale, nu și-au adus aminte de mulțimea milei Tale, și Te-au amărât suindu-se la Marea Roșie.

8. Și i-a mântuit pe dânșii pentru numele Său, ca să cunoască puterea Lui.

9. Și a certat Marea Roșie și a secat, și i-a povățuit pe dânșii întru adânc ca în pustie.

10. Și i-a mântuit pe ei din mâna celui ce îi ura, și i-a izbăvit pe ei din mâna vrăjmașilor.

11. Acoperit-a apa pe cei ce îi necăjeau pe ei, niciunul dintr-înșii n-a rămas.

12. Și au crezut cuvântului Lui, și au cântat laudei Lui.

13. Sânguit-au, uitat-au lucrurile Lui, n-au suferit sfatul Lui.

14. Și au poftit poftă în pustie, și au ispitit pe Dumnezeu în loc fără de apă.

15. Și le-a dat lor cererea lor, trimis-a sațiu în sufletele lor.

16. Și au mâniat pe Moise în tabără, și pe Aaron, sfântul Domnului.

17. S-a deschis pământul și a înghițit pe Datan, și a acoperit într-o adunare pe Aviron.

18. Și s-a aprins foc într-o adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoși.

19. Și au făcut vițel în Horeb, și s-au închinat celui cioplit.

20. Și au schimbat slava Lui într-o asemănare de vițel ce mănâncă iarbă.

21. Și au uitat pe Dumnezeu, Cel ce i-a mântuit pe dânșii, pe Cel ce a făcut mari în Egipt,

22. Minunate în pământul lui Ham, înfricoșate în Marea Roșie.

23. Și a zis să-i piardă pe dânșii, de nu ar fi stătut Moise cel ales al Lui într-o zdrobire înaintea Lui, ca să întoarcă mânia Lui, ca să nu-i piardă pe dânșii.

24. Și au defăimat pământul cel dorit, n-au crezut cuvântului Lui.

25. Și au cârtit în sălașele lor, nu au ascultat glasul Domnului.

26. Și a ridicat mâna Sa asupra lor, ca să-i surpe pe ei în pustie,

27. Și ca să surpe seminția lor într-o neamuri, și să-i risipească prin țări.

28. Și au jertfit lui Belfegor, și au mâncat jertfele morților.

29. Și L-au întăritat pe El într-o izvodire lor și s-a înmulțit într-o dânșii căderea.

30. Și a stăut Finees, și L-a îmblânzit, și a încetat bătaia.

31. Și i s-a socotit lui întru dreptate, în neam și în neam până în veac.

32. Și L-au mâniat pe El la apa prigonirii, și s-a dosădit Moise pentru dânșii.

33. Că au amărât duhul lui, și a deosebit întru buzele sale.

34. Nu au pierdut neamurile, care a zis Domnul lor.

35. Și s-au amestecat între păgâni, și au deprins lucrurile lor.

36. Și au slujit celor ciopliți ai lor, și li s-au făcut lor spre sminteală.

37. Și au jertfit pe fiii lor și pe fetele lor dracilor.

38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fetelor, pe care i-au jertfit celor ciopliți ai lui Canaan, și s-a omorât pământul lor întru sânjiuri.

39. Și s-au spurcat în faptele lor, și au curvit întru izvodirile lor.

40. Și s-a mâniat cu iuțime Domnul asupra norodului Său și a urât moștenirea Sa.

41. Și i-a dat pe dânșii în mâinile vrăjmașilor, și i-au stăpânit pe ei cei ce îi urau pe ei.

42. Și i-au necăjit pe ei vrăjmașii lor, și i-au împilat sub mâinile lor.

43. De multe ori i-a izbăvit pe dânșii, iar ei L-au amărât pe El întru sfatul lor, și s-au împilat întru

fărădelegile lor.

44. Și a văzut Domnul când se necăjeau ei, când a auzit El rugăciunea lor.

45. Și Și-a adus aminte de așezământul de lege al Său, și S-a căit, după mulțimea milei Sale.

46. Și i-a dat pe ei spre milostivire înaintea tuturor celor ce i-au robît pe dânșii.

47. Mântuiește-ne pe noi, Doamne, Dumnezeuul nostru, și ne adună din neamuri, ca să ne mărturisim numelui Tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda Ta.

48. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeuul lui Israil din veac și până în veac, și va zice tot norodul: fie, fie!

Slavă...

Aliluia. Psalmul 106

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Să zică cei mântuiți de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașului,

3. Și din țări i-a adunat pe dânșii, de la răsărituri și de la apusuri, și de la miazănoapte și de la mare.

4. Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetății celei de locuit n-au aflat.

5. Flămânzind și însetând, sufletul lor într-înșii se sfârșea.

6. Și au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, și

din nevoile lor i-a izbăvit pe dâșșii.

7. Și i-a povățuit pe ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de locuit.

8. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor,

9. Că a săturat suflet deșert și suflet flămând a umplut de bunătați.

10. Pe cei ce ședeau întru întuneric și în umbra morții, pe cei ferecați cu sărăcie și cu fier.

11. Că au amărât cuvintele lui Dumnezeu, și sfatul Celui Preaînalt l-au întărâtat.

12. Și s-au împilat întru osteneli inimile lor, slăbit-au și nu era cine să le ajute.

13. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a mântuit pe dâșșii.

14. Și i-a scos pe ei dintru întuneric și din umbra morții, și legăturile lor le-a rupt.

15. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor.

16. Că a sfărâmat porți de aramă, și zăvoare de fier a frânt.

17. Sprijinitu-i-a pe ei din calea fărădelegii lor, că pentru fărădelegile lor s-au împilat.

18. Toată mâncarea o a urât sufletul lor, și s-au apropiat până la porțile morții.

19. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a mântuit pe dâșșii.

20. Trimis-a cuvântul Său, și i-a vindecat pe ei, și i-a scos din stricăciunile lor.

21. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor.

22. Și să jertfească Lui jertfă de laudă, și să vestească lucrurile Lui întru bucurie.

23. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape multe.

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului, și minunile Lui întru adânc.

25. Zis-a și a stătut duhul viforului, și s-au înălțat valurile ei.

26. Se suie până la ceruri și se pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru răutăți se topea.

27. Tulburatu-s-au, clătinatu-s-au ca cel ce se îmbată, și toată înțelepciunea lor s-a înghițit.

28. Și au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a scos pe dâșii.

29. Și a poruncit viforului și a stătut întru liniște, și au încetat valurile ei.

30. Și s-au veselit căci s-au alinat, și i-a povățuit pe dâșii la limanul voii Lui.

31. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor.

32. Să-L înalțe pe Dânsul întru adunarea norodului, și în scaunul bătrânilor să-L laude pe El.

33. Pus-a râurile întru pustie, și curgerile apelor

întru sete.

34. Pământul cel roditor întru sărătură, de răutatea celor ce locuiesc pe dânsul.

35. Pus-a pustiul întru iezere de ape, și pământul cel fără de apă, întru curgeri de ape.

36. Și a sălășluit acolo pe cei flămânzi, și au așezat cetăți de locuit.

37. Și au semănat țarine, și au sădit vii, și au făcut rod de sămânță.

38. Și i-a blagoslovit pe ei, și s-au înmulțit foarte, și dobitoacele lor nu le-a împușinat.

39. Și s-au împușinat, și s-au dosădit de necazul relelor și de durere.

40. Vărsatu-s-a urgisire peste boierii lor, și i-a făcut pe ei să rățăcească întru neumblată, și nu în cale.

41. Și a ajutat săracului din sărăcie, și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire.

42. Vedeau-vor dreptii și se vor veseli și toată fără-delegea își va astupa gura sa.

43. Cine este înțelept, și va păzi acestea, și va pricepe milele Domnului?

Slavă...

Cântarea psalmului lui David, 107

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea, cânta-voi și voi lăuda întru slava mea.

2. Deșteaptă-te slava mea, deșteaptă-te psaltire și alăută; deștepta-mă-voi dimineața.

3. Mărturisi-mă-voi Ție întru noroade, Doamne, cânta-voi Ție întru neamuri;

4. Că mare este deasupra cerurilor mila Ta, și până la nori adevărul Tău.

5. Înălță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta.

6. Pentru ca să se izbăvească cei iubiți ai Tăi, mântuiește-mă cu dreapta Ta și mă auzi.

7. Dumnezeu a grăit întru sfântul Său: înălța-Mă-voi și voi împărți Sichima, și valea lăcașurilor voi măsura.

8. Al Meu este Galaad, și al Meu este Manase, și Efraim sprijinirea capului Meu, Iuda împăratul Meu.

9. Moab căldarea nădejzii Mele, spre Idumeea voi pune încălțăminte Mea, Mie cei de alt neam mi s-au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? Sau cine mă va povățui până la Idumeea?

11. Au nu Tu, Dumnezeule, Cel ce ne-ai lepădat pe noi? Și au nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din necaz, și deșartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, și El va urgisi

pe vrăjmașii noștri.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 108

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci, că gura păcătosului și gura vicleanului asupra mea s-au deschis,

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană, și cu cuvinte de urâciune m-au înconjurat, și s-au luptat cu mine în zadar.

3. În loc ca să mă iubească, mă cleveteau, iar eu mă rugam.

4. Și au pus împotriva mea rele în loc de bune, și urâciune în locul iubirii mele.

5. Pune peste dânsul pe cel păcătos, și diavolul să stea de-a dreapta lui.

6. Când se va judeca el, să iasă osândit, și rugăciunea lui să se facă întru păcat.

7. Fie zilele lui puține, și episcopia lui să o ia altul.

8. Să-i fie feciorii lui săraci, și muierea lui văduvă.

9. Mișcându-se să se mute fiii lui și să ceară, să se scoată din curțile casei lor.

10. Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui, și să jefuiască străinii ostenele lui.

11. Să nu-i fie lui sprijinator, nici să-i fie milostivitor spre săracii lui.

12. Să fie feciorii lui întru pierzare, într-un neam să se stingă numele lui.

13. Pomenească-se fărădelegea părinților lui înain-

tea Domnului, și păcatul maicii lui să nu se șteargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea, și să piară de pe pământ pomenirea lor.

15. Pentru că nu și-au adus aminte a face milă, și au gonit pe omul cel sărac și mișel și umilit la inimă, ca să-l omoare.

16. Și a iubit blestemul, și-i va veni lui; și nu a voit blagoslovenia, și se va depărta de la dânsul.

17. Și s-a îmbrăcat cu blestemul ca și cu o haină, și a intrat ca apa în mațele lui, și ca untdelemnul în oasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină cu care se îmbracă, și ca un brâu cu care pururea se încinge.

19. Acesta este lucrul celor ce mă clevesc pe mine la Domnul, și al celor ce grăiesc rele asupra sufletului meu.

20. Și Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele Tău, că bună este mila Ta.

21. Izbăvește-mă, că sărac și mișel sunt eu, și inima mea s-a tulburat înlăuntrul meu.

22. Ca umbra când se abate ea, m-am luat în laturi, scuturatu-m-am ca lăcustele.

23. Genunchii mei au slăbit de post, și carnea mea s-a schimbat pentru lipsa untului de lemn.

24. Și eu m-am făcut ocară lor, văzutu-m-au, clătinat-au cu capetele lor.

25. Ajută-mi mie, Doamne, Dumnezeuul meu, și mă

mântuiește după mila Ta.

26. Și să cunoască că mâna Ta este aceasta, și Tu, Doamne, o ai făcut pe dânsa.

27. Blestema-vor ei, și Tu vei blagoslovi; cei ce se scoală asupra mea, să se rușineze; iar sluga Ta se va veseli.

28. Îmbrace-se cei ce mă clevetesc pe mine în ocară, și să se învelească ca și cu un veșmânt cu rușinea lor.

29. Mărturisi-mă-voi Domnului foarte cu gura mea, și în mijlocul multora îl voi lăuda pe El,

30. Că a stătut de-a dreapta săracului, ca să mântuiască de cei ce gonesc sufletul meu.

Slavă...

DUPĂ A CINCISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Cât este de mult noianul greșelilor mele, Mântuitorule, și rău mă afund întru păcatele mele. Dă-mi mâna ca lui Petru, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Că pentru gânduri și fapte rele m-am osândit, Mântuitorule, dăruiește-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: mântuiește-mă, Făcătorule de bine, Bunule, și mă miluiește.

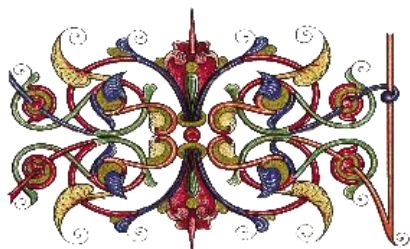
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu fericită Fecioară și întru tot nevino-

vată, curățește-mă pe mine, ticălosul, care sunt întinat și pângărit de cele fără de cale ale mele fapte și de gânduri spurcate, preacurată și prea cinstită și întru tot sfântă Maică și Fecioară.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Tu ești ajutorul meu; în mâinile Tale sunt eu, ajută-mi mie; nu mă lăsa să greșesc Ție, căci sunt rătăcit; nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu; nu mă trece cu vederea, Doamne, că bolnav sunt. Tu cunoști ce-mi este mie de folos, nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele; nu mă părăsi, Doamne, nici Te depărta de la mine, că spre Tine am năzuit. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Vindecă sufletul meu, că am greșit Ție; mântuiește-mă pentru mila Ta, că înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc pe mine, și nu-mi este mie altă scăpare fără numai Tu, Doamne. Să se rușineze dar toți cei ce se scoală asupra mea, cei ce caută sufletul meu ca să-l piardă pe el; că numai Tu singur ești puternic, Doamne, întru toate, și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

CAZIMA 16

Psalmul lui David, 109

Zis-a Domnul Domnului meu: șezi de-a dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.

2. Toiagul puterii va trimite Ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor Tăi.

3. Cu Tine este începătura în ziua puterii Tale, întru strălucirile sfinților Tăi; din pânțece mai înainte de luceafăr Te-am născut.

4. Juratu-S-a Domnul, și nu-i va părea rău: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

5. Domnul este de-a dreapta Ta, sfărâmat-a în ziua mâniei Sale împărați.

6. Judeca-va întru neamuri, plini-va căderile, zdrobi-va capete pe pământ ale multora.

7. Din pârâu în cale va bea, pentru aceasta va înălța capul.

Aliluia. Psalmul 110

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul celor drepecți și întru adunare.

2. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile Lui.

3. Mărturisire și mare cuviință este lucrul Lui, și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

4. Pomenire a făcut minunilor Sale, Domnul, milostivul și înduratul.

5. Hrană a dat celor ce se tem de Dânsul, aduce-Și-va aminte în veac de așezământul de lege al Său.

6. Tăria lucrurilor Sale o a vestit norodului Său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile mâinilor Lui: adevărul și judecata.

8. Credincioase sunt toate poruncile Lui, întărite în veacul veacului, făcute întru adevăr și întru îndreptare.

9. Izbăvire a trimis norodului Său; poruncit-a în

veac așezământul de lege al Său, sfânt și înfricoșat este numele Lui.

10. Începătura înțelepciunii este frica Domnului, și înțelegere bună este tuturor celor ce o fac pe dânsa; lauda Lui rămâne în veacul veacului.

Psalmul lui David, 111.

Înțelegerea lui Aghiu și a lui Zaharia.

Fericit bărbatul care se teme de Domnul; întru poruncile Lui va voi foarte.

2. Puternică pe pământ va fi seminția lui, neamul dreptilor se va blagoslovi.

3. Slavă și bogăție în casa lui; și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-a întru întunerice lumină dreptilor, Cel milostiv, îndurat și drept.

5. Bun este bărbatul care se îndură și împrumută; tocmi-și-va cuvintele sale la judecată,

6. Că în veac nu se va clătina; întru pomenire veșnică va fi dreptul.

7. De auzul rău nu se va teme, gata este inima lui a nădăjdui întru Domnul.

8. Întăritu-s-a inima lui, nu se va teme, până ce va privi asupra vrăjmașilor săi.

9. Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înălța întru slavă.

10. Păcătosul va vedea și se va mânia, cu dinții săi va scrâșni și se va topi, pofta păcătosului va pieri.

Slavă...

Aliluia. Pentru norodul cel nou.

Psalmul 112

Lăudați, tineri, pe Domnul, lăudați numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac.

3. De la răsăriturile soarelui până la apusuri, lădat este numele Domnului.

4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeuul nostru? Cel ce locuiește întru cele înalte,

6. Și spre cele smerite privește, în cer și pe pământ; Cel ce scoală de la pământ pe cel sărac, și din gunoi ridică pe cel mișel,

7. Ca să-l așeze pe el cu boierii, cu boierii norodului Său;

8. Cel ce face a locui cea stearpă în casă, maica ce se veselește de feciori.

Aliluia. Psalmul 113

Intru ieșirea lui Israil din Egipt, a casei lui Iacov din norod barbar.

2. Făcutu-s-a Iudeea sfințirea Lui, Israil stăpânirea Lui.

3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.

4. Munții au săltat ca berbecii, și dealurile ca miei oilor.

5. Ce-ți este ție, mare, că ai fugit? Și tu, Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munți, că ați săltat ca berbecii, și dealuri, ca miei oilor?

7. De fața Domnului s-a clătinat pământul, de fața Dumnezeului lui Iacov,

8. A Celui ce a întors piatra în iezere de apă, și pe cea vârtoasă în izvoare de ape.

9. Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău dă slavă, pentru mila Ta și adevărul Tău,

10. Ca nu cândva să zică neamurile: unde este Dumnezeul lor?

11. Iar Dumnezeul nostru în cer și pe pământ; toate câte a vrut a făcut.

12. Idolii păgânilor: argint și aur, lucruri de mâini omenești.

13. Gură au și nu vor grăi, ochi au și nu vor vedea.

14. Urechile au și nu vor auzi, nări au și nu vor mirosi.

15. Mâini au și nu vor pipăi, picioare au și nu vor umbla, nu vor glăsui cu gâtul lor.

16. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe ei, și toți cei ce se nădăjduiesc spre dânșii.

17. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul, aju-

torul și scutitorul lor este.

19. Cei ce se tem de Domnul au nădărduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este.

20. Domnul pomenindu-ne pe noi, ne-a blagoslovit, blagoslovit-a casa lui Israil, blagoslovit-a casa lui Aaron.

21. Blagoslovit-a pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici cu cei mari.

22. Să adauge Domnul spre voi, spre voi și spre fiii voștri.

23. Blagosloviți sunteți voi Domnului, Celui ce a făcut cerul și pământul.

24. Cerul cerului, Domnului, iar pământul l-a dat fiilor oamenilor.

25. Nu cei morți Te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce se pogoară în iad.

26. Ci noi, cei vii, bine vom cuvânta pe Domnul de acum și până în veac.

Aliluia. Psalmul 114

ubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele,

2. Că a plecat urechea Sa mie, și în zilele mele Îl voi chema.

3. Cuprinsu-m-au durerile morții, primejdiile iadului m-au aflat, necaz și durere am aflat.

4. Și numele Domnului am chemat. O, Doamne, izbăvește sufletul meu.

5. Milostiv este Domnul și drept, și Dumnezeuul nostru miluiește.

6. Cel ce păzește pe prunci, Domnul; smeritu-m-am și m-a mântuit.

7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi și picioarele mele din alunecare.

9. Bine voi plăcea înaintea Domnului, în latura celor vii.

Aliluia. Psalmul 115

rezut-am, pentru aceea am grăit, și eu m-am smerit foarte.

2. Și am zis întru spaima mea: tot omul este mincinos.

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?

4. Paharul mântuirii voi lua, și numele Domnului voi chema.

5. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

7. O, Doamne, eu sluga Ta, eu sluga Ta și fiul slujnicei Tale, rupt-ai legăturile mele.

8. Ție voi jertfi jertfă de laudă, și întru numele Domnului voi chema.

9. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot norodului Lui,

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Aliluia. Psalmul 116

Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate noroadale.

2. Că s-a întărit mila Lui peste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

Aliluia. Psalmul 117

Mărturisiti-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Zică dar casa lui Israil că este bun, că în veac este mila Lui.

3. Zică casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui.

4. Zică toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

5. Din necaz am chemat pe Domnul, și m-a auzit întru desfătare.

6. Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme, ce-mi va face mie omul.

7. Domnul este mie ajutor, și eu voi privi asupra vrăjmașilor mei.

8. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.

9. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boieri.

10. Toate neamurile m-au înconjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

11. Înconjurând m-au înconjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

12. Înconjuratu-m-au ca albinele fagurul, și s-au aprins ca focul în spini, și întru numele Domnului i-am biruit pe ei.

13. Împins fiind, m-am povârnit să cad, și Domnul m-a sprijinit.

14. Tăria mea și lauda mea este Domnul, și S-a făcut mie spre mântuire.

15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor.

16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere.

17. Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

18. Certând, m-a certat Domnul, și morții nu m-a dat.

19. Deschideți mie porțile dreptății, și intrând într-însele, mă voi mărturisi Domnului.

20. Aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intra într-însa.

21. Mărturisi-mă-voi Ție, că m-ai auzit și Te-ai făcut mie spre mântuire.

22. Piatra, care nu o au socotit-o ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului.

23. De la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

24. Aceasta este ziua care o a făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa. O, Doamne, mântuiește! O, Doamne, sporește!

25. Bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. Blagoslovit-am pe voi din casa Domnului.

26. Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

27. Tocmiți sărbătoare întru cele frumoase, până la coarnele altarului.

28. Dumnezeu meu ești Tu și mă voi mărturisi Ție; Dumnezeu meu ești Tu și Te voi înălța. Mărturisi-mă-voi Ție că m-ai auzit și Te-ai făcut mie spre mântuire.

29. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă...

DUPĂ A ȘAISPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Altă lume te așteaptă, suflete, și Judecătorul care va să vădească cele ascunse și rele ale tale. Deci nu rămâne întru acestea de aici, ci apucă mai înainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostiv fii mie

și mă mântuiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Pentru că sunt înconjurat de multe păcate, Mântuitorule, și de răni fără de număr ale greșelilor, rogu-mă Ție, milostive Hristoase, doctorul bolnavilor: cercetează, tămăduiește și mă mântuiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

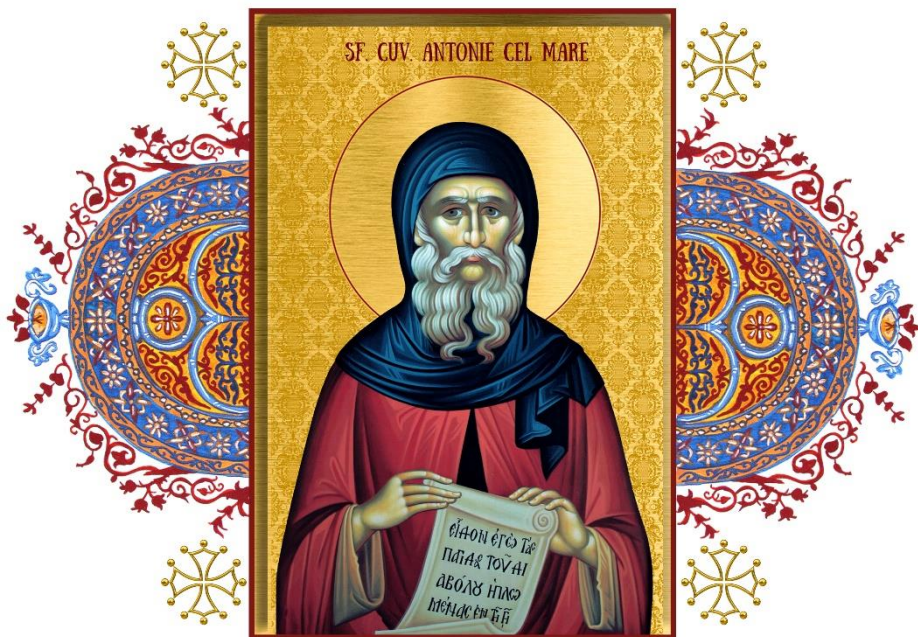
Suflete al meu, de ce zaci fără de grijă, lenevin-du-te? De ce nu porți grijă de răutățile ce ai făcut întru această viață? Nevoiește-te de te îndreptează mai înainte până nu-ți închide ușa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei și strigă: Nădejdea deznădăjduiților, mântuiește-mă pe mine, care mult ți-am greșit, Preacurată Stăpână.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne sfinte, Care întru cele de sus locuiești, și spre cele smerite privești, și cu Ochiul Tău cel atotvăzător cauți spre toată zidirea, Ție am plecat grumazul sufletului și al trupului și Ție ne rugăm, Sfinte al sfinților: tinde mâna Ta cea nevăzută dintru sfânt lăcașul Tău, și ne blagoslovește pe noi pe toți, și ne iartă nouă toată greșeala cea cu voie și cea fără de voie, cu cuvântul sau cu lucrul. Dăruiește-ne nouă, Doamne, umilință; dăruiește-ne lacrimi duhovnicești din suflet, spre spălarea păcatelor noastre celor multe; dăruiește mare mila Ta peste toată lumea Ta și peste

noi, nevrednicii robii Tăi, că binecuvântat și prea proslăvit este numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CAȚISMĂ 17

Aliluia. Psalmul 118

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

2. Fericiți cei ce cearcă mărturiile Lui, cu toată inima Îl vor căuta pe Dânsul,

3. Că cei ce lucrează fărădelegea, în căile Lui nu au umblat.

4. Tu ai poruncit poruncile Tale, ca să le păzească foarte.

5. O, de s-ar îndrepta căile mele, să păzească îndreptările Tale!

6. Atunci nu mă voi rușina, când voi căuta spre toate poruncile Tale.

7. Mărturisi-mă-voi Ție întru îndreptarea inimii, ca să mă învăț judecățile dreptății Tale.

8. Îndreptările Tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.

9. Întru ce-și va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele Tale.

10. Cu toată inima mea Te-am căutat pe Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

11. Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

12. Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

13. Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii Tale.

14. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca întru toată bogăția.

15. Întru poruncile Tale mă voi deprinde și voi cunoaște căile Tale.

16. Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale.

17. Răsplătește robului Tău, viază-mă și voi păzi cuvintele Tale.

18. Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din

legea Ta.

19. Nemernic sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

20. Iubit-a sufletul meu ca să dorească de judecățile Tale în toată vremea.

21. Certat-ai pe cei mândri; blestemați cei ce se abat de la poruncile Tale.

22. Ia de la mine ocara și defăimarea, că mărturiile Tale am căutat.

23. Pentru că au șezut boierii, și asupra mea cleveteau, iar robul Tău se învăța întru îndreptările Tale.

24. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, și sfaturile mele sunt îndreptările Tale.

25. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul Tău.

26. Căile mele le-am mărturisit și m-ai auzit, învață-mă îndreptările Tale.

27. Calea îndreptărilor Tale fă să o înțeleg, și mă voi deprinde întru minunile Tale.

28. Dormitat-a sufletul meu de trândăvie, întărește-mă întru cuvintele Tale.

29. Calea nedreptății depărtează-o de la mine, și cu legea Ta mă miluiește.

30. Calea adevărului am ales, și judecățile Tale n-am uitat.

31. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, nu

mă rușina.

32. Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

33. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea îndreptărilor Tale, și o voi căuta pe dânsa totdeauna.

34. Înțelepțește-mă și o voi căuta legea Ta și o voi păzi pe ea cu toată inima mea.

35. Povățuiește-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceea am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, și nu la lăcomie.

37. Întoarce ochii mei să nu vadă deșertăciune, în calea Ta mă viază.

38. Pune robului Tău cuvântul Tău, întru frica Ta.

39. Șterge ocară mea, de care îmi pare rău, că judecățile Tale sunt bune.

40. Iată am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viază.

41. Și să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău.

42. Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele Tale.

43. Și să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit.

44. Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

45. Și am umblat întru lărgime, că poruncile Tale

am căutat.

46. Și am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

47. Și am cugetat la poruncile Tale, pe care le-am iubit foarte.

48. Și am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, pe care le-am iubit, și m-am deprins întru îndreptările Tale.

49. Pomeneste cuvintele Tale robului Tău, de care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m-a viat.

51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iar eu de la legea Ta nu m-am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

53. Mâhnire m-a cuprins despre cei păcătoși, care părăsesc legea Ta.

54. Lăudate erau de mine îndreptările Tale, în locul nemerniciei mele.

55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

56. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

57. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

58. Rugatu-m-am feței Tale cu toată inima mea,

miluiește-mă după cuvântul Tău.

59. Cugetat-am la căile Tale, și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

60. Gătitu-m-am și nu m-am tulburat a păzi poruncile Tale.

61. Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, și legea Ta n-am uitat.

62. În miezul nopții m-am sculat să mă mărturisesc Ție, spre judecățile dreptății Tale.

63. Părtaș sunt eu tuturor celor ce se tem de Tine, și celor ce păzesc poruncile Tale.

64. De mila Ta, Doamne, este plin pământul, îndreptările Tale mă învață.

65. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

66. Bunătate și învățătură și cunoștință mă învață, că poruncile Tale am crezut.

67. Mai înainte de ce m-am smerit eu am greșit, pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

68. Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta mă învață îndreptările Tale.

69. Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea mândrilor, iar eu cu toată inima voi cerca poruncile Tale.

70. Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu la legea Ta am cugetat.

71. Bine este mie că m-ai smerit, ca să mă învăț îndreptările Tale.

72. Bună este mie legea gurii Tale, mai vârtos decât mii de aur și de argint.

Slavă...

73. Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelep-
tește-mă și mă voi învăța poruncile Tale.

74. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor
veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.

75. Cunoscute-am, Doamne, că drepte sunt judecă-
țile Tale, și întru adevăr m-ai smerit.

76. Facă-se dar mila Ta ca să mă mângâie, după
cuvântul Tău robului Tău.

77. Să-mi vie mie îndurările Tale și voi fi viu, că
legea Ta cugetarea mea este.

78. Să se rușineze cei mândri, căci cu nedreptate
au făcut fărădelege asupra mea; iar eu mă voi
învăța întru poruncile Tale.

79. Să mă întoarcă pe mine cei ce se tem de Tine,
și cei ce cunosc mărturiile Tale.

80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările
Tale, ca să nu mă rușinez.

81. Stinge-se spre mântuirea Ta sufletul meu, întru
cuvintele Tale am nădăjduit.

82. Sfârșitu-s-au ochii mei întru cuvântul Tău,
zicând: când mă vei mângâia?

83. Că m-am făcut ca un foale în brumă,
îndreptările Tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului Tău, când vei face mie judecată de către cei ce mă prigonesc?

85. Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele, ci nu sunt ca legea Ta, Doamne.

86. Toate poruncile Tale sunt adevărul; fără dreptate m-au gonit, ajută-mi.

87. Puțin de nu m-au sfârșit pe mine pe pământ, iar eu n-am părăsit poruncile Tale.

88. După mila Ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii Tale.

89. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer.

90. În neam și în neam adevărul Tău, întemeiat-ai pământul și rămâne.

91. Cu rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție.

92. Că de nu ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru smerenia mea.

93. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat.

94. Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

95. Pe mine m-au așteptat păcătoșii să mă piardă, mărturiile Tale am cunoscut.

96. A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfătăta este porunca Ta foarte.

97. Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua gândirea mea este.

98. Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

100. Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile Tale am căutat.

101. Dinspre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

102. De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus lege mie.

103. Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea în gura mea.

104. Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

105. Făclie picioarelor mele este legea Ta, și luminează cărărilor mele.

106. Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale.

107. Smeritu-m-am până în sfârșit, Doamne, viază-mă după cuvântul Tău.

108. Cele de bună voie ale gurii mele bine le voiește, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

109. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea, și legea Ta n-am uitat.

110. Pus-au păcătoșii cursă mie, și de la poruncile Tale n-am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie

inimii mele sunt.

112. Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale în veac, pentru răsplătire.

113. Pe călcătorii de lege i-am urât, și legea Ta am iubit.

114. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

115. Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți, și voi cerca poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă după cuvântul Tău și mă viază, și nu mă rușina pe mine de la așteptarea mea.

117. Ajută-mi și mă voi mântui, și voi cugeta întru îndreptările Tale pururea.

118. Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, că nedrept este gândul lor.

119. Călcători de lege am socotit pe toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.

120. Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele, că de judecățile Tale m-am temut.

121. Făcut-am judecată și dreptate, nu mă da pe mine celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Primește pe robul Tău întru bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

123. Ochii mei s-au stins spre mântuirea Ta, și spre cuvântul dreptății Tale.

124. Fă cu robul Tău după mila Ta, și întru îndreptările Tale mă învață.

125. Robul Tău sunt eu, înțelepțește-mă, și voi cunoaște mărturiile Tale.

126. Vremea este a face Domnului, stricat-au legea Ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

129. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercat pe ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pruncii.

131. Gura mea am deschis și am tras duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă...

132. Caută spre mine și mă miluiește, după judecata celor ce iubesc numele Tău.

133. Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voi păzi poruncile Tale.

135. Fața Ta arată-o peste robul Tău, și mă învață îndreptările Tale.

136. Izvoare de ape au izvorât ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

137. Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile

Tale.

138. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale, și adevărul foarte.

139. Topitu-m-a râvnirea Ta, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

140. Cu foc lămurit este cuvântul Tău foarte, și robul Tău l-a iubit pe el.

141. Mai tânăr sunt eu și defăimat, îndreptările Tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea Ta este dreptate în veac, și legea Ta adevărul.

143. Necazuri și nevoi m-au aflat, poruncile Tale sunt gândirea mea.

144. Dreptate sunt mărturiile Tale în veac, înțelep-
tește-mă și voi fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea, auzi-mă,
Doamne, îndreptările Tale voi căuta.

146. Strigat-am către Tine, mântuiește-mă și voi
păzi mărturiile Tale.

147. Apucat-am înaintea fără de vreme și am strigat,
întru cuvintele Tale am nădăjduit.

148. Întâmpinat-au ochii mei către dimineată, ca să
cuget la cuvintele Tale.

149. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta,
după judecata Ta mă viază.

150. Apropiatu-s-au cei ce mă goneau fără de lege,
și de la legea Ta s-au depărtat.

151. Aproape ești Tu, Doamne, și toate căile Tale sunt adevărul.

152. Din început am cunoscut dintru mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

154. Judecă judecata mea, și mă izbăvește, pentru cuvântul Tău mă viază.

155. Departe este de la păcătoși mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

156. Îndurările Tale multe sunt, Doamne, după judecata Ta mă viază.

157. Mulți sunt cei ce mă gonesc și mă necăjesc, de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

158. Văzut-am pe cei neînțelegători și mă topeam, căci cuvintele Tale nu le-au păzit.

159. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viază.

160. Începătura cuvintelor Tale este adevărul, și în veac toate judecățile dreptății Tale.

161. Boierii m-au gonit în zadar, și de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

162. Bucura-mă-voi eu de cuvintele Tale, ca cel ce află dobânzi multe.

163. Nedreptatea am urât și m-am scârbit, iar legea Ta am iubit.

164. De șapte ori în zi Te-am lăudat, pentru jude-

cățile dreptății Tale.

165. Pace este multă celor ce iubesc legea Ta, și nu este lor sminteală.

166. Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale, și le-a iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înțelepțește.

170. Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăvește.

171. Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța îndreptările Tale.

172. Spune-vă limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt dreptate.

173. Fie mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am voit.

174. Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda, și judecățile Tale vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă...

DUPĂ A ȘAPTESPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeu... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Greșit-am Ție, Mântuitorule, ca și fiul cel curvar; primește-mă, Părinte, pe mine cel ce mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Strig Ție, Hristoase Mântuitorule, glasul vameșului; milostiv fii mie ca și acelaia, și mă miluiește, Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pe mine, cel ce am trebuință de sprijinul cel de la tine, că spre tine a nădărdit sufletul meu; miluiește-mă.

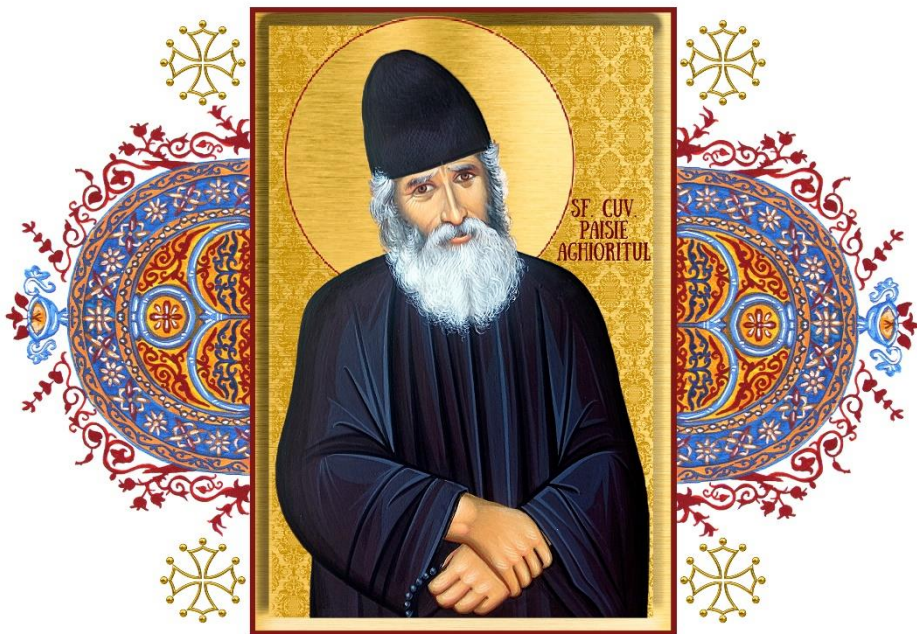
Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne atotputernice și făcătorule a toate, Părintele îndurărilor și Dumnezeul milei, Cel ce ai zidit pe om din pământ și l-ai arătat pe el după chipul și asemănarea Ta, ca și prin el să se slăvească pe pământ mare încuviințat numele Tău, și fiind el căzut jos, cu călcarea poruncilor Tale, zidindu-l iarăși a doua oară pe el mai spre bine, întru Hristosul Tău, l-ai suit în ceruri. Mulțumescu-Ți că ai înmulțit spre mine slava Ta, și nu m-ai dat pe mine vrăjmașilor mei, care caută desăvârșit să mă tragă jos în prăpastia iadului, nici

nu m-ai lăsat să pier împreună cu fărădelegile mele. Deci acum, mult Milostive și Iubitorule de bine Doamne, Care nu voiești moartea păcătosului, ci aștepți întoarcerea lui și-l primești, Cel ce ridici pe oamenii cei căzuți și tămăduiești pe cei zdrobiți, întoarce-mă și pe mine la pocăință, și fiind căzut jos, mă ridică, și zdrobit fiind, vindecă-mă. Adu-Ți aminte de îndurările Tale și de cea din veci a Ta necuprinsă bunătate, și uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, care cu lucrul și cu cuvântul și cu cugetul le-am săvârșit. Dezleagă împietrirea inimii mele și-mi dă mie lacrimi de umilință spre curățirea spurcăciunii cugetului meu. Ascultă, Doamne, ia aminte, Iubitorule de oameni, milostivește-Te, Îndurate, și de tirania patimilor care împărătesc întru mine, slobozește ticălosul meu suflet. Și să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmașul drac, nici să mă mai ducă la voile lui, ci cu mâna Ta cea tare mă răpește de sub stăpânirea lui și împărătește Tu întru mine, Bunule și Iubitorule de oameni Doamne, și cu totul să fiu al Tău, și binevoiește să viețuiesc de acum după voia Ta; și prin cea negrăită bunătate a Ta, dă-mi curățire a inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, liniște sufleteștilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă-răbdare, bunătate, blândețe, credință

nefățarnică și înfrânare prea cuprinzătoare, și mă umple de roadele tuturor bunătăților, cu harul Preasfântului Tău Duh. Și să nu mă ridici pe mine întru înjumătățirea zilelor mele, nici să-mi răpești sufletul meu neîndreptat și nepregătit; ci mă fă desăvârșit cu desăvârșirea Ta, și așa mă scoate dintru această viață; ca trecând cu darul Tău fără de opreală, începătoriile și stăpâniile întunericului, să privesc și eu frumusețea cea nepovestită a neapropiatei slavei Tale, împreună cu toți sfinții Tăi, întru care s-a sfințit și s-a proslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău în veci. Amin.

ȚĂȚIȘMĂ 18

Cântarea treptelor. Psalmul 119

Către Domnul, când m-am necăjit, am strigat și m-a auzit.

2. Doamne, izbăvește sufletul meu de buze nedrepte și de limba vicleană.

3. Ce se va da ție și ce se va adăuga ție spre limba vicleană?

4. Săgețile Celui puternic sunt ascuțite cu cărbuni pustnicești.

5. Vai mie, că nemernicia mea s-a îndelungat, să-lăsluitu-m-am în sălașele lui Chedar.

6. Mult a nemernicit sufletul meu; cu cei ce urau pacea, eram făcător de pace;

7. Când grăiam lor, se luptau cu mine în zadar.

Cântarea treptelor. Psalmul 120

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

2. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.

3. Să nu dai întru clătinare piciorul tău, nici să dormiteze Cel ce te păzește.

4. Iată nu va dormita, nici va adormi Cel ce păzește pe Israil.

5. Domnul te va păzi pe tine, Domnul este acoperământ ție peste mâna ta cea dreaptă.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

8. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

Cântarea treptelor. Psalmul 121

Veseliu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

2. Stând erau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.

3. Ierusalimul cel ce se zidește ca o cetate, a căruia împărtășirea lui este dimpreună.

4. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, mărturia lui Israil, ca să se mărturisească numelui Domnului.

5. Că acolo au șezut scaunele la judecată, scaunele asupra casei lui David.

6. Întrebați dar cele ce sunt spre pacea Ierusalimului, și îndestulare celor ce te iubesc pe tine.

7. Fie pace întru puterea ta, și îndestulare întru zidurile turnului tău.

8. Pentru frații mei și pentru vecinii mei, am grăit de tine pace.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeuului nostru, am căutat cele bune ție.

Cântarea treptelor. Psalmul 122

 ătre Tine am ridicat ochii mei, Cel ce locuiești în cer.

2. Iată, precum sunt ochii slugilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa ochii noștri către Domnul Dumnezeuul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.

3. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă.

4. Prea mult s-a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare și hulă celor mândri.

Cântarea treptelor. Psalmul 123

De nu ar fi că Domnul era întru noi, zică
adică Israil.

2. De nu ar fi că Domnul era întru noi, când
s-au ridicat oamenii asupra noastră,

3. Iată, de vii ne-ar fi înghițit pe noi, când s-a iuțit
mânia lor peste noi.

4. Iată, apa ne-ar fi înecat pe noi, pârâu a trecut
sufletul nostru.

5. Iată, a trecut sufletul nostru apa cea fără de stare.

6. Bine este cuvântat Domnul, Care nu ne-a dat pe
noi spre vânarea dinților lor.

7. Sufletul nostru ca o pasăre s-a izbăvit din cursa
vânătorilor; cursa s-a sfârșit și noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru este întru numele Domnului,
Celui ce a făcut cerul și pământul.

Slavă...

Cântarea treptelor. Psalmul 124

Cei ce se nădăduiesc întru Domnul, sunt ca
muntele Sionului; nu se va clătina în veac
cel ce locuiește în Ierusalim.

2. Munții împrejurul lui și Domnul împrejurul
norodului Său, de acum și până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste
soarta dreptilor, ca să nu-și întindă dreptii întru
fărădelegi mâinile lor.

4. Fă bine, Doamne, celor buni și celor dreapți cu inima;

5. Iar pe cei ce se abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu cei ce lucrează fărădelegea, pace peste Israil.

Cântarea treptelor. Psalmul 125

Când a întors Domnul robia Sionului, făcu-tu-ne-am ca niște mângâiați.

2. Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră, și limba noastră de veselie; atunci vor grăi întru neamuri, mărit-a Domnul a face cu dânșii.

3. Mărit-a Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne.

4. Întoarce, Doamne, robia noastră, ca pâraiele în austru.

5. Cei ce seamănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Mergând, mergeau și plângeau, aruncând semințele lor, și venind, vor veni cu bucurie luându-și mănunchii lor.

Cântarea treptelor. Psalmul 126

De nu ar zidi Domnul casa, îndeșert s-ar osteni cei ce o zidesc; de nu ar păzi Domnul cetatea, îndeșert ar priveghea cel ce o păzește.

2. Îndeșert este vouă a mâneca; sculați-vă după ce ați șezut, cei ce mâncați pâinea durerii; când vă da

iubiților Săi somn.

3. Iată moștenirea Domnului, fiii plata rodului pântecelui.

4. Ca niște săgeți în mâna celui tare, așa fiii celor scuturați.

5. Fericit este care își va plini pofta sa dintr-înșii; nu se vor rușina când vor grăi vrăjmașilor lor în porți.

Cântarea treptelor. Psalmul 127

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui.

2. Ostenelile rodurilor tale vei mânca, fericit ești și bine va fi ție.

3. Femeia ta ca o vie rodită în laturile casei tale, fiii tăi ca niște tinere odrasle de măslin împrejurul mesei tale.

4. Iată așa se va blagoslovi omul cel ce se teme de Domnul.

5. Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

6. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi, pace peste Israel.

Cântarea treptelor. Psalmul 128

De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele, zică adică Israil.

2. De multe ori s-au luptat cu mine din tinerețile mele, și nu m-au biruit.

3. Peste spatele meu au lucrat păcătoșii, îndelun-

gat-au fărădelegea lor.

4. Domnul cel drept a tăiat gramajii păcătoșilor.

5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți cei ce urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba pe casă, care mai înainte de smulgere s-a uscat,

7. De care nu și-a umplut mâna sa cel ce seceră, și sânul său cel ce adună mănunchii.

8. Și n-au zis cei ce treceau: blagoslovenia Domnului peste voi, blagoslovit-am pe voi întru numele Domnului.

Slavă...

Cântarea treptelor. Psalmul 129

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

2. Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

3. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

4. Pentru numele Tău Te-am răbdat, Doamne, așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.

5. Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israil spre Domnul;

6. Că la Domnul este mila și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israil de toate fărădelegile lui.

Cântarea treptelor. Psalmul 130

Doamne, nu s-a înălțat inima mea, nici s-au înălțat ochii mei, nici am umblat întru cele mari, nici întru cele mai minunate decât mine.

2. De nu m-am smerit cu gândul, ci am înălțat sufletul meu; precum este cel înțărcat spre maica lui, așa vei răsplăti spre sufletul meu.

3. Nădăduiască Israil spre Domnul, de acum și până în veac.

Cântarea treptelor. Psalmul 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui.

2. Că s-a jurat Domnului, s-a făgăduit Dumnezeuului lui Iacov:

3. De voi intra în lăcașurile casei mele, de mă voi sui pe patul așternutului meu,

4. De voi da somn ochilor mei, și genelor mele dormitare,

5. Și odihnă tâmplelor mele, până ce voi afla locul Domnului, lăcașul Dumnezeuului lui Iacov.

6. Iată o am auzit pe ea în Efrata, aflatu-o-am pe ea în câmpii dumbrăvii.

7. Intra-vom în lăcașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele Lui.

8. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și sicriul sfințirii Tale.

9. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate, și cuvioșii Tăi se vor bucura.

10. Pentru David, sluga Ta, să nu întorci fața unsului Tău.

11. Juratu-S-a Domnul lui David cu adevăr, și nu Se va lepăda de dânsa: din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

12. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al Meu, și mărturiile Mele acestea, care voi învăța pe ei, și fiii lor până în veac vor ședea pe scaunul tău.

13. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-a pe el spre lăcaș Luiși.

14. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului, aici voi locui, că l-am ales pe el.

15. Vânatul lui blagoslovind îl voi blagoslovi, pe săracii lui voi sătura de pâine.

16. Preoții lui voi îmbrăca cu mântuire, și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura.

17. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului Meu.

18. Pe vrăjmașii lui voi îmbrăca cu rușine, și peste dânsul va înflori sfințenia Mea.

Cântarea treptelor. Psalmul 132

ată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui frații în unire?

2. Ca mirul pe cap, cel ce se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoară pe mar-

ginea îmbrăcămintei lui.

3. Ca roua Ermonului, ce se pogoară pe munții Sionului, că acolo a poruncit Domnul blagoslovenia și viața până în veac.

Cântarea treptelor. Psalmul 133

Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. În nopți ridicați mâinile voastre la cele sfinte, și binecuvântați pe Domnul.

3. Blagoslovi-te-va Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Slavă...

DUPĂ A OPTSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 2):

Mai înainte până a nu mă osândi, Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere și îndreptare păcatelor mele celor multe! Dă-mi umilință duhovnicească, ca să strig către Tine: Milostive, Iubitorule de oameni, Dumnezeul meu, mântuiește-mă!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă eu, curvarul, m-am însoțit cu ele. Dăruiește-mi întoarcere, Hristoase, ca să iau de la Tine mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nu-ți întoarce, Stăpână, fața ta de către mine, care mă rog ție, ci, ca o milostivă Maică a Înduratelui Dumnezeu, sârguiește-te mai înainte de sfârșit, dă-mi întoarcere, ca să mă mântuiesc prin tine; că tu ești mântuirea mea și nădejdea mea cea nebiruită, Doamna mea.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Stăpâne Doamne lisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu celui viu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijuliul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul, malahiul, sodomeanul, întinatul, desfrânatul, necunoscătorul, nemilostivul, împietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, îndrăznețul, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii Tale de oameni și vrednicul de toată munca și de gheenă și de pedeapsă. Și pentru mulțimea atâtor greșeli ale mele, nu mă pune sub mulțimea muncilor, Izbăvitorule, ci mă miluiește, că sunt neputincios și cu sufletul și cu trupul și cu socoteala și cu gândul, și mă mântuiește pe mine, nevrednicul robul Tău, cu judecățile care le știi, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, și ale tuturor sfinților care din veci bine Ți-au făcut Ție spre plăcere, că bine ești cuvântat întru toți vecii. Amin.

ȚĂRIȘMA 19

Aliluia. Psalmul 134

- L**ăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul,
2. Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.
3. Lăudați pe Domnul, că este bun Domnul,
4. Cântați numelui Lui, că este bun.
5. Că pe Iacov a ales Luiși Domnul.
6. Pe Israil spre moștenire Luiși.
7. Că eu am cunoscut că este mare Domnul.

8. Și Domnul nostru peste toți dumnezeii.
9. Toate câte a vrut Domnul a făcut, în cer și pe pământ,
10. În mări și întru toate adâncurile.
11. Ridicând nori de la marginea pământului,
12. Fulgerele spre ploaie le-a făcut.
13. Cel ce scoate vânturile din vistieriile sale.
14. Care a bătut cele întâi născute ale Egiptului.
15. De la om până la dobitoc.
16. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău, Egipte,
17. Întru Faraon și întru toate slugile lui.
18. Care a bătut neamuri multe,
19. Și a ucis împărați tari:
20. Pe Sihon, împăratul amoreilor,
21. Și pe Og, împăratul Vasanului,
22. Și toate împărățiile lui Canaan.
23. Și a dat pământul lor moștenire.
24. Moștenire lui Israil, norodului Său.
25. Doamne, numele Tău este în veac,
26. Și pomenirea Ta în neam și în neam.
27. Că va judeca Domnul pe norodul Său,
28. Și spre slugile Sale se va umili.
29. Idolii păgânilor, argint și aur, lucruri de mâini omenești.
30. Gură au și nu vor grăi,
31. Ochi au și nu vor vedea.
32. Urechi au și nu vor auzi,

33. Că nu este duh în gura lor.
34. Asemenea lor să fie cei ce-i fac pe aceștia,
35. Și toți cei ce se nădăjduiesc într-înșii.
36. Casa lui Israil, binecuvântați pe Domnul!
37. Casa lui Aaron, binecuvântați pe Domnul!
38. Casa lui Levi, binecuvântați pe Domnul!
39. Cei ce vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul!
40. Bine este cuvântat Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim.

Aliluia. Psalmul 135

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

2. Mărturisiți-vă Dumnezeului dumnezeilor, că în veac este mila Lui.
3. Mărturisiți-vă Domnului domnilor, că în veac este mila Lui.
4. Celui ce face minuni mari, Unuia, că în veac este mila Lui.
5. Celui ce a făcut cerurile cu înțelegere, că în veac este mila Lui.
6. Celui ce a întărit pământul peste ape, că în veac este mila Lui.
7. Celui ce a făcut luminători mari, Unuia, că în veac este mila Lui.
8. Soarele spre stăpânirea zilei, că în veac este mila Lui.

9. Luna și stelele spre stăpânirea nopții, că în veac este mila Lui.

10. Celui ce a bătut Egiptul cu cei întâi născuți ai lor, că în veac este mila Lui.

11. Și a scos pe Israil din mijlocul lor, că în veac este mila Lui.

12. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila Lui.

13. Celui ce a împărțit Marea Roșie întru despărțituri, că în veac este mila Lui.

14. Și a trecut pe Israil prin mijlocul ei, că în veac este mila Lui.

15. Și a scuturat pe Faraon și puterea lui în Marea Roșie, că în veac este mila Lui.

16. Celui ce a trecut norodul său în pustie, că în veac este mila Lui.

17. Celui ce a bătut împărați mari, că în veac este mila Lui.

18. Și a omorât împărați tari, că în veac este mila Lui.

19. Pe Sihon, împăratul amoreilor, că în veac este mila Lui.

20. Și pe Og, împăratul Vasanului, că în veac este mila Lui.

21. Și le-a dat pământul lor moștenire, că în veac este mila Lui.

22. Moștenire lui Israil, slugii Sale, că în veac este

mila Lui.

23. Că întru smerenia noastră ne-a pomenit pe noi Domnul, că în veac este mila Lui.

24. Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila Lui.

25. Cel ce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila Lui.

26. Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc, că în veac este mila Lui.

Psalmul lui David, prin Ieremia, 136

La râul Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne-am adus noi aminte de Sion.
2. În sălcii, în mijlocul lui, am spânzurat organele noastre.

3. Că acolo ne-au întrebat pe noi, cei ce ne-au robît pe noi, cuvinte de cântări, și cei ce ne-au dus pe noi: cântare cântați nouă din cântările Sionului.

4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

5. De te voi uita, Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

6. Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine, de nu voi pune înaintea Ierusalimului, ca întru începutul veseliei mele.

7. Adu-Ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua Ierusalimului, care ziceau:

8. Stricați-l, stricați-l până la temeliile lui!

9. Fata Babilonului ticăloasă, fericit este cel ce va răsplăti ție răsplătirea ta, care ai răsplătit nouă.

10. Fericit este cel care va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră.

Slavă...

Psalmul lui David, al lui Agheu și al lui Zaharia, 137

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, și înaintea îngerilor voi cânta Ție, că ai auzit toate graiurile gurii mele.

2. Închina-mă-voi la Biserica Ta cea sfântă, și mă voi mărturisi numelui Tău, întru mila Ta și adevărul Tău, că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău.

3. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi, înmulțimă-vei în sufletul meu, cu puterea Ta.

4. Mărturisească-se Ție, Doamne, toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurii Tale.

5. Și să cânte întru căile Domnului, că mare este slava Domnului.

6. Că înalt este Domnul, și la cele smerite privește, și cele înalte de departe le cunoaște.

7. De voi merge în mijlocul necazului, mă vei via; peste mânia vrăjmașilor mei întins-ai mâinile Tale și m-a mântuit dreapta Ta.

8. Domnul va răsplăti pentru mine; Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

*Întru sfârșit, Psalmul lui David,
al lui Zaharia, întru risipire, 138*

Doamne, cercatu-m-ai și m-ai cunoscut; Tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea.

2. Tu ai priceput gândurile mele de departe.

3. Cărarea mea și funia mea Tu o ai iscodit, și toate căile mele mai înainte le-ai văzut, că nu este vicleșug în limba mea.

4. Iată, Doamne, Tu ai cunoscut toate cele de urmă și cele de demult.

5. Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mâna Ta.

6. Minunată s-a făcut știința Ta de către mine, întăritu-s-a, nu voi putea spre dânsa.

7. Unde mă voi duce de la Duhul Tău? Și de la fața Ta unde voi fugi?

8. De mă voi sui în cer, Tu acolo ești; de mă voi pogorî în iad, de față ești.

9. De voi lua aripile mele de dimineață și mă voi sălășlui la marginile mării,

10. Și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta.

11. Și am zis: au doară întunericul mă va acoperi? Și noaptea este lumina întru desfătarea mea.

12. Că întunericul nu se va întuneca de la Tine, și noaptea ca ziua se va lumina; precum este întunericul ei, așa și lumina ei.

13. Că Tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m-ai din

pântecele maicii mele.

14. Mărturisi-mă-voi Ție, căci cu înfricoșare Te-ai minunat, minunate sunt lucrurile Tale, și sufletul meu le cunoaște foarte.

15. Nu s-a ascuns osul meu de la Tine, pe care l-ai făcut întru ascuns, și statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

16. Cel nelucrat al meu l-a văzut ochii Tăi, și în cartea Ta toți se vor scrie; în zile se vor zidi și nimenia întru dânșii.

17. Iar mie foarte îmi sunt cinstiți prietenii Tăi, Dumnezeule, foarte s-au întărit stăpâniile lor.

18. Număra-voi pe dânșii, și mai mult decât nisipul se vor înmulți; sculatu-m-am și încă sunt cu Tine.

19. De vei să omori pe păcătoși, Dumnezeule; bărbații sângiurilor, depărtați-vă de la mine.

20. Că pricinuitori sunteți întru gânduri, lua-vor întru deșertăciuni cetățile Tale.

21. Au nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, i-am urât, și asupra vrăjmașilor Tăi m-am topit?

22. Cu urâciune desăvârșit i-am urât pe ei, neprieteni mi s-au făcut mie.

23. Ispitește-mă, Dumnezeule, și cunoaște inima mea, cearcă-mă și cunoaște cărările mele,

24. Și vezi de este calea fărădelegii întru mine, și mă îndreptează în calea cea veșnică.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 139

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, de la bărbatul nedrept mă izbăvește.

2. Care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau războaie.

3. Ascuțit-au limba lor ca de șarpe, otravă de aspidă sub buzele lor.

4. Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului, de la oamenii nedrepti mă scoate, care au gândit să împiedice pașii mei.

5. Ascuns-au mândrii cursă mie, și cu funii au întins cursă picioarelor mele, pe lângă cărare sminteli mi-au pus mie.

6. Zis-am Domnului: Dumnezeuul meu ești Tu; ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele.

7. Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai peste capul meu în ziua de război.

8. Să nu mă dai, Doamne, de la dorirea mea, celui păcătos; gândit-au împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândva să se înalțe.

9. Capul înconjurării lor, osteneala buzelor lor va acoperi pe dâșii.

10. Cădea-vor peste dâșii cărbuni, cu foc îi vei surpa pe dâșii în ticăloșii, și nu vor putea răbda.

11. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe bărbatul nedrept, relele îl vor vâna spre stricăciune.

12. Cunoscut-am că va face Domnul judecată săracilor, și izbândă lipsiților.

13. Însă dreptii se vor mărturisi numelui Tău, și vor locui dreptii cu fața Ta.

Slavă...

Psalmul lui David, 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către Tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

3. Pune, Doamne, strajă gurii mele, și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să tăgăduiesc răspunsurile cele din păcate,

5. Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege, și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

6. Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra, iar untuldelemn al păcătosului să nu ungă capul meu,

7. Că încă și rugăciunea mea este întru bune vrerile lor. Înghițitu-s-au lângă piatră judecătorii lor,

8. Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

9. Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

10. Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie, și de smintelile celor ce fac fărădelege.

11. Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, deosebi sunt eu până ce voi trece.

Al înțelegerii lui David, când a fost el în peșteră

rugându-se, Psalmul 141

u glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

2. Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea lui voi spune.

3. Când lipsea dintru mine duhul meu, și Tu ai cunoscut cărările mele.

4. În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luat-am seama de-a dreapta și am privit, și nu era cine să mă cunoască.

6. Pierit-a fuga de la mine; și nu este cel ce caută sufletul meu.

7. Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.

8. Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

9. Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai vârtos decât mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

11. Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce vei răsplăti

mie.

*Psalmul lui David, când îl gonia pe el
Abesalom, fiul său, 142*

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea într-adevărul Tău, auzi-mă într-adevărata Ta.

2. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu.

3. Că a gonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ viața mea, așezatu-m-a într-adevărata ca pe morții veacului.

4. Și s-a mâhnit într-adevărata duhul meu, într-adevărata mine s-a tulburat inima mea.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit.

6. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca niște pământ fără de apă Ție.

7. Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu, să nu întorci fața Ta de la mine, și mă voi asemena celor ce se pogoară în groapă.

8. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădărdit. Arată-mi mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.

9. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne! La Tine am scăpat.

10. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu!

meu. Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul cel drept.

11. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu,

12. Şi întru mila Ta vei sfârşi pe vrăjmaşii mei, şi vei pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă...

DUPĂ A NOUĂSPREZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 7):

Mulţumind Te slăvesc, Dumnezeul meu, căci tuturor păcătoşilor le-ai dat pocăinţă. Mântuitorule, să nu mă ruşinezi când vei veni să judeci toată lumea, pe mine care am făcut lucruri de ruşine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh

Fără de număr greşindu-Ţi, pedepse nenumărate aştept, Dumnezeul meu, îndură-Te şi mă mântuieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin

La mulţimea milei tale acum alerg. Dezleagă-mi lanţurile greşelilor mele, de Dumnezeu Născătoare.

Doamne miluieşte (de 40 de ori) şi rugăciunea aceasta:

Stăpâne Hristoase Dumnezeule, Care cu pătimirile Tale ai vindecat patimile mele, şi cu rănilor Tale ai tămăduit rănilor mele, dăruieşte-mi mie, care mult Ţi-am greşit, lacrimi de

umilință. Amestecă cu trupul meu din mireasma făcătorului de viață Trupului Tău și îndulcește sufletul meu cu cinstit Sângele Tău, de amărăciunea cu care m-a adăpat potrivnicul. Înălță mintea mea către Tine, care este trasă jos, și mă ridică din prăpastia pierzării, că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrimi de mângâiere, care întorc pe fii la moștenirea lor. Sunt întunecat la minte de patimile lumești; nu pot să caut către Tine într-o durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrimile dragostei celei către Tine; ci Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, vistieria bunătăților, dăruiește-mi desăvârșit pocăință și inimă dureroasă spre căutarea Ta. Dăruiește-mi darul Tău, și iarăși înnoiește într-o mine închipuirile icoanei Tale. Părăsindu-Te-am eu, nu mă părăsi pe mine. Ieși spre căutarea mea, întoarce-mă iarăși la pășunea Ta și mă numără împreună cu oile turmei Tale celei alese. Hrănește-mă pe mine împreună cu dânsle din verdeața dumnezeieștilor Tale Taine, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților. Amin.

CAȚISMĂ 20

Psalmul lui David, împotriva lui Goliat, 143

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul meu,
Cel ce învață mâinile mele spre oștire, dege-
tele mele spre război.

2. Mila mea și scăparea mea, sprijinitorul meu, și
izbăvitorul meu, scutitorul meu, și întru El am
nădăjduit, Cel ce supune norodul meu sub mine.

3. Doamne, ce este omul, că Te-ai făcut cunoscut lui?
Sau fiul omului, că îl socotești pe el?

4. Omul deșertăciunii s-a asemănat, zilele lui ca

umbra trec.

5. Doamne, pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-Te de munți și vor fumea.

6. Fulgeră fulgere și-i vei risipi pe dânșii, trimite săgețile Tale și-i vei tulbura pe ei.

7. Trimite mâna Ta dintru înălțime, scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor străini,

8. A căror gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății.

9. Dumnezeule, cântare nouă voi cânta Ție, în psaltire cu zece strune voi cânta Ție,

10. Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pe David, robul Tău, de sabie cumplită.

11. Izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor celor străini, a căror gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății.

12. Ai căroră fiii lor ca niște tinere odrasle, înfipite întru tinerețile lor. Fetele lor înfrumusețate, împodobite ca asemeneaa Bisericii.

13. Cămarile lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor.

14. Boii lor sunt grași; nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor.

15. Fericit-au pe norodul căruia sunt acestea; fericit este norodul căruia Domnul este Dumnezeul lui.

Inălța-Te-voi, Dumnezeu meu, Împăratul meu, și bine voi cuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului.

2. În toate zilele bine Te voi cuvânta, și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

3. Mare este Domnul și lăudat foarte, și măririi Lui nu este sfârșit.

4. Neamul și neamul vor lăuda lucrurile Tale, și puterea Ta vor vesti.

5. Mare cuviința slavei sfințirii Tale vor grăi și minunile Tale vor povesti.

6. Și puterea celor înfricoșate ale Tale vor spune, și mărirea Ta vor povesti.

7. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti, și de dreptatea Ta se vor bucura.

8. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul tuturor, și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui.

10. Mărturisească-se Ție, Doamne, toate lucrurile Tale, și cuvioșii Tăi bine să Te cuvinteze.

11. Slava împărăției Tale vor spune, și puterea Ta vor grăi.

12. Ca să facă cunoscută fiilor omenești puterea Ta, și slava marii cuviinței împărăției Tale.

13. Împărăția Ta este împărăție a tuturor veacurilor,

și stăpânia Ta întru tot neamul și neamul.

14. Credincios este Domnul întru toate cuvintele Sale, și cuvios întru toate lucrurile Sale.

15. Sprijinește Domnul pe toți cei ce cad, și îndreptează pe toți cei surpați.

16. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, și Tu le dai lor hrană în vreme bună.

17. Deschizi Tu mâna Ta, și saturi pe tot cel viu de bunăvoință.

18. Drept este Domnul întru toate căile Sale, și cuvios întru toate lucrurile Sale.

19. Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cei ce-L cheamă pe El întru adevăr.

20. Voia celor ce se tem de El va face, și rugăciunea lor va auzi și-i va mântui pe dânșii.

21. Păzește Domnul pe toți cei ce-L iubesc pe El, și pe toți păcătoșii îi va pierde.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea, și bine să cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac și în veacul veacului.

Slavă...

Aliluia. Al lui Agheu și al lui Zaharia.

Psalmul 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul, lauda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeuului meu până ce voi fi.

2. Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru care nu este mântuire.

3. Ieși-va duhul lui, și se va întoarce în pământul său,

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

5. Fericit este căruia Dumnezeu lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeu lui,

6. Spre Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într-însele;

7. Spre Cel ce păzește adevărul în veac, spre Cel ce face judecată celor năpăstuiți, spre Cel ce dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pe cei surpați, Domnul iubește pe cei drești, Domnul păzește pe cei nemernici.

9. Pe săracul și pe văduva va primi, și calea păcătoșilor o va pierde.

10. Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeuul tău, Sioane, în neam și în neam.

Aliluia. Al lui Agheu și al lui Zaharia.

Psalmul 146

Lăudați pe Domnul, că este bun psalmul; Dumnezeului nostru să I se îndulcească lauda.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, risipirile lui Israil va aduna.

3. Cel ce vindecă pe cei zdrobiți la inimă, și leagă zdruncinăturile lor.

4. Cel ce numără mulțimea stelelor, și lor tuturor numele le cheamă.

5. Mare este Domnul nostru și mare este tăria Lui, și priceperii Lui nu este număr.

6. Cel ce primește pe cei blânzi, Domnul, și smerește pe cei păcătoși până la pământ.

7. Începeți a cânta Domnului întru mărturisire, cântați Dumnezeuului nostru întru alăută.

8. Celui ce îmbracă cerul cu nori, Celui ce gătește pământului ploaie, Celui ce răsare în munți iarbă și pajiște spre slujba oamenilor.

9. Celui ce dă dobitoacelor hrana lor și puilor de corb, celor ce-L cheamă pe El.

10. Nu întru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine îi va plăcea.

11. Bine va voi Domnul întru cei ce se tem de Dânsul, și întru cei ce nădăjduiesc spre mila Lui.

Aliluia. Al lui Agheu și al lui Zaharia.

Psalmul 147

laudă, Ierusalime, pe Domnul, laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane;

2. Că a întărit încuietorile porților tale, blagoslovit-a pe fiii tăi întru tine.

3. Cel ce pune hotarele tale pace, și cu grăsime de grâu te-a săturat.

4. Cel ce trimite cuvântul Său pământului, degrab aleargă cuvântul Lui,
5. Al Celui ce dă zăpada Sa ca lâna, al Celui ce presară negura ca cenușa,
6. Al Celui ce pune gheața Sa ca pâinile; împotriva feței gerului Lui cine va suferi?
7. Trimite-va cuvântul Său și le va topi pe ele, sufla-va Duhul Lui și vor curge ape.
8. Cel ce vestește cuvântul Său lui Iacov, îndreptările și judecățile Sale lui Israil.
9. Nu a făcut așa la tot neamul, și judecățile Sale nu le-a arătat lor.

Slavă...

Aliluia. Al lui Agheu și al lui Zaharia.

Psalmul 148

- L**ăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte.
2. Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați pe El toate puterile Lui.
 3. Lăudați pe El soarele și luna, lăudați pe El toate stelele și lumina.
 4. Lăudați pe El cerurile cerurilor, și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului.
 5. Că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit.
 6. Pusu-le-a pe ele în veac și în veacul veacului, poruncă a pus și nu va trece.

7. Lăudați pe Domnul de pe pământ, balaurii și toate adâncurile.

8. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, cele ce fac cuvântul Lui,

9. Munții și toate dealurile, lemnele cele roditoare și toți cedrii,

10. Fiarele și toate dobitoacele cele ce se târăsc, și păsările cele zburătoare,

11. Împărații pământului și toate noroadele, domnii și toți judecătorii pământului,

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, să laude numele Domnului, că s-a înălțat numele Lui, al Unuia,

13. Mărturisirea Lui pe pământ și în cer. Și va înălța cornul norodului Său,

14. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israil, norodului ce se apropie de Dânsul.

Aliluia. Psalmul 149

ântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în Biserica cuvioșilor.

2. Veselească-se Israil de Cel ce l-a făcut pe el, și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor.

3. Să laude numele Lui în horă, în timpane și în psaltire să-l cânte Lui.

4. Că binevoiește Domnul întru norodul Său, și va înălța pe cei blânzi întru mântuire.

5. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă, și se vor bucura

întru așternuturile lor.

6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtleele lor, și săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor.

7. Ca să facă izbândă întru neamuri, muștrări întru noroade.

8. Ca să lege pe împărații lor cu obezi, și pe slăviții lor cu cătușe de fier.

9. Ca să facă întru dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este tuturor cuvioșilor Lui.

Aliluia. Psalmul 150

Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați pe El întru tăria puterii Lui.

2. Lăudați pe El întru puterile Lui, lăudați pe El după mulțimea măririi Lui.

3. Lăudați pe El în glas de trâmbiță, lăudați pe El în psaltire și în alăută.

4. Lăudați pe El în timpane și în horă, lăudați pe El în strune și în organe.

5. Lăudați pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Slavă...

DUPĂ A DOUĂZECEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 6):

Plinirea tuturor bunătăților Tu ești, Hristoase al meu. Uplete de veselie și de bucurie sufletul meu, și mă mântuiește, ca un mult milostiv.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

De am și greșit, Hristoase Mântuitorul meu, înaintea Ta, dar alt Dumnezeu afară de Tine nu știu, și nădăjduiesc la milostivirea Ta. Ci mă primește pe mine cel ce mă întorc, Milostive Părinte, și Fiule, Unule Născut, și Duhule Sfinte, ca pe fiul cel curvar, și mă mântuiește.

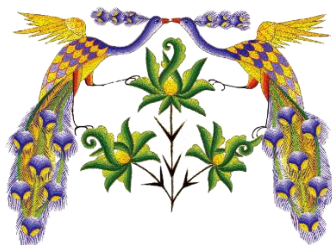
Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Altă scăpare și fierbinte sprijin afară de tine nu știu. Deci, ca ceea ce ai îndrăzneală către Cel ce S-a născut din tine, Stăpână, ajută-mi și mă mântuiește pe mine, robul tău.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și-mi iartă mie, nevrednicului robului Tău, câte Ți-am greșit în toată vremea vieții mele și până astăzi. Și orice am păcătuț ca un om: cele cu voie, ale mele păcate și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu mintea și cu gândul, cele din nesocoteală și din răpire și din multa mea lenevire și trândăvire; ori de m-am jurat pe numele Tău cel sfânt, ori de m-am jurat strâmb, sau de am hulit în

gândul meu, sau de am ocărât pe cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine și l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate de am necăjit și l-am amărât, sau stând eu la rugăciune și la cântare, mintea mea cea rea a umblat la cele viclene, sau de m-am desfătat afară de cuviință, sau de am răs nebunește, sau de am grăit glume, sau de m-am trufit, sau la măriri deșarte de am gândit, sau la frumusețe deșartă de am privit și de dânsa m-am biruit, sau de am bârfit, sau de m-am lenevit de rugăciunea mea, sau de n-am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau am grăit vorbe deșarte, sau altceva rău de am făcut; pentru că acestea toate și mai multe decât acestea am lucrat, pe care nici nu le țin minte; miluiește-mă, Doamne, și mi le iartă toate ca un bun și iubitor de oameni, ca în pace să adorm și să dorm, cântând și binecuvântând și slăvindu-Te pe Tine, împreună cu cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh. Amin.

POMEINIC ZILNIC

Pentru Sfânta Biserică

Adu-Ți aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, de mila și de îndurărilor Tale cele din veac, pentru care Te-ai întrupat și de voie ai răbdat răstignire și moarte, ai înviat din morți, Te-ai înălțat la cer și ai șezut de-a dreapta Lui Dumnezeu și Tatăl, pentru mântuirea tuturor celor ce cred drept în Tine.

Caută spre smerenia și rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima Te caută pe Tine. Pleacă-Ți urechea și

auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului Tău, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, pe care o aduc Ție pentru poporul Tău.

Întâi, adu-Ți aminte de soborniceasca și aposto-leasca Ta Biserică, pe care ai câștigat-o cu scump sângele Tău; întemeiaz-o, întărește-o, lățește-o, înmulțește-o, împac-o și o păzește nebiruită de porțile iadului în veci, iar întărâtările ce se pornesc asupra ei le potolește. Stinge năvala păgânilor, pornirile ereticilor degrab le sfărâmă, le dezră-dăcinează și întru nimic le întoarce, cu puterea Sfântului Tău Duh.

Pentru cei vii

Mântuiește, Doamne, și ne auzi și cu milos-tivire păzește-ne de tot răul și de asu-prirea vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, de falși prieteni, profitori și trădători, și totdeauna ne ajută să te iubim pe Tine, pe aproapele, unul pe altul și între noi, și să facem tot binele; înmulțește dra-gostea și dezrădăcinează toată răutatea de la noi, nevrednicii Tăi robi, și de la robii Tăi pe care i-am pomenit și îi voi mai pomeni, ca să ne învrednicim, cu mare și bogată mila Ta, de bunătățile cele veșnice.

Mântuiește, Doamne, si miluiește pe preasfințiții patriarhi ai lumii și pe Preasfințitul și îndreptătorul Sinod, pe Preasfințitul Episcopul nostru (*numele*), pe toți preasfințiții mitropoliți, arhiepiscopi și episcopi orto-

docși, pe preoți, diaconi și pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvântătoare și, pentru rugăciunile lor, miluiește-mă și mă mântuiește și pe mine păcătosul.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părintele nostru stareț, (*numele*), și pe toți frații viețuitori ai acestei sfinte mănăstiri; dă-ne ca să ne înțelegem cu pace și liniște, înmulțește-ne dragostea cea către Tine și pe cea dintre noi, sporește-ne râvna la ascultare și rugăciune, dezrădăcinează dintre noi toate patimile: cârtirea, clevetirea, judecarea aproapelui, ținerea de minte a răului, desfrânarea, îmbuibarea pântecului, beția, mânia, lenea și nepăsarea, iubirea de avuții și iubirea de slavă omenească, mândria, grăirea în deșert și celelalte patimi urâcioase, ca în pace și cu suflet curat să Te slăvim pe Tine.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părintele meu duhovnic, (*numele*), și, pentru rugăciunile lui, iartă-mi păcatele mele. Luminează-i mintea spre a mă îndruma spre cele de folos, iar mie smerește-mi cugetul pentru a face cele poruncite de dânsul.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe dreptcredincioșii cârmuitori ai țării, pe mai marii armatei, pe căpeteniile orașelor și ai satelor și pe ostașii țării. Supune sub picioarele lor pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Pune în inimile lor cele bune și de pace pentru Sfânta Biserică și pentru buna sporire și chivernisire

a poporului român, ca întru liniștea lor, viață lină și fără gâlceavă să viețuim, întru dreapta credință și întru toată curăția.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe toți cei ce se ostenesc și slujesc și pe cei ce cu osârdie au slujit în sfântă mănăstirea aceasta, frații noștri, cu lucrul mâinilor, pe cei puși în ascultări, pe iconomi și pe cei împreună cu dâșii ostenitori, pe lucrătorii mireni și, pentru rugăciunile lor, dă și mie iertare de păcate.

Mântuiește, Doamne, și miluiește sfintele mănăstiri din Sfântul Munte, din România și de pretutindeni și pe cei care viețuiesc și petrec într-însele, părinți și frații noștri, și mă miluiește și pe mine, păcătosul, pentru rugăciunile lor.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părinții și frații mei (*numele*), pe toate rudeniile cele după duh și după trup și pe prieteni, binefăcători și cunoștințe și le dăruiește lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai presus de lume.

Mântuiește, Doamne, și miluiește, după mulțimea îndurărilor Tale, pe toți sfințiții arhimandriți, ieroschimonahi, ieromonahi, ieroschidiaconi, ierodiaconi, schimonahi și monahi, schimonahii și monahii, și pe toți cei ce cu evlavie și cu înfrânare viețuiesc prin mănăstiri, prin pustii, prin peșteri, prin munți, prin închisori, prin crăpăturile pietrelor, prin ostroavele mărilor, în orice loc și latură și care

slujesc și se roagă Ție cu creștinească, dreaptă și bună credință. Ușurează-le povara, mângâie-i în necaz și-i întărește în nevointă, cu puterea Ta; iar prin rugăciunile lor, dăruiește-mi și mie iertare de păcate.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe bătrâni și pe tineri, pe bogații milostivi și pe sărmanii din toată lumea, pe văduve, pe orfani, și pe cei ce se află în neputințe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în temnițe și în închisori și, mai ales, pe cei izgoniți pentru Tine și pentru dreapta credință ortodoxă, de neamurile cele fără de Dumnezeu și de cumpliții eretici, fiindcă sunt robii Tăi. Miluiește-i pe dânșii, cercetează-i, întărește-i, îi mângâie și degrab, cu puterea Ta, îi slobozește și le dă izbăvire de orice fel de greutate.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe toți robii Tăi bolnavi de cancer sau paralizați, mutilați, orbi, muți, surzi sau cu alte boli grele, bolnavi psihic sau stăpâniți de duhurile necurate, și ca un Îndurat și Mult-Milostiv, vindecă-i de boli și îi ridică din patul durerii, pentru rugăciunile Sfinților doctori fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon, Nectarie din Eghina, Ioan Rusul, Gherasim din Kefalonia și Luca al Crimeei și pentru ale tuturor Sfinților Tăi. Dă-le lor răbdare în suferirea bolii și ușurarea suferințelor, iar în veacul cel

viitor, odihna cea veșnică în Împărăția Ta.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe robii Tăi închiși în temniță. Celor care cu dreptate au fost pedepsiți, dă-le lor să-și plângă păcatele și să-și ispășească vina cu mărinimie și răbdare, iar pe cei închiși cu nedreptate, scoate-i din legături și din temniță. Dă-le lor iertare de păcate, ușurează-le nevoile, izbăvește-i de primejdii și de toți vrăjmașii, înmulțește-le răbdarea și îi luminează cu a Ta cunoștință ca să se întoarcă la Tine cu pocăință.

Pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credință și, cu eresul sau necredința întunecându-se, întru pierzare se află, cu strălucirea cunoștinței Tale îi luminează și Sfintei, Apostoleștii și Soborniceștii Tale Biserici îi unește.

Urâta și de Dumnezeu hulitoarea cârmuire păgânească, ereticească sau atee, degrab o surpă și binecredincioșilor conducători o supune; înalță fruntea dreptslăvitorilor creștini și trimite peste noi milele Tale cele bogate.

Mântuiește Doamne pe cei ce mă urăsc, mă dosădesc și mă asupresc, și nu îi lăsa pe dânșii să piară în răutatea lor, ci îi întoarce la bunătate, pentru mine păcătosul.

Mântuiește Doamne pe cei ce îmi fac bine și mă iubesc și le dă lor aici bucuriile vieții, iar dincolo Împărăția Ta cea Cerească.

Dumnezeule al dragostei, Ție sunt dator a mulțumi pentru dulcele simțământ al dragostei și ocrotirii, de care mă bucur. Tu, Cel ce ești Izvorul tuturor bună-țăților, revarsă binecuvântarea și binefacerile Tale peste cei pe care inima mea îi cinstește și îi iubește, peste robii Tăi care mi-au ajutat în viață, binefăcătorii mei. Apără-i de toate primejdiile ce bântuie viața muritorilor pe pământ. Fă să răsară asupra lor întotdeauna un soare strălucitor, ca să le risipească norii grijilor și ai suferințelor din viața lor. Uplete inimile lor de bucuria mântuirii Tale, povățuiește-le pașii pe căi drepte în scopul mântuirii. Nu lăsa ca apăsătoarele suferințe să le amărască inima. Nenorocirile lor să nu facă a li se coborî lacrimi în ochi, inimile lor să nu fie jertfă întristărilor. Fă ca fiecare din zilele lor să fie o frumoasă zi de primăvară, viața lor să se asemene unui râu limpede și lin, ce curge prin grădini înverzite și pline de flori. Iar dacă vor fi amenințați de nenorocire, fii Tu apărătorul lor precum și ei mă ajută pe mine. Dă-le Doamne toate bucuriile iertate muritorilor care păzesc poruncile Tale. Îngerii lor să-i însoțească și să-i ocrotească în toate zilele lor și, după o viață lungă, plină de binefaceri și virtuți, să se învrednicească a dobândi bunătățile Tale cele veșnice, pregătite tuturor celor ce lucrează virtutea.

Mântuiește, Doamne, miluiește și îmi iartă tot ce eu,

ca un om neputincios, am greșit Ție, și m-am smintit și nebunește m-am depărtat de la calea mântuirii, iar prin deșertăciunea minții mele m-am abătut, ca un ticălos, către fapte necuvioase. Rogu-mă dar: În-țoarce-mă iarăși pe calea mântuirii, prin dumnezeiasca Ta iconomie.

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe toți cei care mi-au cerut să îi pomenesc la rugăciune, pe cei care i-am pomenit și îi voi mai pomeni, și le împlinește lor cererile cele către mântuire și le dă lor bogată mila Ta și fericirea cea veșnică.

Pentru cei adormiți

Pomenește, Doamne, pe cei ce în nădejdea Învierii și a Vieții Veșnice au adormit, părinții și frații noștri, și pe toți care în cucernicie și în dreapta credință s-au săvârșit; și le iartă lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, cea cu lucrul sau cu cuvântul sau cu gândul, și îi așează pe dâșii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de odihnă, de unde a fugit toată întristarea și suspinul, unde cercetarea Feței Tale veselește pe toți sfinții Tăi cei din veac. Dăruiește lor și nouă Împărăția Ta și împărtășirea bunătăților Tale celor negrăite și veșnice și desfătarea vieții Tale celei nesfârșite și fericite. Că Tu ești viața și învierea și odihna robilor Tăi celor adormiți, Hristoase Dumnezeu nostru și pe Tine Te slăvim în veci.

Pomenește, Doamne, pe cei ce s-au mutat din viața aceasta: binecredincioșii împărați și domni, împărătese și doamne, boieri și jupânese, bogați și săraci, bătrâni și tineri, femei și bărbați; pe preasfințiți patriarhi, mitropoliți, arhiepiscopi și episcopi ortodocși, preoți, diaconi și întregul cler bisericesc; schimonahi și monahi, schimonahii și monahii și tot cinul monahicesc; pe ctitorii sfânt locașului acestuia și pe toți binefăcătorii acestei sfinte mănăstiri și toți ctitorii de biserici; pe toți binefăcătorii mei și pe toți ortodocșii creștini adormiți, și îi odihnește împreună cu sfinții Tăi în veșnicele Tale locașuri.

Pomenește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi (*numele*) și ale tuturor rudeniilor mele după duh și după trup, iertându-le lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; dăruiește-le Împărăția și împărțirea veșnicelor Tale bunătăți, îndulcirea Ta cea fără de sfârșit și fericita viață.

Pomenește, Doamne, pe toți cei ce au adormit întru nădejdea învierii și a vieții veșnice și care i-am pomenit și îi voi mai pomeni: părinți și frați ai noștri și dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni; sălășluiește-i cu sfinții Tăi acolo unde strălucește lumina feței Tale și le fă lor veșnică pomenire.

ȚĂRINS

Rugăciunile dimineții	5
Rugăciunile de seară	25
Rugăciuni la diferite trebuințe	41
Rugăciune către Dumnezeu-Tatăl	41
Rugăciune către Dumnezeu-Fiul	44
Rugăciune către Domnul Iisus Hristos a Sfântului Ioan Gură de Aur	45
Rugăciune către Dumnezeu-Duhul Sfânt	54
Rugăciune către Preasfântul Duh a Sfântului Simeon Noul Teolog	56
Rugăciune zilnică a Sfântului Alexandru din Svir	56
Rugăciune la începerea lucrului	58
Rugăciune la sfârșitul lucrului	58
Rugăciunile zilelor săptămânii	59
Rugăciune de pocăință a Sfântului Efrem Sirul	69
Rugăciunea de pocăință a regelui Manase	70
Rugăciune de pocăință	71
Rugăciune de pocăință către Maica Domnului	72
Rugăciune de pocăință a Sfântului Siluan Athonitul	75

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, la vreme de necaz și de întristare.....	75
Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a Sfântului Grigorie Palama	77
Rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu a Sfântului Teofan Zăvorâtul	82
Rugăciune către Maica Domnului a Sfântului Marcu al Efesului	83
Rugăciune către Cuviosul Moise Ungurul pentru ajutor în lupta cu patima desfrânării	86
Rugăciune către toți Sfinții a Sfântului Teofan Zăvorâtul	87
Rugăciune pentru dăruirea răbdării, către Domnul Iisus Hristos	89
Rugăciune de lăsare în voia lui Dumnezeu, a Sfântului Isaac Sirul.....	89
Rugăciune pentru adevărata pocăință a Sfântului Isaac Sirul.....	90
Rugăciune pentru înnoirea gândirii, a Sfântului Isaac Sirul	91
Rugăciune care se citește în fiecare post	92
Rugăciunea Sfântului Siluan Athonitul pentru dobândirea smereniei	93
Rugăciune pentru vederea păcatului propriu.....	94
Rugăciune a Sfântului Isaac Sirul pentru sporirea iubirii și unirea cugetului cu Dumnezeu.....	95
Rugăciune către Mântuitorul Iisus Hristos pentru izbăvire de boală a aproapelui.....	95
Rugăciunea celui bolnav către Maica Domnului.....	97
Rugăciune grabnic folosită către Sfântul Efrem cel Nou.....	97
Rugăciune pentru bolnavi, către Sfântul Efrem cel Nou.....	100
Rugăciune de mulțumire pentru ajutorul primit de la Sfântul Efrem	101
Rugăciune către Sfântul Luca al Crimeei, pentru cei ce sunt bolnavi	102
Rugăciune către Sfânta Muceniță Filoftea, la vreme de boală	103
Rugăciune către Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina, vindecătorul de boli	104
Rugăciune către Sfinții Doctori fără de arginți Cosma și Damian, pentru cei bolnavi.....	106
Rugăciune la vreme de boli molipsitoare și moarte năprasnică	107

Altă Rugăciune la vreme de boli molipsitoare și moarte năprasnică	109
Rugăciune pentru izbăvirea de depresie și de feluritele boli sufletești.....	112
Rugăciunea bolnavului pentru cei ce-l îngrijesc.....	114
Rugăciune de mulțumire pentru însănătoșire	116
Rugăciune la vreme de ispită	117
Rugăciune pentru lume a Sfântului Siluan Althonitul.....	118
Rugăciunea pentru lume a Sfântului Paisie Aghioritul.....	119
Rugăciunea pentru neam a Părintelui Gheorghe Calciu	121
Rugăciune către Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul la vreme de secetă.....	123
Rugăciune la vreme de trăsnete, fulgere, grindină sau cutremur.....	127
Rugăciune pentru ocrotirea de grindină.....	129
Rugăciunea celui prigonit de oameni a Sfântului Ignatie Briancianinov.....	130
Rugăciune pentru izbăvirea de vrăjmași	131
Rugăciune pentru vrăjmași.....	132
Rugăciunea pentru vrăjmași a Sfântului Nicolae Velimirovici	134
Rugăciune pentru înțelegerea dumnezeieștilor cărți.....	136
Rugăciune pentru citirea cu folos a Sfintei Scripturi	136
Rugăciune de mulțumire pentru binefacerile primite de la Dumnezeu	137
Rugăciune pentru mântuire	138
Rugăciune pentru izbăvirea de moarte năprasnică.....	140
Rugăciune pentru bunul sfârșit al vieții	141
Rugăciune pentru o moarte bună	141
Rugăciune la neazuri și supărări.....	144
Rugăciune înainte de călătorie	144

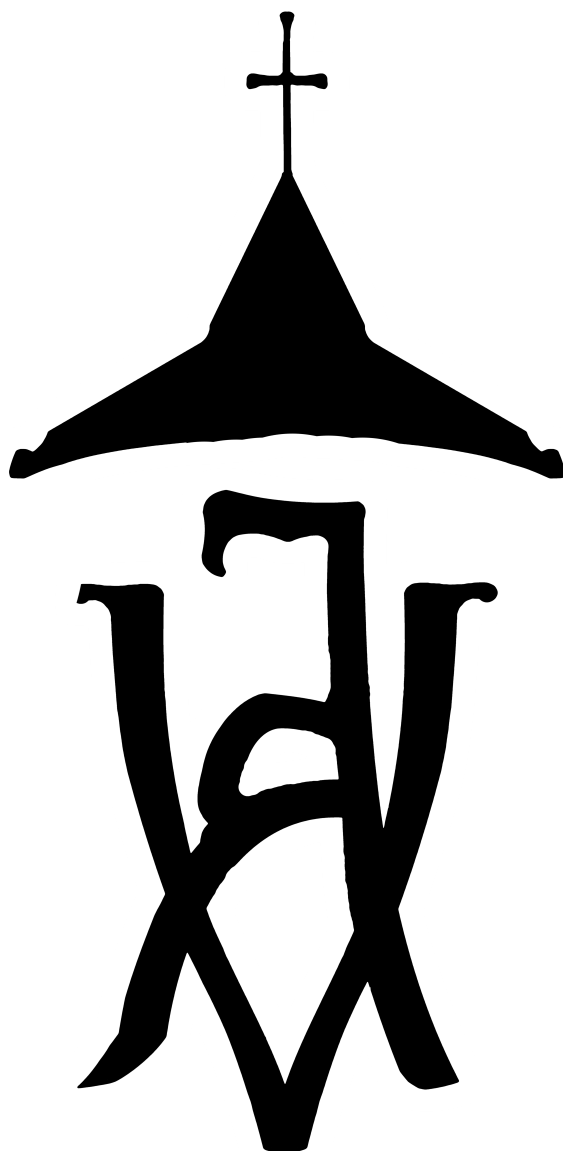
Rugăciune înainte de Sfânta Spovedanie	145
Rugăciune după Sfânta Spovedanie.....	147
Ceasurile Paștilor.....	149
Paraclisul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu	152
Canonul de pocăință către Domnul Iisus Hristos	171
Canon de pocăință al monahului.....	181
Canonul de pocăință pentru cel căzut în desfrânare.....	192
Canon de rugăciune către Îngerul Păzitor.....	204
Canon de rugăciune către Puterile Cerești și Toți Sfinții.....	220
Plânsurile Sfântului Eftrem Sirul	231
Acatistul Mântuitorului nostru Iisus Hristos	284
Acatist de mulțumire.....	305
Acatistul Bunevestiri.....	321
Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului.....	342
Acatistul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur.....	363
Acatistul Sfântului Ioan Rusul.....	384
Acatistul Sfintei Mucenice Tomaida	408
Rânduiala Sfintei Împărtașanii	430
Rugăciuni de mulțumire după primirea Sfintelor Taine	466
Psaltirea Sfântului Prooroc și Împărat David.....	475
Calisma 1.....	478
Calisma 2.....	489
Calisma 3.....	500
Calisma 4.....	515

Catisma 5.....	529
Catisma 6.....	542
Catisma 7.....	558
Catisma 8.....	573
Catisma 9.....	586
Catisma 10.....	600
Catisma 11.....	616
Catisma 12.....	633
Catisma 13.....	647
Catisma 14.....	660
Catisma 15.....	673
Catisma 16.....	686
Catisma 17.....	698
Catisma 18.....	715
Catisma 19.....	726
Catisma 20.....	740
Pomelnic zilnic.....	751
Cuprins.....	761

САРУБ СФАНТУЛУИ
ІОАН БОТЕЗАТОРУИ

Această carte este alcătuită și oferită cu drag tuturor cititorilor de către
Ierodiaconul Hrisostom,
de la Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului”,
comuna Alexandru Vlahuță.

Dacă doriți să sprijiniți mănăstirea sau proiectele viitoare,
puteți contribui prin donații în următoarele conturi:

Mănăstirea Alexandru Vlahuță – donații pentru susținerea mănăstirii
Banca: BCR
IBAN: RO47RNCB0260003098360001

Zanet Bogdan – cont personal
Banca: Banca Transilvania
IBAN: RO08BTRLRONCRT0242005201